

מדינת ישראל

מושרדי הממשלה

משרד

8

7

1887 7

1887

תיק מס'

מדינת ישראל
מדינת ישראל
ארכיון המדינה

שם תיק: ארצות הברית לא
מוחה פיוז:
מוחה פריט: R00043bp
כתובת: 2-111-1-8-8

4431/7-A

28/07/2020 תאריך הדפסה

מחיריק

ס ו ס מ ב ר ק

סגירות ישראל / וויסינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים

48

סוג כותרות בלמים

אל: המסד, בטחון, ניו יורק

1/3

79 556 543

מיידי דחיות

תאריך/ז"ח 26-08-87

מס' מברק

אל: מצפ"א, מע"ח

NEWS SUMMARY August 26, 1987

דע: י. רח"מ לתקשורת
י. שחביט לתקשורת
רמ"ח/קטי"ח
ניו יורק

מכנס עצמנות יומי

EDITORIALS

WT "Yet the LAVI Lingers On and On..." The issue of continuing the Lavi project is in a state of controversy and inactiveness. Both US and Israeli experts estimate that the costs for the project is so high that Israel should consider alternative programs (i.e. the F-16 option) for cost savings. The Lavi program continues to be debated, even though the Israeli defense industry is against because of the nature of Israeli politics. The coalition government is sensitive to the slightest shift in voter preferences. But the author believes that, "The real reason is that a handful of senior politicians - concentrated in the Likud - are so enamored of the Lavi that they have successfully prevented the rest of government from taking any action to scrap the project." The author calls for Congress to take a stronger\decisive stand in indicating that funding for the project is too expensive. So far, Congress has insisted on the Israeli government to act first. By: Dov Zakheim

BG "Rescuing Catholic-Jewish Relations after Waldheim" The dialogue between Catholic and Jewish leaders must go on despite the Waldheim incident with the Pope. The Waldheim affair should not be invoked as a form of moral blackmail. We must recognize that Catholic-Jewish dialogue has made more advances in the past two decades than in the previous 2,000 years. The understanding we have gained between these relations must not be lost. Therefore, the invitation extended by the Pope should be highly welcome.

↓

Handwritten notes at the bottom of the page, including "פירוש המילה" and other illegible text.

סוּס מַבְרַק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 3 מתוך 3 דפים

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

סוג בטחוני בלמים

2
3

79 556 543

דחיות מייד

תאריך/ז"ח 6-08-87

מס' מברק

אל: מצפ"א, מע"ח

דע: י. רה"מ לתקשורת
י. שחביט לתקשורת
רמ"ח/קטי"ח
ניו יורק

עמודים עמודים עמודים

COLUMNS

WP - Evans and Novak, "A Detentist at Commerce" The appointment of Willaim Verity as Secretary of Commerce has been hastily made as few have read his past comments on American Jewish demands for Soviet emigration. Verity said, eight years ago, that Soviet emigration can never be satisfied and interfere with the Kremlin's domestic affairs. Verity bases most of his views on economics and trade. He does not believe that US-Soviet trade should be linked to Jewish emigration and opposed the Carter Administration's Jackson-Vanik Amendment which linked the two issues. Many in the Reagan Administration are disturbed by his appointment and state that Nancy Reagan (under the guidance of Michael Deaver) suggested his nomination. The linkage problem must be resolved.

PRESS REPORTS

SAUDI CHARGES IRAN PLOTTED TO UPSET CONTROL OF MINES
WP-Edward Cody:p.1. Saudi interior minister, Prince Nayef, charged Iran with having fomented last month's rioting in Mecca. Saudi authorities invited over 100 journalists to the news conference where Nayef made his charges. Nayef stated that the Iranian demonstrators were part of a plot organized by Khomeini to discredit Saudi control over the holy sites.

FEAR OF IRAN'S DOMINATING ENTIRE GULF REGION IS SEEN AS MOTIVE FOR US ACTION

LATimes- Norman Kempster: p.10. The possibilities of Iran taking over other Arab countries in the Gulf is what has spelled out most of the US concern in the Gulf region. So far, we have seen Iran using terrorist, sabotage, and subversive tactics to destabilize existing Gulf countries. If the US were to withdraw from the region it would be seen as another Lebanon and would concede domination of the Gulf to Iran. Yet, US positions in the Gulf can be provocative and may instigate Iranian military responses.

ט 1 0 0 0 מ ב ר ק

סגרידות ישראל / נוטינגטון

דף 3 מתוך 3 דפים

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

סוג בטחוני בלמים

3/3

79 556 543

דחיסות מייד

תאריך/ז"ח 08-87

(3)

מס' מברק

אל: מצפ"א, מע"ח

דע: י. רה"מ לתקשורת
י. שה"ט לתקשורת
רמ"ח/קטי"ח
ניו יורק

סקום...עמנונת יומי

CASEY DIDN'T HEED WARNING ON DEALS, IRAN PANEL HEARS
NYT - Stephen Engelberg: p.1. The Senior operations officer for the CIA told congressional committees that William Casey swept aside his objections to the brokers and operatives chosen by the White House for the secret arms dealing with Iran.

HESS'S QUICK BURIAL DEPRIVES NEO-NAZIS OF SHRINE TO PAST
CSM - Patricia Clough: The clandestine burial of Rudolph Hess was made to spare Wunsiedel the ugly scenes which were expected as hundreds of neo-Nazis from all over Europe converged on this small Bavarian town. The secret burial means the neo-Nazis have been deprived, at least for the time being, of a shrine to their past.

Press:Itanot
Beth Silverman

✕

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טודי

כנס

**

**

**

**

חוזם: 8/15607

אל: המשרד

מ-: לוטאנגלט, נר: 108, תא: 260887, חז: 1300, דח: מ, ט: ט

נד: 8

טודי/מידוי

אל: מצפ"א

דע: ערן, רושיונגטון-- נר 15 בנפרד--

מאת: איתן בנצור, לוטאנגלט

לא-41

1) בא"ע שערן אמש גלייזר לבייקר ולקרלוצ'י העושים בסנטה ברורה עם הנשיא, שאלתי בייקר על הידיעה שנתפרסמה בל"א טיימס על אפשרות של מיסגת רייגן גורבצ'וב בספטמבר. בייקר אמר שהידיעה איננה נכונה, שכן אין שום דבר ב"צנרת" המצויק מיסגה בספטמבר. הוסיף שהוא צופה מיסגת רייגן-גורבצ'וב עד סוף השנה. ציין שגם אחרי בייקר במערכת הל"א טיימס לא ברור לו מנין שאב העיתון הידיעה על מיסגה בספטמבר.

2) בא"ע אמר א. האמר שהוא פגש את גורבצ'וב 4 פעמים ושנשחכנע שהאיש פרגמטי וריאליסטן, היודע שעליו להגיע להסדר עם ארה"ב. גורבצ'וב יודע שכדי לשמר מנהיגותו עליו לזאוג להעלאת רמת החיים בבריה"מ וזה ניתן להשגה רק ע"י הסכם בין המעצמות.

3) במהלך הארוחה שוחחו אילי ההון האמר, שמנגל ודונוביץ על ה"לביא" וחיוו דעתם ה"קולקטיבית" שעל ישראל להתמיד בפרויקט שכן אין לדעת מה צפוי ממימשלי העתיד. לדעתם, ישראל מסוגלת לגייס ההון הדרוש בשוק הכספים הבינלאומי להמשך הפרויקט.

תפ: שחח, וזהמ, מכנכל, מסנכל, שהבט, בירן, מצפא, אירג, ר/מרכז, ממז

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 1 מחוד 2 דפים

סוג בטהוני גלוי

דחיפות מייד

תאריך/ז"ח 1400 1400

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

אל: המשרד, בטחון

541

535

1/2

אל: מצפ"א, מע"ח

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ טה"ט לתקשורת

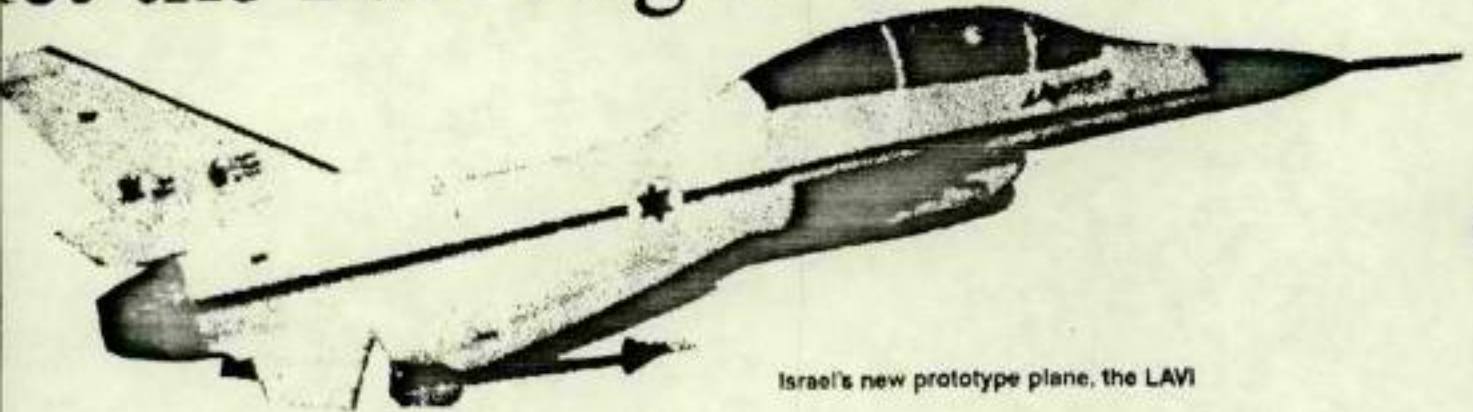
הלביא

להלן מה"וושינגטון טיימס" היום.

תחנות

DOV ZAKHEIM

Yet the Lavi lingers on and on . . .

Israel's new prototype plane, the LAVI

Something is desperately wrong with the way Israel is modernizing its military. Israel's Chief of Staff Lt. Gen. Dan Shomron, a number of senior air force officers, the Finance Ministry, the governor of the Bank of Israel, the state controller, many leading Israeli aerospace industrialists, and — to all intents and purposes — the Ministry of Defense, have all argued against continuing the single most costly Israeli defense program — the Lavi fighter plane.

Yet the Lavi lives. And reports suggest the project may have gained new political support there in the past few weeks. Secretary of State George Shultz sent a note to the Israeli government earlier this month warning that while U.S. budgets are being slashed, there is no chance of Israel receiving any additional aid. The Reagan administration has demonstrated remarkable patience over the Lavi issue. As early as April 1985, Israeli officials were put on notice that their cost estimates were far too low.

In February 1986, a U.S. government interagency team which I led conclusively demonstrated that the program would cost \$13 billion, 50 percent more than Lavi supporters had predicted. It came to this conclusion in the face of a continuing reluctance to cooperate by some Israeli officials, despite explicit orders from Israeli Defense Minister Yitzhak Rabin for a truly cooperative effort. A year later, the same U.S. team

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3, 3, 2 and some illegible text.

535/541

2/2

2/2

presented a series of alternatives to Israel that offered significant work for Israeli industry with considerable cost savings over the Lavi project.

In the case of one F-16 option, the savings exceeded \$2 billion, even if projected against Israel's own estimates for the Lavi.

The U.S. team came to believe that Israel was unlikely to acquire 300 Lavis, which had been the Israeli government's officially authorized force level. Therefore any estimates based on a production of 300 aircraft be far too low, and each Lavi would prove even more expensive.

This year's Israel State Controller's Report confirmed that the Israeli government actually had a lower number of planes in mind. But in an attempt to foster harmony, the U.S. team deliberately based all its estimates on the 300-plane figure, although it warned everyone it briefed that the project's costs were likely to rise, not decline.

Our estimates have now been fully vindicated. The state controller attacked the Israeli estimates and the Israeli government's behavior, in language far more scathing than

even the Lavi's severest U.S. critics had employed.

The Israeli military establishment is now foursquare against the plane. It needs the resources consumed by the Lavi for other key ground forces, naval and air programs.

Most of Israel's defense industry is short of both capital and human resources and opposes the project. Why, then, is the Israeli government so stymied?

Why have demonstrations by a few thousand workers prevented the Ministry of Defense and the Israel defense forces from pursuing their preferred policies, and making the most cost-effective use of the U.S. taxpayers' dollars that have been provided them?

Part of the answer lies in the peculiar nature of Israeli politics. A coalition government, heavily dependent upon small parties, is sensitive to the slightest shift in voter preferences.

But if the government parties had stood together, the voters would have had little choice. Both major parties — the nationalist Likud bloc and the left-of-center Labor Alignment,

would have had a hand in the decision to drop the Lavi.

Even among the smaller factions, many of the religious parties are lukewarm toward the Lavi. They fear that the additional military expenditure it needs will come at the expense of the education and religious ministry budgets.

The real reason is that a handful of senior politicians — concentrated in the Likud bloc — are so enamored of the Lavi that they have successfully prevented the rest of the government from taking any action to scrap the project. And in these activities, they have enjoyed the passive connivance of the U.S. Congress.

For it is Congress that holds the key to the future of the Lavi. As long as "offshore funds" — U.S. military assistance that can be spent in Israel — are designated for the Lavi, many Israeli politicians will delude themselves that funding for the Lavi will never stop.

Some of these politicians, and — unfortunately — some of their allies in American Jewish organizations — have even made the outrageous claim that the Lavi must survive, de-

spite its negative effect on Israel's security posture, because to cancel it would embarrass Congress.

In fact, most senators and congressmen who have followed the issue are prepared to go along with any decision the Israeli government makes to scrap the plane. They insist, however, that the Israeli government itself act first.

Unfortunately, Israel's government cannot act. Mr. Rabin's visit to Washington a few weeks ago underscored Israeli paralysis on this issue. He seemed to ask for U.S. aid in ending a project that the Reagan administration opposed, but also clearly indicated he was speaking only for himself, and not for the Israeli Cabinet as a whole.

Almost no one in Congress has acted to ease Mr. Rabin's dilemma. No one has said publicly what many have said privately — that if the Lavi project costs as much as the U.S. government has claimed, and if the project is no longer in Israel's security interests, they would no longer support it.

It is ironic, therefore, that those who shout loudest in the name of Israel's security, are doing the least to help those Israelis who are the true custodians of that security.

If Congress really cares about Israel's future, it should heed its generals, economists, financiers, industrialists and defense officials. While maintaining the overall level of assistance to Israel and the crucial "offshore funding" subcategory, Congress should indicate once and for all that it no longer sees fit to fund the Lavi.

Dov S. Zakheim, who formerly served as deputy undersecretary of defense for planning and resources, is executive vice president of the System Planning Corp. of Arlington, Va. He led the Pentagon's review team of the Lavi project.

TUESDAY, AUGUST 25, 1987

THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR

11

OPINION

Congress and the Israeli connection

By Godfrey Sperling Jr.

ONE angle in the Iran-contra affair certainly was not persistently and thoroughly explored in the recent hearings: the role played by Israel. Of Israel's connection to the United States sale of arms to Iran, former Sen. John Tower recently said:

"They [the Israelis] were very much interested in the initiative [the US arms sale to Iran] and encouraged the initiative. When it seemed to be flagging, they moved to keep it alive, and we noted this in our report" [the Tower Commission report].

"But," Senator Tower added during a breakfast discussion with reporters, "if you think Congress is going to touch that political hot potato, you'll wait for a long time."

Viewers of the hearings did hear some questioning on this subject. Idaho Sen. James McClure, in particular, sought to dig out some information. But he, too, worked cautiously - stressing that his probing was not in any way meant to point a finger of blame at Israel. After all, he said, Israel could well have had its own national goals in mind.

Indeed, the refrain one heard whenever Israel's role came up, from questioners and those testifying, was always along this line: "After all, we [the US] are big boys. We're responsible for making this decision to sell arms - and we certainly aren't going to pass that responsibility - and blame - along to Israel."

Mr. Tower himself takes this position. "We noted in our report," he said, "certain incompatibilities between American policy in the Middle East and Israeli policy in the Middle East."

He added: "We [the US] made the decision. If we got flimflammed or had the wool pulled over our eyes, it was our fault."

But should it rest there? Israel's lead role in the movement of US arms to Iran is not being denied by that country. Here Israel portrays itself as a friend of the US which was

helping with the US arms shipments.

And there have been reports that Israel may have been the source of the idea that sending arms to "moderates" in Iran was both possible and good for the long-term interests of both Israel and the US. For some time, too, it has been reported that the first suggestion to divert money from the US arms shipments to Iran to the Nicaraguan contras came from Amiram Nir, the special assistant to Shimon Peres, then Israeli prime minister. It has been alleged that Mr. Nir came up with this idea at a meeting last January with Rear Adm. John Poindexter and Lt. Col. Oliver North.

If there is a possibility that the US got 'suckered' into it by Israel - shouldn't that be looked into, thoroughly?

Mr. Peres has called the allegation that Israel was aware of the rerouting of funds to the contras "self-serving and distorted." But Colonel North in his testimony said that the diversion idea came from the Iranian middleman Manucher Ghorbanifar, who he thought had connections with Israeli intelligence.

Where, too, did the "intelligence" come from that the administration relied on to conclude there were "moderates" in Iran it could deal with?

On this subject Tower had this to say: "There generally has been a tendency to accept a great deal of Israeli intelligence at face value. I'm not sure that's a good idea."

The Iranian "moderates" have not been identified. Did they exist? Could they have been part of an Israeli persuasion process to get the US to bolster Iran militarily in its war with Iraq - an Israeli objective?

These are some of the questions in the Iran-contra affair that have not been looked into deeply enough. The Reagan administration certainly doesn't seem to want to point the

blame in Israel's direction.

President Reagan has always held a strong regard for Israel - for its toughness in fighting and in dealing with terrorists and for its intelligence. This attitude could have contributed to the acceptance, early on, of the arms-to-Iran proposition.

We are left, largely, with questions, unanswered questions. And Israel hasn't been at all cooperative in getting the questions answered.

The independent counsel, Judge Lawrence Walsh, is having a difficult time tracing the Israeli role.

Since February, he and his aides have tried to obtain Israel's cooperation in interviewing those Israelis involved in the US arms sales to Iran. They even went to Israel for a week and met with Israeli government officials in an effort to get this cooperation. The independent counsel offered a pledge that those Israelis interviewed would not be subject to prosecution in the US - but Israel turned him down.

So the independent counsel has subpoenaed two of these Israelis. Israel has moved to quash the subpoenas. The matter, at this writing, is in the courts.

Certainly, the US has itself to blame. The President has taken the responsibility for the arms sale to Iran - admitting that he pursued that policy too long and too doggedly.

But if there is a possibility that the US got "suckered" into it by Israel - shouldn't that be looked into, thoroughly? And shouldn't the possibility that the diversion idea did originally come from Israel be pursued diligently?

Tower explains Congress's tiptoeing around Israel's involvement by referring to the political pressures exerted on Congress. He says it is easy to understand Congress's hesitancy "when you consider the influence that AIPAC [the American Israel Public Affairs Committee, the pro-Israeli lobby] has on Congress."

Godfrey Sperling Jr. is the Monitor's senior Washington columnist.

RADIO TV REPORTS, INC.

2/12

4701 WILLARD AVENUE, CHEVY CHASE, MARYLAND 20815 (301) 656-4068

501

FOR EMBASSY OF ISRAEL

PROGRAM Meet the Press STATION WRC-TV
NBC Network

DATE August 23, 1987 11:00 A.M. CITY Washington, D.C.

SUBJECT Assistant Secretary of State Richard Murphy Interviewed

CHRIS WALLACE: American hostage Charles Glass gained his freedom this week, but the U.S. flatly rejected talk of any deals to free other hostages.

In the Persian Gulf, American forces continued escorting Kuwaiti tankers. But to do so, the U.S. is building an armada of more than 40 ships and 20,000 troops.

Today we'll discuss where the U.S. is headed in the Mideast with Richard Murphy, Assistant Secretary of State for Near Eastern and South Asian Affairs, and with Iran's Deputy Foreign Minister, Mohammed Jawad Larijani. All on Meet the Press, Sunday, August 23rd, 1987.

And hello again. I'm Chris Wallace....

The news out of the Mideast certainly wasn't bad this week. One more American is free, and more U.S. convoys made their way safely through the Persian Gulf. But the overall sense was that the U.S. is getting ever more deeply involved in that region's turbulent diplomacy.

Joining me today, R.W. Apple of the New York Times and columnist Richard Reeves of the Universal Syndicate.

And let's begin by getting the U.S. view from Assistant Secretary Murphy.

Mr. Murphy, thanks for being on the show with us today. We appreciate it very much.

ASSISTANT SECRETARY OF STATE MURPHY: A pleasure.

3/12

2

501

WALLACE: When you and other top Administration officials first began talking about the U.S. escort mission last spring, you said that the U.S. could do it with the number of ships you had in the region, roughly six or seven ships. And there's a story in the New York Times today that that's what President Reagan was also told. Is that true?

SECRETARY MURPHY: We had six or seven ships in the Gulf itself. We've had a carrier group periodically, but quite steadily over the last few years, outside of the Gulf in the Arabian Sea. So the numbers you're seeing do represent a significant rise in the last few weeks of our naval presence, but that's occasioned by the change in the nature of the threat over the last month or so.

WALLACE: Answer my question directly, if you would, Sir. Was President Reagan told last spring that they could do it, that the U.S. could do this with the number of ships you had in the region at that time?

SECRETARY MURPHY: We thought there might well need be a modest increase at the time the President made his decision.

WALLACE: But nothing like the kind of increase -- we're now talking about more than 40 ships and 20,000 men.

SECRETARY MURPHY: Just be cautious on the number 40 ships. That includes two carrier battle groups. We don't expect two to remain on station in the North Arabian Sea all that long.

WALLACE: But my point, Sir, and I think you understand it, is, isn't -- we're talking about a huge escalation over what was thought when you approved and the President approved this policy.

SECRETARY MURPHY: There certainly is an increase. And as I say, it's a change in the nature of the threat since the President approved the policy.

WALLACE: Well, is it a change in the nature of the threat, or was it a failure by the U.S. to understand what the threat was at that time?

SECRETARY MURPHY: The increased spread of mining in the Persian Gulf started in the last four to five weeks, only. That's several months after the President's decision. And that has occasioned a rethinking on the part of the Navy, on the part of the Administration as to what resources will be needed. Those resources are coming into place. They'll stay in place as long as they are needed.

R.W. APPLE: Mr. Murphy, I'd like to relate to you two

*

< 1

4/12

3

501

sentences that were spoken to me during the past week, one by a senior admiral, who said, "I have the terrible feeling that we're about to see Beirut all over again." The second by a former senior White House official, someone who left within the last few months, who's kept in close touch, who said, "What you must understand is that there is no political plan for what we'd do if there were a disaster, like a ship being sunk."

I'd like you to comment on both of those.

SECRETARY MURPHY: Let me answer by just quickly restating our interests in the Gulf. They are the stability of oil supply. They are support for the moderate Arabs, the non-belligerent Arabs in the Gulf. And they are to prevent increased or expanded Soviet influence in the Gulf. Now, those interests we categorize as vital U.S. interests. And that's a word we don't use lightly. Those are vital interests which have been recognized over the last several years; in fact, some of them over decades.

APPLE: Well, we were told that it was in the vital U.S. interest to help keep the peace in Lebanon. But when 200-odd American Marines were killed, we pulled out. Why is the American public not to believe that a similar action would flow from a similar tragedy in the Gulf?

SECRETARY MURPHY: I think the interests are of significantly different weight in the Gulf.

APPLE: And is there careful contingency, political contingency planning? I'm not talking about someone in the basement of the Pentagon tolling away with a computer. Is there careful political planning in the White House, in the State Department for what steps we would take if a ship were sunk or something like that happened?

SECRETARY MURPHY: Our policy has had two major tracks. One has been political and diplomatic, the other has been military. We've touched on the military buildup and the reasons for that.

On the political/diplomatic side, we are going full bore at the United Nations in the Security Council to get a comprehensive cease-fire. The source of tension in the Gulf is the continuation of the war. The reason the war has continued is the reluctance of Iran to come to negotiations, to accept the comprehensive cease-fire which the world powers got together July 20th and voted unanimously in favor of.

So, that is where our efforts are going.

X

5/12

RICHARD REEVES: Let's talk for a minute about the goal of support for the moderate governments in the -- so-called moderate governments in the Middle East. Elaborations of that by the State Department, by the Defense Department, by the White House have all talked about a kind of containment policy of the Islamic revolution in Iran until it runs its course. Allah, the Lord, only knows when. But aren't we rebuilding a major unending American commitment, then, to try to regulate the religious politics of a whole region of the world?

SECRETARY MURPHY: To regulate the religious politics, no. That's far too sweeping to describe as an American policy, to use those words. We are interested in containing the revolution. The revolution has only effectively broken out beyond the borders of Iran within Lebanon, which Iran has paid handsomely for, in terms of resources, training, financing, over the past several years.

We do not believe that the Iranian revolution should be imposed on its neighbors, most of whom are Arab Sunni neighbors. And they are not -- I don't like this phrase "so-called moderates." They are moderate Arabs.

REEVES: They're moderate compared to the Iranians.

So our long-term goal goes far beyond shipping in the Persian Gulf. It is to contain that regime, the way we once wanted to contain the Soviet Union.

SECRETARY MURPHY: We think -- yes. We think that the peoples of the Arab side of the Gulf have the right to choose their own leaders, to have their own leaders. And we support the stability of those states in the Gulf Cooperation Council and beyond.

WALLACE: Secretary Murphy, we're going to get an Iranian view of all this in just a moment. And then we'll have you back later in the program to get your response.

Thanks very much.

And we'll be back in a moment with Meet the Press.

*

*

*

WALLACE: We're back now on Meet the Press, and we are joined by Iran's Deputy Foreign Minister, Mohammed Jawad Larijani, who joins us from the NBC studio in New York.

Mr. Larijani, welcome. Good to have you with us.

U.S. officials say that they are willing to talk with

X

6/12

you if you want to sit down and talk while you're in the U.S. Will you request such a meeting with U.S. officials while you're here?

DEPUTY FOREIGN MINISTER LARIJANI: I couldn't hear the question.

WALLACE: Can you hear me, Mr. Larijani? The question is, are you willing to sit down and meet with U.S. officials while you're here in the U.S.?

[Technical difficulties]

WALLACE: Secretary Murphy, there has been talk about a meeting with Mr. Larijani while he is here. What is the U.S. position on that?

SECRETARY MURPHY: We've always said we'd be ready to receive any authoritative message that the leadership in Teheran wished to convey to us. If Mr. Larijani seeks a meeting, we'll be happy to meet. We're not particularly seeking one with him at this point in time.

WALLACE: Have you had any indication at all from him that he requires or requests such a meeting?

SECRETARY MURPHY: No. Thus far, just the opposite. I believe that the Iranian mission in New York has suggested that every member of the Security Council except the United States have a meeting with Mr. Larijani.

WALLACE: Let me pick up on one thing that you said in our first segment. You said that because of the changing threat, that the U.S. has had to beef up its forces and that you will have them for as long as needed. What does that mean? Is there any end to the U.S. commitment of forces into the Persian Gulf, or is it open-ended?

SECRETARY MURPHY: Let's go back 40 years, and go back 200 years, to answer that question. For 40 years we've had the U.S. naval presence in the Gulf, on the order of five, six warships in the Gulf since the end of the Second War. For 200 years we've had and accepted the responsibility of escorting American-flagged vessels when there was a need. So this is not a new presence in the Gulf. It is not a new policy for the United States.

WALLACE: And we are talking now about 40 ships, in the neighborhood of 40 ships and 20,000 men. That is a new presence.

SECRETARY MURPHY: That is certainly a new presence. And our presence will remain there as long as it is needed.

X

7/12

WALLACE: So it is an open-ended commitment.

SECRETARY MURPHY: I don't think it's open-ended because I don't think that the war is going to endure all that wrong.

WALLACE: As long as the war between Iran and Iraq continues, as long as there is a threat to shipping in the Gulf, that kind of force could be there.

SECRETARY MURPHY: It went there, it has been there to protect our interests in the Gulf. It will stay there to protect our interests.

We hope that Mr. Larijani has come to New York in order to signify very clearly to the Secretary General of the U.N. tomorrow when they meet that his government accepts Resolution 598 of the Security Council.

APPLE: Do you have any reason to believe that's true?

SECRETARY MURPHY: As I say, I hope that that is the reason he's come to New York. There have been contradictory signals out of Teheran, particularly over these last couple of weeks, some more flexible-sounding statements, more interested in a solution than we have heard from the beginning of the war.

APPLE: Is that the basis for your comment, Secretary Murphy, that the war will not go on for a terribly long time, and therefore we do not have an open-ended commitment?

SECRETARY MURPHY: Well, I'm not predicting the end of the war. No one can pretend to do that. But I would note that the last offensive that the Iranians launched against Basra at the beginning of this year was billed as the final offensive. It did not succeed. The Iraqis succeeded in holding their defensive lines. And while I imagine that Iran has plans for a further offensive, the fact is the war is not going terribly well. There's a tremendous loss of life on both sides, a tremendous loss of treasure on both sides. And I think there's a limit.

REEVES: If indeed that's our goal, to contain the Iranians, why don't we simply support the Iraqis?

SECRETARY MURPHY: We've got no interest in entering into this war and taking sides in the war. The policy is one of neutrality, and we're going to pursue that.

Now, I know that there are those who look at the developments in our policy of the past several months and see a lessening of neutrality, a tilt towards Iraq. I want to assure you that our interest is getting that war to an end. That's why

*

8/12

7

501

we've put our major efforts into the diplomacy, which bore fruit July 20th when there was a unanimous resolution to call, in fact to demand a cease-fire.

REEVES: What about diplomacy with our own friends there? The Saudis have now denied that they will allow Americans landing rights, even in emergencies. If we are protecting these people against what we see as a spreading force in the region, why don't they want to protect themselves?

SECRETARY MURPHY: Our friends in the Gulf want to protect themselves, and they want to cooperate with the United States in so doing. They cooperate and we cooperate with them by a longstanding policy of arms sales to those states so they can defend themselves. First they rely on themselves, then on the Gulf Council association. And beyond that, if the threat is too great, they have said they would look to the United States.

You're not going to hear any talk from the region, and I hope as little talk as possible from Washington, about the nature and the specifics of the support they're giving to us. Let me just say that in carrying out the escort mission, we're very satisfied with the support that is coming from the Gulf states.

WALLACE: Can I ask you specifically about that? There was a report this weekend in the Washington Post that Saudi Arabia has agreed to provide landing rights and other support to U.S. aircraft in the Gulf. It's a report that Saudi Arabia denied this morning. What is the truth of that?

SECRETARY MURPHY: I think that just bears out what I was saying, that none of the states want to discuss or have discussed the nature of the cooperation that they're having with the United States. Iran exerts an undeniable -- plays the role of intimidation against those states. It has singled out Kuwait over the past ten months as the primary target, but it's targets in fact area all of the regimes in the Gulf Council, as well as...

WALLACE: You are satisfied, though, with the Saudi support?

SECRETARY MURPHY: We're satisfied. Yes. And it's growing, and it's growing because we took the lead and we decided to show our commitment to the stability and security of the area.

WALLACE: Is that why the Administration is now going to push a new billion-dollar arms sale to Saudi Arabia?

SECRETARY MURPHY: We consider -- on that particular sale, no decision's been taken. But we consider that the arms

X

END

9/12

8

501

supplied to the moderate Arab states would be a long-standing commitment of the United States, and justified on its own.

APPLE: What you're saying, Mr. Murphy, in essence, is that these countries have told you that they'll let you do these things. But if it comes out into the public, they'll deny it. Is that right?

SECRETARY MURPHY: That's your conclusion. I think it's a sound one.

REEVES: At the same time these things are happening, the State Department last week said that they have information -- your Security Division said they have information that the Iranians are in the process of casing out American embassies. They've got new evidence of this, and seem to be implying that they expect a new wave of Iranian terrorism, specifically directed against the United States.

Is that information correct, the information that came from Mr. Lamb. And if it is, how will that affect our -- what you call our ongoing commitment?

SECRETARY MURPHY: Well, as in any -- the case of any threats of a terrorist nature, we have to be prepared. We try to be prepared as well as possible. By its very definition, it's hard to track and build up information to counter terrorism. We put major intelligence resources to that end, sharing of intelligence with our friends and allies on the nature of the terrorist threat. And we will do the best we can to protect our interests, to protect our installations. But that there is a risk in carrying out our policy, we have always admitted very frankly there is a risk. It could come from a terrorist, sabotage nature. We think the risk is low that it will come against U.S. naval ships. But we think that risk is measurable and containable.

WALLACE: Mr. Secretary, let's talk about hostages, if we can. There is a report out of Beirut this weekend by the same magazine that broke the Iran arms sale in the first place of an impending five million dollar deal to free Anglican Church envoy Terry Waite. Do you know anything about any progress, either to free Waite or any of the other hostages?

SECRETARY MURPHY: I wish I could give you some encouraging news on that. We have none. Over the last several years -- and some of those hostages have been now held for over three years, as you know -- there have been a variety of stories about if you only provide X million dollars, you'll find your hostages released. I don't think...

APPLES: Or X number of Hawk missiles.

X

10/12

501

SECRETARY MURPHY: Or Hawk missiles, whatever.

But I don't think you -- that the people holding the hostages in Lebanon, who are subject to Iran's influence, if not total Iranian control. But clearly, Mr. Rafsanjani, the Speaker of the Parliament, has acknowledged Iran has influence over these hostage-holders. The fact is that the holders themselves tend to be men who have a particular cause they want to advance. In the case of several of our hostages, their cause is to get the release of prisoners taken by the government of Kuwait over three years ago who participate in attacks on our embassy, the French embassy, and Kuwaiti installations. We say no deals.

WALLACE: What is your view -- let's talk about the one American who was freed this week, Charles Glass. There has been a great deal of speculation as to why he was released. Is it your view that Iran was behind it and doing it to try to gain points with Syria, which regarded Glass's abduction as a great embarrassment?

SECRETARY MURPHY: I think there was an Iranian hand in his original kidnaping. I don't think the evidence is all in yet to say whether Iran's influence was there in securing his release.

What we know is that the Syrians made considerable efforts to get his release.

APPLE: Do you sense that the pattern that obtained here -- and I know the pattern is not completely clear yet -- but, roughly, the pattern that obtained here offers any hope as a vehicle for getting other hostages released? Can we repeat this, in other words?

SECRETARY MURPHY: I think the set of circumstances in Glass's release are that he was the first hostage taken after the entry of Syrian security forces into West Beirut. That was a particularly sharp embarrassment to Damascus.

APPLE: So they felt responsible.

SECRETARY MURPHY: And they felt particularly responsible as a result.

APPLE: And you don't think you can turn it around, then.

SECRETARY MURPHY: Well, the circumstances are different. We hope that continued Syrian efforts will bear results.

WALLACE: Let me just follow up on that.

* .

11/12

10

501

Don't you run the risk -- there are reports that the U.S. is about to send its Ambassador, William Eagleton, back to Syria. Don't you run the risk of making this look like it's another deal involving hostages, that Syria helped get this -- get Glass freed, on the one hand, and on the other hand, therefore, the U.S. reasserts its diplomatic recognition to Syria?

SECRETARY MURPHY: Ambassador Eagleton's return to Damascus is not related to hostage release, to the release of Charlie Glass, or any other aspect of hostage detention in Lebanon. His return is a further acknowledgment of the Syrian efforts over the past year to contain terrorism.

As you recall, General Vernon Walters, our U.N. Ambassador, went to Damascus back in June. This was to -- early July, I believe -- to deal with the -- to respond to Syrian action in closing the offices of Abu Nidal in Damascus. We were encouraged by that step, and we hope there will be others.

REEVES: Going back to Mr. Larijani's visit and the activities at the U.N. this week. The State Department said that they hope his visit, and you said today, leads -- will lead to Iranian agreement to a cease-fire. And then this week the State Department said then we'll get on with the enforcement.

Who is going to enforce a cease-fire, if one is received there? And are we volunteering to do that? Is that what the State Department means? I mean is this our next Beirut? Will we enforce a cease-fire in that part of the world?

SECRETARY MURPHY: No. The original resolution of July 20th called for the United Nations to send observers to the area to observe the conduct of the cease-fire; that once it's accepted, if it is accepted -- and again I repeat, we hope very much that Mr. Larijani has come with instructions from his government to accept that cease-fire, simply and unequivocally, tomorrow. But then enforcement becomes United Nations responsibility.

REEVES: Who supplies the bodies?

SECRETARY MURPHY: Well, there would be a number of nations ready to provide observers. We have no doubt about that.

WALLACE: Mr. Secretary, thanks very much for joining us today...

And when we return, my colleagues and I will take our own look at where the U.S. is headed in the Mideast.

X

12/12

WALLACE: Well, we had our technical difficulties today. I suppose we shouldn't be critical of the U.S. Navy and their problems after the problems that we had today.

APPLE: I think we ought to share with our viewers what the Ambassador said, Secretary said just as he was going off: "They'll never believe in Teheran that it was technical difficulties."

WALLACE: Well, it was.

Are you convinced by the Secretary? Does it appear to you that there is a purpose and an end in sight in the situation in the Gulf, or not?

APPLE: I had a little bit of trouble getting him to address the question of whether we've thought the next step beyond where we are now, whether we have in mind what we're going to do, either diplomatically or militarily, if the peacekeeping mission fails and if a ship gets sunk. The evidence I've been able to gather around Washington is that we aren't at that point. We don't know what we're going to do next. And I think that's a very dangerous thing in a place like the Gulf.

REEVES: We do have a nice model for it all, though. I mean if the U.S. policy is moving more and more toward containment of an Islamic revolution, we can then follow the scenario from the Crusades, and we should be out of this thing in two or three hundred years.

WALLACE: It is, I think, also astonishing that President Reagan was told last spring that we'll be able to do this with the available resources in the region, and now we are talking about an armada.

APPLE: And that the decision was taken at a relatively brief breakfast meeting on the basis of such assurances.

REEVES: And now we know why we wanted a 600-ship Navy.

WALLACE: Gentlemen, thank you both for helping me out today.

APPLE: With no minesweepers.

WALLACE: Our quotation of the week comes from the Pentagon, which announced that it is setting up a new special task force under a rear admiral to coordinate the growing U.S. presence in the Persian Gulf. But a Pentagon official denied the American role in the Gulf is escalating, calling the new command, quote, simply a sound management step.

ס ו פ ס מ ב ד ק

דף מחזור דפים

סוג בטחוני בלמס

דחיסות מיידית

תאריך/זי"ח 16 25 7/87

מס' מברק

שבג"ד / נושין גסון

אל: המש"ד, בטחון, ניו יורק

75 524 517

אל: מע"ת, יועץ שרבי"ט לתקשורת

דע: מצפ"א; ניו יורק

25.8.87 חדרון דובר מחמ"ד ליום

Q Syrian military forces announced that Syrian missiles were fired at Israeli planes over the Bekaa Valley. Do you have any comment on that?

MS. OAKLEY: No, I don't have any comment on that.

Q Do you characterize the situation between Israel and Syria as tense, or you don't have any new --

MS. OAKLEY: No, I'm --

Q -- information about it?

MS. OAKLEY: No, I just don't have any comment on it. Yes?

Q Do you have any comment on Mr. Peres's proposal that he's seeking a way out of the impasse about Tel Aviv by developing joint work on the F-16 between the United States and Israel?

MS. OAKLEY: No, I don't have anything on that. We've stated our position on the Lavi; I don't have anything different.

Q Phyllis, do you have any comment on the assurances that the Soviet Union issued for Israel about the possible participation in international conference? The message was communicated(?) by one of the Jewish leaders who visited Moscow late last week.

MS. OAKLEY: No. I don't have any comment on that.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the word "END" and various scribbles.

ט ו פ ס מ כ ר ק

דף 1 מחוד 2 דפים

סוג בטיחוני גלוי

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 0930 24 נאוגוסט 7

מס' מברק

סנידרות ישראל / וויסינגטון

אל: המטרד

472

1/2

אלוואנס ונאבאק אוזנים שנים אנביקים
יחויים מאנביים קזיסוק

אל: מעפ"א, מע"ת

נשק לסעודיה

להלן טורם של אונס ונוכק היום ב"וויסינגטון פוסט" (24.8.87).

עתונות

Rowland Evans and Robert Novak

An Iranian March Boosts the Saudis

When Iranian enthusiasts for Ayatollah Ruhollah Khomeini demonstrated in front of the State Department against the U.S.-Saudi alliance, they were unwittingly playing into a budding administration strategy to get \$1 billion in proposed arms sales to Saudi Arabia through Congress.

The strategy involves portraying opponents of Saudi arms as being in bed with Tehran's terrorist regime. That poses a challenge for the pro-Israel lobby to repeat its feat earlier this year at the height of the Iran-contra probe when it blocked President Reagan's first attempt to sell F-15s and Maverick air-to-ground missiles to the Saudis. In fact, the American-Israeli Public Affairs Committee may have trouble mobilizing the full Jewish community this time.

The stakes are high. A top-secret CIA analysis now under White House study reverses that agency's habitual pessimism about the Middle East, suggesting an upturn in Washington's long downhill slide with the moderate Arab world.

That results from American refueling of Kuwaiti vessels and the U.S. naval presence in the Persian Gulf. But if Congress again vetoes the Saudi proposal, Soviet weapons will flood arsenals of moderate Arab states that for 40 years have depended on U.S. arms.

The White House wants to portray the sale not in pro-Arab or anti-Israel terms but, says a Reagan planner, as "a policy for the best interests of all American citizens." What can put political meat on those rhetorical bones is symbolized by the pro-Khomeini demonstration at the State Department.

Placards featured Saudi Arabia and the American "Great Satan" joined as arch villains in last month's Mecca killings of Iranian pilgrims. The demonstrators left no room for doubt by carrying signs that read: "No Arms for Saudi Arabia" and "U.S. Aggression-Saudi Oppression."

The White House wants to link all foes of the Saudi arms package with the ayatollah's state-sponsored terrorism, including Hezbollah Shiites in Lebanon and their record of kidnaping Americans. "AIPAC may not want to keep that kind of company," an administration official told us.

Actually, AIPAC is again committed to a congressional veto of Saudi arms. But that may not prove true of all major Jewish organizations and individual leaders of the American Jewish community.

White House chief of staff Howard Baker and national security adviser Frank Carlucci invited a dozen Jewish leaders to an unreported chat in the White House and came away fairly optimistic. One Jewish leader present told us later that when the Saudi sale was brought up by Carlucci, the reaction was one of interest, not conflict. "We want the total picture of Mideast arms," he said.

That total picture shows Israel strong and gaining, with nearly \$2

Handwritten notes at the bottom of the page, including the number 2 and various illegible scribbles.

2/2 472

billion of military aid coming in from U.S. taxpayers every year. But more telling to some Jewish leaders was the report to them of Saudi activity in the Gulf, much of it secret and some of it denied by the secretive kingdom to avoid stirring reactions from Arab extremists who hate the United States for its Israeli alliance.

A Saudi official, asked to explain whether a Saudi mine sweeper had been used to clear mines on a track exactly ahead of a U.S. Navy vessel, told reporters it was "purely accidental." In truth, it was purely intentional, but the Saudis did not want to acknowledge it.

Similarly, the Saudi decision to patrol an AWACS radar plane over a new sector, far from Saudi Arabia and encompassing the Strait of Hormuz, is routinely denied by the kingdom. Such denials are exploited by AIPAC to convince Congress that the Saudis, though benefiting from the U.S. naval buildup in the Gulf, are unwilling to help.

Such examples of Saudi cooperation

may be essential for the president to make the best case for his billion-dollar arms sale, no matter how the kingdom resists public disclosure. Another defeat in Congress would be read carefully by moderate Arab states.

Jordan, rejected for U.S. arms as Saudi Arabia has been, has quietly asked the Soviets for late-model MiG-29 fighters. Given the U.S. embargo, King Hussein would rather buy from Britain or France, but only Moscow or Washington can sell the arms on terms Jordan can afford. The congressional ban also has driven Kuwait to buy nearly \$300 million worth from Moscow.

In an administration ideologically retreating on foreign and domestic fronts, victory on arms-to-Arabs after so many defeats would seem improbable. Optimism derives from the reaction by one Jewish leader who left the White House impressed by Saudi cooperation and uncomfortable about being in bed with the ayatollah.

©1987, North America Syndicate, Inc.

- / 2 2 1
(29 d'w)

טודי

כנס

**
**
**
**

חוזם: 8,16993

אל: המשור

מ: לוטאנגלט, נר: 88, תא: 240657, זח: 1400, דח: מ, טג: ס

נד: 8

טודי/מידו

ל.א - 36

אל: ענוג

מאח: איתן בנצור, לוטאנגלט

הנדון: שלן 100

1) נוטה פברקן תמוה . מזוע "מפריעה" הדרישה
" להכיר בישראל"

אחרי 40 שנות עצמאות, מה גם שבמברקי הזכרתי תמצית
התביעה ודמטולה ולא את ניסוחה המגובש ואופן הצגתה
לאפיפיור ומלווי. במיפגש המנהיגים היהודיים בל"א
עם האפיפיור אדאג שיתחסר לניסוחיך.

2) במיפגש המנהיגים היהודיים עם קבוצת החשמנים הקתולים
במיאמי בשבוע הבא מוצעים לטדה"י 3 נושאים: אנטושמיות
הזכרה בישראל, וולדהיים (הנושא האחרון טרם סוכס
סדנית).

3) יו"ר מכון ויזנטאל, הרב מ. הייר סיפר לי, כי
בשיחתו עם שה"ח הבין שה"ח מעודדו למקד פעולתם
לקראת ובעת ביקור האפיפיור בתביעה מהותיך להכיר
בישראל.

בנצור

חפ: שהח, ורהם, מנכל, מסנכל, בירן, מצפא, תפרצות, כנסיות

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.]

שגרירות ישראל / וושינגטון

ס ו ס ס ק

דף 2 מתוך דפים

 סוג מסמך

 דחיות

 תאריך/ז"ח

 מס' מברק

487 ²/₉

7. נכונותו להרחבת הדמוקרטיה, ביחס לחופש ההתבטאות לגורמי האופוזיציה ובעיקר לפונדמנטליסטים הדתיים ע"מ לשמור אותה במסגרת פרלמנטרית מבוקרת ובכך לצמצם את סיכוניה. חבטיה מדגיש קוונדט שהמדובר במודל של דמוקרטיה לגיוני למדי, והאופוזיציה שטעמה את לחץ של העוצמה הפוליטית לא תסתפק בפזורים ותחבץ נחץ גדול, ככל שתוכל להשיג, מהעוצמה הפוליטית.

ב) מובארק בונה על דור החמשך שיבוא מקרב המגזר הכפרי הפחות "תוקפני" אקטיב פוליטית וטרם עבר תהליך של שילוב נטיות דתיות עם לחץ פוליטית. בשני התהליכים טמון סיכון גדול מלוות בטימני שאלה לא מעטים, כאמור המגמה להעניק חמריצים לפיתוח האיזורים הכפריים.

7. מצוקת שכבה הסקידות הממשלתית, המהווה את רוב בנינו של המעמד הבינוני תמורה במיוחד. הפקידות הבכירה ברמה שווה לזו של חה מזכיר במחמ"ד נאמר לו ע"י גורם במעמד כזה, משתכרת כ-100 דולר לחודש ע"פ השער הרשמי של 218 פיאסטרים לדולר, וזו משכורת שבלתי ניתן להתקיים עליה לאור מתח עלית המחירים גם כתוצאה מהרפורמות הכלכליות. מה הפתרון? עבודה נוספת מהצד הגורמת לכך שפקידים נעדרים ממקום עבודתם הרגיל, מצב החורם לחוסר יעילותם, או הזדקקות לשוחד. מאידך כספיה רבים מסתובבים בשוק החופשי ולצדם חיי פאר של שכבה דקה יחסית בנתונים רואגאטיים של מצרים אך מאד מתבלטת בפזרנותה. קוונדט מספר שבמלונות הפער דוגמת זה שהתאכסן בו בערכים ותזונות פאר המסתכמות כפי שנאמר לו בכך כ-40 אלף דולר (?) והמחזה חוזר על עצמו מדי ערב.

8. ישראל. קוונדט הדגיש שההתנגדות לשלום נליחסים עם ישראל ממשיכה לבוא מקרב האופוזיציה משני קצות הקשת הפוליטית ומקרב האינטליגנציה. מאידך מצא תמיכה רבה בו במשה"ח ובעיקר בין אלה העוסקים בו. נחקל בתופעה של תסכול אצל גורמי משה"ח המצרי על שהודחו מהתהליך בהשוואה למעורבותם בימי ק.ד. אייסיס. למובראק נטיה פזיזה להנתק ממנו בנוסף "אם לא רוצים את מצרים בהמשך התהליך אז לא ניטול בו חלק". המשך הנלהב ביותר שגם נזהר ביטוי פומבי בזכות הקשרים עם ישראל וארה"ב הוא יוסף וואלי. המבקרים עומדים על כך שעל ישראל לעשות משהו בנושא הפלסטי.

9. אייסיס. ישנה חזרה ברורה לשוים מלא עם אייסיס (בזמן ביקורו שחה בקהיר האני אלחסו).

דף 3 מתוך דפים

סוג בטחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

402 3/8

הרוגז המצרי נבע בשל כך שערפאח נכנע = אלאפ (CAPITULATED) לסוריה, ולא בשל עמדותיו בנושא השלום.

10. סוריה, אין שום התפתחות במישור היחסים עם סוריה מאז מגישת שני הנשיאים בכורית, מצא זלזול רב בתביעתה של סוריה להגמזניה במחנה הערבי מעל ומעבר ממה שמביע למדינה בגודלה ובחשיבותה.

11. ארה"ב-ברח"מ, ישנו גרעין מוצק התומך בארה"ב, אף שאינו נשען מלבקרה בנושא תרומתה וחרמתה להמשך תהליך השלום. בפגישתו עם גורמי אופוזיציה מקרב השמאל הופתע לשמוע קו ענייני יותר ופחות ריטורי כפי שציפה, מאידך הציג את ההתייחסות לברח"מ כ-FASCINATING המלווה בחוסר בתירות באשר למדיניותה ויעדיה, המגמה של המשטר לנקוט במדיניות קורקטית כלפיה לצג לחמיכה אצל דנברין.

12. קוננרט מסכם את התרעמויותיו בכך שציפה להתקל בביטויים ממשיים יותר של הקצנה בתחום הכלכלי והפוליטי, הפוטנציאל אמנם קיים אך הוא יותר בטווח הארוך מאשר המידי.

177

1. הגדיר את ירדן כ-STATE ORGNIZED הטובה ביותר בחשואה למצרים וסוריה, בעיקר בחחום הכלכלי. הכניות שהיו על הנייר לפני כ-5 שנים מיושמות בשטח, האזור מהבקעה ועד לגר'ש בולט בצבא הירוק שלו ווריסטויי החלמטיק התגייסה על הגידוליה, הרעיה התררזיה רחחוח הכלכלי הינה חוסר תקציב וחשקעות לפיתוח.

2. ישנה אכזבה מכך שמשלת ישראל לא אימצה את עניין הועידה הכיני"ל אך אין נטיה למסקננת במהרות או לרוח של פאטליזם. מדיניות ארה"ב מוגדרת כאיטית, בלתי מספקת ושלא ברוח הזמן. לא נתקל בכך שההסכם בו מדובר שהושג באפריל בין חסין וממ'רה"מ ושהי"ח הוא על תנאי או מוגבל בזמן, והוא נתון כלאי. בידי המלך.

3. סוריה הוגדרה בבעיה הלאומית של ירדן וכא"פ פוטנציאלי, אמנם היחסים עתה רגנעים וקיימת תקשורת טובה בין חסין ואסד אך היא לא מובטחת לאורך ימים. עמדותיו ומחלכיו של חסין בחחום הכלכלי, דוגמאת נושא השלום עם ישראל מתחילים ונגמרים בהיבט הסורי, חסין דואג לקיים שני כללים - לידע את אסד על הנעשה בתהליך המדיני, לבחון באופן תמידי מה מרחב התמרון שלו לגבול שינגדר עי"י הסורים כבלתי עביר מבחינתו.

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 4 מתוך דפים

סוג מסחוני

דחיות

תאריך/ו"ח

מס' מברק

45 1/2

חסין כך נאמר לקונדט במפורש שם מבטחו בהקשר לנושא חסורי על שני גורמים בעלי כושר
הרתעה (א) המצוקה הכלכלית בסוריה (ב) בידודה הבינייל. ברה"מ. חסין כך נאחר לא יוותר
בשום אופן על השתתפות ברה"מ בתהליך השלום ללא קשר, כביכול, להצטרפותם או אי הצטרפותם
של סוריה ואש"פ לתהליך. ברה"מ, לנוכח קטריה החדוקים עם השנים, בלבד יכולה
להבטיח לירדן מטריית מגן שתסוכך עליה מפני שני הגורמים הנ"ל. גורם ירדני אף הגדיר זאת
כמונחים קצוניים שכתנאים הקיימים לו היה ירדן לבחור תיאורטית בין ארה"ב וברה"מ כאחת
השותפות לתהליך המדיני, אין זה כלל בטוח במי תבחר.

4. אש"פ. לא מצא גילויי עצבנות ירדנית לנוכח פרוק השותפות המדינית עם ארפאת. אדרבא קיימת
החוויה יחסית של ניכוחות. הוסבר לו שבדעת חסין לפעול בשני דרכים (א) לחזור ולעשות נסיון
נוסף אחד להקים מחדש שותפות כלשהי עם אש"פ בתנאי אחד עליו יקום או יפול דבר -
משלחת ירדנית - פלסטי משותפת. כל צרוף אחר בלתי קביל עליו. כל זאת ללא עיתוי מוגדר
אלא בתנאים ובנסיבות שתמלך יבחר בהם. (כ) סיכול אפשרות כזו ע"י אש"פ יוליך
את חסין לנחיב חילופי של בחירת נציגות פלסטי אחרא בהסתמך על רשימה אלטרנטיבית
המורכבת מפלטי ששמותיהם ידועים כך ע"ם קונדט, לישראל ולירדן. חסין כך נאמר
נחוש בכך, אך באשר ליישומה קונדט מעריך שזו שאלה מסובכת אחרת. באשר לקשרים עם אש"פ
קיימת פעילות טגרתית (ומבוקרת) של המשרדים המנהלים בשיקר ע"י מלחם המתגורר
דרך קבע בירדן, אך שום דבר מעבר לכך. ביקור האני אלחסן שהגיע באותו עת בעמאן לאחר שנדחף
לכך ע"י המצרים בעת שיחותיו בקהיר, לא הניב שום פרי.

5. עירק. הירדנים מעריכים, וכך פועלים, שהמהלך שינתק את פתיל המלחמה בין עירק
ואיראן טמון, ואלי לא בלעדית, בגורם הסורי. ראייה זו עומת ביסוד המאמצים לקרב בין אסד
וצדאט חוסיין, לפי מהלך תוצאה ממשיית. אין בכך לרפנת ידי הירדנים להתמיד במאמצייהם
בין סוריה לעירק.

6. בטחון פנים. החרטט ע"פ מראה עיניו ומשיחותיו עם גורמים ירדנים שהמצב רגוע.
ישנם גילויים חיצוניים של סונדחנטליזם אך ללא תשואה פוליטית.

ס ו פ ס ס כ ר ק

דף 5 מתוך דפים

סוג בסחונני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

48x 5/8

סוריה

1. קוונדט שוחח עם פארוק אלטרעא, סלס, שוכרי, דיקן הפקולטה למשפטים (למד בארה"ב ובעל מעמד מיוחד בצמרת הסורית) וכן אנשי מטה"ח חסורי, ביקר מלבד בדמשק בחמה, אלפו, אדד'יה וטרסלס.
2. לא הבחין בשום אמצעי כסחון מיוחדים ולא נתקל בסיווריו בערים במחסומי דרכים. השמירה הכולטת היחידה שהבחין בה היא סביב בנין הודיו והטלויזיה המאובטחת ע"י אנשי המוחבראת לובשי שחורים ומקלעים. זאת בניגוד להתבלטותם, בעיקר בדמשק, בביקורו מלפני שפתיים גוחצי, בחמאת ניכרים עדיין סימני הטבח של שנת '82 בצורת הריסות בלתי מפונות, סיפר שלתומן שאל עובר אורח היכן "המסגד הגדול" המוזכר כאתר תיירנתי ונענה "מאפי" - היה ואיננו. התרשט מעבודות הנניה הרחבות. סביב לאד'יקיה ביניהם מסילת הברזל לטרטוס והקומסאונד למטחקי היס התיכון.
3. המצב הכלכלי. התרשט מהניגוד הקיים בין התרוקנותו של האוצר הסורי ממט"ח לבין שגרת חיי היומיום ברח"ק. לא נתקל בתופעה של מדפים ריקים או חוסר במזון כסיסי אף שקשה להשיג מצרכים מסויימים כגון קפה ולעתים גם לחם אך הדגיש שהמדובר בסוגים היקרים של לחם. כאשר למוצרי מותרות, ככל שמדובר בסחורות עניתן לחשיגם בלירות סוריות ושבעיקר מגיעות דרך לבנון, לבוש ומוצרי חשמל לא ניכר חסרונם. סחורות המייבאות ושהחשלום אד'יקיה הוא כמט"ח מצויות פחות ומחירט רב, מסחבר שתממשלה נקטה באמצעים כלכליים בדומה למצרים ובעיקר חשוואת מחיר "הדולר השחור" לדולר הרשמי. השער היציג של דולר עומד על 27-28 ל"י"ס ואילו "השחור" על כ-30 ל"י"ס. המקרה היחיד בו היה עליו לשלם ע"פ שער בלתי ריאלי היה עבור שבותו במלון (שרתון) - כשהחישוב היה 9 ל"י"ס לדולר. התרשט ממספר יחסי רב של תיירים מלבנון, ירדן המפרץ ועוד. תפוסת מלוננו היתה מלאה כמעט. לאחרונה הוטיפנו לשרתון אגף נוסף מסואר ביותר הכולל מזרקה נוסח רומי בו מוגש "גורמה" על טהרת המטבח הסורי. המקום היה גדוש ומלא עד לסגירתו בשעה 2 אחר חצות. סיפר שעבור הארוחה שם אליה הוזמן הוא ואשתו וכן עוד 10 אישים סוריים שזלם סכום המתקרב לאלף דולר. לא ידוע לו מי האנשים האחרים שהיו במקום, אם כי רובם ככולם היו ערבים וכי3 יכולים לעמוד במחירים כנ"ל.

שגרירות ישראל / 1102210

ס ו ס ס מ ו פ

דף 6 מתוך דפים

סוג מסמך

תיאור

תאריך/ז"ח

מס' מסמך

497 6 9

5. ביקר בשוח של דמשק המשמש סייטמוגרף לבדיקת הדומק הכלכלי, ומצא שאת בעיית המסכת החשמל בין 10 ל-12 לסכה"צ - סיפר שסוריה חולקה לאזורים ולכל אזור נקבעו שעות הפסקת תכונות - פתרו הסוכרים ע"י הפעלת גנוטוריה, כך שהשוק לא מסטיק את פעילותו. המצב שונה ביחד הערים בהם הפסקות החשמל ארוכות יותר הגורמות לסגירת הסנוקים.
6. סיחר שעמאדי, שר הכלכלה חוזר וטוען שלו ציתנו לו הכלים המתאימים ביכלתו היה להתמודד עם הקשיים הכלכליים. אין לחונדט הסבר מדוע מטרנו של עמאדי משותק בחוסר זה. מאידך מסקנתו של קונדט היא אלמצב הכלכלה הסוריה בין אם ישמפר או אף יחמיר אין ולא תהיה השפעה בחוסר העמדות המדיניות של סוריה וקיימת ביתוק גמור בין שני החומים הנ"ל. מסקנתו אינה בגדר הערכה בלבד אלא נוסחה באופן חתיר ע"י הגורמים הסוריים.
7. דיקן הפקולטה להשטטים של אוניברסיטת דמשק מהגורר בבניין דירות לא מפואר ומשאתר כ-200 דולר לחודש. יאלו מספר פריווילגיות אחרות כגון מסכנית והכנסת נוספת מחוסר עיסוקו המשטטי.
8. החליך השלום. כל הכוליק עם נפגט שייכים לאותה תזמורת ממנה עולה כברור מבגינה אחת בלבד. חוסר אמון טוטלי כהחליך על שלום נגישה מזלזלת בנושא הועידה הבינ"ל. מבחינה זאת לא חל שום שינוי בפטליזם חסורי בו נפגט בביקורו האחרון בדמשק לפני כשנתיים וחצי. לראשית אין ענין בוועידה הבינ"ל המדוברת או בכל מסגרת אחרת והדיונים בינ"בי מרוצדורה מי ישתתף, כמה ידונו וכר הם כלתי רלוונטיים. השורות היחיד הקיים מבחינתם בין אם יקרא ועודה בינ"ל או ישא עם אחר, בוא אותנו פנרום טעליו להוציא לפועל את מה שהסורים מגדירים כסיום מצב העלחמה עם ישראל - נסיגה טוטלית, נהגדרה עצמית לפלסי, נושאים כאון סידורי בטחון ואמצעים אחרים הם מסכיים. מאחר והסורים אינם רואים זאת בחיטג יד אין הם מחרטמים מפעלתנוטם של חסין וערפאת ותם אפילו מחירים לו לנסות ולבדוק את מה שהם מגדירים ככלתי ניתן להסגה. מאידך סוריה תעמוד בפני דילמה לו תיאורטית מחר היתה מחכנסת וע"זה בינ"ל. קוונדט מעכיר שסוריה מתוך אינטרס של "הגנה עצמית" עשויה להשתתף אך לא כדו להשיג שלום, אלא למנוע חליכה נסרדה של חסין והפלסי או כל הטכט נחרד אחר, הח למדו את הלוקה מסאדת ועתינוטם "פאסיביים" באותה עת. אסד עקבי בעמדותיו ולא יסדר מהם ימינה או שמאלה.

שגרירות ישראל / נושא נגסון

ס.ס.ס. ס.ד.ס.

דף 7 מתוך דפים

סוג מסמך

תחום

תאריך/ז"ח

מס' מסמך

Handwritten notes: 48, 2/9

שום גורם סורי לא העלה את נושא הגולן. קונדט חסריר זאת בשני פעמים (א) כל הסכם חייב בעיני הסורים מתי לא להכניח את החזרה רמתיג (ב) הסורים למדו לחיות כבר 20 שנה ללא הגולן, והם מוכנים להמחין כל חקופת נוספת שתדרש מהם. קונדט משונה זאת לנושא אלכסנדרטה. כל המפות הסוריות כוללות טעם זה בטריטוריה הסורית, אך הם חיים על כך שהוא נמצא כירי חורירה עמם מקיזחום מערכת יחסים תקינה.

9. בריה"מ, קיימת אי נתיחה כולטת כאשר למדיניות הסוף במנהיים ולאן שניה חוערות. טלאקטמו נפגש אמר בגלוי שלא אנדרפוטב היה בשלטון שני הדברים היו נראים אחרת לגמרי. "הוא היה בעל בית אמיתי וידע כיצד לנהל את העניינים". ואילו אח גורבע'וב הם לא "מעכלים". אין זה בעל מערכת היחסים הטובי - ישראלית, אלא מחירת הגמישות שבריה"מ מגלה בנושא זה ובעיקר בנושא הרעידה הבינ"ל. אין מה לטאח ולחץ NEGOCIATED CONFERENCE אלא יש לבצע את "השלום הסורי". במקביל יטנו מאמץ להכין את ברה"מ ומחלכית אך הדעה ששמע מכולם היא שקייט פער בין שתי המדינות אותו הסורים לא מסתירים בכל הקשור להחליך של שלום הגזור ע"פ ועידה בינ"ל שלא ע"פ התוכן הסורי שבה. מאידך לא שמי על מסקנות כלשהם מכך כחחום היחסים בין שתי המדינות. "אין מקום לעורר מחומות מימלא מדובר במחלכי סכק".

10. קונדט התרעם מכך שטארק אלטראע עמו נפגש הולך ומכסס את מעמדו כשהיה על אף שאינו אישיה מרשימה כלל ולכוכבת האיבה הקיימת בינו לבין ח'דאם. האחרון ק/ך רובו ככולו בנושא לכנון, מאידך טראע הנחשב לאדריכל היחסים עם איראן נחון בסוגיה זו במצב לא נוח לגמרי, כפי שקונדט חתבטא בזחירות. סוגיה זו אמנם לא עלתה בשיחה עמו, אך הוא נרמז לו ע"י דוברים סורים אחרים. בתקשר זה קונדט סיטר שבניגוד לביקורו הקודם לא דאה אף המונה על חומיני בדמטק, וכך לא נרכזות איראנית, לסחוו כנו המורגטת. איש מהדוברים לא העלה את נושא היחסים עם עיראק, אך קונדט התרעם מהאופן הנייטרלי בו מוקרת העתונות את מלחמת עירק-אירן ואף גילה בה נטיה מסוימת כלפי עירק. לדוגמא ציין שהחלטת מועבי"ט להפליט שפורסמה בעת שהותם בדמטק זכתה לכותרת ראשית בעמ' חראסון בנוסת "עירק, מטכיתה להפליט" ואילו רק בטוף הכתבה נאמר שאירן מחנגדת.

שירותי ישראל / נוסטלגיה

ס ז ס ס ז ס

דח"ס מחוד דפים

110 בסמוני

דחיסות

מאריך/ד"ח

סמ' מברק

487 8/9

11. אסד, התרשם גם על סמך דברים ששמע ששולט בעניינים כמקדמת דנא, אמנת נעלם מפעם לפעם בשל עליות וירידות והעבר הבריאותי, וגם שמעט להפגש עם זרים או להוסיף בציבור, אך אין ספק ביחס למעמדו או לכבוד המקודד. התרשם שהמעגל שבידו בנוי משלושת "העלילים" עלי צלאז, עלי חיידר ועלי דובה שהם גם יהיו אלה כך מעריך, שיקבעו את יורשו של אטו בבוא העת. איש לא מדבר על יורש אך כולם מתנבאים שצפויות תחופת "סוערת" אחריו. ישנם כאלה האומרים ל"נדב"י מספר שעות כחידוש אם כי ללא שיווא גבוה. לחיפפת שיחאבי אין מרכז כוח משל צ'א/ והוא אף סבוע כך נאמר לו מלהזיו בנחמה צבא ללא היחיד המפקד העליון. בסופו של דבר חיתרון יהיה בידי מי שיוכל להזיז יחידות צבא, רשעה אינו מוערך כמועמד בעל סיכויים על אף שיש לו עדיין תומכים בעיניו לנוכח האיבה כלפיו מצד קמ"ה. תוונדט שמע די במסתיע את שמו של באזל בנו, בשנות השלושים, של אסד כמי שעשה לרשת אותו על אף גילו הצעיר, מסתבר שבאזל בעידוד אסד בונה לו מרכז רוח משל עצמו. הוא איש בעל לח שנשל על עצמו לטעור בין יריבים שונים ולהביא דברים בסני אסד, יש לו משרד בארמון הנשיאות אותו סוקדים הגורמים הנ"ל הנזקקים לפסיקתו של הנשיא. קשת לקוונדט להעריך מהן המעלות שבירשת כזה, אך הוא קיים.
12. מחמד אלח'ילי, הנושא לא עלה בחינתו עם גורמים סורים אך שמע מדיסלומטים מ'רבים בדמשק החיארר הבא. אסד התכוון לנקוט בצעדים כלפיו עם כרוץ טרשת מטוס אל על בלונדון והינדווי, אך הוא הגיע למסקנת ששליטתו של ח'ילי במרכזי עצבים פיקודיים עשויה לפעול כנגד אסד, בעיקר בנושא המספר הנשיאותי. אסד החליט לפעול בזחירות ובשלבים וקודם כל ל ממנו את השליטה על גוף זה כולל חילופי אישים ק"מ עצמו, שלב זה תושלם עתה וח'ילי מתרכז בעיקר במספרים במערכת מדינא משלב הבא יהיה הרחקתו הסופית. אין ביכולתו של קוונדט לאמת את החיארר, אך הוא נפוץ בחוגים הנ"ל בדמשק.
13. אבו נידאל, הגורמים הנ"ל סיפרו שבאחד הימים טענו כוחות סורים על כ-20 משרדי אבו נידאל בדמשק סגרו אותה והעלו על מאיות כ-100 איש. בעלי דרכונים לא סורים תוצאו מגבולות המדינה לארצות מוצאם או ללבנון. יתום פושט במאסר או נעלם. קוונדט סיפר שבדרכו מנאחיה ראה בניין עם שלט של איש, ממטאל את מלווהו הסורי, טקיד משה"ח, "איזה אי"סל נענה שזהו איש"ם האמיתי ושסוריה מבחינה בין חמיכתה בארגון לבין זה העומד בראשו - קוי ערמאוו. .../9

מדינת ישראל / נושא 11023

ס 1 ס 2 ס 3

דף 9 מחוד דפים

סוג כטחוני

חיסות

תאריך/ז"ח

מס' סכר

Handwritten initials and numbers: 10/9

המאמר עצמו נומס ולצידו קיימים בעיר משרדים אחרים ממתנגדי ערסאת. בשיחה עם גורמים סורים אושר לו שהיו "חלקיקי מגע" עם גורמי איו"ם אך הפעו בלינו עומד ואיש לא חוזה פליטה דרך בין אסר לערסאת.

14. ארתי"ב. הדוברים הסורים התאמצו שלא לצאת מגדרם בנושא היחסים עם ארתי"ב אף שכלל הם דיברו בזכות עצם קיומם. הדעה הכללית בדמשק היא שאיגלטון עומד לשוב בקרוב, אך לא מעבר לכך. סוונדט עצמו זכה לטיפול אחימי מוסגו מעבר למה שנדרש. איו הוא מייחס זאת אליו אישית אלא במסגרת המאמצים להתקרב למערב. הסורים נענו לבקשותיו כאשר לפגישות ולא סנעו ממנו מלבקר וחקומות בהם חפץ.

אלי אבידו
Handwritten mark

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שם וז

צא

**

**

**

**

חוזם: 8,15329

אל: רוט/706

מ-: המשרד, תא: 250887, חז: 1503, דה: ר, טג: ש

נד: 8

שמור / רגיל

ע.ב.ש.

1183

לציר

מגישת רוח'מ - סנטור ברו

ב-24/8 נפגש ברו עם רוח'מ. מתוך השיחה יש לציון במיוחד
שני נושאים :

א. M.F.N לרומניה - רוח'מ ציון שהרומנים DESERVE IT.

ברו שבעבר הצביע נגד, אמר כי הושמע מדברי שמיר על יחס
הרומנים ליהודי רומניה וכי יחשוב שנית על הצבעתו
בנושא. הוסיף כי ישוחח עם עגרי רומניה ברושינגטון
בשובו.

ב. עסקת הנשק לטעודיה - ברו ציון כי חזקה הרגשתו שיהיו
לנשיא קשיים רבים בהעברת העסקה ולהערכתו העסקה לא
תאושר.

כמו כן עלו בשיחה נושאי אש'ף והייצוג הכלשתינו בתהליך
השלום, הלבוא והמצב הכלכלי בארץ כשגישת ברו לגבי הלבוא
שלילית.

מצב'א

טט

MEMORANDUM FOR THE SECRETARY OF DEFENSE
DATE: 10/15/54

SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

8. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ת.פ. : שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצנא, אירג, ר/מרכז, רם, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר
ש.מ.ר

צ.א

**

**

**

**

הודעה: 8,14634

אל: דרש/685

מ-: המשרד, תא: 240887, דח: 1745, דח:מ, טג:ש

נד: 8

שמור/מיוון

אל: טובה הרצל, ורשינגטון

מאת: אריה מקל, לשכת דה'מ

רצ'ב תשובת דה'מ לאגרת לארי סמית. אנא העבירו אותה מיד
לתעודתה.

המקור בדי.מ.

CONGRESSMAN LARRY SMITH, M.C.
CONGRESS OF THE UNITED STATES
HOUSE OF REPRESENTATIVES
WASHINGTON, DC 20515

DEAR CONGRESSMAN SMITH,

THANK YOU FOR YOUR KIND LETTER OF JULY 30, 1987.

AS YOU KNOW, THE GOVERNMENT OF ISRAEL CONTINUES TO
DISCUSS THE LAVI ISSUE, AND A DECISION WILL BE
REACHED IN THE NEAR FUTURE.

I FULLY AGREE WITH YOU THAT THE DECISION ABOUT THE
LAVI IS AN ISRAELI DECISION.

PLEASE ACCEPT, AND CONVEY TO THE OTHER SIGNATORIES
OF THE LETTER, MY PERSONAL APPRECIATION FOR YOUR

1948
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
WASHINGTON, D.C.

Dear Sirs:

I am writing you in regard to the matter of the proposed amendment to the National Labor Relations Act, which was introduced in the House of Representatives on July 1, 1948.

U.S. DEPARTMENT OF LABOR
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
WASHINGTON, D.C.

I am writing you in regard to the matter of the proposed amendment to the National Labor Relations Act, which was introduced in the House of Representatives on July 1, 1948.

The proposed amendment would amend the Act to provide that the National Labor Relations Board shall have jurisdiction over the labor relations of all employers and employees, regardless of the number of employees employed by the employer.

I am writing you in regard to the matter of the proposed amendment to the National Labor Relations Act, which was introduced in the House of Representatives on July 1, 1948.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

UNDERSTANDING AND SUPPORT IN THIS IMPORTANT MATTER.

SINCERELY

YITZHAK SHAMIR

מא

תפ: שהח, דהח, מנכל, ממנכל, שהבט, וירן, מצמא

OFFICE OF THE DIRECTOR OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE
WASHINGTON, D.C. 20543

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

ירצא

בלמס

חוזם: 8,14363
 אל:ניו/689, רוש/663, רינה/268, גנבה/231, בנגקוק/307, טוקיו/264,
 בירט/424, קומנהגן/143, ברזיליה/131, לימה/168, ליסבון/106,
 אוסלו/109, אוטבה/137, מכסיקו/177, קרקס/188, קנברה/159,
 אתונה/227, בון/432, בריסל/218, האג/224, קינשאסה/145,
 לונדון/301, מריט/455, רומא/277, מילנו/147, מדריד/243, אנקרה/97
 י:המשרד, תא: 240887, זח: 1338, זח:מ, ט:ג:ב
 ג:ד:8

בלמס/מיירי

ניו יורק - בהול

דו"ח ארועים יומי (24.8.87).

א. בינערבי: התקפות על איראן וקריאה לערבים להתייצב
 נגדה במושב החרום של מועצת שרי החוץ של הליע"ר
 - מזכ"ל הליע"ר קרא למדינות ערב להתייצב נגד התוקפן על
 אדמת עיראק ולהפעיל את אמנת הבטחון הקולקטיבי של הליגה. -
 שר החוץ הסעודי תקף בחריפות את איראן והאשים אותה בסיכון
 הבטחון במפרץ ובזריעת טרור באזור.

ב. שרי החוץ של כרוית, לוב, ירדן ונציג אש"ף קראו לכנס
 נסגת הרום בנושא המפרץ ומלחמת איראן-עיראק. מחלוקת
 התעוררה כבר בתחילת המושב בין הרזיקלים הערביים המסורבים
 לגנות את איראן והמתונים המצודדים בנקיטת קו נוקשה נגדה
 (סוכנויות הידיעות, 23).

ג. שה"ח האיראני וליאתי הבביע
 הלחץ הערבי בתונים ותמשיך לתמוך באיראן במלחמת המפרץ
 (רויטר, 24).

ג. טעודיה-ארה"ב

טעודיה הכחישה רשמית הידיעות לפיהן הסכימה להעניק שרותים

SECRET

SECRET

MEMORANDUM

TO: THE SECRETARY OF DEFENSE
FROM: THE ASSISTANT SECRETARY OF DEFENSE
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

[Illegible paragraph of text]

[Illegible paragraph of text]

[Illegible paragraph of text]

4. [Illegible]

[Illegible paragraph of text]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

למטוסי הקרב האמריקאיים במפרץ (סי'צ 23).

ד. ברי שולל רפובליקה אסלאמית בלבנון

ברי גינה א ת בלבנון

ברי גינה את הפאנאטיות של החיזבאללה ושלל הקמתה של רפובליקה אסלאמית בלבנון. הוסיף שתומן במהפכה האסלאמית באיראן, אך אינו מאחל לעם הלבנוני מהפכה שכזו (סי'צ, 23).

מרבז.

מא

ת: שח, רחמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, ארבל, ארבל, 3, מרנ, מעת, הסברה, לעמ, מתאסשטיים, אוקיאניה, מצריס, מצפא, אירא, אירב, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, 2, אירג, לו ברני, תפוצות

משרד החוץ - מחלקת הקשר
תאריך: 1978.10.10
מס' תעודת: 100000

UNITED STATES GOVERNMENT

UNITED STATES GOVERNMENT

UNITED STATES GOVERNMENT

UNITED STATES GOVERNMENT

UNITED STATES GOVERNMENT

UNITED STATES GOVERNMENT

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שם ו

** צא

**

**

**

חודש: 8,14820

אל: אתונה/233, ברן/443, בריסל/225, האג/233, לונדון/312, פריס/467

רומא/286, מילנו/150, מדריד/248, ניקוסיה/172, ניוירובי/96,
 סינגפור/203, אנקרה/99, קינשאס/151, רינה/272, גנבה/239,
 אוסלו/111, ברן/155, קרמנהגן/150, שטוקהולם/105, בנגקוק/314,
 טוקיו/275, קנברה/162, רוש/691, ארטבה/140, ניו/715, ביירט/435,
 לימה/176, מונטבידאו/83, מבטיקו/185, קרקט/196
 ה-: המשרד, תא: 240887, זח: 2006, דה: מ, ט: ג ש
 נד: 2

שמור/מיידי

דו"ח מדיני שוטף 15/87

אחת. בישיבת הנהלה (21.8.87) נדונו:

א. ארה"ב-ישראל - סקירת השגריר מ. ארו

ב. פיסגת נשיאי מרכז אמריקה - סמנכ"ל אמל"ט.

ג. שיחות היועץ המדיני לשה"ח עם טראצוב - נ. נוביק

ד. טרילנקה - עדכון - סמנכ"ל אמטוק.

שתיים. להלן עיקרי הדברים:

א. ארה"ב-ישראל

1. מטפר נושאים עומדים בראש סדר היום המדיני של ארה"ב:

א) התקווה והנסיון להגיע לוברות עם הסובייטים בנושא
 הטילים. על המרק המגש הקרוב בין שולץ ושברנדזה.

ב) מרכז אמריקה וניקרנוה - העדויות במרשת אירנגייט

TO: SAC, NEW YORK
FROM: SAC, PHOENIX
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]
2. [Illegible]
3. [Illegible]
4. [Illegible]
5. [Illegible]
6. [Illegible]
7. [Illegible]
8. [Illegible]
9. [Illegible]
10. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יצרו, בין היתר, תחושה ודימוי קשה למימשל, אך עם זאת עלתה קרנו של המזכיר ונוצרה נכונות לשתף פעולה בנושא הסיוע לקונטרס ותכנית הסיוע בניקרגוואה.

ג) המזה'ת תשומת הלב המז'תית של המימשל מרמזת לשני כיוונים: הממנץ הפרטי וליורו המיכליות ע"י הצו האמריקאי ותהליך השלום בין ישראל ושכנותיה.

2. הנושא המז'תי בהקשר הישראלי נמצא בסדר העדיפויות של הממשל, אך לא ברמה הגבוהה ביותר. זהו סדר עדיפויות בו מזכיר המדינה מרגיש עצמו מחוייב לתהליך, היועץ לבטחון לאומי מעוניין גם כן בתהליך. ככלל המימשל התרשם מהתבטאויותיה של רוח'ג בריטניה בנושא בעת ביקורה בווינגטון.

3. בפגישותיו בגבעה ובווינגטון מצא השגריר גישה חיובית וידידותית, בחוגים רחבים, לישראל. הנושא ששב ועולה עם זאת, ברוב השיחות והמפגשים - סיוע החוץ. ידידיו, מחו גיטא, ואלה שאינם ידידיו, מאידן גיטא, מציינים הפער הגובר במאזן התשלומים האמריקאי והקושי לשמור על רמת הסיוע הקיימת. ככלל נראה שסעיף סיוע החוץ בכללו אינו מוגן מפני קיצוצים.

4. נושא נוסף - הלבוא. עמדת הממשל וגישתו ללבוא ברורה. לדעתם, הסיוע הצבאי נועד להגברת כושרה הצבאי והבטחוני של ישראל. הלבוא לדבריהם, אינו משרת יעד זה של הסיוע הצבאי. בגבעה יש מספר יודים שתומכים בהמשך הפרוייקט, אך האוירה הכללית היא של התנגדות להמשך הפרוייקט ותחושה שאנו נוהגים בקלות ראש בכספי הסיוע.

5. בקהילה ובמימסד היהודי חל בשנים האחרונות שינוי המתבטא בכך שאם בעבר תמכו בחלטות המתקבלות בארץ ללא סייג, הרי שהיום חל שינוי. נושא 'מיתו יהודי' נרגע בציפור הנפש ונתנס כחליכה מדעת לתהליך שיביא לכיתוק בין הקהילות היהודיות בארה"ב וישראל.

6. ככלל, למרות האידועים האחרונים ניתן לאמין היחסים כחמים, ידידותיים, זאת בלי להתעלם מקשיים שעדיין ניצבים בפנינו.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
57 SOUTH EAST ASIAN AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60607

TO: DIRECTOR, NATIONAL BUREAU OF STANDARDS
WASHINGTON, D.C. 20540

FROM: DR. J. H. GOLDSTEIN, CHAIRMAN
COMMISSION ON CHEMICAL ANALYSIS
NATIONAL BUREAU OF STANDARDS
WASHINGTON, D.C. 20540

RE: CHEMICAL ANALYSIS OF POLYMER
SAMPLES. THIS PROJECT IS A
PART OF THE POLYMER ANALYSIS
PROGRAM OF THE NATIONAL BUREAU
OF STANDARDS. THE PROJECT IS
FINANCED BY THE NATIONAL
BUREAU OF STANDARDS AND THE
NATIONAL ACADEMY OF SCIENCES.

THE PROJECT IS BEING CONDUCTED
AT THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY. THE
PROJECT IS BEING CONDUCTED
BY DR. J. H. GOLDSTEIN AND
DR. R. H. WILSON.

THE PROJECT IS BEING CONDUCTED
AS A PART OF THE POLYMER
ANALYSIS PROGRAM OF THE
NATIONAL BUREAU OF STANDARDS.

THE PROJECT IS BEING CONDUCTED
AS A PART OF THE POLYMER
ANALYSIS PROGRAM OF THE
NATIONAL BUREAU OF STANDARDS.

DR. J. H. GOLDSTEIN

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1. חמשת נשיאי ניקרגוואה, גוואטמלה, הרנדורט, בדרו וקוסטה ריקה, במגשו בגוואטמלה לזון במתרון בעיות מרכז אמריקה כשהבסיס - תכנית אריאס. המגש הסתיים בחתימת חמשת הנשיאים על התוכנית.

2. במיטגה ובהסכם שנחתם יש לראות הישג, הן בעצם ההתכנסות של נשיאי המדינות והשתתפותה של ניקרגוואה והן בחתימת ההסכם.

3. הנקודות העיקריות בהסכם: חמשת הנשיאים מתחייבים לקיים דיאלוג עם האופוזיציה במדינותיהם, האופוזיציה תמרוק מנשקה, הממשלות יחוקקו חוק חניכה, המודדים יודשו לשחרר עצורים שבידיהם, יופסקו מעשי האיבה, המדינות מתחייבות לא לשמש בסיס למעילות נגד מדינה אחרת, מתחייבות לפתוח בתהליך דמוקרטי (שמירה על זכויות אדם, בטול מצב החרוט). כמו-כן הושגה הסכמה לקיים בחירות למרלמנט מרכז אמריקאי.

4. לוח הזמנים לביצוע ההסכם קובע שתוך 90 יום מחתימת ההסכם תוכרז המסקת אש ויתחיל תהליך הדמוקרטי. בתוך 120 יום תוקם ועדה בינ"ל מעורבת שתפקד על ביצוע הבחירות, בתוך 150 יום ימגשו הנשיאים, עם נוספת, לקבלת דיווח הועדה הבינ"ל על ביצוע ההסכם.

5. כעת נותר לצפות ולראות כיצד יתפתחו הדברים ובאיזה מידה תממש ניקרגוואה ההתחייבות שלקחה על עצמה לפתוח בתהליך דמוקרטיזציה. ברור שטווח המיודי מקשה ההסכם על המימשל בארה"ב בהתנגדותו למשטר הסנדוניסטי.

6. בדיון נשמעה הערכה שהמבחן האמיתי של ההסכם וחשיבותו ימדדו בהתרחקות מתחום ההשפעה הסובייטית.

ג. שיחות היועץ המדיני לשה"ח - טראצוב

1. דעיון המגישה נדלד בעקבות שיחות מרפי-פוליאקוב. הסובייטים העבירו מסר למיו ימתה צינור תקשורת במחצית השניה של אוגוסט וכך היה.

2. הייחוד במגישה - אורכן 10 שעות והפרמבויות שניתנה להן. אשר לתוכן בריה"מ מהד גיטא, מייחסת חשיבות למעורבותה בתהליך ומאיון גיטא, מגלה חוסר בטחון שהשתתפותה מובטחת, הסובייטים מבטאים חוסר ודאות לגבי

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

1. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN CONVICTED OF A FELONY OFFENSE UNDER THE FEDERAL CRIMINAL LAWS OF THE UNITED STATES AND IS THEREFORE ELIGIBLE FOR PAROLE UNDER THE PROVISIONS OF THE FEDERAL CORRECTIONS ACT OF 1940.

2. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN CONFINED IN THE FEDERAL PENITENTIARY AT LEWISBURG, PENNSYLVANIA, SINCE HIS CONVICTION AND IS CURRENTLY SERVING A TERM OF YEARS.

3. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN DETERMINED TO BE A SUITABLE CANDIDATE FOR PAROLE AND THAT HIS CONFINEMENT IN THE FEDERAL PENITENTIARY AT LEWISBURG, PENNSYLVANIA, HAS BEEN COMPLETED.

4. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN DETERMINED TO BE A SUITABLE CANDIDATE FOR PAROLE AND THAT HIS CONFINEMENT IN THE FEDERAL PENITENTIARY AT LEWISBURG, PENNSYLVANIA, HAS BEEN COMPLETED.

5. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN DETERMINED TO BE A SUITABLE CANDIDATE FOR PAROLE AND THAT HIS CONFINEMENT IN THE FEDERAL PENITENTIARY AT LEWISBURG, PENNSYLVANIA, HAS BEEN COMPLETED.

6. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN DETERMINED TO BE A SUITABLE CANDIDATE FOR PAROLE AND THAT HIS CONFINEMENT IN THE FEDERAL PENITENTIARY AT LEWISBURG, PENNSYLVANIA, HAS BEEN COMPLETED.

7. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN DETERMINED TO BE A SUITABLE CANDIDATE FOR PAROLE AND THAT HIS CONFINEMENT IN THE FEDERAL PENITENTIARY AT LEWISBURG, PENNSYLVANIA, HAS BEEN COMPLETED.

8. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN DETERMINED TO BE A SUITABLE CANDIDATE FOR PAROLE AND THAT HIS CONFINEMENT IN THE FEDERAL PENITENTIARY AT LEWISBURG, PENNSYLVANIA, HAS BEEN COMPLETED.

9. THAT THE ABOVE NAMED DEFENDANT HAS BEEN DETERMINED TO BE A SUITABLE CANDIDATE FOR PAROLE AND THAT HIS CONFINEMENT IN THE FEDERAL PENITENTIARY AT LEWISBURG, PENNSYLVANIA, HAS BEEN COMPLETED.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

העובדות ושרויים בתחושה שלא הכל ידוע להם. מכאן הצעתם לקיים ועדה מכינה, אך מוכנים להסתפק בכל מתכונת חילופית.

ד. סרילנקה - עדכון

1. ההתמחויות האחרונות: הטאפילים הפגינו מרידות רבה כלפי ההודים, שרק בקושי מצליחים למרוק מעליהם נשקם, המתיחות בסרילנקה גואה ויש הרגשה של כשלון ואכזבה. הדברים הגיעו עד כדי זריקת הוימונים בפולמנט ומציעת מספר אנשים, ביניהם שר הבטחון.

2. לא ברור מה הלכו הרוח בצינור הסרילנקי, אך נראה שבנוסף לאלמנטים הקלטיים מתעוררת מחדש המחלת המרקסיסטית. למרות זריקת הוימונים ומציעת שר הבטחון, שהוא עצמו מתנגד להסכם, נראה שהצבא דווקא תומך בהסכם.

3. ההערכה המקובלת לגבי העתיד היא, שאם הנשיא לא ירצה הרי שיוכל לבצע ההסכם. אשר להשלכות ביצוע ההסכם על קיום מודר האינטרסים הישראלי הדבר אינו ברור עדוין, אך אפשר דניתן יהיה לפתח היחסים ולהעמיקם.

שלוש. השבוע במשרד:

יבקרר הסנטור דומן מניו-המפשייר, סנטור ברדיקס (צפון דקוטה), ראשי מטרת דמוקרטיים, סנטור גור וינ'ר הסנט הקנדי.

לשמכ"ל

ת.פ.

ת.פ.: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, רם, אמך, הטברה, מעת, משב, תרבות, אכז, כלכליתא', כלכל יחב', טקס, קונס, הדרנה, מחע, מקצב, ארבלו, ארבלס, משפט, תמוצות, מרנ, מאור, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אירא, אירב, אסיה, מאמ, אמלט, מזתים, אר בז, אירג, מתאשטטים, לורברני

THE BOARD OF DIRECTORS OF THE
AMERICAN RED CROSS

MEMORANDUM FOR THE BOARD

RE: [Illegible text]

1. [Illegible text]

2. [Illegible text]

Very truly yours,

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

13896

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 23.08.87

י רצ א **

ט ו ר י

~~מיכאל סלומה~~

חודם: 8,13896

אל: לוסאנגלס/100

מ-: המשרד, תא: 230887, זח: 1457, זח: ר, טג: ט

נד: ט

רגיל/טודי

בנצור

לשלן 33. (באיחור)

מפריעה הדרישה 'להכיר בישראל'.
הרבה יותר מכובד והולט הוא לאנר 'לקשור יחסים דיפלומטיים'
או 'להחליף שגרירים'.

שנוג

ג.א

תפ: שהח, רהמ, מנבל, ממנבל, בירן, מצמא, תפוצות, כנסיות

למי מקור ?

DATE

FILE

RECEIVED
AT: [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

נכנס **
**
**
**
**

סודי

חוזם: 8,13558

אל: המשד

ט-: כני, כנר: 539, תא: 210887, דח: 1600, דח: מ, טג: ט

נד: 8

סודי/מיוזי.

אל: כנסיות.

דע: ורשינגטון (הושגר). רומא

מאח הקונסול הכללי, ניו-יורק.

האפיפיור והיהודים. בהמשך לשלי 511 מ-20 באוגוסט.

כל אחר הצהרים אתמול נמשכו הדיונים בין נציגי הארגונים היהודים בשונים כדי להבין את השיחות בוותיקן בסוף החודש. הדיונים לא היו קלים כי לכל אחד מן הארגונים והפעילים יש קשרים משלו עם אישים בוותיקן, לסיכך מתקבל גם מידע סותר על עמדתם וותיקניות. אמש אישר ביפוף קילר מהדפנה מבישומים של ארה"ב, אחר בדיקה ברומא שהדיונים יהיו חפשיים ונלתי מוגבלים, כולל עניין וולדהיים. סכתה האפיפיור בעניין השואה שפורסם ב"ניו יורק טיימס" מ-20 באוגוסט נחשב להחבטאות חיוניות ומרחיקה לכת ביותר מצד האפיפיור, אך עדיין אינה מספקת ולכן הוחלט שגם עניין זה יידון. הנרשאים שידונו יהיו (לא מוגדר סדניה):

1. תיאולוגיה קתולית והיהדות.
2. השואה והנסיונות לרביזיה של ההסטוריה.
3. אנטוישמיות (כולל וולדהיים).
4. וותיקן וישראל.

1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. אדלוי גם יהודי בריה"ס (עם הקרדינלים בלבד, לא עם האפיפיור).

הוותיקן אינו דורש הגבלות על הדעות לעתונות, אם כי הדעה הקודמת שבנושא זה תהיה "התנהגות אחראית". המלצתי לנמה הנציגי הארגונים שימכו דובר מטעמן ומכונסה שייצג את כל המשלחת. אני מקוים אם יקבלו עצה, שכן התחרות להשגת פרסומה ארגונית או אישית היא אחד המניעים הראשיים למאבק הקשה לגבי ההשתתפות בנוסיעה לרומא. זו גם הסיבה למכה ההדלמה הבלתי מוטמנת המלווה בקביעות את הדיאלוג היהודי-קתולי ובגורמת לפגיעה בכבודם של הארגונים היהודיים ובציגיהם. לבטח שמתם לב לדיווחו של מלו בעניין זה על שיחתו עם גאטי.

הפגישה עם האפיפיור נקבעה ל-1 בספטמבר, שעה 1030 בבוקר ותמשך שעה וחצי. לא יבשאו באומים אלא תתקיים שיתוף. מן הצד היהודי ישתתפו בה נציגי חמשת הארגונים הבאים: הרב מרדכי ורקסמן (איצ'קיק), הרב גילברט קלמנטן (סינאגוג קאונסיל און אמריקה), מרק נבנבארס (הוועד היהודי האמריקאי) גרהרד ריינגר (הקונגרס היהודי העולמי), סימור רייך (בני ברית). דעושה זו כמעט טרפית.

להירונים המוקדמים עם הקרדינלים והבישופים יצטרפו נציגים יהודים נוספים.

קרוב לוודאי שיהיה גם נציג של "הקונגרס היהודי האמריקאי" (שייחשבו כנציג "הקונגרס היהודי העולמי"), ונציג של ה"אי.זי.אל." (שייחשבו כנציג של "בני ברית"). הושלחה הצעה לצטרף גם אה ג'מרי וויגנדר מישראל. מן הצד הוותיקני ישתתפו קטרוליו, ווילברנדס וחברי סגל אחרים. מארה"ב יבואו בישוף קילר ריוג'ין מישר. כל אחד מן הנציגים היהודים קיבל עליו להכין עצמו לפתוח את הדיון באחד הנושאים שמורטו לעיל וכן גם להכין מתורנדום בכתב בנושא שלו שימסר לבני השיחה הוותיקניים. סימור רייך יכין את הנושא הישראלי, כולל המסמן.

הדיונים הנערכים כאן בין נציגי הארגונים היהודים בתקלים וקציים הרגילים והצמודים. יש לזכור שמדובר בארגונים וולונטריות ללא סיווגים של משמעת מרכזית כלשהי. קיים גם יסוד חזק של תחרות אישית בין כמה מן האנשים העוסקים בקביעות בענייני היחסים עם הוותיקן.

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

למרות הסיונות ומגדרות אלה יש לי רושם, המתבסס על היכרות אישית עם הנוגעים בדבר, שבסופו של דבר תוצג ברומא עמדה מאוחדת, תקיפה, הגיונית וגאה.

הבוקר קיימתי שיחה ממושכת עם סימור רייך והדוברתיו בענין יחסי דותיקן-ישראל.
לבטח נישגש שוב לפני יציאתו לרומא ביום חמישי הבא. אני מקווה שאקבל במהירות מסמכי רקע מרושינגטון ומהארץ שאוכל למסור לו. יעצתי לו שהמשלחת תקיים קשר שוטף עם מיכאל פלו מיד עם הגיעו לרומא. הם יעשו זאת.

ביום ב' הקרוב יבואו לראותני כמה רבנים אורתודוקסים כדי להתייעץ בענין החלטתם, שהיא עדיין בתוקף, שלא להשתתף במגישה מיאמי.

נמשכים הסאטצים להביא להשתתפות כל הארגונים היהודים במיאמי כדי להפגין יחדם מאוחדת.
אדווח אם יהיה מה.

יגד . =

חפ: שח, ויה, מכנל, מסנבל, בירן, מצפא, כנסיות, תפוצות

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs, but the characters are too light and blurry to be transcribed accurately.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ירצא

בלמס

חודם: 12981, 8

אל: בני/611, רוש/604, רינה/242, גנבה/209, בנג'וק/276, טוקיר/235,
 בירט/385, ברן/135, קרמנהגן/126, ברזיליה/120, לימה/151,
 ליטבון/97, אוסלו/94, אוטבה/126, מנסיקו/162, קרקס/170,
 קנברה/144, אתונה/205, בוון/393, בריסל/200, האג/200, לונדון/267,
 פריס/415, רומא/245, מילנו/132, מדריד/217, אמקרה/91,
 נשאטה/130

המשרד, תא: 210867, חז: 1304, דה: מ, ט: ג: ב
 נ: ד: ג:

בלמס/מיודי

דו"ח ארועים יומי - 21.8.87

אגרת תודה משולץ על המאמצים לשחרור גלאס

א. ש. ארה"ב שלח אגרת לעמיתו הסורי בה הביע תודתו
 לאסד ולממסוריה על מאמציהם לשחרור גלאס. הביע תקווה
 להמשך המאמץ הסורי לשחרור בני הערובה והזגיש את
 חשיבות הנקידה של סוריה בהשגת פיוס בלבנון (ר' דמשק,
 20). באלת'ורה (20) שכאשר ארה"ב מודה לאסד ולסוריה
 על המאמצים לשחרור גלאס, היא מכירה בגלוי בתפקידה
 ונכסטרקטיבי בשאלת החטיפות המטרודה את המערב.

איראן מציעה חילופי שבויים

ב. רמסנג'אני הציע (19) להחליף בני ערובה אמריקאיים
 המוחזקים בלבנון תמורת שבויים שיעים המוחזקים בישראל
 ובברזיל. אמר כי אין לו כוח מוחלט לבצע זאת אך הוא
 מבטיח לעשות כמיטב יכולתו. הוסיף שאיראן תפעל רק אם
 ארה"ב תעשה ויתורים מצידה (רויטר, 20). דוברת מחמ"ד
 הודיעה כי ארה"ב לא תעשה עיסקה עם איראן בעניין בני
 הערובה ולא תכנע לסחטנות הטירוריסטים (אי.פי, 20).

החלטת מרעבייט להפא"ש במלחמת איראן-עיראק

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR

273

RECEIVED
 UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
 BUREAU OF LAND MANAGEMENT
 WASHINGTON, D. C.
 MAY 15 1950

RECEIVED
 UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
 BUREAU OF LAND MANAGEMENT
 WASHINGTON, D. C.

RECEIVED
 UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
 BUREAU OF LAND MANAGEMENT
 WASHINGTON, D. C.

RECEIVED
 UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
 BUREAU OF LAND MANAGEMENT
 WASHINGTON, D. C.

RECEIVED
 UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
 BUREAU OF LAND MANAGEMENT
 WASHINGTON, D. C.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג.ב' אלגמיהוריה' העיראקי (18) שכל עוד שליטי איראן דוחיט את החלטת מועבי'ט 598 הרי שהחלטת עיראק תהיה להמשיך ולהלוט בכל בליהם התוקפניים ולהרוס אותם. רפטנג'אני (רויטר, 20) הגיב שאיראן לא תוכל לקבל את ההחלטה כיוון שלא קבעה שעיראק היא התוקפנית.

ד.מזכ"ל האו"ם אינו ממחר לצאת לשליחות שלום במפרץ כל עוד לא יובהר לו על מה מוכנים האיראנים לדון. סגן שה"ח האיראני אמר למגוש את המזכ"ל ב- 24 או 25 דנא (רויטר, 19).

לוב-צ'אד: קד'אפי מזהיר את צרפת וארה"ב מעימות באפריקה

ה.בהצהרה לטי"ל (20) הזהיר קד'אפי מפני 'התפתחויות חמורות' באפריקה אם ארה"ב וצרפת תמשכנה בתמיכתן במסדרו של הנשיא הברה. הסכסוך בצ'אד אינו בין לוב לצ'אד אלא עם צרפת. קד'אפי הוסיף שכל הסכסוך בין צ'אד ללוב יוכל למצוא את פתרונו במסגרת אח"א (טי"ל, אי.פי, 20). צ'אד הודיעה על הדיפת התקפה לובית נוספת (19) על העיר אארזו (רויטר, 20).

המרכז

ת.פ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, ארבל, ארבל, 3, פ.ר, מעת, הסברה, לעמ, מתאסשטחים, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אירא, אירב, טיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, 2, אירג, לוברני, תפוצות

UNIT 10 - THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The United States is a young nation, but it has a rich and varied history. From the first settlers to the present day, the country has grown and changed in many ways. The story of the United States is a story of exploration, discovery, and the pursuit of the American dream.

The first people to live in North America were Native Americans. They had lived there for thousands of years before the first European settlers arrived. The story of the United States begins with the first explorers who discovered the continent.

The first European to reach North America was Christopher Columbus in 1492. He was sailing for Spain when he discovered the continent.

Other explorers followed, including John Cabot and Amerigo Vesputi. They discovered the continent and opened up a new world of exploration and discovery. The story of the United States is a story of exploration, discovery, and the pursuit of the American dream.

Page 1

The United States is a young nation, but it has a rich and varied history. From the first settlers to the present day, the country has grown and changed in many ways. The story of the United States is a story of exploration, discovery, and the pursuit of the American dream.

15734

משרד החוץ-מחלקת הקשר
תאריך : 26.08.87

נכנס

שומר

**
**
**
**

חוזם: 8,15734

אל: המשרד

מ-: ארטובה, נר: 62, תא: 210887, זח: 1600, זח: ר, טג: ש

נד: 8

שומר רגיל

מצפא==

דע: משג==

בהמשך לשלי 55 מ-1978.

התקשר אתי היום ראש האגף PERRY SHERWOOD דאמר כי

בהמשך לשיחתו עם BRAULT הוא מבקש למסור לי כי בענין

CIDA תהיה בקרוב

תדוזה בכלל ובמיוחד בכל הקשור במעולה משותפת באיום

הקאדיביים ובקמרון.

גור אריה==

תפ: שהח, רהמ, מנכל, מסנכל, בירן, מצפא, משג, ר/מרכז, ממז

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

22

שגרירות ישראל / ויטינגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סווג בטחוני שמור

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 15:00 21 אוג' 7

מס' מברק

המשרד

464

אל: מצפ"א, מאו"ר
דע: שטאון/ תמ"ס
כלכלית - כאן

THOMAS J. DOWNEY ביקור המורשת

Ways + Means הנ"ל, דמוקרט מניו יורק, יליד 49, מכהן בקונגרס מאז 75, חבר בוועדת וחיה פעיל מאוד בנושאי אס"ח.

בנובמבר (18 - 13) יעמוד בראש משלחת אנשי עסקים מלונג איילנד שתבקר בארץ לבדוק אפשרויות כלכליות בהקשר אס"ח. פולנטקי חבריק במקביל רשימת חברי המשלחת והצעתם למסגרת החוכנית שתוגש כמובן לפי הצורך.

היות שהביקור כלכלי בעיקרו, מוצע שתמ"ס יטפל בהיבט המקצועי. מאתנו מבקשים בשלב זה פגישות עם רה"מ, ממר"מ ושהכ"ט.

המשלחת בחסות הקונגרס היהודי האמריקני. איש הקשר בארץ הוא דוד קליימן טלפון, 02-245810. תוכלו לעמוד איתו בקשר לתאום הפרטים.

עוד על דאוני - בהמשך.

טובה הידי
טובה הרצל

2 3 1 3 2
שם הקד שחבט אש אגנס א'יין ג'באו אביט ג'לוה
ד'ינרקי סאפייב'ה ממ

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחזור _____ דפים

סוג כסחוני בלמים

מיידי דחיפות

תאריך/ז"ח 21 1630 באוגוסט

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון 18

נס

אל: המשרד

457

455

אל: מעי"ח, מצפ"א, מאו"ר
דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהביט לתקשורת

ברנרד קאלב

קאלב, המוכר לכם היטב, משנותיו הרבות ככתב מדיני ומתפקידו האחרון כדובר מחמי"ד, מגיע ארצה לבקור החל מ 26.8 ועד ל 1.9. מבקש לראות את רה"מ, שה"ח שהביט ואת אבן, קולק, דיניץ, בראון ועברון - כולם מכירים אותו היטב.

קאלב דואג לעצמו (דרך בתו הנמצאת בארץ) לכל הסדורים הלוגיסטיים. יקדיש את ה 27-28.8 לפגישות ובמידת הצורך גם ה 31.8.

נודה אם תודיעו לכל האישים דלעיל על בואו ותתאמו לו זמן לפגישות.

חבריקו נא עד ליום ב' אחה"צ מועד בו הוא עוזב.

יוסי גל

הסברה 2
3 רמ"ד
3 אש
1 אג"ט
1 מ"ן
2 אצ"ב
1 אק"ש
2 אלוה אהרן

20

ס ו ט ס ס כ ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מחוד 1 דפים

סווג בסחונני שפור

דחיות רגיל

המסרד

תאריך/ז"ח 1130 21 אוג 67

440

מס' מברק

אל - ממ"ד

מפרץ

לפי ווילקוקט ביקשה ארה"ב ממצרים עזרה בשליח מוקשים והמצרים מעיינים

עכשיו בבקשה.

יוצא
ע"ו

שם ההגדרה 3 אגף 3 אגף 2
האגף 2 אגף 3 אגף 2
1 4 3 4

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, August 21, 1987
3-cm-851

Congressman Larry Smith, M.C.
Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

Dear Congressman Smith,

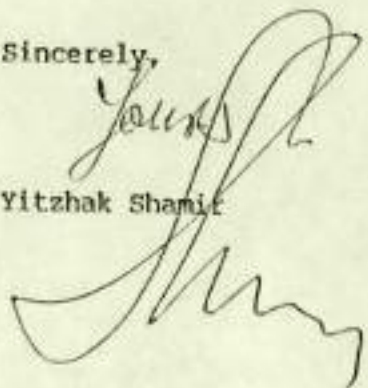
Thank you for your kind letter of July 30, 1987.

As you know, the Government of Israel continues to discuss the Lavi issue, and a decision will be reached in the near future.

I fully agree with you that the decision about the Lavi is an Israeli decision.

Please accept, and convey to the other signatories of the letter, my personal appreciation for your understanding and support in this important matter.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

LAWRENCE J. SMITH
16TH DISTRICT, FLORIDA

113 CANNON BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
(202) 225-7931

DISTRICT OFFICE

4747 HOLLYWOOD BLVD.
HOLLYWOOD, FL 33021
(305) 987-8484 BROWARD
(305) 824-5111 DADE

COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS

CHAIRMAN, TASK FORCE ON INTERNATIONAL
NARCOTICS CONTROL

EUROPE AND THE MIDDLE EAST

INTERNATIONAL OPERATIONS

COMMITTEE ON JUDICIARY

CRIME

MONOPOLIES AND COMMERCIAL LAW

SELECT COMMITTEE ON NARCOTICS
ABUSE AND CONTROL

DEMOCRATIC ZONE WHIP

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, DC 20515

July 30, 1987

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

As Members of Congress who believe that a secure Israel is in the best interest of the United States, we would like to reiterate our belief that vital decisions affecting Israel's future security be left up to your own government.

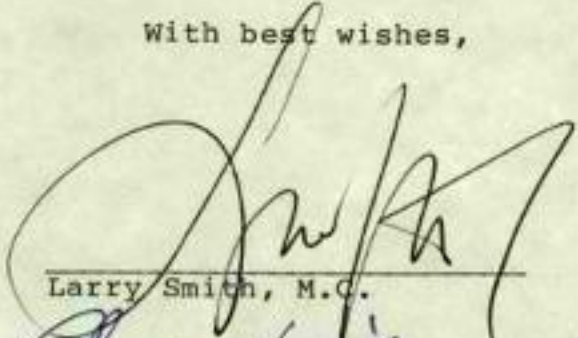
Specifically, we note attempts from various quarters in our country to influence Israel's decisions regarding the Lavi aircraft program. You will recall that we were all present at the rollout of the Lavi at Ben-Gurion Airport a year ago, and have been made aware of the impressive characteristics of this aircraft and the importance of the Lavi program to Israel's technological growth and its overall economy.

The U.S. Congress has been a consistent supporter of the Lavi program and will continue to support it should you decide to move forward with this program. It is anticipated that the authorization bill for FY'88-89 will provide \$450 million for the Lavi program.

Please be assured that whatever decisions are made, you will continue to have our sympathetic understanding and support of Israel's unique problems and, in this case, its unique capabilities.

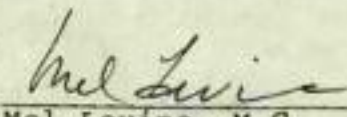
With best wishes,

Sincerely,

Larry Smith, M.C.

Bob Torricelli, M.C.

Charles Wilson, M.C.

Mel Levine, M.C.

Gary Ackerman, M.C.

אל : טובה הרצל וושינגטון

מאת: אריה מקל, לשכת רה"מ

דף	מתוך	דפים	
סיווג בטחוני :	שמור		
דחיפות :	מידי		
תאריך וזמן רישום:			לשימוש
מס. מברק :			מח' הקשר

רצ"ב תשובת רה"מ לאגרת לארי סמית. אנא העבירי אותה מיד לתעודתה. (קשר - אנא הרצ"ב).

אישור לשכת המנכ"ל : _____ (לציין תאריך וזמן העברה לקשר)
תאריך וזמן חיבור (יסולא ע"י השולח) 24-8-87

לשימוש הקשר בלבד

התפוצה :

הנושא :

Jerusalem, August 21, 1987
3-cm-851

Congressman Larry Smith, M.C.
Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

Dear Congressman Smith,

Thank you for your kind letter of July 30, 1987.

As you know, the Government of Israel continues to discuss the Lavi issue, and a decision will be reached in the near future.

I fully agree with you that the decision about the Lavi is an Israeli decision.

Please accept, and convey to the other signatories of the letter, my personal appreciation for your understanding and support in this important matter.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

נכנס **
**
**
**

טורי

חודש: 12781, 8

אל: המשרד

ט: נ"י, נר: 511, תא: 200887, זח: 1630, דח: מ, ט: ג: ט

נד: 8

טורי/מיוני.

אל כנסיות.

וע אומן ורש, מלד רומא

מאת הקוננ"ל ניו יורק.

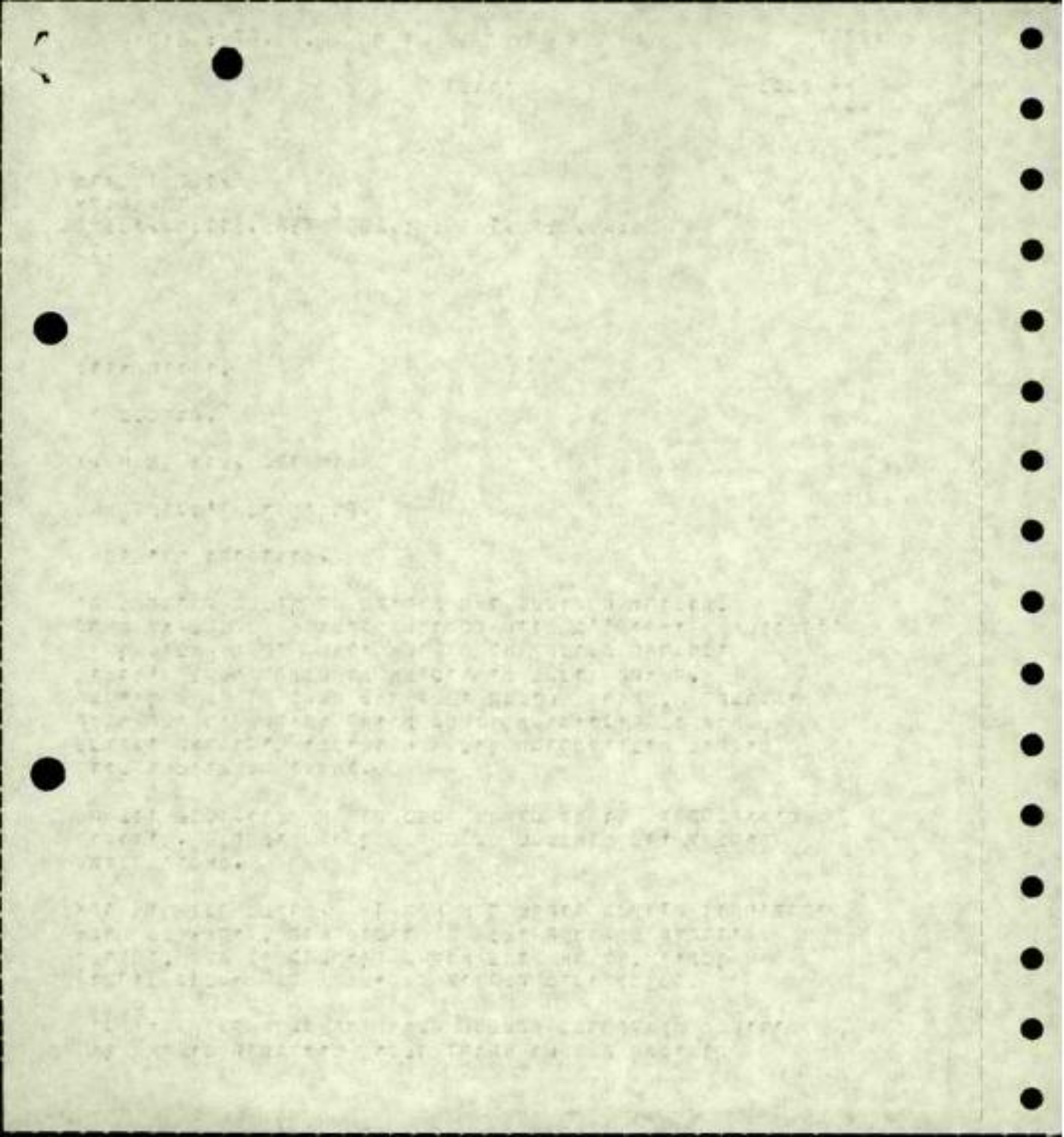
האפיפיור והיהודים.

ההתפתחויות בענין זה מהירות מאד בשעות האחרונות.
נראה לי שמכתב האפיפיור שמורטס היום ב' ניו-יורק טיימס'
יתן סימוק חלקי ואולי אפילו מלא לתביעת הארגונים
היהודים בקשר להתבטאות אפיפיורית בענין השואה.
מעניין שזכר זה נעשה עוד לפני הפגישה ברומא. להערכתו
הדבר העיקרי שעלינו להיות עכשיו מעוניינים בו הוא
שנציגי הארגונים יבליטו את ענין הנורמליזציה ביחסים
הדיפלומטיים עם ישראל.

מה עוד שבטוגיות האחרות נוכל בהחלט לסמוך על המנהיגים
היהודים. שוחחתי על כן הבוקר עם טננבאום כדי להבטיח
שהדבר ייעשה.

אתו אין לנו בעיות. אך הוא אמר שיהיו בנקודה זו חילוקי
זעות עם אחרים. הוא הדביר את אנשי הקונגרס היהודי
העולמי. קשה לי להעריך אם הוא צודק או לא. ייתכן
ודבריו נובעים גם מהמתיחות הידועה בינו לבינס.

בינתיים קיבלתי עכשיו הודעה שנעשתה כבר חלוקת תפקידים
בין האישים היהודיים שיסעו לרומא ושהצגת התביעות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

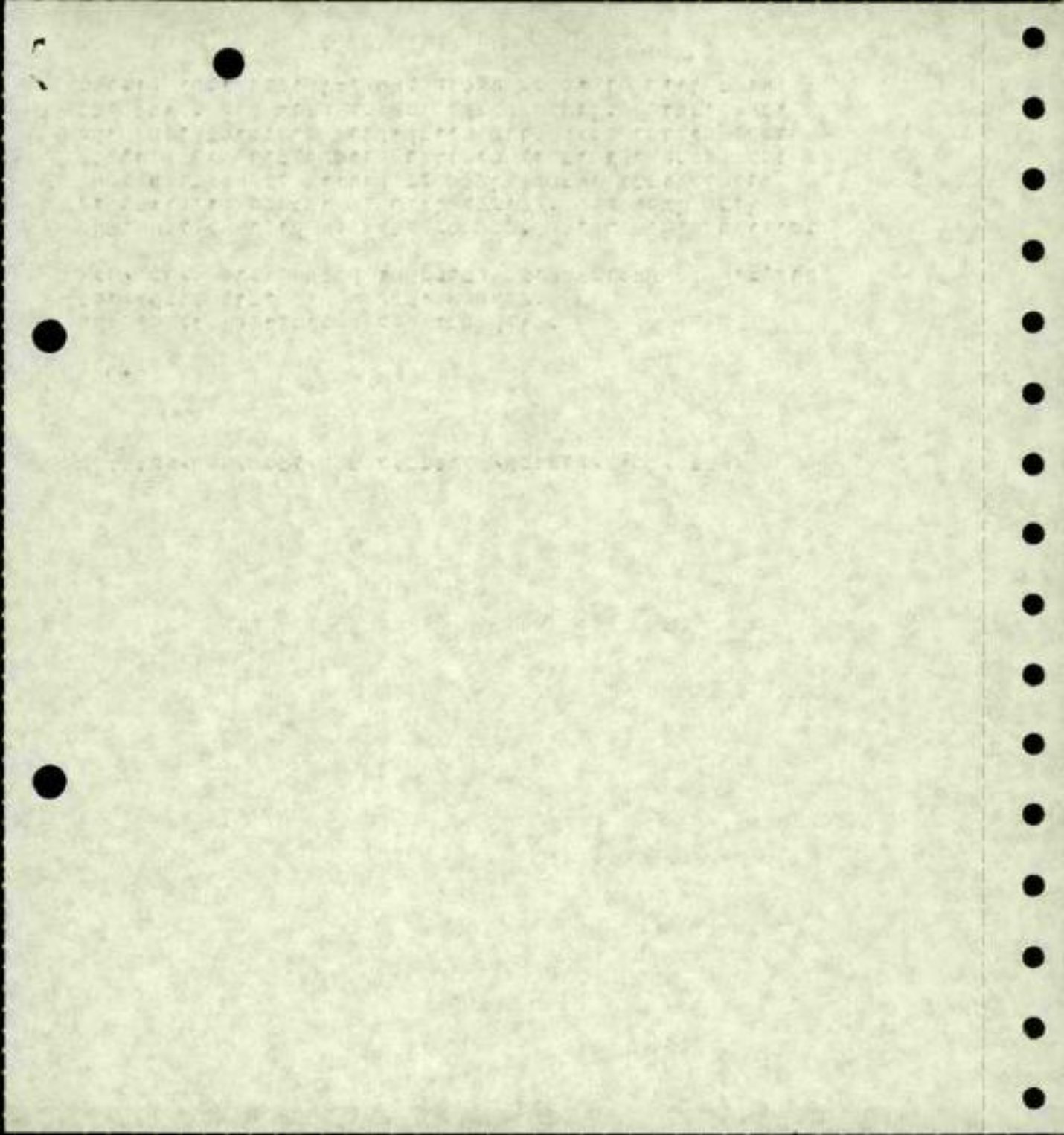
בסוגיות יחסי ורתוקן-ישראל הוטלה על סימור ריין נשוא
בני ברית. הוא רוצה למגשני לקבלת חזרון. דומני שאני
בקי למדו בטיעונים הדותיקניים מדוע אינם יכולים לקשור
עכשיו קשרים דיפלומטיים וידועים לו בומוקי הנגד שלנו
אבל חשב שאקבל מיידית כל מסמן שתמצאו לנכון לשלוח
לו ופויסטיע בתכנתו של ריין למגישה. משה אומן מכין
חומר אבל לא יזיק אם אקבל גם מכס. העיקר שיהיה מיידית.

אגב, ברגע שיגור מברק זה נערכת בגישה נוספת של איצ'קיק
כדי לקבוע טובית את מסתמי המשלחת.
מסרים לו שהזיונים האלה אינם קלים.

יגד.

תמ: שח, דהמ, מנבל, ממנבל, כנסירה, תפוצות, בירן, מצמא

44 מסמך 22 יחיד יחיד ציורי 22

משרד החוץ-מוחלקת הקשר
בלמס

נכנס

חוזם: 11924, 8

אל: המשרד

מ-: רוש, נר: 407, תא: 190887, זח: 1700, דח: מ, טג: ב

נד: 8

בלמס/מידוי

אל: ירון - רינה

מאת: עתונות/רוש

מינר: שגור, ארה"ב באוסטריה.

להלן: מהי'רושינגטון פרסט"י (8, 18)

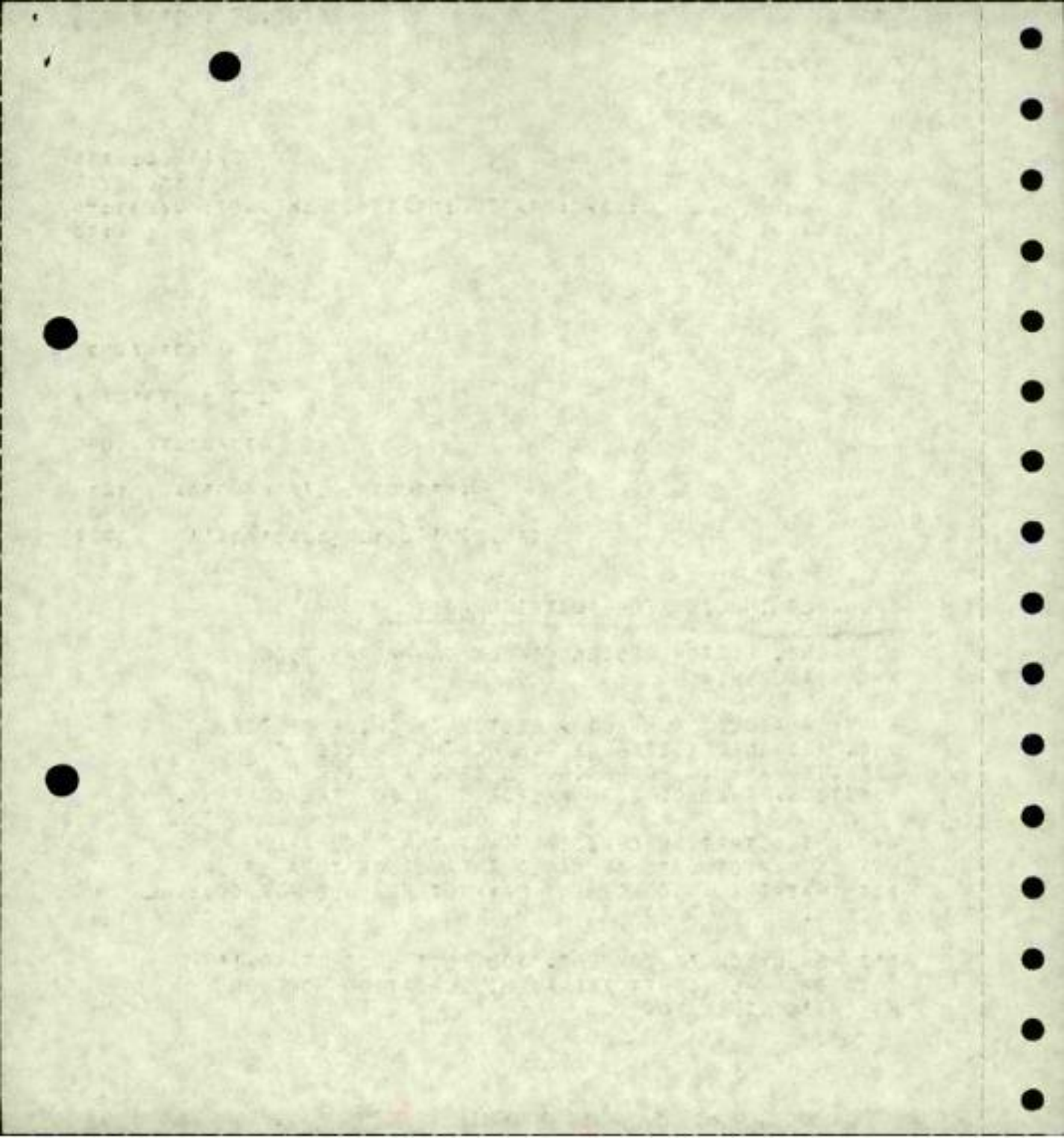
GRUNWALD IN LINE FOR AUSTRIAN POST

TIME INC. EDITOR RESIGNS EARLY IN PREPARATION FOR
AMBASSADORSHIP

HENRY ANATOLE GRUNWALD, EDITOR IN CHIEF OF TIME
INC. RESIGNED YESTERDAY 4.5 MONTHS EARLIER THAN
EXPECTED AND IS PREPARING TO TAKE A GOVERNMENT
POSITION, ACCORDING TO A SPOKESMAN FOR THE COMPANY.

AN ADMINISTRATION OFFICIAL SAID THAT GRUNWALD
64, IS EXPECTED TO BE NAMED AMBASSADOR TO AUSTRIA
BUT THAT THE ANNOUNCEMENT MAY NOT BE MADE FOR SEVERAL
WEEKS.

"I REALLY CAN'T COMMENT. YOU MUST UNDERSTAND,"
SAID GRUNWALD CONTACTED AT HIS VACATION HOME ON
MARTHA'S VINEYARD.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

GRUNWALD WAS BORN IN VIENNA IN 1922 AND CAME TO THE UNITED STATES IN 1940. HE JOINED THE EDITORIAL STAFF OF TIME MAGAZINE IN 1945 AND BECAME EDITOR IN CHIEF OF TIME INC. IN 1979.

HE IS A MEMBER OF THE AMERICAN AUSTRIAN FOUNDATION THE COUNCIL ON FOREIGN RELATIONS AND THE AMERICAN COUNCIL ON GERMANY.

GRUNWALD'S RETIREMENT WAS ANNOUNCED EARLIER THIS YEAR, BUT TIME SPOKESMAN LOUIS SLOVINSKY SAID HE RESIGNED NOW BECAUSE HE "IS BEING CONSIDERED FOR A GOVERNMENT POSITION" AND WANTED TO AVOID THE APPEARANCE OF CONFLICT OF INTEREST AS HEAD OF THE MAGAZINE AND BOOK-PUBLISHING COMPANY.

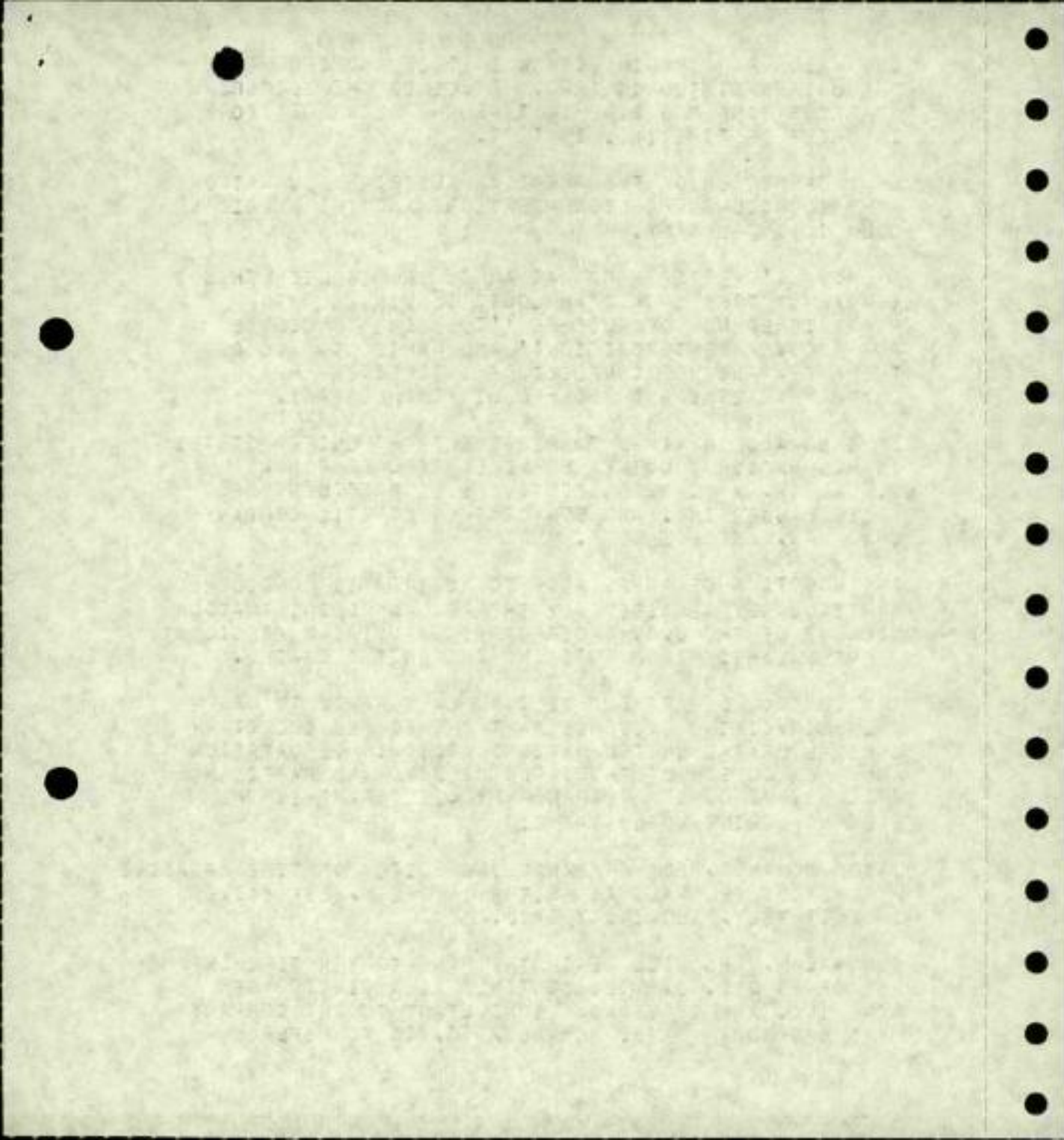
IF GRUNWALD IS NAMED TO REPRESENT THE UNITED STATES IN HIS NATIVE COUNTRY, HE WOULD REPLACE RONALD S. LAUDER, A FORMER EXECUTIVE VICE PRESIDENT OF ESTEE LAUDER INC. AND SON OF THE COSMETIC COMPANY CHAIRMAN, ESTEE LAUDER.

THE POSITION OF AMBASSADOR TO AUSTRIA IS CONSIDERED PARTICULARLY SENSITIVE BY THE REAGAN ADMINISTRATION BECAUSE OF THE U.S. ORDER BARRING AUSTRIAN PRESIDENT KURT WALDHEIM FROM ENTERING THE UNITED STATES.

THE JUSTICE DEPARTMENT DECIDED LAST APRIL TO BAR WALDHEIM, CITING EVIDENCE THAT THE FORMER SECRETARY GENERAL OF THE UNITED NATIONS AIDED IN DEPORTATION AND EXECUTION OF THOUSANDS OF JEWS AND PARTISANS WHILE SERVING AS A GERMAN ARMY LIEUTENANT IN THE BALKANS DURING WORLD WAR 2.

JASON MCMANUS, FORMER MANAGING EDITOR OF TIME MAGAZINE, REPLACES GRUNWALD AS EDITOR IN CHIEF, EFFECTIVE IMMEDIATELY, SLOVINSKY SAID.

GRUNWALD, WHO WILL REACH THE MANDATORY RETIREMENT AGE OF 65 DEC. 3, WILL CONTINUE AS A DIRECTOR OF TIME INC. AND SERVE AS A CONSULTANT TO THE COMPANY THE SPOKESMAN SAID. MCMANUS, 53, IS TO REPLACE

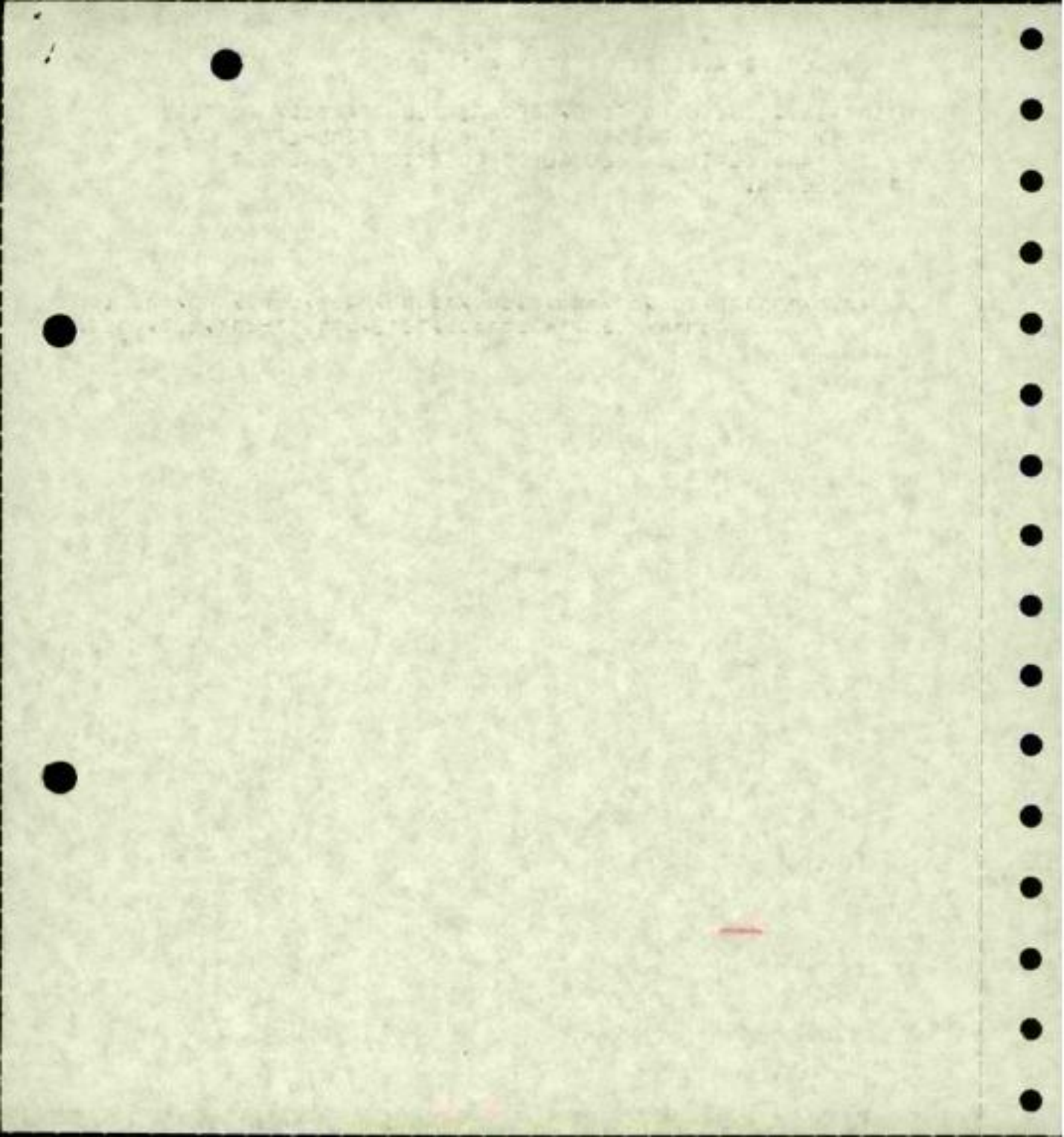
משרד החנוך-מחלקת הקשר

GRUNWALD AS A DIRECTOR AT YEAR'S END

TIME INC. INCLUDES TIME, SPORTS ILLUSTRATED, FORTUNE
MONEY, PEOPLE AND LIFE MAGASINES AND TIME-LIFE
BOOKS AND CLAIMS A GLOBAL CIRCULATION OF ALMOST
17 MILLION.

תמו: שחה, רהמ, שחוט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רט, אמך, קלוורי, מעת,
קטורה, לעמ, דרצ-יט, דרצ, פזנר, צנזורצבאי, מצמא, אירב

משרד החנוך-מחלקת הקשר

נכנס **

טורי

**
**
**
**

חוזם: 8,14662

אל: המשרד

מ-: אוטובה, נר: 55, תא: 190887, זח: 1600, דח: ר, ט: ג: ט

נד: @

טורי רגיל

מנהל מצפא==

בארוחת צהרים עם הסמנכל ברו, אמרתי לו כי אני נרמ
 ארצה בשבוע הבא, והייתי רוצה לעלות בפניו הבטיות
 העומדות על הכרק. ברו חזר לפני יומיים מניסעה עם
 שה קלארק מאמריקה, ועל השיחות של קלארק בדרום אמריקה
 במרק נפרד. העליתי בפני ברו שוב את כל המקרים שהצטברו
 והוא כנראה התכוון היטב לשיחה והיה מוכן לה.
 לגבי הפקדה של ירון, והסקרה שבגינה נקראתי למרטי שרוד
 טען ברו כי עלינו להבין כי לממשלה הכובחית די בעיות
 משלה, ולא רצתה וגם לא יכלה להרשות לעצמה בעיות נוספות
 המעוררות מחלוקת. לגבי סידא, שהח לוחץ אן מסיבות
 בירוקרניות אין עדיין תוצאות. הוא ידע כי הצענו
פרויקט ששותף לגבי קמרון, והוא מקווה כי לאחר שבקרוב
 יהיו שינויים פרטנליים ב- סידא, האנשים החדשים יפעלו
 ויבואו לקראתנו.

בעניין היוצא הבטחוני, אמר ברו כי אכן יש בעיה פוליטית
 שטרם באה על פתרונה. בדיונים בממשלה הוחלט כי קנדה
 לא תמכור ולא תקנה ציוד בטחוני ונשק מאזורים הנתונים
 במצב של מלחמה או במצב פוליטי רגיש. באשר לנו, הנבשא
בדיון ברמה של שרים, אן אין לו עדיין תשובה שתספק
אתנו. לכל הטיעונים שהעליתי בפניו ענה כי אנו צודקים
 מבחינתנו, כי אמת נכון הדבר שהם הבטיתו לנו - אומנם
 הבטחה שבעיני, אן בכל זאת הבטחה - אן עלינו גם להבין
 אותם. יש לזאת סיכוי ל JAINT VENTURES בינינו
 ואולי גם קניות סמליות בטכומים לא משמעותיים, אן
 כנראה שלא קניות של מע.

1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

BRAULT הציע כי הנרשם

יידון בין שני שרי החוץ עת ודאי ימגשו בניו יורק
בעצרת האום. קלארק יהיה בניו יורק בין ה- 21 ולבין
ה- 24 לספטמבר.

בנושא ביקורו של הנשיא, לצערם לא קיימו הבטחתם, ולא
נתנו לי תשובה, כי העניין נמצא בידי רוחם מלרוני
ורק הוא מחליט בנושאים אלה. מלרוני עסוק מאוד בהכנות
לקראת הכנס הנרקופוני, ולכנס של חבר העמים, ולא
יוכל להתכנות ולדון בנושא, אלא אחרי סיום הכנסים
אלא אחרי סיום הכנסים.

עם זאת הבטיח לי כי יפעל שנקבל תשובה מקדומה עוד
לפני כניסתי ארצה. באשר להתערבותם לביקורו של

CHARBANEAU

ארצה, לאחר שאמרתי לו כי לטובתם לא סיפרתי אפילו
ליודר הטנאט על פנייתם, ודאגתי כי הדבר לא יקבל פרסום
הגיב כי הוא לא ידע כלל על כך. הודה לי מאוד על
התנהגותנו הדיסקרטית, והוסיף כי יערוך בירור. לדעתו
נרוב הדבר מפעלהנות יתר של כמה אנשים חדשים באגף.
BRAULT טען וחזר וטען, כי היחסים בין שתי המדינות
מצויינים. הוא מבין כי יש הצטברות של כמה נושאים
בעייתיים אך במהות היחסים מצויינים, והם יעשו הכל
כדי שימשיכו להיות נאלה.

גור אריה==

מקור
דהאוא
שני
משנה
דין
ז'רז' הנטל
לואי ארן
פ. טלמיה
אלא דאלון

כרטי, ולואי דאלון - איל מלג' ג.
הנ"ל יהיה אצלך דילק שיש.

חפ: שהח, והחמ, המכל, מסכנל, בירן, מצפא, ר/מרכז, ממז

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיסות מיידית

תאריך/ז"ח 14:10 19 אוג'

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

המשרד

402

אל: מצפ"א, מאו"ר

ביקור הטנטור לאוטנברג

1. הני"ל דמוקרט יהודי מניו ג'רזי, יגיע ארצה במסגרת המגביה ב-24.9 וישחה במלון המלך דוד.

2. מעונין להפגש עם רה"מ וממרה"מ. יהיה פנוי לפגישות ב-24 מ-2 עד 4:30 אחה"צ. ב-25 בשעות 3-6 אחה"צ, וב-26 בין 9 ל-11.

3. לידיעתכם שאנחנו בקשר עם משרדו מזה עשרה ימים אולם רפ הבוקר קבלנו את המידע הני"ל. הסכרתי שנוכח האיחור מצידם ואילוצי הלני"ז בארץ, אולי יהיו קשיים, אך בנדאי תשתדלו להענות.

4. לאוטנברג עוזב ביום א' ולכן אם לא יקבעו זברים עד אז, תוכלו לאתרו ולהודיע במלון. בכל מקרה הודיעונו כדי שנוכל להודיע למשרדו, גם אחרי שיצא.

5. טרנק לאוטנברג יליד 24, נבחר לראשונה ב-82, צפוי למרוץ קשה ב-88, חבר בוועד התקצובות (לרבות ועדת המשנה לפעולות זרות) ובוועדת התקציב, מתנדט במקצועו, היה פעיל במגביה במישור הארצי, פעיל בנושאים סרו-ישראלים (נשק למדינות ערב, סגירת משרדי אש"ף) ופרו-יהודיים (תיקון המאפטר לחיילים לחבוש כיפה). ביקר קצרות בארץ בסתיו אשתקד בלוויית אשתו ממנה נפרד לפני כחודש.

טובה הרצל
טובה הני"ל

מה 2
מה 3
מה 3
מה 3
מה 1
מה 2
מה 1
מה 1

ס ז ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סווג בטחוני שמור

דחיסות

תאריך/ז"ח 18 אוגוסט 1968

מס' מברק

המסרד

362

אל: א. דברת, האוצר

דע: מנהל מצפ"א

סיוע.

מכתבך מיום 6.8

מאחר והמכתב הגיעני רק הבוקר ואני מניח שאתם עומדים לדון בנושא ברצוני לענות על שאלותיך במברק.

א. הוותור שנדרש מאיתנו על פי אובי היה מחוץ הסיוע הצבאי כי הוא דיבר על 36 מיליון דולר.

ב. בעת השיחה עם אובי עלה הרעיון של קיצוץ בסיוע הכלכלי במקום הצבאי כאשר אני שאלתי כיצד הגיעו לבקשה לקיצוץ דווקא בצד הצבאי והוסבר לי שמסיבות חשבוניות התועלת של קיצוץ בצד הצבאי גדולה יותר מהצד הכלכלי אך לא נראה לי שההבדל מהותי. דעתי האישית היא שגם אם יוחלט להסכים לקיצוץ אסור שתוא יבוא בצד בטחוני כי סיוע זה הוא החצדקה לכל נושא הסיוע.

ג. לשאלה 3 - אם יהיה קיצוץ אמיתי במקורות העומדים לרשות סה"כ סיוע החוץ - (בניגוד לתרגילי חשבונאות בין הממשל והקונגרס) נראה לי שלא נוכל להימלט מוותור על חלק מהסיוע שלנו. בדיעבד התרגיל שניטה אובי לעשות מסייע לנו בכיוון זה כי מסתבר שסכום די גמור יחסית מהסיוע לישראל יוצר סכום די גדול לסיוע לארצות אחרות (כאשר הוא מפוזר על פני מספר שנים).

ד. אילו הושג פתרון המסוכס על דעת הקונגרס והממשל - וזו נקודה חשובה שכן העברנו לכם את כל הידוע לנו על חילוקי הדעות בנושא - הייתי ממליץ שנוותר על חלק קטן בסיוע הכלכלי - קטן יותר מגדל החסכון שעשוי להיווצר בעזרת השנוי בזכות בעל החוב.

ע ה ה 2
3 3 3
1 1 1
2 3 3
3 3 3
3 3 3

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

שגרירות ישראל / וושינגטון

סוג בטחוני

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

362

ה. הצפיה בממשל ובקונגרס היא שישראל תעשה מחווה שישחרר אותם מתדילמה של התחיבות מוסרית - פוליטית לישראל מחד והעדר יכולת לסייע למדינות אחרות הנזקקות לסיוע ארה"ב מאידך אינני מכיר בשלב זה גישה של הממשל או של הקונגרס האומרת שמצבה הכלכלי של ישראל או יתרות מטי"ח שלה השתפרו בצורה כזו שמצדיקה קיצוץ בסיוע הכלכלי.

ו. ההנחה היא שהסיוע הבטחוני לישראל יצטרך להשאר ברמתו הנוכחית. הממשל לא מקל על עצמו בכיוון של שינוי במגמה זו כאשר הוא מודיע חדשות לבקרים על עסקות נשק למדינות ערב או כאשר הוא טוען שישראל אינה יכולה להרשות לעצמה ייצור "הלביא" - היינו שאין היא נהנית מ"עדפים" בתקציב הבטחוני.

ז. קשה מאוד לתת חוות דעת "מדעית" מהי נקודת הזמן שבה ישראל צריכה להחליט, מרצונה היא על קיצוץ מרצון. מחד ניתן לומר ש- 1988 היא שנה נוחה לישראל שבה יש להניח, יסתחו הלחצים בכיוון קיצוץ לישראל. מאידך, כפי שכתבתי במקום אחר העוגה הולכת ומצטמקת ולו רק מטעמי אי עדכונה על פי נתוני האינפלציה וגם אם לא מקצצים בשנה נתונה כלשהיא בסיוע השאלה היא מה המחיר ברצון טוב, הבנה ונכונות לעזור שישראל משלמת עבור אי הקטנת הסיוע. אפשר גם להציג תיזה שע"ס דוקא בשנת בחירות כדאי לעשות "תרגיל ביחסי ציבור" ולנסות ולהשיג התבטאויות של מירב המועמדים שיתנו תהודה לצעד כזה של ישראל. כאמור הייתי שוקל צעדים מסוג זה תוך נסיון רציני להשיג שיפור משמעותי בתנאי החוב לארה"ב, מדינות רבות עוסקות בזאת עתה כולל מצרים שאת הסיוע המסיבי מארה"ב קיבלה בגיננו.

מב 318
ערו

ס ר ס מ ב ד ק

שגרירות ישראל / נושיונגטון

דף 1 מתוך 1 דפים

סווג בסחונני טמור

373

המשרד

דחיסות - רגיל

תאריך/ז"ח 18 אוג 87

מס' מברק

אל - מצפ"א, ממ"ד

מחזה נדיר ארע בשעות אחה"צ של ה-17.8. קהל של כ-400 מפגינים נשים (רעולות צ'אדור) וגברים איראנים התקהל מול מחמ"ד להפגנה פרו-ח'ומיינית. בין שאר הכרזות שנשאו ניתן היה להבחין בקריאה שלא לספק נשק לסעודיה מכיוון שהוא יופנה נגד איראן ולא נגד ישראל וכן האשמת ארה"ב בנטילת חלק בהריגת עולי הרגל במכה;

כח משטרה מוגבר שהוזעק נקט אמצעי בטחון סביב הכנין אך לא הפריע למתקהלים ע"פ מיטב הדמוקרטיה האמריקאית.

נצין שזוהי תופעה יוצאת דופן בנוף האמריקאי של ארגון הסגנה פרו-ח'ומיינית שחייבת להדאיג את האמריקאים ויש מקום להניח שעוררה מחשבות אצלם.

אלי אבידן
[Handwritten signature]

1 / האהככ
2 / נצ"מ
1 / קירן
1 / מנכ"ל
3 / מנכ"ל
1 / ש"ק
3 / חפ"מ
2 / ש"מ
4 / מ"מ
5 / ח"מ
4 / נ"מ

PRESIDENT REAGAN'S RADIO ADDRESS
FROM SANTA BARBARA, CALIFORNIA

2/3 338

SATURDAY, AUGUST 15, 1987
12:06 EDT

PRESIDENT REAGAN: My fellow Americans, Wednesday evening I spoke to you from the Oval Office, and I'd like to take a moment today to discuss with you the importance of the message I delivered. After many weeks the Iran-Contra hearings are over. The issues involved have been examined from every angle, and in every light. The mistakes that were made have been dealt with. Now it's time for Americans to come together and move our nation forward.

Here at home, there's the urgent need to put the federal budget process in order -- bringing runaway federal spending under control, and achieving further reductions in the federal deficit. Delay after delay, missed deadline after missed deadline; the entire budget process is so chaotic it is providing a cover for those in Congress who's aim is to shift resources from the people's interest to the special interest. Not one appropriations bill has been passed by the Congress for the fiscal year which begins in less than 60 days.

And, just consider what this budget process produces. There's the federal program that will spend millions to help build luxury hotels, restaurants and condominiums. That's right -- fancy condominiums. If Congress is serious about getting back down to work, serious about promoting our nation's economic growth, then Congress should pass a responsible budget that is credible and enforceable. The time has come to enact a line-item veto and a balanced-budget amendment.

My nomination of Judge Robert Bork to the Supreme Court comes at the top of our nation's agenda. Judge Bork is a distinguished judge and a man of great intellect and broad experience. Like me, Judge Bork believes in judicial restraint, that courts should interpret the law, and that judges should not substitute their own personal views for those of legislators who's responsibility it is to make the laws. The former Chief Justice of the Supreme Court, Warren Burger, has said that he could not recall a nominee better qualified than Judge Bork.

Just five years ago, the Senate voted unanimously to confirm him as a Judge on our nation's second highest court. I believe the Senate should now move expeditiously to confirm him as a justice on the Supreme Court.

Abroad, our nation's business is no less pressing. We're pursuing intensive negotiations with the Soviet Union on arms control that actually hold out the hope of cutting both side's nuclear arsenals. In the Persian Gulf and the Middle East,

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1987, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

338 3/3

generally bringing about stability and a lasting peace remains one of the most important goals of my presidency. If we're going to make progress toward peace, we cannot permit extremists to set the agenda or coerce their neighbors. We have to show that efforts at intimidation like Iranian threats against Kuwait and other non-belligerent states in the Gulf, do not work. We're a tolerant people, but we do not bow to intimidation, and we have consistently throughout our history, been willing to defend ourselves. Our tolerance should not be mistaken for a lack of resolve. We will stand by the security commitments we've made to our friends in the Gulf and elsewhere in the region. Of course, we strongly favor the peaceful resolution of conflicts. We will continue our diplomatic efforts in the U.N. and elsewhere to defuse tensions and pursue a prompt, negotiated settlement to the Iran-Iraq war, and we will press our efforts to resolve the Arab-Israeli conflict recognizing that stalemate will strengthen those very forces most opposed to peace.

E

Permit me now to turn to Nicaragua where we are engaged in a crucial effort to promote human freedom. Last week our Administration proposed a timetable for negotiations to bring peace to Nicaragua by opening the country to democracy. Just days later, the leaders of five Central American countries themselves put forward a plan for peace and democracy in Nicaragua. This plan differs from our own in certain regards, but it's important to understand that both insist upon opening Nicaragua to genuine democracy. We welcome the Central American initiative and are willing to work with our Central American friends as they perfect and implement it, consistent with our national interest and our commitment to those fighting for freedom in Nicaragua. Our support for the freedom fighters should continue until a satisfactory peace plan is in place, a cease fire has occurred and a verifiable process of democratization is underway. The principles that Speaker Wright and I agree to are valid principles that we hope will assist our friends in Central America as they pursue the twin goals of peace and democracy in the region.

Well enough talk, enough delay. In Central America, the Middle East, and yes, here at home, the time has come to move forward. Until next week, thanks for listening. God bless you.

END

~~XXXX~~

ט ו ס ס מ כ ר ק

דף 1 מתוך 6 דפים

סוג בטחון גלוי

חמטד

339

C/4

דחיסות

תאריך/ז"ס 17 1300 ארגוסט

מס' מברק

אל: מנהל מצפ"א

חליך השלום - שליחות היל

להלן התדרוך שהכיננו במחמ"ד עבור הדובר למקרה שיישאל.

11/333
ערן

סבא	רמא	שקבא	מנא	מנא	בירן	מפא	ווארפא
2	3	1	3	1	1	2	1
מנא	רמא	מנא	מנא	מנא	מנא	מנא	מנא
4	3+4+1	4	1	2	1	2	1

338 2/4
NEA PRESS GUIDANCE

August 17, 1987

MIDDLE EAST PEACE PROCESS: CHARLES HILL MISSION

Q. During his visit to Israel, did Charlie Hill discuss new ideas or initiatives for moving the peace process forward?

A. -- THE SECRETARY ASKED MR. HILL TO TRAVEL TO ISRAEL IN ORDER TO SHARE WITH THE ISRAELI GOVERNMENT OUR VIEWS ON THE IMPORTANCE OF MOVING AHEAD AND TO ~~SEE~~^{GAIN} A FIRST-HAND ASSESSMENT OF ISRAELI VIEWS ON THE PEACE PROCESS. HE DID NOT BRING NEW IDEAS OR INITIATIVES.

-- DURING MR. HILL'S DISCUSSIONS, PRIME MINISTER SHAMIR AND FOREIGN MINISTER PERES BOTH REAFFIRMED THE NEED TO CONTINUE ACTIVE EFFORTS TO FIND PRACTICAL WAYS TO MOVE THE PROCESS FORWARD.

-- WE UNDERSTAND THE IMPORTANCE OF WORKING WITH A UNIFIED ISRAELI GOVERNMENT AS WE PROCEED IN EFFORTS TO MOVE THE PEACE PROCESS FORWARD.

A

338 2
4

O. Did Mr. Hill discuss the U.S. Government's position with regard to an international conference?

A. -- I WILL NOT COMMENT ON SPECIFIC ASPECTS OF CHARLIE'S DISCUSSIONS. OUR POSITION ON AN INTERNATIONAL CONFERENCE REMAINS UNCHANGED:

-- I WOULD REPEAT, HOWEVER, WHAT THE SECRETARY SAID AT HIS LAST PRESS CONFERENCE (AUGUST 6):

- o AN INTERNATIONAL CONFERENCE, IN AND OF ITSELF, IS OF NO INTEREST TO THE U.S. THE WAY TO GO IS THROUGH DIRECT NEGOTIATIONS.
- o IF THERE IS SOME WAY TO CONSTRUCT AN INTERNATIONAL CONFERENCE THAT ACHIEVES THE RESULT WE ARE SEEKING, WE ARE WILLING TO EXAMINE THAT POSSIBILITY.
- o THERE HAVE BEEN A NUMBER OF INTERESTING SUGGESTIONS, BUT THERE IS SOME DISTANCE TO GO BEFORE ALL THE DETAILS ARE NAILED DOWN.
- o OUR VIEW IS THAT MOVES TOWARD PEACE ARE VERY IMPORTANT AND THAT OPPORTUNITIES THAT MAY PRESENT THEMSELVES SHOULD BE TAKEN ADVANTAGE OF AND EXPLORED IN DETAIL.

338 5/4

Q. Did Mr. Hill and Prime Minister Shamir discuss resuming the autonomy talks or concentrating initially on negotiations regarding interim arrangements?

A. -- I WILL NOT COMMENT ON THE SPECIFICS OF OUR DIPLOMATIC EXCHANGES OR DISCUSSIONS.

-- I WOULD NOTE HOWEVER THAT THE POSITIONS SET FORTH IN THE PRESIDENT'S SEPTEMBER 1, 1982 POLICY STATEMENT REMAIN AS VALID TODAY AS AT THAT TIME.

Drafted: NEA/EGY:DCKurtzer^T
8/14/87 x72365 W#1579F

Clearances: NEA:PWilcox ^{if for}
S:CHill
NEA/P:ABerger ^{pl tv}
NEA:WAKirby

ס י פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוק 1 דפים

סוג בטחוני סודי

דחישות

תאריך/ז"ח 17 1600 אוגוסט

מס' מברק

353 המסרד בטחון מש"ן

אל: מנכ"ל מדיני
מנכ"ל בטחון
דע: רמט"ן ניו יורק

"לביא"

בשלוש שיחות בפרדוח (צירלי היל, דג'ריגיאן - מחליפו של מרפי שהיה עד היום בחופשה ואלן הולמס מנהל ה-P.M.) עלה הנושא כשכולם מבהירים מחדש את עמדת איה"ב ואח תקוותם שתקבל ההחלטה ה"נכונה". לכלם עניתי שהמסר ברור ויתכן שהם הגזימו בנסיון להבהירו (נאמר לי שיש גם אגרת מוינברגר לשהב"ט). הוספתי, במיוחד להיל, שיתכן מאוד שהממשלה תחליט על המשך היצור ושיהיה צורך במאמץ לשמר את היחסים שנוצרו בשנים האחרונות במישורים שונים וזו צריכה להיות דאגתם לא פחות משלנו. היל אמר שנכשלנו בהבהרת נקודה חשובה אחת והיא התועלת המדעית - כלכלית - טכנולוגית שתצמח לישראל מה"לביא". אנשי משרדו של הולמס שנכחו בשיחה עמו אמר שהיינו צריכים למצוא Prime Contractor אלו הוסיפו גם שלא לציטוט כמובן שהם ערים לכך שבפנטגון "מתכוונים" לאפשרות של המשך היצור ועל צעדים לבטוי מורח הרוח מהחלטה כזו.

מלביא
ערו

ק.ג.י. 3, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

ס קה רמ"א מלביא מלביא מלביא מלביא מלביא מלביא מלביא מלביא מלביא מלביא מלביא

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטחוני שמור

דחופות מיידי

המשרד

340

תאריך/ז"ח 1714000 אוגוסט 37

מס' מברק

אל: מנהל מצפ"א

דע: ממ"ד

עסקות נשק.

בשיחה עם דג'ריג'יאן הבוקר אמרתי שאמנם הסיפור ב"וושיונגטון פוסט" אינו חדש עבורי אבל אני מבקש לחזור ולהזכיר את עמדתנו. הוספתי גם שאיני יכול להכתוב לחם את מהלכיהם אך ברור לי שגורמים שונים יביעו התנגדות לעסקות ולמרכיבים שונים בחוכן.

דג'ריג'יאן ענת שיש להם אנטרסים הברורים גם לנו במסרץ ואת אלו אפשר לשמור על ידי יחסים כלכליים, מדיניים אבל גם צבאיים. הערכתם היא שאין סכנה לישראל מאספקת הפריטים שחופיעו ברשימות. הסריט ה"נורא" ביותר הוא F-15. מאחר ועומדים להעסיק את קו היצור הסעודים מקשים לשריין לעצמם מטוסי תחלופה לשחיקת. המטוסים יוחזו בארה"ב ויועברו על פי קצב האבדן.

לדבריו לא נפלה עדיין החלטה סופית אך מעבר לכך סיפורו של גושקו מדויק.

צו
ערו

Handwritten notes in Hebrew and Arabic script, including the word 'צו' (Zu) and 'ערו' (Eru), and a list of numbers and names: 1, 2, 3, 1, 3, 2, 1, 2, 3, 1, 2, 3, 4, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50.

המשרד

341

אל: מנכ"ל מדיני

מנכ"ל רה"מ

שיחות היל.

עד לרגע זה לא קיבלנו ולו שורה אחת על שיחותיו המדיניות.

17/1300
ער

שגריר, ציר
לרוב

מ"מ 2
רה"מ 3
אנ"ש 3
ה"ח 1
לצ"א 2

יחידות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	רמ"ד: 10
סוג כחונני:	טופס מברק	סמור: 2
תז"ח: 17430		א ל : המשרד
נר : 0392		ר ע :
		מחצ : עתונות, ניו יורק

מע"ד, דע: מצפ"א
מאמר מה "NEW YORK TIMES" דהיום. התפרסמו גם ידיעות קצרות ב-WBJ ו-ND.

Israel Puts Off a Decision on New Plane

By THOMAS L. FRIEDMAN
Special to The New York Times

JERUSALEM, Aug. 16 — After months of wavering, the Israeli Cabinet gathered today to vote whether to continue building the Lavi fighter-bomber, but all that the ministers could agree on was to postpone a decision for a week or two.

Israeli officials said they recognized that the delay would disappoint the Reagan Administration, which last week issued a statement calling on Israel to abandon the costly Lavi project. It said the project would eat up too much of the \$1.8 billion in annual American military aid to Israel and leave nothing for the development of other high-technology weapon systems that Israel will need for the battlefield of the future.

This American assessment is shared by the Israeli Army and Air Force and the Finance and Defense Ministries. But domestic political considerations took precedence over the advice of the Americans, who have provided almost the entire \$1.5 billion that Israel has used up to now to develop the Lavi as its main fighter-bomber for the 1990's.

After six hours of what was supposed to be a climactic debate on the Lavi's future, Prime Minister Yitzhak Shamir

of the Likud bloc and Foreign Minister Shimon Peres of the Labor Party agreed to delay the vote for a week or two more to investigate alternative ways of reducing the cost of the aircraft.

Eighth Such Postponement

This was the eighth time in the last four months that the Cabinet had tried to vote on the Lavi. Each time, it postponed a decision so as to give the plane's manufacturer, Israel Aircraft Industries, and its Cabinet advocates time to find the \$500 million more a year needed to produce both the Lavi and the other weapons systems the army and air force are demanding.

"It is unbelievable — it boggles the mind," Eytan Sheshinski, a Hebrew University economist and a leading opponent of the Lavi, said of the Cabinet's decision not to vote. "The Finance Ministry has advised against the plane, the Defense Ministry has advised against it; the army has advised against it; the air force has advised against it; the United States has advised against it, and they still could not take a decision. What do they think is going to happen in two weeks?"

האירוע: 17/8/82 עם השולח: [Handwritten signature] איטור: [Handwritten signature]

2. [Handwritten notes in Hebrew]

Foreign Minister Peres told reporters: "Look, what exists today will exist in two weeks time, but during two weeks we can search for a financial bridge, or a majority, or a decision. But today the situation is a 50-50 tie. What can you do? This happens in a democratic regime."

Actually, several ministers said that if a vote had been taken today, there would almost certainly have been a majority against further development of the Lavi and that this was why Mr. Peres and Mr. Shamir, who both favor the plane, agreed to a delay.

Defense Minister Yitzhak Rabin, a Labor Party member who, along with the Finance Minister Loshia Nissim of the Likud bloc, led the charge against the Lavi in the Cabinet debate, told reporters that he was very disappointed no decision was made today. "It is hard to imagine that any data that hasn't already been taken into consideration will suddenly appear," Mr. Rabin said.

Most Labor Ministers Against

Although most Labor Party ministers are against the Lavi and most Likud ministers are in support, Mr. Peres reportedly feels that with elections coming in November 1988 he cannot allow Mr. Shamir to monopolize the politically popular position in favor of the Lavi, and so he too has backed it every step of the way.

In addition to the \$1.5 billion in American aid that has already been spent on developing the Lavi — two prototypes of which are already flying — the \$2 billion more needed to complete development before the first plane comes off the assembly line in 1994 will also have

to come from American aid.

The Reagan Administration has urged Israel to scrap the project and instead purchase, at a bargain price, the General Dynamics F-16C, a plane roughly comparable to the Lavi. This would save Israel hundreds of millions of dollars that could be used on other high-technology projects.

But the internal Israeli debate about the Lavi long ago stopped being a straight discussion of economic costs and benefits.

To begin with, Israel Aircraft Industries is the largest employer in Israel, with 22,000 workers. Neither Prime Minister Shamir nor Foreign Minister Peres is ready to risk alienating such a large body of voters by removing their main source of employment, whatever the national interest.

Attachment Called Sentimental

Moreover, Mr. Peres and Mr. Shamir recognize that the Israeli public has come to be sentimentally, if somewhat irrationally, attached to the plane, and neither man wants to be blamed for dashing the public's dreams.

At a time when the Zionist revolution seems to be drifting a bit at middle age, the Lavi has come to symbolize for

many Israelis the old audacious spirit of striving and achieving far beyond their means — something that seemed to be a hallmark of Israel in its youth.

The Lavi is to Israel what the Mercury space program was to America — a national project that justifies itself more in terms of pride and innovation than in pure economics. The only difference is that America could afford its space program and Israel, it seems, cannot.

National Pride Cited

For now, the Lavi is flying on national pride. An American reporter went to the bank in Jerusalem last week to pay some property taxes. The teller commiserated, saying, "Every time you turn around here there is another tax."

"But wait until they build the Lavi," the reporter said. "Then you are going to have to pay even more."

"No, I'm all for that," the bank teller said. "If we are going to be a proud nation, we need that."

She is not alone. A Modiin Ezrahi Poll published on Friday found that 43.5 percent of the public supports continuing the Lavi at full scale; 19.6 percent favor development on a reduced scale and only 27.6 want the project halted.

Handwritten note: *התקנה*

Handwritten numbers: *2* and *392*

X

ס ו ס ס ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג מסמך שמו

המשרד

דחיות קיבול

תאריך/ז"ח 17:14:30 א

347

מס' מברק

אל: מצפ"א

משלחת ראשי מטות

שלכם 453

1. מטרת איפסין, מודים.

2. ניתן לשלב את ביילין ונוביק בארוע אחד, מניחים שיהיה יותר מחייב אחד מהליכוד בא"ע. חוזרים למדגישים הצורך בסקירה פותחת על היחסים הביולטרלים (דיניץ או בראון). מבקשים בכ"ז גם את שרנסקי.

3. איפסין נחוש לקיים את הביקור בקיבוץ גשר שבו חי שנה. לדבריו, הקשר הבלתי אמצעי של מנהיג הקבוצה למקום ממחיש את אופי המקום יותר מאשר לינה בבית הארחה.

4. לגבי לינה בת"א - היות שמדובר בנסיעה קצרה במונחים אמריקנים, ורוב האנשים ממילא יטאו בירושלים עוד יום, מוטב לחזור לירושלים.

5. לינה בצפון - איפסין מאוד מבקש להמנע, וזאת משני טעמים עיקריים. ראשית, במשלחת קודמת בחן לנו בירושלים כל הזמן, נוצרה במלון המלך דוד תחושה של "בית", מכרים באו לבקר וכו' שניה, משחות בת לילה בבית הארחה לא מקבלים תחושת קיבוץ. מה עוד שיקבלו בביקור בגשר. ולכן אין בכך הועלת, ומוצע לחזור למסגרת בשלנו 252. מבקשים שתביאו הנייל לידיעת בלון (איפסין בודאי יחקר איתו ישירות) לשיקולו ולהמלצתו.

טובה הרצל
טובה הרצל

מס' 2
מס' 3
מס' 3
מס' 1
מס' 1
מס' 2
מס' 1

אגודת ישראל - וויסניגטון

13

ע ד ס 1
 ס כ ר ת 4
 דפ... מתוך... דפים
 סווג בטחוני גלוי
 מידע
 דחיסות
 תאריך וז"ח. 17 0900 אוג. 87
 מס' מברק

1/4

אשן 39
בט 318

אלו המשרד 335

אל: מצפ"א, מקש"ח, רמט"ו/נ"י
דע: מח"ל, לשכת מנכ"ל בטחון

לכיד

להלן מאמר שהופיע ב- DEFENSE SCIENCE & ELECTRONICS של יולי 87.
אליו/נכס.

אודי פולונסקי.

אודי פולונסקי

צה"ל 2
 רמט"ו 3
 אש"ף 3
 אג"א 1
 מ"מ 1
 אג"א 3
 אש"ף 1

2/4
 1EN
 39
 G2
 318
 N1
 335

Washington

Stuck in the Hangar

The Lavi

Champagne corks popped in Israel for the imminent resignation of Dr. Dov Zakheim, the US government's biggest critic of Israeli development of the Lavi fighter-bomber. Israeli proponents of the F-16 look-alike reasoned that his April departure as Deputy Undersecretary of Defense for Planning and Resources would mean salvation for the Lavi.

Wrong.

A Zakheim cost analysis, buttressed by a General Accounting Office study, undermined support for the Lavi in Israel, chiefly within the military. The bottom line of both analyses: Israel cannot afford the financial luxury of a self-produced super-sophisticated fighter-bomber.

A prototype, tailored to Israeli Air Force lessons learned in past wars with the Arabs, has made several highly publicized flights in preparation for a production decision by Israel's tumult-ridden cabinet.

A production Lavi, at 42,500 pounds, would be 4,000 pounds heavier than the two prototypes built, with wings redesigned to accommodate the added weight, sources said. The change would supposedly enable the Lavi to carry nuclear-armed bombs on low-level penetration flights. The extra weight is needed for added stability at low altitude.

Israel Aircraft Industries, the government-owned shop that developed the Lavi with \$1.3 billion in US military assistance since 1979, seeks to build 300 Lavis for the Israeli Air Force between 1990 and 2003. US officials agree there is a need to replace aging A-4 Skyhawks and Israeli-produced Kfir, but Dr. Zakheim calculates Israel would be better off financially buying more F-16s or other US-built planes as replacements.

by Richard C. Gross

IAI believes a production Lavi, accepted by the world's most combat-tested air force, could be sold successfully on the world market, perhaps even to the US Army. Army officials have spent frustrating months begging the Air Force for a close-support aircraft to replace the A-10 tank killer.

But the Lavi (Hebrew for "Young Lion") has produced anything but roars of approval from either US or most Israeli leaders, despite generally favorable comments about its capabilities.

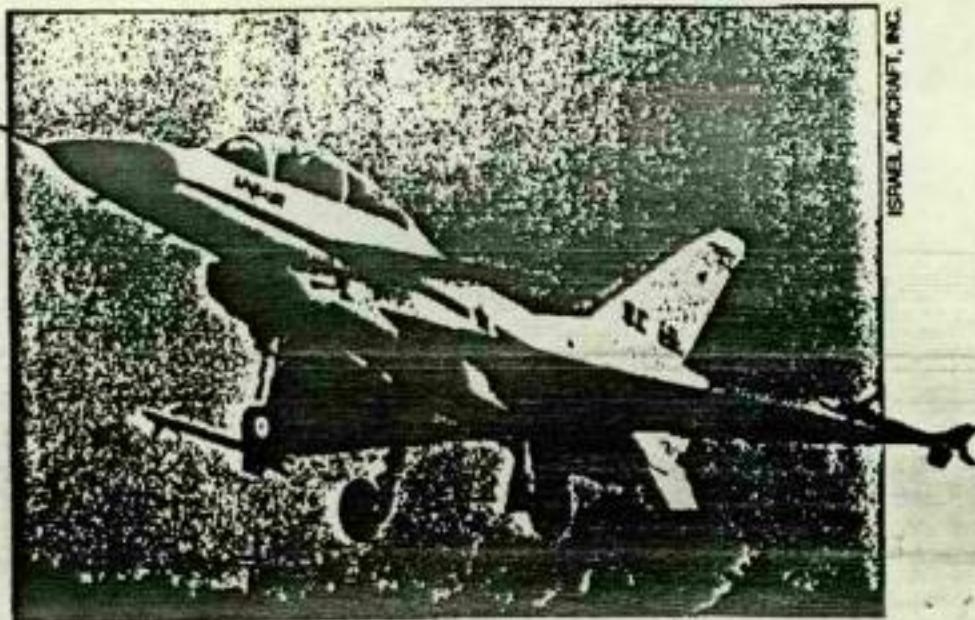
Defense Secretary Caspar Weinberger went on record against the Lavi for the first time earlier this year, after the Zakheim and GAO studies were made public. "If the Israelis wish to build an airplane that's inferior to the one they've already bought from us (the F-16), that's entirely their business," he told the House Foreign Affairs Committee. "We don't think they should use United States military assistance funds that are designed to strengthen their military in ways that will not strengthen their military."

Even Dr. Zakheim, in his most vociferous arguments against Lavi production, never criticized the plane as inferior to American F-16s and F-15s, the current backbone of Israeli air power.

Senior Israeli military officials have gone on record within the cabinet in opposition to the Lavi, arguing it would eat away too many of the 1.8 billion US aid dollars needed for other major projects to strengthen other branches of the force. In that, they agree with Mr. Weinberger, though they would be loathe to put themselves in his camp.

One needed project is a Navy buildup that includes construction of three US-designed diesel submarines in West Germany and the production of four more French-designed Saar V class patrol boats. The submarines alone would cost \$1.3 billion by US estimate.

"There's a question whether it (the Navy buildup) can continue unless some adjustment is made to the Lavi," said a US source knowledgeable about Israeli military programs.

ISRAEL AIRCRAFT, INC.

Washington

3/4

JEN
39G
318N
335

US officials have impatiently awaited a Lavi decision from Israeli Defense Minister Yitzhak Rabin, a former military chief of staff. They felt the plane's future rested in his hands. But, as always in Israel, complicating factors stalled Rabin's decision—much to IAI's pleasure. The delay kept the Lavi and its hopes alive.

The Likud half of the coalition government headed by Prime Minister Yitzhak Shamir had adopted a cabinet motion in favor of the Lavi. That, in the eyes of US officials, transformed a purely military and financial issue into a thorny political one.

The entry of a political endorsement into the Lavi equation made it stickier for the plane's detractors to kill the project, since the Lavi could become a US-Israeli diplomatic bargaining chip—particularly if there is movement toward an international Middle East peace conference, favored by the US and the Labor Party half of the coalition, led by Foreign Minister Shimon Peres.

As a precedent, the Egyptian-Israeli peace treaty cost the US \$1 billion when Washington agreed to build two new air bases in Israel's desert-like Negev to replace surrendered Sinai facilities.

Secondly, Israeli cabinet debate about a conference intended to lead to a treaty between Israel and Jordan pushed consideration of the Lavi "to a third level issue," a US source said.

"IAI would like this to keep a little longer," he said. "They hope to keep kicking the can down the road. Rabin probably will say that more money is needed from elsewhere" other than the US treasury—a move further postponing a decision. "Where that will leave the US government is anyone's guess," said the source, who spoke on condition he not be identified.

Another alternative includes purchases of the F-18 Hornet . . . But it would cost . . . \$9.5 billion and would involve 31 million man-hours of work in Israel.

Sources said US officials told Israel not to ask for additional security assistance until a decision was made about the Lavi, a form of US pressure Israel historically has resisted. The squeeze bolstered Israeli arguments at home that the Lavi is a symbol of Israel's independence from the swings of US foreign policy.

Not clear was how Israeli supporters of the Lavi could make that claim when over 50% of the plane was to be built in the US and paid for almost entirely by American taxpayers.

Played strictly by the numbers, the Zakheim and GAO analyses of the Lavi's cost weigh heavily among those who want to see production suspended indefinitely.

Mr. Rabin estimated the Lavi would not absorb more than \$550 million of the \$1.8 billion a year Israel receives from the US, which translates into a \$15.5 million flyaway cost for each of the 300 planes. Dr. Zakheim estimated each plane would cost \$22.1 million. The long-awaited GAO study, requested by Rep. Lee H. Hamilton, D-Ind., put the figure at nearly \$17.4 million. More importantly, the agency found that the annual cost of the Lavi will rise substantially beyond \$550 million.

"Although the Defense Department's and Israel's estimates vary substantially, both project substantial growth in year cash requirements—that is, the amounts required to meet Israel's planned production," the 52-page GAO report said. "We estimate annual outlays will exceed \$1 billion by 1990 and exceed \$1.4 billion by

the year 2000.

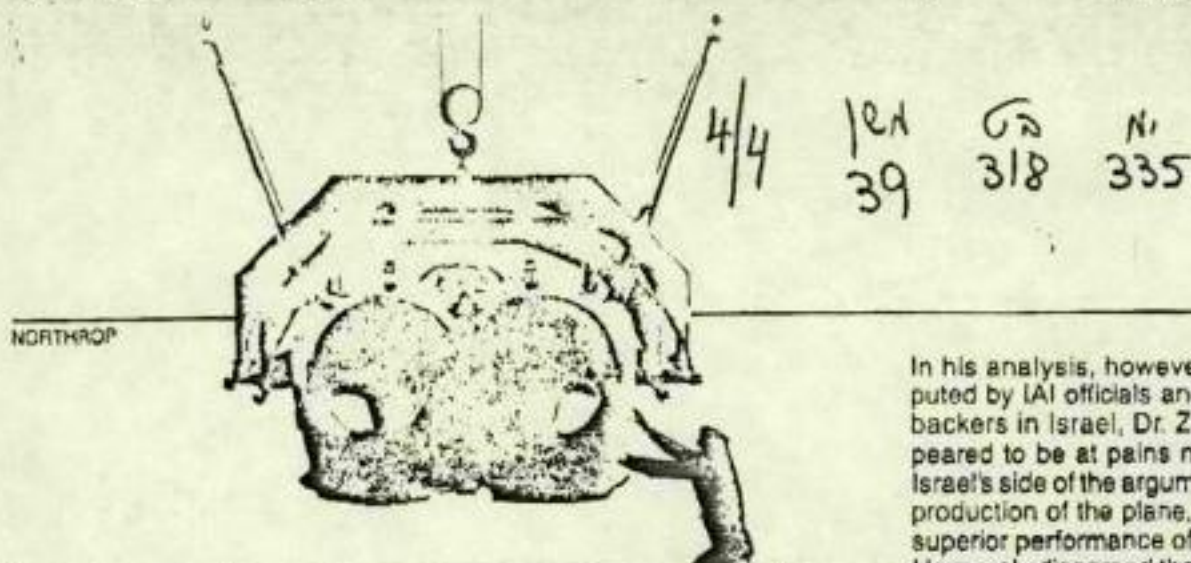
"Regardless of which estimate one uses, projected annual outlays quickly exceed this spending cap (of \$550 million). In fact, as production progresses, annual outlays begin to consume most of the currently authorized \$1.8 billion of US military assistance." That is precisely the concern of Dr. Zakheim and State Department officials who support the Pentagon's assessment.

Senior Israeli officials have hoped from the outset—as Dr. Zakheim knew from the beginning—that annual US assistance would increase beyond \$1.8 billion, making the Lavi more affordable in the eyes of the plane's detractors among Israel's military leaders when other projects, including modernization of the homemade Merkava tank, would not have to be shelved.

Moshe Arens, a former Likud defense minister and ambassador to the US recalled how Washington in past years increased its aid to Israel, providing grants instead of loans to ease the financial burdens of the Jewish state.

"I think nothing has changed and I will expect that in years to come the United States will increase its military assistance to Israel because the threats that we are facing are not getting smaller—they are getting larger—and both Israel and the United States are determined to meet these threats, and that cannot be done without money," he told the industry newspaper *Defense News*.

But US officials were chiefly con-

cerned about the present. Some envision no increase in military aid to Israel for years to come, barring another (unlikely) Middle East war.

"In the US view," Dr. Zakheim said in an analysis that proposed alternatives to the new jet, "Lavi's cost growth threatened to unbalance both Israel's military program and the US military assistance program for Israel."

The Lavi's maiden flight was a year behind the original schedule, in part because of a delay in receiving the flight control system built by the Lear Siegler Corp.

Of the five alternatives proposed by Dr. Zakheim, the most attractive appears to be licensed F-16 production using Lavi avionics. The flyaway cost would be \$16.9 million in 1985 dollars for a total program price tag of \$5.8 billion. Significantly, the F-16s could be produced at a rate of 30 a year instead of the 24-a-year rate for the Lavi, thus completing the program four years ahead of the schedule for the Israeli-made plane.

Moreover, this alternative would involve 68-80 million man hours of work in Israel, 50% more than with a less expensive F-16 option.

As one argument for producing the Lavi, IAI insisted that scrapping the project would displace thousands of highly trained technicians and other skilled workers, provoking a brain drain from the country and hurting Israel's already limping economy.

Another alternative includes pur-

chases of the F-18 Hornet, built by McDonnell Douglas. But it would cost \$27.1 million for each plane for a total of \$9.5 billion and would involve only 31 million man-hours of work in Israel. Another is a combination of 250 AV-8B harriers and 50 attack versions of the F-15, each of which would cost \$8.2 billion.

"None of the alternative aircraft displays characteristics and capabilities identical to those of the Lavi," Dr. Zakheim wrote in the unclassified analysis. "In particular, Lavi appears to possess superior range in the air-to-ground role. Nevertheless, all candidate aircraft at least approximate Lavi's purported capabilities, which have yet to be demonstrated. All candidate aircraft have demonstrated reliability and maintainability as well as operational effectiveness that will not be finalized for Lavi for several years to come.

"Mission capability is but one factor in the choice among Lavi and alternative programs. Economic factors have been assigned equal, if not greater, importance by Israel's leaders and each of the alternatives provides considerable work for Israeli industry and labor while ensuring that the annual expenditure cap will not be breached. Such assurance cannot apply to Lavi, even if US cost estimates do not prove entirely correct (and most certainly if they do).

"Moreover, the lower cost of the alternative programs affords Israel the opportunity to remedy other priority program requirements that currently cannot be fully funded."

In his analysis, however hotly disputed by IAI officials and other Lavi backers in Israel, Dr. Zakheim appeared to be at pains not to ignore Israel's side of the argument favoring production of the plane, notably the superior performance of the aircraft. He merely disagreed that the advantages offered by the Lavi would be cost-effective for Israel.

"None of the alternatives will provide Israel with independence from reliance upon foreign sources for its air force needs, but, then again, neither will the Lavi, whose content has been variously estimated at between 33 and 50% of foreign origin," he wrote.

As of November 1986, according to the GAO, Israel had awarded Lavi contracts to about 120 US companies, 19 of them worth more than \$1 million. The total amounted to \$680.7 million, the GAO quoted Israeli data as saying. Included were development and initial production contracts with Grumman for the wings and tail, with the Pratt & Whitney Group of United Technologies Corp. for engines and with Lear Siegler for the flight control computer.

Israel estimated that more than 50% of future Lavi expenditures would be made in the US, but only 28% of the \$1.3 billion invested in the plane thus far was paid to US companies.

"In an era of budget constraints," Dr. Zakheim concluded, "it is necessary to choose among competing programs. Ultimately, the decision as to whether to pursue Lavi remains with the government of Israel. But, as this report demonstrates, that decision is by no means foreclosed, nor is pursuit of Lavi unequivocally the only one that protects Israel's military and economic interests." **DS&E**

ש ו ר ז ש ו ר ז

דד שמואל.....לשיש

גלוי

.....שדון בשמואל

מיידי

.....דחישות

7 0930 17 באוגוסט 87

.....מאריך דד"ס

.....ש"י שבת

מנהלת ישראלי - זרועות

אל: המשרד, בטחון

317

332

אל: מצפ"א, מע"ח

דצ: יועץ שהצ"ט לתקשורת

לביא

בעתונות היום דווח בהרחבה על דחיית ההצבעה בישיבת הממשלה.

ראו נא לחלן מאמר מערכת של ה"ווישינגטון פוסט".

יוסי גל

Drop the Lavi

THE ADMINISTRATION is pressuring Israel to drop the Lavi, the advanced fighter plane that country has been building with U.S. funds. It's a hard decision for the Israelis. A lot of jobs depend on the plane, and as ever in such matters, a fair amount of prestige has been invested in it as well. But the administration is right to intervene, and the divided Israeli Cabinet, which continues to put off a decision on the question, should heed the good advice.

No one disputes that the Israelis need new fighters, nor that the Lavi, which they have carefully designed for their own needs as well as for possible export, would likely be a good one. But comparable fighters are said to be currently available from U.S. manufacturers for less. The problem with the Lavi, as the State Department said in an unusually blunt statement the other day, is that neither government can afford it.

Israel now receives about \$3 billion a year in official American aid. A sixth of that goes to the Lavi. That cost would rise sharply as the plane

went into production. If Israel were to pay, it would be forced either to increase its defense budget or to unbalance it by cutting other items. Neither course is palatable, nor probably wise.

But the United States can't pay, either. The foreign aid program has already been bent out of shape by a combination of budgetary pressures and politics. The total has been held down even as the amount for Israel and the linked amount for Egypt have been allowed to rise. Other recipients and projects have been badly squeezed. The Lavi could only make this bad situation worse.

The Lavi is not said to be vital to Israel's security. The arguments for it have to do much more with the country's economy, with creating not just jobs but a sharper technological edge and another way of earning needed foreign exchange. But a costly fighter plane is the wrong way to go about this. This is a defense expenditure that would drain the two countries more than it would strengthen them.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and some illegible text.

2/2 333

U.S. Arms Sale to Saudis Planned

ARMS, From A1

The senior official said the administration believes that Iran's increased threats, which led to U.S. escorts of reflagged Kuwaiti tankers, will strengthen Reagan's arguments that a militarily strong Saudi Arabia can be an effective deterrent to the Iranians and also might alleviate the need for further increases in U.S. forces.

But congressional opponents contended that recent events in the gulf have not significantly toned down the frustration and annoyance with Saudi Arabia on Capitol Hill,

which stirred fierce opposition to the earlier missile sales. The hostility was rooted in perceptions that the Saudis maintain high oil prices at the expense of the West, that they have been a negative force in Middle East peace efforts and that they have not been as helpful as possible to U.S. military and diplomatic efforts in the gulf war.

The critics said these resentments have not been allayed by private administration assurances that the Saudis are cooperating closely in such areas as radar surveillance, but have to keep their efforts quiet because of domestic political problems and to avoid an open confrontation with Iran.

In June, Congress briefly was swept by a wave of especially intense anti-Saudi feeling following unconfirmed and subsequently denied reports that a Saudi F15 had refused to attack the Iraqi plane that seriously damaged the USS Stark in a missile attack last May.

In addition to the Mavericks, the most controversial part of the new package is likely to be the proposal to sell 12 to 14 of the latest-model F15s. The opponents charge the sale would be tantamount to providing the Saudis with an entire new squadron of planes valued at more than \$500 million.

However, administration officials said the planes are intended as "attrition aircraft" that would keep the Saudi fleet of F15s at 60 planes by replacing aircraft that crash or wear out. The officials insisted that

the administration believes it had an unwritten understanding at the time of earlier F15 sales that a cushion of replacement planes would be provided.

They acknowledged that 14 planes are far more than the Saudis presently require as replacements, but said it was necessary to buy that number now because F15 manufacture will be phased out next year. The plan, they said, is to keep most of the planes in this country and send them to Saudi Arabia only as they are needed as replacements.

Opponents of the sale said the administration also plans to sell the Saudis an unspecified number of Bradley Fighting Vehicles. But administration officials said the sale of the Bradleys took place earlier and that the Saudis later decided that they would rather buy the vehicles from Pentagon stocks rather than from the manufacturer. Under the law, the officials said, that change means that the sale must be resubmitted to Congress in the same manner as a new sale.

The Saudis also would be allowed to buy a variety of electronic equipment to give their older-model F15s better flight and combat capabilities, improved computers and gun barrels to upgrade 150 M60A1 tanks to the level of newer M60A3 models and a new type of ammunition feeder for the Saudis' M109 self-propelled artillery.

1946-1947
1946-1947
1946-1947

1946-1947
1946-1947

1946-1947

1946-1947

1946-1947
1946-1947
1946-1947

1946-1947

1946-1947

ירצא **

טודי

**

**

**

חוזם: 8,9372

אל: דוש/442

מ-: המשדד, תא: 160867, זח: 1506, דח: מ, טג: ט

נד: 6

טודי/מיווי

ט.ב.ש. 1133

ערן, הרצל

דע: מנכ"ל האוצר.

פריסת חובות. למברק ערן 315.

אני מבקש להעיר שמגישות דשיחות עם חברי קונגרס המגישים בימי מרת הבית לבקור בישראל מחזקות את הנאמר במברק הנ"ל '...שגם בקרו ידוידנו התומכים ללא סייג ברמת הסיוע מתגלים היסודיים נוכח הצטמקות שוגת סיוע החוץ'.

אין כמעט מודעה הבא ארצה שלא יעלה את הנושא בצורה זו או אחרת.

מנהל מצפ"א

הפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, אוצר, מינרבי, כלכלית ב'

CONFIDENTIAL

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI
FROM: SAC, [illegible]
SUBJECT: [illegible]

Reference is made to [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

It is noted that [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Very truly yours,
[illegible]

[illegible]

11. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

SHULTZ STRESSES EFFORTS FOR PEACE IN GULF, CENTRAL AMERICA

(Transcript: Shultz news conference)

Washington -- Secretary of State Shultz says U.S. actions in the Gulf, like its diplomatic activities, are designed to "support our friends" in the Middle East and bring an end to the Iran-Iraq war.

On the subject of the U.S. Central American peace plan unveiled by the White House August 5, Shultz told a news conference August 6 that all the countries in the region should be involved in the process to settle the conflict in Nicaragua and that the United States "is willing to talk to everybody about peace in the region."

Following is a transcript of the news conference:

(begin transcript)

QUESTION: Mr. Secretary, President Ortega has proposed high level talks between Nicaragua and the United States in response to the president's peace initiative. Your comment, please?

SHULTZ: Right now, there is a meeting taking place in Guatemala City that is regional in its nature. And we think that the right kind of outcome is regional. If it will help the regional process, we're willing to talk, obviously, with all of the countries involved. I think it is critical to establish that there is no way in which the United States would want to sit down with Nicaragua to decide what is right for Central America. That has to be done by all of the Central American countries. So we're prepared to talk with everybody about peace in the region, but it has to be a regional approach.

Q: If I could follow that up, the plan issued yesterday talks about establishing in Nicaragua a regularly established system of free, orderly elections. Now given that the last elections by international observer teams were pronounced fairly okay, in contrast to the U.S. attitude, what does that phrase mean?

A: Well, I think the elections they held before were hardly okay. There wasn't freedom of assembly, there wasn't real freedom of the press, there was all sorts of restrictions surrounding that process. So the phrase means exactly what it says. It means a context where you don't have political prisoners, where people have freedom of assembly, where newspapers have a right to publish what they want, where radio stations can operate, where candidates have access to the population, and where the vote is taken in an orderly way and counted fairly. That's what that means. And I think it's a fairly common notion.

Q: Mr. Secretary, can I shift the focus to the Persian Gulf? Are you satisfied with the cooperation that the United States has been getting in the U.S. efforts to protect the sea lanes there?

A: We have been getting a lot of cooperation, and other states are taking part. The Gulf states, of course. The British, in particular, have been very active, and other states, as well. There has been a problem recently about mine sweeping. And of course, mines in international waters are an international problem. And so we hope for more countries to take part in that. In the meantime, however, we're proceeding. And we're very well satisfied with the quality of our efforts.

Q: If I could follow that up, there are reports that the

Europeans may be putting together their own consortium to deal with the mine problem. Is -- have you heard of anything like that? Would you support such a move by the Europeans themselves?

A: There have been proposals from various European countries that there be some joint action, organized in some way, to deal with the mine problem. And certainly, we're ready to talk about that. Of course, the real point in all of this is to get the Iran-Iraq war settled and stopped. That's the real way to end these problems. And that is what we have been trying to bring about through our diplomatic efforts. That's what the U.N. resolution that was passed the other day was for. And I think it was quite a dramatic moment, at least I felt so myself, sitting there as the U.S. representative, when this quite unusual and tough resolution was voted on and the president of the Security Council at the moment, the French foreign minister, called for a vote, and every country there voted in favor. Now we're going to have to proceed further. The secretary-general has been energetically pursuing the carrying out of that resolution. He's gotten a good response from Iraq. He has not been able really to make contact with Iran, which is disappointing. The efforts for a follow-on resolution that would call for mandatory sanctions has started. So there will be follow-through. But the main point that I wanted to make is that the key here is to bring that war to an end.

Q: Mr. Secretary, given the increasingly high-level contacts between the Soviet Union and Iran, given the fact that the Soviet Union does not find itself in a high-profile military position in the Gulf like the United States, with all the criticism and responsibility that entails, do you believe that the U.S. policy achieved its objective of keeping the Soviets out of the Gulf? It seems on the surface as if it's achieved just the opposite.

A: Well, of course, the Soviets have had relationships with Iran for quite a long time. They're uneasy relationships, particularly as they try to somehow or other balance their strong military supply relationship with Iraq against it. So they have their difficulties, but that has been there for some time. In the case of the United States, we insist that those waterways be open for the flow of oil and other things, but the flow of oil, because it is vital to our interests and the interests of the free world. We will support the Gulf states against intimidation by Iran designed to try to affect them. And there have been efforts with Kuwait, not only recently, but you know Kuwait is a country that has really stood up to terrorism, and they have caught, tried and jailed the so-called Dawaa prisoners, and they have stood up to all kinds of intimidation to get them free.

Saudi Arabia has just had to contend with this outrage perpetrated by Iran in Mecca. And at least so far as we can see, the Saudis have dealt with that very well. So we need to support our friends against that kind of intimidation and stand up for it, as we do. And also we need to recognize that that oil that flows out of the Persian Gulf flows to the West, it flows to the free world. And so we have to be responsible, not the Soviets.

Q: Mr. Secretary, can you comment on reports that an Iranian delegation is in Kuwait trying to make a deal with Kuwait to end the U.S. re-flagging operation, and also that there's been a hold-up as a result of that on re-flagging three Kuwaiti ships before they go into the Gulf?

A: I saw that report, and as far as I know there's nothing to

b. I haven't seen any corroboration of it at all. As far as our re-flagging operation is concerned, it proceeds according to our schedule, as we have set it out, and there hasn't been any particular delay in it. Let me turn over in this direction.

Q: You're sending an emissary to the Middle East, Mr. Hill, for discussions. I wonder if this foreshadows movement on an international conference or an effort by the United States to persuade opponents of such a conference.

A: It simply reflects our sense that there are problems in the Middle East; there are opportunities in the Middle East. It's important to examine opportunities with great care so that you take advantage of anything that can be legitimately a way to move peace forward. And so, I thought, I would send my executive assistant, who knows these issues very well and is very close to me, and who knows the people there well, over for what we hoped would be quiet, in-depth talks, just designed to dig in deeply and find out exactly how people see things. So that's the purpose of that trip.

Q: -- movement.

A: That's the purpose of the trip.

Q: Thank you, Mr. Secretary. If I can shift far away, I just wondered, your thoughts about the long-term future of the ANZUS alliance. This week Prime Minister Lange has said that New Zealand is better off in the long run without an operational alliance with the United States. And also your thoughts about the Antarctic facility in Christ Church, if this continues.

A: Well, I -- Prime Minister Lange speaks for New Zealand. We miss New Zealand in the ANZUS alliance. On the other hand, we are working very well with Australia, and that's where the greatest part of the action is. I think as far as the work in Antarctica and the Christ Church facility, that's something that operates in everybody's interests, and I haven't heard of any particular dissatisfaction with that.

Q: Assistant Secretary Murphy said this morning that the United States is open to receiving a serious message from Iran if anyone in leadership there is ready to send one. In what context are we ready to do that -- in a face-to-face meeting? And, can you respond to reports that there already have been face-to-face meetings between Iranian and U.S. delegations?

A: There are various ways in which we communicate with Iran. Perhaps the most established and traditional way is through our protecting power, the Swiss. And any time we wish to send an official message to Iran in an official way we can do it. And any time they wish to send us one, they can do it through the same channel or their protecting power here -- namely Algeria. So those are established channels, and we do send messages back and forth to let them know our views and have that kind of exchange.

There are countries, as everybody knows, who are good friends of ours and who are on reasonable terms with Iran, who from time to time are told things by Iran, or we tell things to Iran. And essentially you have that kind of diplomatic exchange.

The basic point is that insofar as the United States is concerned, we accept that there has been a revolution in Iran. However, it is very difficult to move forward in a relationship with Iran as long as the war is going on, as long as Iran continues to support terrorism in various forms that we regard as essentially

ostile to our interests. Now in the long-run, however, there are many ways in which Iran has interests that, it would seem to me, would lead it to want to have a relationship with the United States, particularly its long border with the Soviet Union, which historically has been a problem. And we see our interests, for example, rather parallel in Afghanistan right now. So there are things on that side of the equation. But there is no really productive dialogue going on at the present time.

Q: What about the prospects for a face-to-face meeting?

A: I don't know of any particular -- anything in the works that would bring that about.

Q: ...received reports of possible terrorism from Iran, and could you comment on that?

A: Well, I don't like to comment on particular reports and intelligence that we have. I don't think that's a good idea. But we're always alert, and Iran has had a lot of things to say publicly, and they've whipped people up. We see what happened in Mecca, which is unimaginable really for such a religious shrine to have that happen there. So naturally, we have to be on the alert in our various installations.

I might say that as work has gone forward on the subject of terrorism, particularly over the last three years, there has been a really big improvement in the intelligence capabilities of ourselves and our friends and of our ability to be in communication with each other. So we have managed to find out about and prevent a great many terrorist incidents that would have occurred had we not had this intelligence. So we are alert to things, and in a position to take action if we need to.

Q: Mr. Secretary, the son of the late Shah today met with the press and he, too, dealt with the revolution as you did. He said they made a mistake. What's our posture towards his aspirations?

A: As I said a moment ago, we accept the fact that there has been a revolution in Iran, and there is a government there. We don't like the things the government is doing, as I have said. And insofar as the Shah's son is concerned, of course, he speaks for himself.

Q: Mr. Secretary, over the last few months, what started out as a fairly simple re-flagging operation has turned into a very major and complex military operation, and Iran has shown that it has the potential to cause unforeseen problems, both on the ground, in the Gulf, and on the high seas. And I understand that there are commitments that have been made to the Gulf states in terms of defending them under certain conditions. What are the limits to the commitment that this administration has made in the Gulf? And what do you think are the possibilities that the United States will be drawn into a shooting war, either a naval type of engagement or a combat engagement on land?

A: I don't think there's any prospect at all that we'll be drawn into a shooting war. Nevertheless, the Iran-Iraq war has been accompanied by tremendous casualties -- over a million casualties on both sides -- and it keeps spreading its tentacles, so to speak, into the Gulf and elsewhere. So, we want to see it come to an end.

Our presence in the Gulf is not provocative. We are there to deter acts of aggression against perfectly legitimate shipping by countries that are neutral, and we have no chip on our shoulder. Obviously if we are attacked, we will have to see what actions we'll

ake, but we're not there in any kind of provocative way.

Q: Mr. Secretary, every day carries with it more and more speculation, and I may say even, confusion about the position of this government's attitude towards the idea of an international conference of the Middle East, and I think the trip by Mr. Hill is included. Is this sort of intentional policy towards the proposal, or do you intend to just make it more clear for the minds of the people at least in the area?

A: I don't think there's anything mysterious about our view or about Mr. Hill's trip -- I hope I explained that clearly. Our view is that we want to see progress toward peace in the Middle East and between Israel and Israel's neighbors -- that's point one. Point two: It is our belief and our observation that you make progress on that when you get two countries -- Israel and one of its neighbors -- to sit down and negotiate. So, we favor those kind of direct negotiations. In the case of Jordan, it is well recognized by everybody that if there is to be a productive negotiation, Palestinians have to be involved in, in our view, in the Jordanian delegation. And you have to find Palestinians that are able to represent the Palestinian people in the West Bank and acceptable to Israel.

Now how do you bring that about? It has been suggested that an umbrella of an international conference would help. Obviously, an international conference, in and of itself, is not of any interest to us. Direct negotiations are, we think, the way to go. If there is some way to construct an international conference that achieves the result that we're seeking, then we're willing to examine that possibility. And there have been a number of interesting suggestions, although so far as I can see, there is a long distance between where we are now and when you have the T's crossed and the I's dotted. And as we all know, there is a division of opinion in Israel about this approach.

But our view is that moves toward peace are very important, that opportunities that may present themselves should be taken advantage of and explored in detail, so that we see that we don't -- make sure we don't miss any bets.

Q: Mr. Secretary, what is the administration's intention about continuing the holdup or freeze on aid to Panama?

A: We have a freeze on our economic and military assistance. It remains in effect. And we'll have to observe the situation in Panama. And we don't have any present intention of lifting that freeze. There are real problems in Panama. We want to see, in Panama, as elsewhere, an emergence of civilian, democratic control. We recognize that it's essential for Panama to have a strong, professional armed force, and we support that. But we believe as here, the armed force should be professional and not political. And we see the efforts of the people in the Civic Crusade as making these points. We deplore things like the raiding of their offices that took place yesterday, last night, and taking files and whatnot. So that is our stance.

Q: Mr. Secretary, a number of administration officials have said that the mission of re-flagging is not risk-free. Have the risks increased following Iran's calls for vengeance in the wake of the Mecca riots and the attacks on three embassies in Tehran last week?

A: I think you have to remember that Iran has been engaging in terrorist and provocative and violent acts right from the inception of

33

the Iranian revolution, starting with the taking of hostages in our own embassy. So right now there is an inflamed -- particularly inflamed period on their part in their rhetoric. But what they are talking about is similar to things that they've been doing right along and which we deplore, and we'd like to see them stop, and see a more normal pattern of behavior on their part. It extends itself in all dimensions -- look at their problems with the French.

So that's what we would look for. And I don't -- I think in a sense, when you say are they going to do something to us in retaliation for what they did in Mecca, it's the strangest kind of -- strangest sounding question I've ever heard.

Q: Mr. Secretary, you referred to the need for a regional solution in Central America; yet our allies seem very surprised at the proposal that was unveiled yesterday. Were they consulted in advance on this? If not, why not?

A: Well we've had a great deal of discussion with our friends in the area about our views, their views, and so on. What happened last week and this week particularly, was the emergence of an initiative, as it developed through a great deal of discussion between and among members of the Congress, both in the House and in the Senate, and the administration -- in a way, the kind of discussion that people feel is good in talking about what should be our stance with regard to Central America.

And I think the speaker of the House, Jim Wright, deserves a lot of credit for sticking with this effort and pushing along and expressing his views in connection with the peace plan which emerged yesterday. Now there have been lots of discussions with our friends in the area. They had some heads up on the particular plan, but that plan and the particular piece of paper that emerged developed fairly rapidly in discussions here. But it's intended, and I hope it has this effect, of helping the Central American presidents who are meeting in Guatemala to find a road to regional peace. That's the object of it, and it was sent to them in that spirit. And so far as I can tell from the reporting we have had from the region and the actions of the presidents, certainly of the democracies, that's the way they are viewing it, and they are talking it onboard and comparing it with various things that they are doing in connection with their own thoughts, which is what -- it should be.

I have a great deal of confidence in those four presidents. They all are products of the democratic process. And in some cases, practically created it in their country. So they have gone through a really testing experience themselves, and I think they very well understand, and they have said and said and said, as it says in the plan that the speaker unveiled yesterday, that the essence of the problem is the establishment of democracy throughout the region. And that's what they have told us. We agree with that. And so I think what we see here is a broad -- broadly-based effort with a lot of support from Republicans and Democrats in the House and the Senate and the administration. There are a lot of people who have other views, but by and large, an effort to put forward something constructive that will help us get toward peace in Central America.

Q: Mr. Secretary, if the Sandinista regime is a communist regime as the administration contends, why on earth would they want to accept -- particularly in 60 days -- freedom of assembly, freedom of the press, free elections?

A: Well, that's a question you have to ask them. From our standpoint, and from the standpoint of our friends in Central America, in order to have peace and stability in that region, you have to have democracy in the region. It couldn't have been stated more forcefully or eloquently than by President Arias in his address to the U.N. General Assembly last year. So that's where we stand.

Now Nicaragua must, at some point, look at the facts in Nicaragua, look at the shambles their economy is in, look at the problems created when a country with people so religiously oriented sees the strain between the state and the church, and considers what's going on around it. So I don't know whether they will want to move in this direction or not. But the opportunity is there, and we have tried to make our views plain, as others have. And we'll just have to see. But this is a very strong effort put forward in good faith, and we're prepared to follow through. And Phil Habib is, of course, one of our most able and experienced diplomats. And he is prepared to be helpful as he can.

(end transcript)

NNNN

אל :- ממ"ד/ ערב ו
מזח"ס, מצפ"א

משיחה עם דן קורצר

להלן המשך הדיווח מאתמול 13 אוגוסט 87 בר 305.

1. "כוכב זוהר". יתחיל ב-15.8 במשך שבוע - 10 ימים. חזר (על מה ששמענו) שהמצרים ביקשו אפול מוחלט פרט לקיום POOL של כתבים אמריקאיים אותו לא יכולים לבטל. ההסבר שבפי קורצר לכך הוא (א) המצרים אינם רוצים ליצור סמיכות פרשיות בין התרגיל לבין הארועים במספר שכביכול מצרים מתכננת "מטהו" עם ארה"ב בסוגיה. (ב) מבאר אינו רוצה "למשוך אש" לעברו מצד האופוזיציה במצרים.

2. מפרץ - ברה"מ. מבאר התייצב לצדו של סהד אך לא בפומבי או בצורה שתחטוף אותו ללחצים מזיקים. לא ידוע לו טיב שליחותו של מיכאל סיטנקו לקהיר (סיפור שהמצרים משהדלים שלא ליידע יותר מידי את ארה"ב) אך המצרים דיברו אחר "קשות" בנושא המפרץ ושלברה"מ יש חלק במצב המסוכן שנוצר. בקשו שברה"מ תעשה ככל שבידה להביא לרגיעה שם. לשאלתי, מה ידוע לו על הסיוע הכלכלי המפרצי - סעודיה והאמירויות, השיב שבמהמ"ד מתקשים לקבל הסגנה מדוייקה על כך. שני הצדדים מצרים והמפרציות מסתירות זאת "צמוד לחזה". הדגיש שהמקצוענים במחמ"ד בטוחים שסיוע כזה אכן מגיע למצרים אך בצורה עקיפה, בעיקר ע"י העברת השלומים לבעלי החוב האירופאים של מצרים. סעודיה למשל, מעבירה כספים לצרפת אך רק בחלוף זמן רב ניתן יהיה לדעת באם העברת כספים כזו היחה במסגרת החובות של סעודיה או שמא ע"י החובות של מצרים.

3. סין. קורצר לא היה ער לביקור מפקד ההגנ"א בבז'ין (אם אכן התקיים, ע"פ מברק ממ"ד 769 מ-27.7) אך הוא מודע לתעבורה הצבאית הגבוהה העוברת בינה לבין קהיר, בעיקר הספקת חלקי חילוף לנשק הסובייטי. הזכיר ידיעות על הספקת מטוס F-5 שהוא גירסה סינית למטוס המיג הסובייטי.

אלי אבידן

321-1 4 1 8 1 3 1 3 2
מהי התא סהמט דלד/ל מ"ן ג'באל ר/ג'מס דג'ג
א"א א"א א"א א"א א"א א"א א"א א"א א"א

דף 2 מתוך 2 דפים

סוג בטחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2
2

38/2-88/313

בין לבין עוררה כאן הידיעה על נסיעתו של צ'רלי היל לישראל התענינות מוגבלת. השאלות הרבות שחופנו לדובר מחמ"ד, למזכיר המדינה ולמרפי תורגמו פה ושם לכתבות. בשיחותנו השבוע עם הכתבים המעטים שעסקו בנושא הבנו שמחמ"ד נטתה להוריד את הציפיות מסביב לביקור ולהציגו כחלק מהעניין המתמשך של ארה"ב באיזור, והחשיבות שהיא מייחסת לקדום תהליך השלום. לקראת סיום בקורו של היל אצלנו פרחו השמועות על מסע קרוב של המזכיר לישראל ולאזור אך דובר מחמ"ד מהר לחזור על נסוחיו המקובלים לאמר המזכיר מוכן ומזומן לנסוע אם נסיעה כזאת תתרום משהו לקדום תהליך השלום, עד אז אין לו כל כוונות לצאת למסע במזרח התיכון. מקובלת כאן גם ההנחה שבינתיים לא קרה דבר שיצדיק הגברת המעורבות האמריקאית ובמיוחד לאור הנושאים הכבדים האחרים המעסיקים את מקבלי החלטות כאן - המפרץ הפרסי, מרכז אמריקה וההכנות לקראת מפגש שולץ-שברדנזה.

לכתב ישראלי ששאל במחמ"ד על זהותו של השליח אמר מן-דהוא כי צ'רלי היל הוא חבר כבוד בליכוד בגלל עמדותיו הנציות ובגלל חפיפת עולמו הקונטרבטיבית.... וכי אחד כזה יכול לדבר ביזנס עם שמיר.

ספור השבוע בנושאים שלנו הוא החגובות כאן לחמלצת ועדות הכנסת להמשיך פתוח מטוס תלביא. ההצהרה, המנוסחת בחקיפות, של מחלקת המדינה ותדרוכם של הכתבים הישראליים והאחרים ע"י מקורות בפנטגון (לפחות 3 אמרו לנו כי דברו עם ארמיטז') העלו את הנושא לעמודים הראשונים.

כמה גבות הורמו כאן בתמיהה על הנוהג של הערכת מטרים ממזכיר המדינה למספר שרים במקביל.

לקראת החלטת הממשלה ביום א' ניכר עניין רב אצל הכתבים העוסקים בעניין.

עד כאן.

יוסי גל

Arise Michel

We are deeply concerned
about the article Thursday in
the journal. The attached paper sets

With the compliments

of the

Embassy of the

United States of America

out Washington views.

Best regards

Auth 8/69

ירושלים, י"ט באב התשמ"ז
14 באוגוסט 1987
3-דש' - 527

אל : מזכ"צ רה"מ
מאת: עוזר רה"מ לעניינים מדיניים

הנדון: אגרת מציר ארה"ב

הרצ"ב הועבר אלי היום, ע"י שליח מטעמו של ציר ארה"ב, ארת'ור יוז, עבור רה"מ. השליח מסר לי בשמו של יוז, שנייר דומה הועבר היום לשה"ח.

יוז צרף פתק אלי שבו נאמר:

"אנו מודאגים מאד מן הפעולה, ביום חמישי בירמוק. הנייר הרצ"ב מבטא את עמדות וושינגטון".

רה"מ ביקש שהרצ"ב יועבר מיידית לשהב"ט.

בברכה,

אריה מקל

We are very disappointed by unilateral Israeli action to dredge the Yarmouk at the East Ghor Canal Entry.

This action is a serious setback to efforts, which we have strongly encouraged, to reach agreement on water allocation through negotiations.

In addition, it undermines the position of those Jordanians who support cooperative efforts to allocate the Yarmouk waters.

The Government of Jordan will now be under tremendous pressure from East Bank farmers whose water supply will be curtailed by this action.

We appreciate the fact that you have asked the Jordanians to meet as soon as possible and strongly believe it is important that you convey to the Government of Jordan your intention to resolve the underlying issues amicably.

It is essential that the current problems be settled amicably and quickly so that Jordan can address as soon as possible the longer range plans for management and allocation of Yarmouk waters.

In a larger sense, the ability of Israel and Jordan to cooperate on Yarmouk waters, an issue of great importance to both countries, is a test of their ability to cooperate in other important areas concerning the West Bank and Gaza.

Both our governments have strongly supported such quiet cooperation as a key element in building the confidence on both sides that is necessary to proceed with the peace process.

פרוט: 8925/8

אל: המשור

מ: לוסאנגלס, נר: 42, תא: 140887, זח: 1000, זח: ר, ג: 1

נד: 2

בלמס/רגיל

אל: לשכת שה"ח

וע: מצב"א, טע"ח

מאת: אילן אלגר, לוסאנגלס

הנדון: הלבוא

1) מאמר המערכת של ה"לוסאנגלס טיימס" אתמול קורא
 "לקרע את הלבוא" וקובע שעם כל ההבנה לנזקים
 העולמיים להגרת מביטול הפרויקט (ירידה ממארץ של
 כוח אדם מעולה וכו') ההחלטה הרציונאלית היחידה שיכולה
 הממשלה לקבל היא הפסקת פיתוח המטוס . המאמר בדי"ב

2) ההתפתחויות בפרשת הלבוא הפסד השבוע / מבין נושאינו
 / את העקום המרכזי בתקשורת כאן.

אלגר

תפ: שהח, רהט, שהוט, מנכל, ממנכל, ממד, רט, אמן, מטת, הסברה,
 מצמא

שמור

נכנס

**

**

**

**

חוזם: 9041/8

אל: המשרד

מ-: ארטה, נר: 46, תא: 140867, דח: 1700, דח: ב, ג: 20: ש

נד: 2

שמור בצול ליום א בבוקר.

צוללות מקננה למז'ית. לשלנו 36.

א. אנו מעבירים במקס (נר 46) כתבה בנדון, שהתפרסמה בעמוד השער של ה"כרוניקל הראלד" (13/8). שימת לבכם כי מדובר בצוללות המונעות בעזרת טכנולוגיה גרעינית.

ב. העיתונאי התקשר שוב הבוקר וביקש תגובתנו - האם ישראל הינה ארץ היעז לצוללות. הסברתי אילו צי השבת. הוא יתקשר שוב ביום שני. הבריוקו נא תשובה מוטמכת על אז.

ג. שאל מהי תגובתה הרשמית של הממשלה ישראל אם יתגלה שהצוללות תוענה להדינה ערבית. השבתי כי קשה לצפות לתגובה רשמית על מידע שהינו עדיין היפרטטי. הגיב שמבין זאת, אך ציין כי הוא נחוש לגלות מי היא ארץ היעז, ואז ייפנה אלינו לתגובה רשמית.

גיל==

תמ: שהח, רהם, שהוט, ממנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמנ, המד, רט, אמנ, בירן,
מצמא, אביטל, מעט, הסברה, מרנ

17

סניירות ישראל / נושיןנטון

ט ו פ ס ס ב ר ק

דף מתוך דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיסות מיידית

המשרד

314 $\frac{1}{4}$

תאריך/ז"ח 1200 14 אנוסט 87

מס' מברק

אל: מנכ"ל אוצר

דע: מצפ"א

סיוע חוץ

להלן שני מאמרים שהופיעו אתמול והיום ב"נושיןנטון פוסט" העשויים לעניינכם.

מאמר
ערו

סחה 8
סחה 3
סחה 3
אגוס 1
היין 1
גזכסו 2
ג'נחה 1
סאירה 1
אלה 3

314 $\frac{2}{4}$

GAO Balks at Foreign-Debt Plan

Restructuring Loans Would Require Hill's Approval, Agency Says

By S.I. Waxman
Washington Post Staff Writer

A Reagan administration plan to restructure up to \$16 billion of military loans to economically ailing foreign countries "should not be implemented without specific statutory authority" from Congress, according to a General Accounting Office report.

The GAO report, while acknowledging that the law is ambiguous on the matter, reflects the concerns of some members of Congress. They think that the administration plan would force the government, at worst, to lose hundreds of millions of dollars in forgiven debt or, at best, be at "substantial risk" of losing some fraction of that sum in reduced interest payments to the Federal Financing Bank.

Treasury lawyers contend that the administration plan does not require new legislation.

The plan to ease the burden of high interest rates on foreign borrowers was hatched over the past couple of years, according to an administration official, as countries such as Egypt, which holds \$4.5 billion of outstanding loans borrowed through the late 1970s at 9 to 16 percent interest, asked the United States to refinance their loans at current interest rates.

"We were trying to find a way to give countries short-term relief that would allow us to collect our loans

REP. DAVID R. OBEY
... debt relief should be "up front"

in full," said an administration official who asked not to be named.

The administration came up with two ways of refinancing such countries: one would not recover the loans in full, which officials indicated was somewhat undesirable for the United States; the other would cost foreign countries much more in the long run, making this option undesirable for them.

The first method provided for the debtor country to pay off the principal of the loan plus accrued interest without paying a penalty, in exchange for the Defense Depart-

ment's dropping its guarantee of the loan. With this option, the government would lose the value of future interest on the loan.

The second method involved "partial capitalization" of interest on the loan: In exchange for paying a lower interest rate now, the foreign country could delay paying off that interest to a final, inflated "balloon" figure when the loan came due.

"We have concluded," the GAO said, "that under the options available to debtor nations under the administration's debt restructuring proposal, the United States will incur either a financial loss or a substantial risk of significant financial loss."

Rep. David R. Obey (D-Wis.), who requested the GAO report, agreed with the report's conclusion that capitalizing the loan and pushing off enlarged interest payments to some future date means the administration eventually may need to forgive the loan altogether.

"If the administration wants to [forgive the debt], they should fess up and say so now, not eight years from now," said Obey, chairman of the House Appropriations subcommittee on foreign operations.

An administration official disputed that assessment. "If anybody along the way in the administration would have said that that was the purpose—to defer [the debt] off to future administrations and Congresses so they would have to forgive the debt—they never would have gone anywhere," he said.

10

314 $\frac{3}{4}$

OMB Objection Raises House Panel's Hackles

Administration May Lose Foreign-Aid Option

By Edward Walsh
Washington Post Staff Writer

Egypt decided it was no longer interested in the U.S. refinance scheme after it rescheduled its international obligations last spring with the Paris Club, the name given to the informal meetings of Western creditor governments that renegotiate "official" debts owed by developing countries to those governments or guaranteed by industrial governments. It is called the Paris Club because the ad hoc meetings are held at the French finance ministry.

The legal basis for the GAO report's claim that the administration should not unilaterally restructure foreign loans was that without specific statutory authority, no agent of the government may waive the country's contractual right to receive repayment of loans on a certain schedule and at a certain interest rate.

"We are aware," the report said, "of no such specific authority applicable to the loans here in question, and Treasury has brought none to our attention."

Obey said members of Congress recognize that cumbersome military debts need to be refinanced for friendly countries but think that the administration should do it "up front" and "responsibly."

The administration official said that members of the appropriations, authorization and budget committees were briefed about the proposal last December and January and that the reaction was mixed. Obey later asked the GAO to look into the matter.

Reps. David R. Obey (D-Wis.) and Mickey Edwards (R-Okla.) are trying to teach the Office of Management and Budget that there is a lot of truth in the old adage about letting sleeping dogs lie.

Last week, at Obey's insistence and with Edwards' support, the House Appropriations Committee struck a relatively obscure provision from the foreign-aid bill for fiscal 1988. The provision, which has been part of the law for more than 10 years, prohibited the administration from transferring funds among various foreign-aid accounts unless it had received prior, written approval from the House and Senate Appropriations committees.

Obey never liked that part of the law, nor did Edwards. If asked, they would argue that appropriations authority lies solely with Congress and that any administration should stick to the amounts appropriated for each account. But they went along with the transfer provision, Obey said, to give the administration "some flexibility" in running the foreign-aid program while protecting Congress' right to block transfers by withholding its approval.

That's the way the system quietly worked until OMB decided to raise the issue on its own last week. As a result, the Reagan administra-

tion is at least temporarily threatened with the loss of any authority to transfer funds among foreign-aid accounts.

In a letter to House Appropriations Committee Chairman Jamie L. Whitten (D-Miss.), OMB Director James C. Miller III raised numerous objections to the \$13.2 billion House foreign-aid bill. Near the end of his long list of complaints about the legislation, Miller objected to continuation of the provision requiring prior, written congressional approval for fund transfers.

This requirement, Miller said, "violates constitutional principles" set out by the Supreme Court in the Chada case, which overturned the "one-house veto" power of Congress.

Copies of the letter were sent to Obey, chairman of the House Appropriations subcommittee on foreign operations, and Edwards, the subcommittee's ranking Republican. It didn't take Obey long to react.

He said he did not dispute Miller's interpretation of the constitutional issue, but he did not appreciate the budget director "waving the Chada decision in my face." He also decided that the quickest way to fix the constitutional problem was to strike the language about prior written approval by the two Appropriations committees.

In that case, the law would say funds could not be transferred from one account to another. There

314 $\frac{4}{4}$

GIVE AND TAKE ON FOREIGN AID

OMB Director James C. Miller III
 In a letter, Miller objected to a provision requiring prior, written congressional approval for foreign-aid fund transfers. The provision, he said, "violates constitutional principles."

Rep. David R. Obey (D-Wis.)
 Miller's letter "means we don't have an accommodation any more . . . It's just dumb on their part."

Rep. Mickey Edwards (R-Okla.)
 "OMB has not had a history of being very thoughtful or for consulting people. They have a tendency to fly off onto a tangent."

THE WASHINGTON POST

would be no exceptions, written or not.

"To me, that [OMB letter] means we don't have an accommodation any more, so the hell with it, spend the money like we appropriated it," Obey said. "It's just dumb on their part."

Edwards, who shares several of the administration's objections to other sections of the bill, backed his Democratic colleague on the funds-transfer dispute and expressed dismay at OMB's role in raising the issue. He said he had not even thought about the longstanding transfer provision until OMB announced "here's a flag, don't shoot it."

Edwin L. Dale Jr., OMB's chief spokesman, said the House Appropriations Committee's retaliation appeared "rather petty" since similar constitutional objections to requirements of congressional approval of executive branch actions have been included "in dozens of

letters to Congress" in recent years.

Moreover, Dale said, "as Mr. Obey is well aware, if Congress dropped this language, the executive branch would in fact consult closely with the Appropriations committees before making any transfers of funds between accounts."

But Edwards said the flap over funds transfers, petty or not, was symptomatic of a deeper problem that has long plagued the Reagan administration's budget office.

"OMB has not had a history of being very thoughtful or for consulting people," he said. "They have a tendency to fly off onto a tangent."

The transfer provision of the foreign-aid law, Edwards said, was an example of "the spirit of cooperation between the executive and legislative branches, which the administration is not very good at. That's just not their strong point."

12

ס ו ט ס מ ג ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף מתוך דפים

סוג מסמך

מחלקה

תאריך/ז"ח 1200 14 באוגוסט

מס' מברק

אל: המשרד

287 312

אל: מצ"מ

דע: יועץ שהביט לחקשורת

לביא

להלן מאמר מערכת ב"לום אנגלס טימס" בנדון (13-8-87)

עיונות

Grounding the Lavi LA TIMES 8/13

An Israeli defense expert remarked a while back that while his country's Lavi fighter plane might turn out to be a superb weapon for supporting ground troops, by the time it was paid for Israel wouldn't be able to afford the ground troops. Senior Israeli military leaders worry about just that. What neither political rhetoric nor number shuffling can any longer hide is that the Lavi project has become an economic fiasco. To the detriment of other priorities, it is consuming a huge proportion of Israel's total defense spending—up to \$550 million a year—and what Israel stands to get in return just isn't worth it.

Begun in 1980, the Lavi project was supposed to produce an advanced fighter plane with a useful life extending well into the next century. In Israeli planners' minds, the Lavi would have values extending beyond its battlefield effectiveness. Designed and built by Israeli engineers—though heavily dependent on some major U.S. components—the Lavi would gain immediate prestige by being the front-line fighter in one of the world's finest air forces, enhancing its export potential. And it would ensure steady work for thousands of skilled technicians in Israel's aircraft industry.

But the Lavi ran into problems, as such projects often do, and soon costs soared beyond acceptable levels. A Pentagon study last year estimated that Israel would have to spend \$13 billion to develop and produce the 300 Lavis that it had originally planned for. For \$2.5 billion less, the study found, Israel could buy 300 more U.S.-made F-16 fighters, and almost certainly get a superior plane to boot. That cost differential is important to Americans, because most of the expense of the Lavi has been underwritten by U.S. grants. Up to \$550 million a year from the total \$3 billion a year that Israel gets in U.S. aid is spent on the Lavi.

As Israeli military chiefs have made plain, better uses certainly can be found for the money now spent on the Lavi. The problem is in persuading Israel's political leaders, who have repeatedly insisted that the project go on. A major reason is fear that if the Lavi is canceled, hundreds of highly trained aerospace engineers will head for the emigration lines. That's an understandable concern, but it hardly justifies continuing to spend scarce resources on a losing venture. The cabinet may vote Sunday on what to do about the Lavi. Its only rational economic choice is to scrap it.

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a routing slip or checklist, with numbers and some illegible text.

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג מסמך: מס' 315

המשרד

דחופות: מיידי

315

1/2

מס' מברק

אל: מנכ"ל אוצר
דע: מצט"א (אנא הביאו לידיעת השגריר)
ציר כלכלי, כאן

פריסת חובות

א. בנפרד שני מאמרים שהופיעו אתמול והיום ב"וושינגטון פוסט" לא קשה להבחין, ידו של מי מאחוריהם. ברור גם שכמעט ונפלנו קורבן למאבקי קונגרסמן אויבי בממשל.

ב. עברנו את המשבר "השנתי" עם אויבי בלי לטל על עצמנו ורתור מרצון או ותור אחר על חלק מהסיוע. קשה להניח שהסנט שיתחיל לדון בנושא בחילת ספטמבר יסטה מתקרות הסיוע (1.2) ו-1.2) כך שלהוציא קיצוץ לאורך ולרוחב התקציב ע"פ גרהאם-רדמן נראה שלשנה התקציב 88 ישראל תקבל 3 ביליון דולר.

ג. יחד עם זאת אני מבקש להטב השומת לב לכך שגם בקרב ידידינו התומכים ללא סייג ברמת סיוע אלו מתגלים היסוסים לנוכח הצטמקות האבסולוטית של עוגת סיוע החוץ. בהעדר שינוי דרסטי בסך הכל הסיוע שמעניקה ארה"ב לארצות אחרות לא יהיה מנוס לעניות דעתי מנקיטת צעד שיהיה בו משום קיצוץ בסיוע. ברור שעדיף שישראל תיטול את היוזמה במקרה כזה ולא תמתין לקיצוץ כי בכך היא זוכה גם למידה של רצון טוב והכרת תודה.

ד. אם ההנחה שבסעיף הקודם נכונה השאלה שאריכות התישאל הן עיתוי הצער ומחמתו. שאלה לא פחות חשובה היא האם יש דרכים לפצות את עצמנו על אבדן חלק מהסיוע. נדמה שלגבי מהות הוותר חשוב למצוא דרך שלא לפגוע ב- *ΕΡΧΑΡΑΚΙΑΔΟ* 3 ביליון דולר. ניתן לעשות זאת למשל על ידי חלוקת הסיוע הכלכלי ל-1.1 ביליון דולר ב- *ΕΡΧΑΡΑΚΙΑΔΟ* שפרוטו שנקבל מידית ו-100 מיליון דולר ב- *Budget Authority* שפרוטו שלא נקבלם ב-88 אלא ב-89.

השגרירות כאן תעקוב מקרוב אחרי ההתפתחויות וחוכל כמונן לחמ"ץ נאשר לנחיצות

מהלך כזה או אחר.

מחלקת המידע
מחלקת המידע
מחלקת המידע
מחלקת המידע
מחלקת המידע
מחלקת המידע
מחלקת המידע

סופס מכרז

דף 2 מתוך דפים

סוג במחזור

חזיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

315 $\frac{2}{2}$

ה. על אף שעד כה לא נעשה כל קיצוץ בסיוע אני ממליץ שננקוט בצעדים לקראת "פיצוי" או קיצוץ. אחת ההצעות בכוון זה מונחת לפניכם היינו ה- *Prepayment At Par* ומתן החשבה לממשל ברוח טיוטת המכתב של שר האוצר אותה שלח הציר הכלכלי. איני יכול להיכנס כמובן לשיקולים הכלכליים שינחו אתכם אך ברצוני להזכיר שלויז בקונגרס מצטמצם והולך. לדעתי רצוי שהשר יכתוב באופן כללי ביותר ויצביע על הרצון לפעול בכוון זה תוך הערה שיטח לדון בפרטים בעת ביקורו כאן.

ערו

16

תחנות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דפ: 1
סוג כספוני:	טופס מברק	מתור: 2
תז"ח:		א ל : מע"ח
גר :		ד ע : יוסי אחימאיר, לשכת רה"מ
0332		מאת : עזובות, ניו יורק
		הנדון: כתבת CNN על השטחים.
		הרצ"כ לבקשת יוסי אחימאיר

DATE August 10, 1987
 TIME 5:00-6:00 PM EST
 NETWORK CNN
 PROGRAM Newswatch

Anchor:

CNN correspondent Mike Greenspan went on a different tour in Israel recently, a tour of the West Bank. He reports on what tourists see and don't see.

Mike Greenspan reporting:

This tour will take you behind enemy lines. It will go where the others don't. This tour's on its way to what its promoters call Samaria, what many others call the West Bank.

Fick(?) (tour guide): If this is the West Bank, so San Francisco is the West Bank of [unintelligible] America.

Greenspan: Fick's politics are no secret. He's out to convince these American visitors that Israel must keep the lands it conquered from Jordan in 1967. He's sure that history's on his side. These are, after all, the places, the very same places, where much of the Old Testament took place.

Fick: I mean, since then, till today, the name did not change.

Handwritten notes:
 פיקס אלה המה לא פיקס פולד פולד מה פולד
 פיקס מה

אחור:

14/8/87 2.2

תאריך:

Greenspan: The itinerary runs along Israeli-paved roads to newly built Jewish towns and villages, places tourists rarely get to see. These West Bank visitors are introduced to many new and unusual sights, but there are some other places they don't see.

How 'bout some of the Arab refugee camps that we passed on the way?

Bertram Sweibon (tourist): We passed no Arab refugee camps on the way, sir.

Greenspan: Oh, yes we did; at least four, though the tour guide failed to mention them, or another minor problem.

Albert Kent (tourist): You have 22,000 Jews and 470,000

Arabs and the birthrate is so much greater among the Arabs than the Jews, it would seem to me that it's just an impossible situation.

Greenspan: And what should happen to the Arabs that live here?

Gary Wruble (tourist): They can live here. They can definitely live here, as long as they let us build here. I mean, we did conquer it in '67.

Eileen Marin (tourist): I think we ought to talk with some of the Arabs and get their point of view.

Greenspan: That isn't part of the tour. Neither is the Middle East peace process. But a lecture by the Jewish settlers who sponsor the tour is, along with promotional literature designed to attract more Jewish settlers, for the sake of Jewish history. And nary a thought to the controversy it generates.

Mike Greenspan, CNN, the West Bank.

0332

2/2

** יוצא

שמ דר

**
**
**
**

חוזם: 8,7753

אל: 380/8

מ-: המשרד, תא: 130887, דח: 1607, דח: 10, 10

ג: 8

שמור/בהול

השגריר. הציר.

להלן תוכן מכתבו של היועץ המשפטי לממשלה אל ד"ר מאיר
רוזן מיום 11.8.67:

הואיל ונתבקשתי ע"י דה"מ, על דעת מ"מ דה"מ ושר החוץ ושר
הבטחון, לטפל בענינים מסויימים מסביבתה של מרשת בולרו,
הכרוכים במו"מ מטעם ממשלת ישראל עם רשויות שלטוניות
מסויימות של ארה"ב, הריני מספין אותן בזה לעסוק מטעם
הממשלה בענינים אלה, ככל שיוורו אותן השרים המוסקדים על
הנושא.

עד כאן.

לידיעתכם.

לשבת שה"ח

ל.ב.

תפ: שהח, דהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, סיו"ב, בירן, מצמא

1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

כנס **

טרוי

**
**
**
**

חוזם: 8389, 8

אל: המשרד

מ-: לוטאנגלט, נר: 33, תא: 130867, זח: 1600, דח: מ, טג: ט
נד: 8

טרוי/מידו

אל: יושף תפוצות, מצפ"א

דע: הציר- וושינגטון --- נר 5 בנפרד ---

מאת: איתן בנצור, לוטאנגלט

1) רבי הייר, יו"ר מכון ויזנטאל, הודיעני, שהמכון עמד לפרטם בניו יורק טיימס"י ובי"הרלו טריביונל"י טמון לביקור האפיפיור בארה"ב מודעה, הקוראת לותיקן להכיר בישראל. במודעה ייעשה חשבון היסטורי עם מוסד האפיפיור. תצוטט אמירת האפיפיור יוחנן ה-21 "אני יושף אחינ"י וויאמר, שלותיקן יחסים דיפלומטיים עם 160 מדינות, כולל עם לוב של קדאפי ואיראן של חומייני האפיפיור יוקרא למלא אחר צוואת יוחנן ה-21 ולהכיר במדינת ישראל ולקשור עמה יחסים דיפלומטיים מלאים.

2) בעת ביקור האפיפיור בלי"א תוגש לפמליותו עצומה החתומה ע"י רבע מליון איש, יהודים ולא יהודים הקוראים לותיקן להכיר בישראל.

3) בקשתי מהייר להבטיח הופעה יהודית מלכודת בעת ביקור האפיפיור בלי"א, תוך מיקוד בתביעה מהאפיפיור להכיר בישראל. גם אנשי הפדרציה והרבנים יתאמו עמי כנס הדברים שיושמעו באזני האפיפיור בשם הקהילה היהודית בל.א.

בנצור

תפ: שהח, ממנכל, ממנכל, רהת, בירן, מצמא, תפוצות, כנסיות

1944

UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE

WASHINGTON, D. C.

REPORT OF THE

COMMISSIONER OF AGRICULTURE

FOR THE YEAR 1944

Published by the Government Printing Office, Washington, D. C., 1945

Price: 1.00

U. S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1945

27

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	תאריך: 1-
סוג כסחוני:	טופס מברק	מספר: 2-
תז"ת:		א 5 : המשרד
ני : 0304		ר ע :

P. 2

תאריך: יום, ניו יורק

מס'ה, רג: מסמ"א

THE NEW YORK TIMES, THURSDAY, AUGUST 13, 1987

Sharon, Replying to Critics, Opens Lebanon War Scars

By THOMAS L. FRIEDMAN
Special to The New York Times

JERUSALEM, Aug. 12 — Just as the five-year-old scars from Israel's invasion of Lebanon were starting to heal and just as the bitter memories were beginning to fade, Ariel Sharon has revived the wrenching debate here over who was responsible for Israel's most controversial war.

On Tuesday night, Mr. Sharon lectured for nearly four hours at Tel Aviv University, giving his first detailed version of how the full Cabinet, and not he alone, was responsible for all decision making "from A to Z" during the invasion of Lebanon in 1982.

Today, those whom Mr. Sharon criticized responded with equal passion. Running through their rejoinders was one word: "Liar."

Radio programs and newspapers this morning were dominated by the Sharon speech and reactions to it, proving once again, one broadcaster said, that although you can get the Israelis out of Lebanon, you cannot get Lebanon out of the Israelis.

An Inquiry Is Urged

Among the reactions was a call by Foreign Minister Shimon Peres for a state commission of inquiry to determine once and for all if Mr. Sharon, who was Defense Minister during the war, misled the Government.

In June, the Jaffee Center for Strategic Studies at Tel Aviv University invited a few Israeli generals and mili-

He argues that the Cabinet, not he alone, was responsible.

tary analysts for a private seminar on the Lebanon war. Mr. Sharon, who was criticized by the participants, was not invited. He asked for equal time, and the Jaffee Center accommodated him with the public forum Tuesday.

The overall theme of Mr. Sharon's lecture was simple and often repeated: The man everyone claimed was the maestro of the Lebanon invasion, Ariel Sharon, was nothing more than a first violin, dutifully playing to music written and directed by others.

The basic plan for the war, Mr. Sharon argued, was conceived years before he became Defense Minister, and thus talk of "Sharon's war" is nonsense. He added that the actual execution of the war was approved by Menachem Begin, who was then Prime Minister, and the rest of the Cabinet at every stage. Thus, he said, allegations that he did not keep the Government informed were baseless.

Finally, he said, the army command was given clear directives from the Defense Minister every day of the war, and thus statements by generals that their objectives were never clearly laid out were without foundation.

The facts and the general line of Mr. Sharon's argument had been heard in less detail before. His basic position was that the Lebanon invasion was a

Handwritten notes at the bottom of the page, including dates like 10/2.2 and 13/2/87, and various illegible scribbles.

success, that it drove the Palestinian "terrorists" out of Lebanon and that he was proud to have shared in it — with emphasis on the word shared.

At one point a young woman in the audience stood up and began screaming. "How can you not be ashamed of yourself?" A security guard quickly hit her across the mouth and dragged her outside by the head, as she kicked and screamed.

Many members of the audience gradually shuffled out as Mr. Sharon's speech dragged into its fourth hour, but he marched forward undaunted.

Indeed, there was something about the huge pile of facts, Cabinet minutes and maps Mr. Sharon marshaled that suggested he was not speaking to the 500 invited guests at all, but to some history-writing ghost.

As early as 1980, Mr. Sharon said, the man who was then Defense Minister, Ezer Weizman, informed the Cabinet that the Israeli Army had devised a plan "to reach Beirut and to link up with the Christians."

From the end of 1981, Mr. Sharon said, he repeatedly informed the army's general staff that both he and the Cabinet felt that there was a high probability Israel would have to enter Lebanon to destroy the Palestine Liberation Organization's infrastructure there. The operation would also include striking a limited blow at the Syrians, to push them back from Israel's northern border, and helping to establish a strong Christian-led Government in Beirut that could consolidate Israel's gains after its army withdrew.

Mr. Sharon, a member of the Likud bloc and now Minister of Industry, cited many examples in which he said senior members of the Labor Party opposition like Yitzhak Rabin and Mordechai Gur were both aware of and supportive of this plan, even pressing Mr. Sharon to go farther at times.

Mr. Sharon said that from January 1981 to September 1982 the Cabinet discussed the Lebanon situation and developments in the war 93 times, and that all the key decisions were made by Mr. Begin in conjunction with his fellow ministers. "The Cabinet was kept in the dark about nothing," he said.

'Simply Exhausted Them'

Reacting to Mr. Sharon's speech, one senior military officer said: "I think what happened to the audience here is what happened to the Cabinet: Sharon simply exhausted them. When you are so overwhelmed with details, you get completely lost. You are left with Sharon standing there before you in his full force, and you agree to anything just to get out of the room."

Indeed, Mr. Sharon, a serious contender for the leadership of the Likud bloc headed by Prime Minister Yitzhak Shamir, made a very impressive case for having kept the Cabinet and the army informed every step of the way. Where he was less forthcoming was in addressing the overall presuppositions of the invasion, which, even by his telling, sounded like a confused jumble of wishful thinking and misperceptions about Lebanon and Syria.

He never explained whether it was a mistake to believe that the Syrians could be pushed back without much resistance, or that the Lebanese Maronite Christians would prove reliable allies, or that the Lebanese Shiites could be ignored, or that Israel could find lasting peace by destroying the Palestinian guerrillas in Lebanon, without offering the Palestinians in the West Bank and Gaza Strip meaningful self-rule.

There was also one detail Mr. Sharon omitted entirely: the number of Israelis killed, 650, and whether the gains of the war justified its human cost.

Ehud Yaari, a military reporter, said: "Sharon's claims were as follows: Ezer Weizman planned the war in Lebanon. Yitzhak Rabin pushed the idea. Menachem Begin shouted 'Forward march!' The army wanted to go farther, and God had mercy on Israel so he allowed Sharon, patient and tolerant, to be Defense Minister."

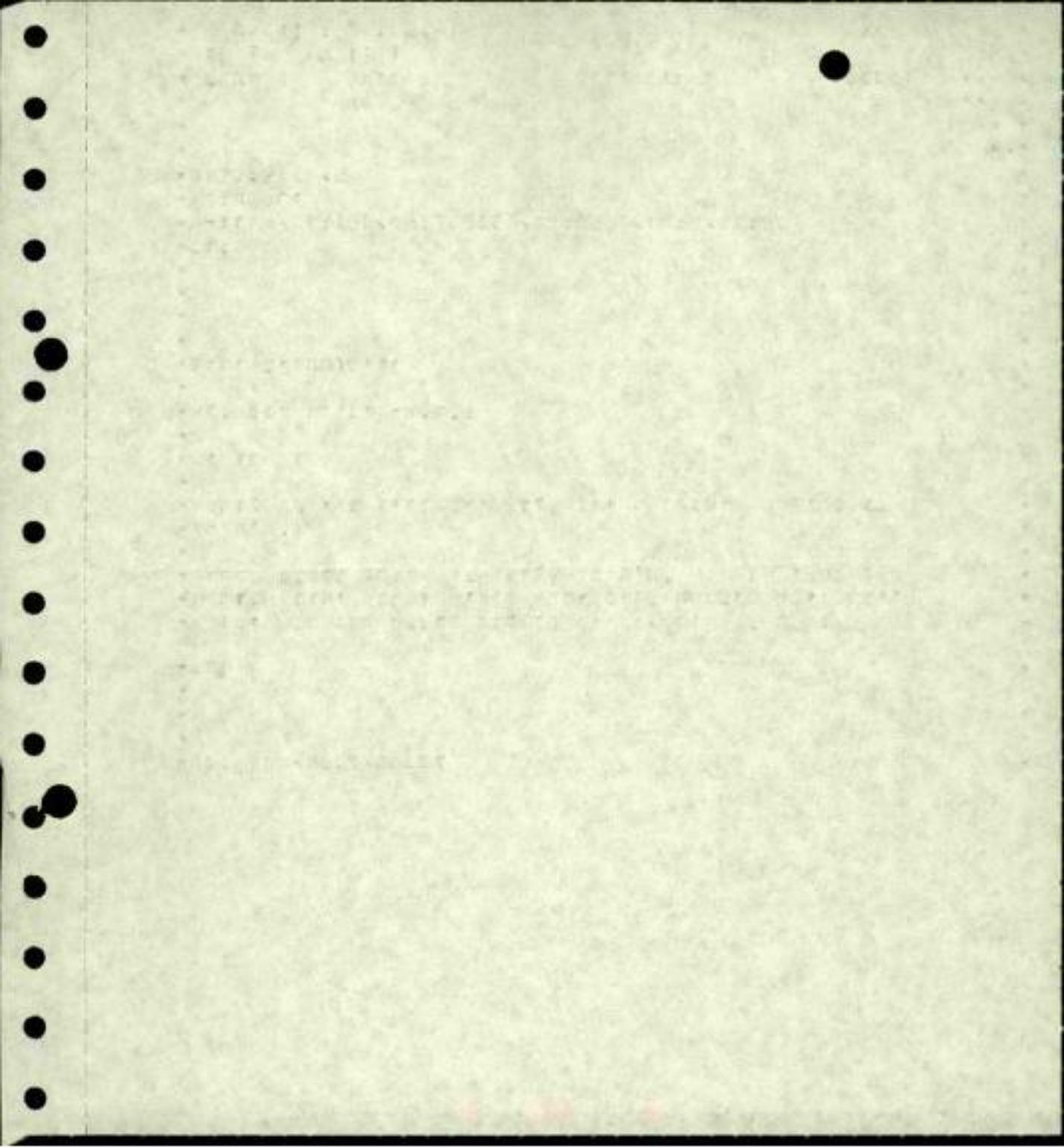
Former Defense Minister Weizman described Mr. Sharon as a liar, and asked why, if the Palestinians had been kicked out of Lebanon so successfully, rockets hit northern Israel on Monday.

Mr. Weizman added that the plans to invade Beirut that existed during his tenure were among dozens of unapproved military contingencies.

2
/ 2

0304

Mr. Gur, a former Chief of Staff called Mr. Sharon's talk "the lie of the century," perpetrated, he said, by a man who wants to spread the blame for his failure.

0 8 1 0

דף מחוד דפים

בלמים סוג במחוני

רגיל דחיסות

תאריך/ז"ח 13.8.87 16⁰⁰

מס' מברק

מגירות ישראל / נושיו

אל: המשרד, בסחון, ניו יורק

34 275 291

אל: מנכ"א, מע"ח

דע: יועץ רח"מ לתקשורת, יועץ שה"מ לתקשורת
ניו יורק

13.9.87 תדוך דובר מטע"ד ליום

Q Charles, there are two points on the Middle East. One view that the Shultz letter. Do you deny or affirm that there was a letter to the Israelis?

MR. REDMAN: I didn't confirm or deny.

Q You're not talking about it?

MR. REDMAN: Essentially, I guess that's what "neither confirm nor deny" says.

Q All right. The other thing is that Congressman Kemp has released a letter from President Reagan about the Soviet role in the Middle East. Can you discuss that a little bit for us?

MR. REDMAN: That's an easy one to discuss simply because there's nothing to that story. That letter reflects exactly the position which the Secretary has stated publicly many times. I know you follow his public statements. There's just no disagreement at all on this policy.

Q Chuck, is Mr. Hill -- Charles Hill, back from the area to the United States? And anything to announce about his mission to Israel?

MR. REDMAN: As always, Charlie will be speaking for himself. (Laughter.) He is -- he is -- he is due back today, and I expect that he'll be reporting to the Secretary during the course of the day.

Q Has he been to any other country? Has he been to any other country in the area?

MR. REDMAN: No.

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including a signature that appears to be "L. J. ...".

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף מחודל דפים

סוג במחנני טודי

דחיסות מידי

תאריך/ז"ח 1720 12 אגוסט

מס' מברק

המשרד

305

1/7

אל:מח"ד/ערב ו מחי"ם, אב 3א

מח"ת עם בן קובל

1. שליחות היל.

קורציר העומד בזכור להצטרף ללשכת המזכיר ב- 1.9 סיפר מיוזמתו שרעיון שיגורו של שליח אמריקאי לישראל נולדה מיד לאחר שהתברר שנושא הועידה הבינ"ל לא יובא להחלטת מחשלה, ושההתנגדות לה מצד רה"מ ישראל גדולה יותר ממה שהאמריקאים הניחו קודם לכן. צריך תמיד לזכור, הרגיש קורציר שזירת המזה"ח אינה יורדת משולחנם של מקבלי ההחלטות בווינגטון. המזכיר בפגישה עם הצוות שהכין את ביקורו של היל בארץ, שבה קורציר נכח, התבטא ששלוש הזירות ביון תחרכז מדיניות החוץ האמריקאית בתודשים שנותרו לכהונת הממשל הנוכחי הם בריה"מ אמריק"ז והמזה"ח. המפיסה של המזכיר היא שיש להתקדם בנושא הסכסוך והנהונים הנוכחיים הם הטובים ביותר העומדים לרשות ישראל. א. המאזן הצבאי - אסטי בין אויביה ובראשם סוריה נוטם באופן ברור לטובתה ומכסה באיכותו על הכמות העומדת בצד השני. ב. חל שינוי באוירה בדמשק ניתן להתווכח עליה ועל טיבה אך אין להתעלם שמהו השתנה שם. הטורים מרבים להתעניין באחר אצל ארה"ב במתרחש בתהליך המדיני, כגון מה עמדת ארה"ב. כיצד תעריכה את ההתפתחויות, מה בדעתה לעשות וכד'. האמריקאים נאמנים להחלטה שהמגיעים עם הסורים יתנהלו אך ורק בנושא הטרור דוחים פניות סוריות בנידון. ג. ירדן מתמידה בעקביות במדיניות השלום של חוסין מאז 84 ד. יחסי ישראל - ארה"ב מעולם לא היו טובים והדוקים, על פני תחומים רבים, כפי שהם עתה. מאידך האמריקאים המנסים לעודד את המדינות הערביות המתונות לתמוך בתהליך השלום ולבצר את כוח עמידתם בפני גל החומיניזם הדתי נענים כל אימת שנושא הסכסוך עולה מה ארה"ב עושה בשאלה הפלטטינאית. טעות תהיה לכרוך הרצון האמריקאי לקדם את השלום ביחו עם ההתפתחויות במפרץ. אין להתעלם מהם ובודאי שישנה השפעת גומלין אך המוטיבציה נובעת בראש וראשונה מההשקפה שלסכסוך הישראלי - ערבי יש מומנטום משלו והוא נושא שלא ניתן להזניחו. ניתן לטעון שלכאורה הזמן משחק לידי ישראל. מרכז הכובד עבר לפי שעה למפרץ, הפיצול הערבי אינו מוליק לכינון חזית ערבית צבאית נגד ישראל, דוקא משום כך יש לנצל חוסר מחח צבאי במישור הישראלי - ערבי לקידום תהליך שיוליך לשיחות ישירות בין הצדדים מאטר לעטות זאת בעקבות מהלך צבאי או לחץ אחר שישבש אפשרות תכנון מוקדם של מהלכים מדיניים מבוקרים. ארה"ב אינה מאוהבת בנושא הועידה הבינ"ל אך עבורה חשובה יותר הדרך הקצרה ביותר להגיע למטרה

מח"ת מחשבות 3
 מח"ת מחשבות 1
 מח"ת מחשבות 3
 מח"ת מחשבות 1
 מח"ת מחשבות 1
 מח"ת מחשבות 2
 מח"ת מחשבות 1
 מח"ת מחשבות 4
 מח"ת מחשבות 4

סוג בטחוני

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

Handwritten numbers: 2, 3, 7

הנכספת שיחות ישירות על החוכן. לא עולה על דעת ארה"ב ללכת לוועידה שתהיה בבחינת *IMPROPER STRUCTURED* לגבי המרכיב הסוב', הפלשהינאי והערבי (טוריה) ויתכן שבסופו של דבר יתברר שאכן זוהי מגמתם אך אז ארה"ב לא תתן יד להתכנסות כזו. באשר לבריה"מ השאלה אינה האם ארה"ב רוצה להכניסה מחדש לזירה המזהתיית ולתת לה מקום כבוד בוועידה. קיימת כבר נוכחות טובי במזה"ת. אין להתכנס לעונדה שחילה מהלכי ארה"ב במפרץ קרי בנושא הליווי מקורם בנסיון לבלום את ברזה"מ שם. לאחר שכווית פנתה אליה בנושא הדגלול ארה"ב היתה חייבת לשקול ולהחליט במצב נתון שאינו מאפשר לה בחירה רבה. מוטב איפוא שארה"ב בנושא הוועידה בעמדה כזו שתמצטם עד למינימום את מרחב התמרון הסוב', ולפי דעתה ניתן, כמוף לתהליך מבוקר וקפדני, לתמרון את ברזה"מ למצב שלא תוכל לסכן שיחות ישירות בין ישראל וירדן.

2. המזכיר החבטא בדיון שהוא חייב שתהיה לו יד על הדופק בישראל ושהוא מבכר מגע אינטימי עם ראש הממשלה. לא היה בשיגור השליח משום נסיון להסיר ההתנגדות לוועידה, זו אינה הערכה ריאליסטית כשם שאין דעתו של המזכיר נוחה לו ישראל היתה מנסה לשכנע את ארה"ב להטירה מסד היום. השאלה היא, וזה העיקר, מה ניתן לעשות בנושא השלום מעבר להכרה ששני הצדדים ימשיכו גם להבא להיות חלוקים בעניין הוועידה גם על מנת שארה"ב תמצא במצב של חזאי המבשר על תחזי טובה גם אם היא אינה ברורה לו די צרכה. הציפיה האמריקאית היתה אפוא שהשליחות אמנם תולי לחשיבה אצל שני הצדדים בכיוון זה. לאחר הדיון בצוות הועלתה שאלה השלית. אנשי *EA* לאו דוקא בדרג הבכיר, (קורצר העדיף שלא לנקוב שמות) העלו את שמו של צירלי היל, המזכיר בהגובה מיידית שלל זאת בטענה שלא יוכל לזווח ר עליו בלשכה לנוכח האירועים, אך במחשבה שני הסכים שאין טוב ממנו לבצע את השליחות הנאמנה על פי הקווים דלעיל. היל החוזר היום ינסה לתפוס את המזכיר בווש' טרם צאתו של שולץ ב- 14.8 לחופשה בקליפורניה ובמקרה הגרוע יאלץ לטוס לשם על מנת לדווח למזכיר. קבעתי להיפגש עם קורצר בשבוע הבא לשחיעה ההרשמות האמרי

3. אש"פ. קורצ'ר מחקשה להסביר השינוי ביחסו של מובארק לערפאח (ידוע על שלוש פגישות ביניהם *החלף*) הוא סבור שמובארק "רץ קדימה" בענישתו לאחר כינוס המליץ באלג'יר על יז סגירות משרדי אש"פ בקהיר בניגוד לעמדת הביורוקרטיה שיעצה לו לנהוג במתינות ויתכן שהצלירו לשכן "חמת המלך". לטענתי שזו שגיאה לפחות ברמה הטקטית באשו לתחזלתו הקצרה של היעונוש"

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 3 מתוך 3 דפים

סוג מסחרי

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

305 3/3

ושהמצעים החינוכיים "לא ישיגו מטרתם. קורצ'ר הסכים אך הזכיר (א) שמצרים זקוקה לאשי"פ לא פחות מאשר ערפאת זקוק לה. (ב) ערפאת הוא שנדחק לעמדת ההגזננה והתאמץ להוכיח באומרו ובמופתים שהכינוס לא שינה מאומה מהערכתו למוכארה ותפקידה של מצרים. (ג) קורצ'ר העלה תיאוריה מעניינת כשלעצמה אך ללא הוכחה שמצרים חושדת שמהו מתרקם בין סוריה ואשי"פ מאז שהתחזור לזמסק ערפאת *RETAINED* מנהיגותו על הארגון ומוכארה בשום אופן לא יבין את הבכורה לאסד בנושא הפלסטי. קורצ'ר הדגיש שלא שמע על כך מהמצרים ושאין כל אימות שמהו אכן מתרחש בין דמסק ואשי"פ אך מנהיגים (מוכארה) פועלים לפעמים גם על פי תחושות.

4. הרפורמות הכלכליות. מגיעות ידיעות טותרות על הצלחת איחוד שערי המטבע. מחד יטנן כאלו המדברות על זרימה של מטיח למערכת הבנקאית ושה *LETTERS OF CREDENTIALS* נענים הוך שבוע-שבועיים, בהשוואה להמתנה הממושכה להם בעבר. מאידך ישנם המצביעים על כך שהשוק השחור ממשיך לפרוח וש- 25% מהעסקות הכספיות מתנהלות מחוץ למערכת הבנקאית הרשמית. יש להמתין איפוא לדו"ח הביקורת הראשון של הקרן בתחילת החודש הבא לאחר שצוות מטעמה יגיע לשט כר לקהיר במועד זה. על פי מיטב זכרוננו שוהה בקהיר גרין מטעמה אך הדו"ח יתפרסם רק אז. במקביל בדעת הקרן לדרוש צעדים נוספים ולנקוט בצעדי חיזוק לגבי אלה המתבצעים כבר.

5. מועדון פויס. הדיון מתנהל קמעה בעצלתיים ולא ידוע לו על כך שהסתיים עם איזו מדינה. הויכוח נטוש סביב הריבית שיש לשלם על החוב לחברי המועדון. הדיון עם ארה"ב טרם החל. קיים גם כאן עדיין ויכוח פנימי בין הפנטגון הנוטה לקולא לבין האוצר המבקש להחמיר בשאלת הריבית שתשולם.

6. טנק 1-4. טרם החל דיון תכני. הפנטגון המצוי בשלבי הכנת שיטת ראשונית וניסח צורה המפורטת של 12 שלבים לאורך של 10 שנים. האמריקאים יכנסו לדיון ממטי רק לאחר שישלימו את נושא העברת טכנולוגיה ויעריכו בצורה מעודכנת יותר את נושא החקציב המצרי לכן. למצרים נאמר במפורש שארה"ב אינה מתכוונה לעמוד בפני מהדורה חדשה של "לביא" מצרי.

א. א. א. א.

7 קימלן 22.11.74 - 14

דף מתוך דפים

1000 בסחונת גלוי

מיידי לחיסוף

תאריך/ז"ח 1100 13101100 87

מס' מברק

אלו המערך

קט"מ
251

279

1/3

אלו: מצפ"א, מע"ח, קט"מ יזכ"ו, א"י תב"א - 55/

פולארד

ה- Washington Jewish Week מפרסם בגליונו החדש
מכתב ארוך של יונתן פולארד לעורך העתון היהודי של סט לואיס.

יוסי גל
עיתונות

המכתב רצי"ב.

POLLARD SPEAKS OUT IN LETTER FROM PRISON

The following is a letter addressed to Robert A. Cohn, editor-in-chief of the St. Louis Jewish Light, from Jonsthan J. Pollard, the former U.S. Navy analyst, who is serving a life sentence at the federal facility at Springfield, Mo. for having sold secrets to the Israeli government. The letter is dated 2 Tammuz 5747, June 29, 1987. As a Jewish prisoner in Missouri, Pollard receives the St. Louis Jewish Light. The views herein are entirely those of Pollard. Below are excerpts of that letter.

The administration's recently announced plan to grant Egypt coproduction rights for the M1, the army's top of the line main battle tank, seemed to confirm all of my worst fears about the true nature of Mr. Defense Secretary Caspar W. Weinberger's Middle East agenda. In many respects this tank deal seems emblematic of his notorious "even-handedness" policy for the region, which over the course of five long years I had the dubious honor of watching unfold before my eyes.

Indeed, it was my implacable opposition to this policy which eventually precipitated my involvement with the Israelis.

Stripped of its Cold War camouflage, the Weinberger doctrine hopes to keep Israel on the strategic defensive by creating a more "equitable" balance of power between her and the surrounding Arab states. While some people are slowly recognizing the fact that this policy has been the force behind Mr. Weinberger's indefatigable push for increased arms sales to such "moderate" Arab countries as Saudi Arabia, Jordan and Egypt, what has gone largely unnoticed, however, has been his parallel attempt to severely restrict the flow of vital intelligence to Israel. In addition to significantly enhancing the effectiveness of all the new Eastern Bloc military equipment currently pouring into the armories of Syria, Iraq and Libya, this little known, undeclared intelligence embargo is also intended to deny Israel the type of information needed for her to undertake diplomatically controversial but militarily essential operations

against a whole spectrum of targets ranging from distant terrorist bases, like the PLO headquarters in Tunis, to others which one day might pose a direct threat to the very survival of the Jewish state. In Mr. Weinberger's opinion, though, by restraining Israel's "irresponsibly" aggressive behavior towards her neighbors, his policy would facilitate a new era in U.S.-Arab relations. There are, of course, other implications of Mr. Weinberger's geopolitical initiative which are not so "positive."

In the event this policy was successfully implemented and a situation analogous to June 1967 were to recur, it is assumed that Israel would probably be unable to launch a cost effective conventional preemptive strike against the Arab armies massing along her frontier. Israeli decision makers would, therefore, be left in the unenviable position of having to choose between "a heinous war or a shameful

הנהלת המוסד הביטחוני הלאומי
מחלקת המודיעין הכלכלי
מס' 1000/1100

248 272

1/4

אל: מצפ"א, מע"ח

דע: יועץ רה"מ לחקשורת, יועץ שהביט לחקשורת

להלן נאומו של הנשיא רייגן לאומה אתמול. (8-12).

עחונות

Transcript of President Reagan's Address to the Nation

My fellow Americans, I've said on several occasions that I wouldn't comment about the recent congressional hearings on the Iran-contra matter until the hearings were over. Well, that time has come, so tonight I want to talk about some of the lessons we've learned.

But, rest assured, that's not my sole subject this evening. I also want to talk about the future and getting on with things because the people's business is waiting.

These past nine months have been confusing and painful ones for the country. I know you have doubts in your own minds about what happened in this whole episode. What I hope is not in doubt, however, is my commitment to the investigations themselves.

So far, we've had four investigations—by the Justice Department, the Tower board, the independent counsel and the Congress. I requested three of those investigations, and I endorsed and cooperated fully with the fourth, the congressional hearings, supplying over 250,000 pages of White House documents, including parts of my own private diaries. Once I realized I hadn't been fully informed, I sought to find the answers.

Some of the answers I don't like. As the Tower board reported, and as I said last March, our original initiative rapidly got all tangled up in the sale of arms, and the sale of arms got tangled up with hostages.

Secretary [of State George P.] Shultz and [Defense Secretary Caspar W.] Weinberger both predicted that the American people would immediately assume this whole plan was an arms-for-hostages deal and nothing more. Well, unfortunately, their predictions were right.

As I said to you in March, I let my preoccupation with the hostages intrude into areas where it didn't belong. The image, the reality, of Americans in chains, deprived of their freedom and families so far from home, burdened my thoughts. This was a mistake.

'Stubborn' in Pursuing Policy

My fellow Americans, I have thought long and often about how to explain to you what I intended to accomplish, but I respect you too much to make excuses. The fact of the matter is that there's nothing I can say that will make the situation right. I was stubborn in my pursuit of a policy that went astray.

The other major issue of the hearings, of course, was the diversion of funds to the Nicaraguan contras.

[Marine Lt.] Col. [Oliver L.] North and [Rear] Adm. [John M.] Poindexter believed they were doing what I would've wanted done—keeping the democratic resistance alive in Nicaragua. I believed then and I believe now in preventing the Soviets from establishing a beachhead in Central America.

מס' מברק 332
תאריך/ז"ח 14 341 4
סווג בטחוני גלוי

Since I have been so closely associated with the cause of the contras, the big question during the hearings was whether I knew of the diversion. I was aware the resistance was receiving funds directly from third countries and from private efforts, and I endorsed those endeavors wholeheartedly. But let me put this in capital letters: I did not know about the diversion of funds. Indeed, I didn't know there were excess funds.

Yet the buck does not stop with Adm. Poindexter, as he stated in his testimony; it stops with me. I am the one who is ultimately accountable to the American people. The admiral testified that he wanted to protect me, yet no president should ever be protected from the truth. No operation is so secret that it must be kept from the commander in chief. I had the right, the obligation, to make my own decision.

I heard someone the other day ask why I wasn't outraged. Well, at times, I've been mad as a hornet. Anyone would be. Just look at the damage that's been

done and the time that's been lost. But I've always found that the best therapy for outrage and anger is action.

I've tried to take steps that what we've been through can't happen again, either in this administration or future ones. But I remember very well what the Tower board said last February when it issued this report. It said the failure was more in people than in process.

System Depends on People

We can build in every precaution known to the world; we can design the best system ever devised by man, but in the end, people are going to have to run it. And we will never be free of human hopes, weaknesses and enthusiasms.

Let me tell you what I've done to change both the system and the people who operate it.

First of all, I've brought in a new and knowledgeable team. I have a new national security adviser, a new director of the CIA, a new chief of staff here at the White House. And I've told them that I must be informed and informed fully.

In addition, I adopted the Tower board's model of how the NSC [National Security Council] process and staff should work, and I prohibited any operational role by the NSC staff in covert activities.

The report I ordered reviewing our nation's covert operations has been completed. There were no surprises. Some operations were continued, and some were eliminated because they'd outlived their usefulness.

I am also adopting new, tighter procedures on consulting with and notifying the Congress on future covert-action findings.

We will still pursue covert operations when appropriate, but each operation must be legal, and it must meet a specific policy objective.

Need to Regain Trust

The problem goes deeper, however, than policies and personnel. Probably the biggest lesson we can draw from the hearings is that the executive and legislative branches of government need to regain trust in each other. We've seen the results of that mistrust in the form of lies, leaks, divisions and mistakes. We need to find a way to cooperate while realizing foreign policy can't be run by committee. And I believe there is now the growing sense that we can accomplish more by cooperating.

And in the end, this may be the eventual blessing in disguise to come out of the Iran-contra mess.

But now let me turn to the other subject I promised to discuss this evening—the future. There are now 17 months left in this administration, and I want them to be prosperous, productive ones for the American people.

When you first elected me to this office, you elected me to pursue a new, different direction for America. When you elected me the second time, you reaffirmed your desire to continue that course. My hopes for this country are as fervent today as they were in 1981. Up until the morning I leave this house, I intend to do what you sent me here to do—lead the nation toward the goals we agreed on when you elected me.

Let me tell you where I'm going to put my heart and my energies for the remainder of my term.

Bork Nomination

For my entire political life, I've spoken about the need for the Supreme Court to interpret the law, not make it. During my presidency, I've proudly appointed two new justices who understand that important principle—Justice Sandra Day O'Connor and Justice Antonin Scalia.

I've now nominated a third—Judge Robert Bork. When I named him to the U.S. Court of Appeals, the American Bar Association gave Judge Bork, who is a brilliant scholar and jurist, its very highest rating. As a member of that court, Judge Bork has written more than 100 majority opinions and joined in another 300. The Supreme Court has never reversed a single one of these 400 opinions.

His nomination is being opposed by some because he practices judicial restraint. That means he won't put their opinions ahead of the law; he won't put his own opinions ahead of the law. And that's the way it should be. Judge Bork would be an important intellectual addition to the court, and I will fight for him because I believe in what he stands for.

As soon as the Senate returns from its recess next month, it should consider Judge Bork's qualifications and then vote yes or no, up or down. This nation and its citizens deserve a full bench with nine justices when the court convenes in October.

Arms-Control Progress

In the months ahead, I also hope to reach an agreement, a comprehensive and verifiable agreement, with the Soviet Union on reducing nuclear arms. We're making real progress on the global elimination of an entire class of nuclear weapons—the U.S. and Soviet intermediate range, or INF, missiles.

I first proposed this idea to the Soviets back in 1981. They weren't too keen on it and, in fact, walked out of the negotiations at one point. But we kept at it. Until recently, the Soviet Union had insisted on the right to retain some of its INF missiles. But in mid-July, General Secretary [Mikhail] Gorbachev announced that he was prepared to drop this demand. That was welcome news, indeed.

We've come this far because, in 1980, you gave me a mandate to rebuild our military. I've done that. And today, we're seeing the results. The Soviets are now negotiating with us because we're negotiating from strength.

This would be a historic agreement. Previous arms-control agreements merely put a ceiling on weapons and even allowed for increases. This agreement would reduce the number of nuclear weapons. I am optimistic that we'll soon witness a first in world history—the sight of two countries actually destroying nuclear weapons in their arsenals. And imagine where that might lead.

We're also ready to move ahead on a START [strategic arms reduction talks] agreement that would cut intercontinental nuclear forces by 50 percent, thereby eliminating thousands of nuclear missiles. I urge the Soviets to move ahead with us. And I say to General Secretary Gorbachev, both our nations could begin a new relationship by signing comprehensive agreements to reduce nuclear and conventional weapons.

What we seek in our relationship with the Soviet Union is peace and stability. That is also what we seek in the Persian Gulf and the Middle East more generally. And bringing stability to this troubled region remains one of the most important goals of my presidency.

Balanced-Budget Amendment

Over the next 17 months, I'll also be advocating an Economic Bill of Rights for our citizens. I believe the American people have a right to expect the nation's budget to be handled responsibly. Yet chaos reigns in the budgetary process.

For the past several months, there's been much debate about getting our fiscal house in order, but the result once again has been inaction. The congressional budget process is neither reliable nor credible—in short, it needs to be fixed.

2 70/248
We must face reality—the only force strong enough to stop this nation's massive, runaway budget is the Constitution. Only the Constitution—the document from which all government power flows, the document that provides our moral authority as a nation—only the Constitution can compel responsibility.

We desperately need the power of a constitutional amendment to help us balance the budget. Over 70 percent of the American people want such an amendment. They want the federal government to have what 44 state governments already have—discipline.

To get things moving, I am proposing tonight:

If Congress agrees to schedule an up-or-down vote this year on our balanced-budget amendment, then I will agree to negotiate on every spending item in the budget.

If the Congress continues to oppose the wishes of the people by avoiding a vote on our balanced-budget amendment, the call for a constitutional convention will grow louder. The prospect for a constitutional convention is only two states away from approval, and, one way or another, the will of the people always prevails.

Democracy in Latin America

And there's another area that will occupy my time and my heart—the cause of democracy. There are Americans still burning for freedom—Central Americans, the people of Nicaragua. Over the last 10 years, democrats have been emerging all over the world. In Central and South America alone, 10 countries have been added to the ranks. The question is—will Nicaragua ever be added to this honor roll?

As you know, I am totally committed to the democratic resistance—the freedom fighters—and their pursuit of democracy in Nicaragua. Recently, there's been important progress on the diplomatic front, both here in Washington and in the region itself.

My administration and the leadership of Congress have put forth a bipartisan initiative proposing concrete steps that can bring an end to the conflict there. Our key point was that the communist regime in Nicaragua should do what it formally pledged to do in 1979—respect the Nicaraguan people's basic rights of free speech, free press, free elections and religious liberty. Instead, those who govern in Nicaragua chose to turn their country over to the Soviet Union to be a base for communist expansion on the American mainland.

The need for democracy in Nicaragua was also emphasized in the agreement signed by the five Central American presidents in Guatemala last Friday. We welcome this development and pledge our support to democracy and those fighting for freedom. We have always been willing to talk. We have never been willing to abandon those who are fighting for democracy and freedom.

I'm especially pleased that, in the United States' diplomatic initiative, we once again have the beginnings, however uncertain, of a bipartisan foreign policy. The recent hearings emphasized the need for such bipartisanahip, and I hope this cautious start will grow and blossom.

These are among the goals for the remainder of my term as president. I believe they are the kinds of goals that will advance the security and prosperity and future of our people. I urge the Congress to be as thorough and energetic in pursuing these ends as it was in pursuing the recent investigation.

My fellow Americans, I have a year and a half before I have to clean out this desk. I'm not about to let the dust and cobwebs settle on the furniture in this office, or on me. I have things I intend to do, and with your help, we can do them.

Good night, and God bless you.

272/248 414

*

Yem 10. PBT
12/4
10/4

1
S

סודי/כהול

דושינגטון

נ.נ. 894

שגריר, ערן

ירמוך

1. מצ"ב נייר שהאמריקנים העבירו לנו כרצעה לפחרון
הכעייה.

2. לאחר דיון פנימי הוחלט להבהיר לאמריקנים כי הנייר
אינו פותר הכעייה המיידית, הודענו איפוא היום לאמריקנים
(ומסר בע"פ לציר הכלכלי החדש וילסון).

"WE HAVE CAREFULLY STUDIED THE U.S. PAPER OF AUGUST 5
CONCERNING THE YARMUK, WE REGRET TO INFORM YOU
HOWEVER, THAT WE FOUND THAT THE PROPOSAL IS NOT IN
ACCORDANCE WITH THE AGREEMENT REACHED IN 1985
AND DOES NOT SOLVE OUR IMMEDIATE PROBLEM."

הוא שאל אם יש הכרעות למסר וחטרונו שאין.

3. ליריעחכס.

סיבל
12/8/87

חפוצה: לשי רוח"ח, לשי שהב"ט, ר' אנ"ח, ק. קישור לכוחות
וריס.

מה רוח"ח 3
ה/א לכב' דג"א 3
דג"א אלט יקפ"ו
ג'ניס אוקסו'ח פחות פ"פ ה' אלט/לש"ה
ג'ניס אוקסו'ח פחות פ"פ ה' אלט/לש"ה

2

1014
A PLAN FOR YARMOUK WATER DISTRIBUTION

-- WE ARE SEEKING A PHASED, BUT ULTIMATELY COMPREHENSIVE SOLUTION TO THE YARMOUK WATER ISSUE THAT IS CONSISTENT WITH THE JOHNSTON PLAN - THAT, UNDER NORMAL CONDITIONS, ISRAEL RETAINS ITS RIGHT TO 25 MCM TO SUPPLY THE ADASIYA TRIANGLE IN THE IRRIGATION SEASON (MID MAY TO MID OCTOBER), THAT JORDAN RETAINS RIGHTS TO ALL WINTER FLOW THAT IT CAN USE AND STORE, AND THAT EXCESS WATER BEYOND JORDAN'S CAPACITY FOR STORAGE AND USE WILL BE AVAILABLE TO DOWNSTREAM RIPARIANS (ISRAEL) TO STORE AND USE.

-- IN SHORT, IT APPEARS THAT THE FUNDAMENTAL ISSUE FOR JORDAN IS WINTER CAPTURE, AND FOR ISRAEL IT IS SUMMER IRRIGATION REQUIREMENTS. RECENT NEGOTIATIONS HAVE BEEN AIMED AT RESHAPING THE POOL AREA TO MEET THESE MUTUAL NEEDS.

-- IT IS CERTAINLY FEASIBLE TO RETURN THE ENTIRE POOL AREA, INCLUDING CONTROL SECTIONS, TO A UNIFORM LEVEL OF MINUS 206.85 METERS. FURTHERMORE, THERE EXISTS SOME HYPOTHETICAL UPSTREAM TOTAL FLOW RATE AT WHICH AN ALLOCATION TO ISRAEL OF 2.3 CMS WOULD APPROXIMATE ISRAEL'S CONCEPT OF NORMAL SUMMER FLOW AND ASSURE ISRAEL OF 25 MCM FOR THE IRRIGATION SEASON. (ESTIMATES OF THIS HYPOTHETICAL UPSTREAM FLOW APPEAR TO BE 6.0-6.5 CMS.) A TOTAL UPSTREAM FLOW OF LESS THAN THIS LEVEL WOULD SEEM TO REQUIRE PROPORTIONATE SHARING OF ADVERSITY.

-- IN MAY 1984 (AND AGAIN IN APRIL 1986), ISRAEL PROPOSED A MONTHLY ALLOCATION SCHEME, THE TOTAL OF WHICH WOULD PROVIDE ALMOST PRECISELY 25 MCM FOR THE IRRIGATION SEASON.

-- JORDAN HAS PROVIDED DATA THAT IT CLAIMS REPRESENTS ACTUAL FLOW DISTRIBUTION TO BOTH COUNTRIES DURING THE IRRIGATION SEASONS OF 1984-1985, (THESE SUMMER SEASONS WERE PARTICULARLY DRY.)

-- A REVIEW OF THE JORDANIAN DATA FOR THIS PERIOD SHOWS THAT, WITH VARIABILITY OF PLUS OR MINUS 5 PERCENT, THE ISRAEL/JORDAN MONTHLY DISTRIBUTION WAS SPLIT ONE THIRD/TWO THIRDS, RESPECTIVELY. FURTHERMORE, IF ISRAEL'S PROPOSED ALLOCATION SCHEME HAD BEEN APPLIED TO THE 1984-1985 TOTAL FLOWS (AS RECORDED BY JORDAN), THE SPLIT WOULD HAVE BEEN GENERALLY ONE THIRD/TWO THIRDS WITH, AGAIN, A PLUS OR MINUS 5 PERCENT VARIABILITY.

PHASE I

-- IN SHORT, WITH SOME DIFFERENCES MONTH-TO-MONTH, JORDAN'S CLAIM OF MONTHLY FLOW TO ISRAEL IN 1984-1985 IS PROPORTIONATELY THE SAME AS ISRAEL'S ALLOCATION PROPOSAL. THEREFORE, IT IS REASONABLE TO CONCLUDE THAT DURING PERIODS OF THE SUMMER IRRIGATION SEASON WHEN TOTAL YARMOUK FLOW IS LESS THAN 6.0-6.5 CMS, A PROPORTIONATE DISTRIBUTION TO ISRAEL AND JORDAN OF ONE THIRD/TWO THIRDS RESPECTIVELY IS WITHIN THE EXPECTATIONS OF BOTH SIDES (ISRAEL AND JORDAN) AND IS THEREFORE APPROPRIATE AND SHOULD BE SOUGHT. WHERE TOTAL FLOW DURING THIS PERIOD EXCEEDS 6.0-6.5 CMS, ISRAEL'S ALLOCATION SHOULD BE FIXED AT 2.3 CMS IN ACCORD WITH PRIOR DISCUSSIONS.

PHASE II

-- ESTABLISHING THIS PROPORTIONATE ALLOCATION WOULD SEEM TO PROVIDE A BASIS TO PROCEED WITH EXCAVATING THE POOL AREA TO A UNIFORM LEVEL OF MINUS 206.85 M. IT IS, AFTER ALL, EASIER AND MORE EFFICIENT TO DEVELOP A PLAN WHICH APPORTIONS THE FLOW THROUGH THE POOL AREA RATHER THAN NEGOTIATING CONTINUOUSLY OVER THE DETAILED STRUCTURE OF THE POOL'S FLOOR TO ACHIEVE AN APPROXIMATION OF THE SAME RESULT. FURTHERMORE, IT SHOULD BE ACCEPTABLE TO BOTH SIDES THAT JORDAN REPLACES THE ROCK, ACKNOWLEDGING ITS RIGHT TO TAKE NECESSARY STEPS TO MAINTAIN ITS WINTER CAPTURE - PROVIDED THAT ISRAEL IS GIVEN, AS A RESULT OF A FULL UNDERSTANDING WITH JORDAN, ITS ONE-THIRD PROPORTION OF SUMMER FLOW UP TO 2.3 CMS. TO PROVIDE FOR A SITUATION IN WHICH THERE MIGHT BE A BREAKDOWN IN THE UNDERSTANDING (SOMETHING THE UNITED STATES WOULD WORK TO AVOID), THE ROCK SHOULD BE LINKED TO THE JORDANIAN SHORE WITH A GROIN OF SANDBAGS OR CONCRETE BLOCKS WITH HOOKS EMBEDDED IN THEM TO FACILITATE REMOVAL.

-- THE PAST MECHANISM TO MAINTAIN FIXED LEVELS OF FLOW THROUGH THE POOL AREA HAS BEEN TO ESTABLISH A MINIMUM DOWNSTREAM FLOW OF 1.1-1.2 CMS WITH SANDBAGS ACROSS THE STREAM AND AN OPEN GATE TO THE EGMC. FLOW RATE WOULD BE ROUTINELY CONTROLLED BY JORDAN'S MOVEMENT OF THE GATE. THE USE OF THE GATE WOULD BE REQUIRED TO ASSURE THE FLOW RATES ARRIVED AT IN THE UNDERSTANDING ABOVE (2.3 CMS ABOVE 6.0-6.5 CMS, AND AN ISRAEL ONE-THIRD, JORDAN TWO-THIRDS SHARING OF ADVERSITY BELOW 6.0-6.5 CMS).

1014 - 3 - 5

PHASE III

-- AN ALTERNATIVE VERIFIABLE, YEAR ROUND CONTROL MECHANISM WOULD BE A WEIR, WITH SLUICeways, BELOW THE SITE OF THE EAST GHOR MAIN CANAL INTAKE (EGMC) -- ROUGHLY ALONG THE F-F AXIS, CONSTRUCTED AS A FLOW CONTROL DEVICE BY JORDAN (AND OPERATED BY A MUTUALLY AGREED THIRD PARTY WATERMASTER - AS ORIGINALLY PROPOSED IN THE JOHNSTON PLAN). IN SUMMER, THIS WEIR WOULD CONTROL THE FLOW PROPORTIONS (1/3-2/3) UP TO A TOTAL FLOW OF 6.0-6.5 CMS, AFTER WHICH IT WOULD MAINTAIN ISRAEL'S DOWNSTREAM FLOW AT 2.3 CMS. IN WINTER, THE WEIR WOULD ASSIST JORDAN TO CAPTURE FLOW.

-- WINTER FLOW MAY TOPPLE OVER THE WEIR. TO ENSURE THAT THIS FLOW IS NOT LOST, A SECOND DOWNSTREAM WEIR MIGHT BE CONSTRUCTED TO SERVE AS A CAPTURE FOR THIS FLOW. THIS SECOND "CAPTURE" WEIR COULD BE CONSTRUCTED BY ISRAEL. WITH THIS, WE MIGHT RE-EXAMINE AN EARLIER PROPOSAL BY WHICH THE CAPTURED FLOW COULD BE TRANSFERRED BY GRAVITY OR OTHER FEED TO LAKE TIBERIAS AND RESUPPLIED TO JORDAN THROUGH A MUTUALLY AGREED FORMULA INVOLVING, FOR EXAMPLE, AN INPUT-OUTPUT SCHEME AT NAHARIYAM (THE ROTHENBURG POOL).

-- PLANNING THE USE AND STORAGE OF WINTER YARMOUK FLOW WILL PROVIDE MAXIMUM BENEFITS TO BOTH COUNTRIES. IT IS CONCEIVABLE THAT JORDAN'S CAPTURE OF THE WINTER FLOW COULD EXCEED ITS ABILITY TO STORE AND USE. HOWEVER, JORDAN IS ABLE TO DETERMINE NOT ONLY ITS MAXIMUM TOTAL STORAGE CAPACITY AND THE MAXIMUM CAPACITY OF THE EGMC BUT, ALSO, BY PAST EXPERIENCE, THE MONTHLY AVERAGE OF NEEDS FOR WINTER FLOWS.

-- FOR THE MOST EFFECTIVE PLANNING, JORDAN COULD EVALUATE ITS NEEDS AND REPORT AT THE START OF EACH WINTER SEASON (MID-OCTOBER) ITS MONTHLY CAPTURE PLAN. FLOWS WOULD BE CONTROLLED VIA THE WEIR AND/OR THE GATE TO ENSURE THAT JORDAN OBTAINS ITS MAXIMUM CAPTURE LEVEL WITH SOME CLEAR EXPECTATION FOR ISRAEL OF THE MONTHLY DOWNSTREAM EXCESS FLOW ON THE BASIS OF HISTORICAL EXPERIENCE.

-- ISRAEL'S ABILITY TO CAPTURE EXCESS FLOW IS DEPENDENT UPON ITS ABILITY TO PREDICT HIGH FLOOD PERIODS AND TO MANAGE THE INTAKE AT ITS PUMPING STATIONS AND/OR FUTURE CONTROL ARRANGEMENTS AT A SECOND WEIR ACCORDINGLY. ON OCCASION, UNPREDICTED HIGH FLOODS CAN EXCEED ISRAEL'S CAPACITY TO PUMP AND RETAIN THE FLOW.

10/14

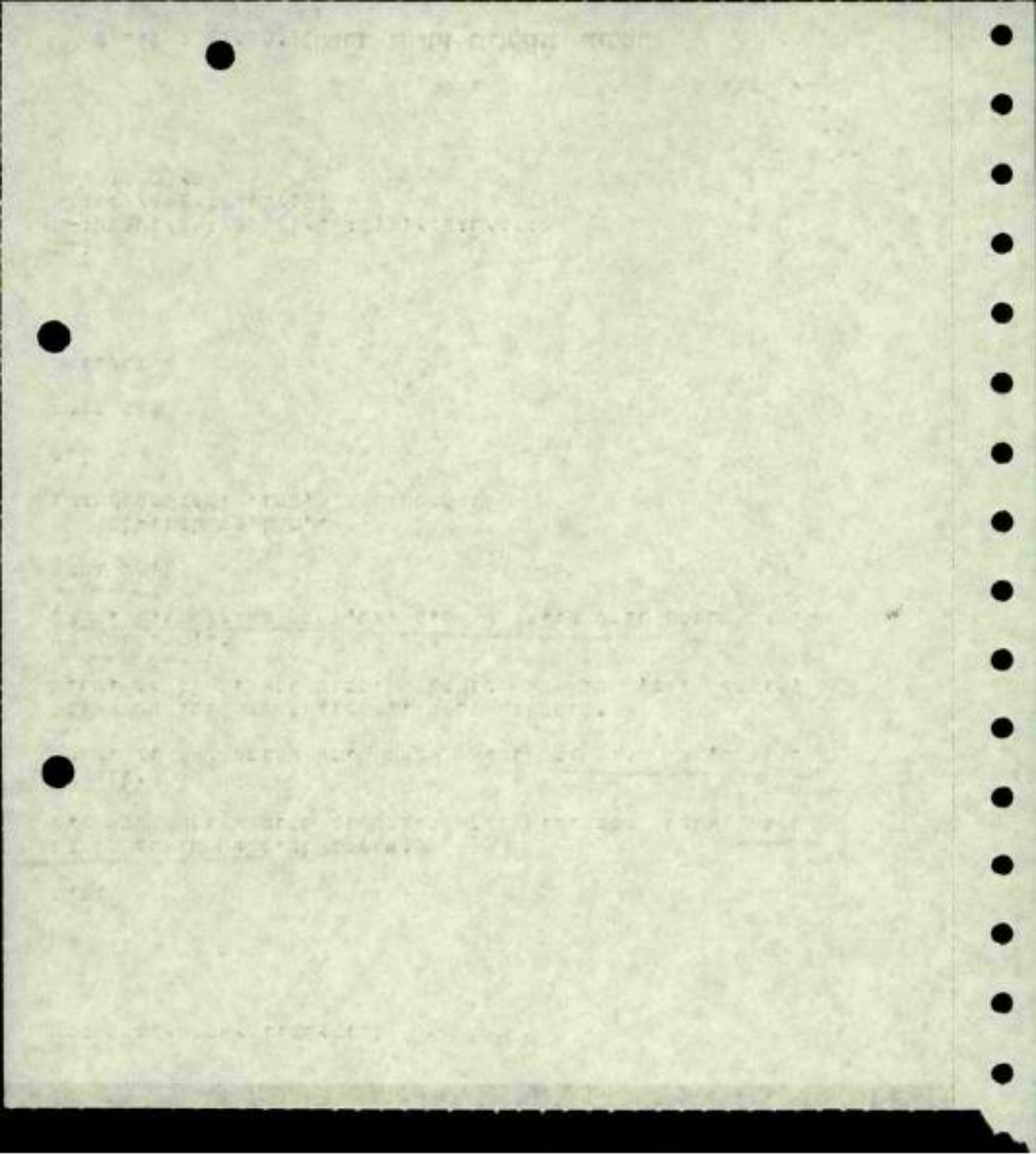
S
S

- 4 -

-- FOR ISRAEL, DOWNSTREAM FLOW MAY BE PUMPED OR, WITH CONSTRUCTION OF THE SECOND WEIR, CHANNELLED TO LAKE TIBERIAS FOR STORAGE AND FUTURE DISTRIBUTION.

ABSOLUTE REQUIREMENT FOR GAUGING

-- FINALLY, FOR THE SUCCESS OF ALL PHASES OF THIS PLAN, IT IS CRITICAL THAT CONTINUOUSLY RECORDING FLOW GAUGES BE PLACED 1) AT A MUTUALLY AGREED UPSTREAM LOCATION, 2) AT A SITE JUST BELOW THE EGMC OR AT THE DOWNSTREAM WEIR, AND 3) AT THE ENTRANCE TO THE EGMC. THE MEASUREMENTS OF THESE GAUGES, SIMULTANEOUSLY REPORTED TO BOTH SIDES AND TO THE NEUTRAL WATERMASTER, WILL BE THE BASIS FOR CONTROLLING, BY WEIR AND/OR EGMC GATE, THE FLOW REGIME THROUGHOUT THE YEAR.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טו די

ירצא **

**

**

**

היץ אלני

חוזם: 8,6987

אל: רוש/348

מ-: המשרד, תא: 120887, זח: 1709, זר: ט, ג: ט

ג: ט

טווי/רגיל

השגריר

להלן מסר הזכור המדינה אל ממ דרה'מ ושה'ח (מסר
דומה/זחה העבר לחברי ממסלה כוסכיים) כפי שהעבר ע"י
הממונה בשגארה"ב:

יודע לי כי אתם עומדים בפני חלטה קשה מאז בענין גורל
הלביא. ברצוני לשתף אתכם בעמדתנו, לאור שיתוף הפעולה
שלנו ותמיכתנו בבטחון ישראל באמצעות תוכנית ה-FMS
והשיבות הלביא לתוכנית זו ולהגנת ישראל.

אנו מודאגים ביותר, שכן הערכותיהם והערכותינו מראות
כי הלביא יסבוג את מירב תוכנית ה-FMS שלנו במשך שנות
ה-90 ויהייה יקר מבול חלופה אפשרית.

הקונגרס קיצץ בתוכנית סיוע חוץ כולה דבר שהביא לכן
שתוכנית ה-FMS הישראלית גדלה ביחס למדינות אחרות, לא
תיתכן הגדלת הסיוע כדי לאפשר מימון הלביא ולסיכון,
מחירו האמיתי של הלביא יכלול תכניות בטחון אחרות
החיוניות לבטחון ישראל.

בנתונים אלה אנו מקווים שהלביא יופסק למען חלופות יקרות
פחות אשר ישנו על צרכי הבטחון.

אנו מדועים לכן שעבור ישראל הלביא הוא יותר ממסוט קרב.
אנו שותפים לדאגתכם באשר להעמדת הפסקת הפרוייקט של
עמיד כלכלת ישראל. שעה שאתם קרבים להחלטה, אנו תקווה
שתשקלו את העובדה שהלביא יסבוג משאבי אנוש ומשאבים

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI
SUBJECT: [Illegible]

TO: [Illegible]

FROM: [Illegible]

RE: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

חומריים ממגזרים יצרניים אחרים של כלכלת ישראל וייגדול
כשר היצוא ופרוטנציה הצמיחה.

בעת ביקור הבין הצענו דרכים אשר ימתנו את השפעת הפסקת
הפרויקט על בעיות התעסוקה ומסגרת הרמה הנזכרת של
תוכנית ה-FMS. ברצוני לאשר ומניח כי אנו אכן מוכנים
לסייע ברגע שתקבל החלטה.

עד כאן.

היועץ המדיני לשה"ח.

אש

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,וירן,מצמא

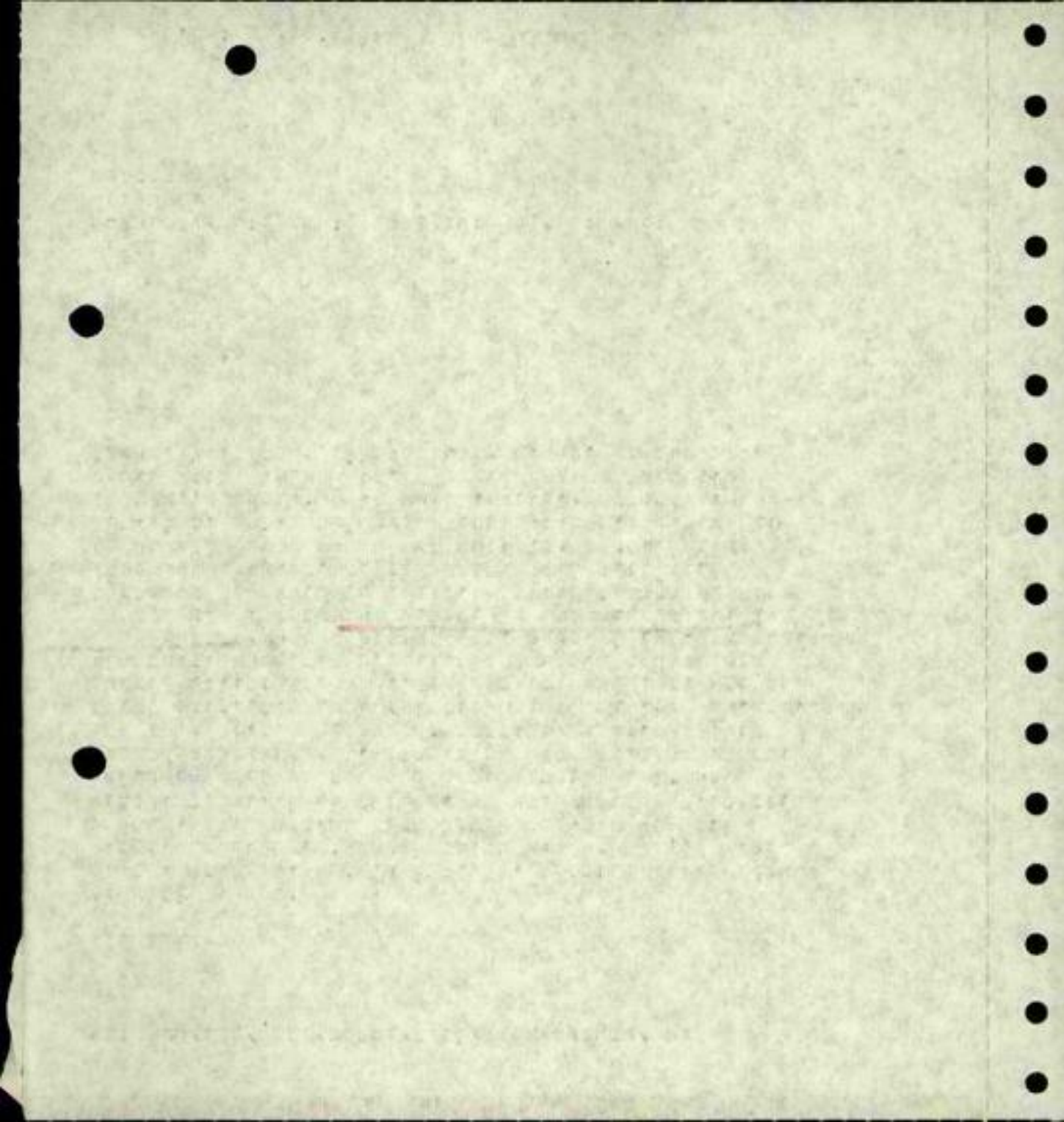
CONFIDENTIAL

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

TO : DIRECTOR, FBI (100-442611)
FROM : SAC, NEW YORK (100-100000) (P)
SUBJECT: [Illegible]

RE: [Illegible]

100-100000-100000

ס.ס.מ.ב.ק.

97 שנת 77

217 בסכומי בלמים

77

דמי שירות

תאריך/ז"ח 1100 12 באוגוסט 77

מס' מברק

אל: המשרד, בטחון

217 246

אל: מעסיא, מע"ח

דעו: יועץ רח"מ להקטורת, יועץ טהביט להקטורת

סגירת משרד אטיף

להלן אכתוב למערכת ה"יום-טוסט" של ח"כ מתי חלד

מחברתם היום. 12-8-87

עזובות

Why Not Talk With the PLO?

As a member of the Israeli parliament, I would like to dispute the view that U.S. senators and representatives who consider themselves friends of Israel should support the bill known as the "Anti-Terrorism Act of 1987," which is aimed at closing down the PLO offices in the United States.

I believe that achieving peace is a prime requirement for Israel's long-term survival and prosperity. There can be no peace without negotiations between the Israeli government, representing the Israeli people, and the representatives of the Palestinian people. Such representatives can only be chosen by the Palestinians themselves, and on each occasion that the Palestinians were asked for their opinion, they unequivocally expressed their support for the Palestine Liberation Organization.

Together with many of my fellow citizens of Israel, I have been urging the Israeli government to reconsider its policies and to agree to negotiate

with the PLO in the context of an international peace conference. Recently this idea has been spreading: not only opposition members such as myself but also Ezer Weizmann, member of the Israeli Cabinet, as well as several Knesset members from the Labor Party, have publicly voiced their support for Israeli negotiations with the PLO.

Passage of the bill closing the PLO offices in the United States would constitute a grave setback for the Middle East peace process. It would mean total abdication by the United States of any role as a mediator in the Middle East conflict. Hard-liners in the Israeli Cabinet would be encouraged to persist in their intransigent position and their refusal to talk with the PLO. Far from "stopping terrorism," as it is supposed to do, this bill would further escalate the cycle of bloodshed and violence in the Middle East.

MATTI PELED
Jerusalem

מתי חלד / יועץ רח"מ להקטורת / 12-8-87 / 217 / 246

END

268
2/2

ment was intended, in part, as a response to strengthen the hand of Israeli military officials and Cabinet members who oppose the program on the ground of cost.

In the statement, Mr. Redman said, "Both the U.S. and Israel estimate production cost of a magnitude which could not be funded within our security assistance program to Israel without crowding out other important projects."

Israel's original plans called for building 300 Lavis, 200 by the year 2000. American experts have insisted that Israel seriously underestimated the cost.

In 1986, a Pentagon-led team of experts projected that the program to develop and produce 300 Lavis would cost about \$13 billion, which was about \$3 billion to \$5 billion more than the cost of buying American F-16 fighters.

Recently, Israeli officials have talked about stretching out the program by building only 75 Lavis by 2000.

Dov S. Zakheim, a former Pentagon official who led the American team that reviewed the Lavi program, says that stretching out the project could roughly double the cost.

A recent report by Israel's comptroller has supported the American assertions that the original cost estimates for the plane were far too low. The report said the Israeli Government failed to assess the effects of the project in diverting funds from other projects.

Yaakov Maltz, the comptroller, stated in his annual report that the Israeli Government decided to back the Lavi program on the basis of "groundless, insufficient, tendentious and incorrect assessments of cost."

"By the time better founded estimates were arrived at in 1985," he said, "agreements had already been signed, the project was already in full force and tremendous sums had already been invested -- a considerable portion of which is liable to go down the drain if it's decided to discontinue the project."

Statement Could Tip Balance

Special to The New York Times

JERUSALEM, Aug. 11 — The decision by the State Department to urge Israel to halt development of the Lavi

could tip the balance in the Israeli Cabinet against the plane.

Finance Minister Moshe Nissim declared Monday that if the Lavi's development went forward, each Israeli family would have to contribute an extra \$2,000 a year in taxes.

During a recent visit to Washington, Defense Minister Yitzhak Rabin reportedly won American assurances that if the Lavi was scrapped the United States would sell F-16's to Israel at the reduced price it offers to Atlantic alliance countries.

Israel Aircraft Industries, the designer and builder of the plane, is the largest single employer in Israel, with more than 22,000 workers. The manufacturer has conducted an intense lobbying effort for the jet, two prototypes of which are flying.

12 באוגוסט 1987
523-ש-3

בלמ"ס/מידי

הקוננ"ל, ניו-יורק

רצ"ב ברכת רה"מ לראש העיר קאז'. אנה העבר אותה לתעודתה :

DEAR MAYOR KOCH

I WAS VERY PLEASED TO HEAR THAT YOU ARE RECOVERING FROM YOUR ILLNESS AND WISH YOU A SPEEDY RESTORATION TO FULL HEALTH AND YOUR USUALLY GOOD SPIRITS. THE CITY OF NEW YORK AND ITS CITIZENS NEED YOU, AS ALWAYS, AT YOUR FITTEST.

REFUAH SHLEIMAH,

YITZHAK SHAMIR

עד כאן.

אריה שקל, לשכת רה"מ

ס ו פ ט ס ק ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סווג בטחוני בלמים

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 16.08.87

מס' מברק

אל, המסרד, בטחון, ניו יורק

27 223 257

ההוצעה מ (קוי) - קיזוי שולש - קזוג' 2

אל: מצפ"א, מע"ח

דעו: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שחבי"ט לתקשורת
ניו יורק

תדרוך דובר מחמ"ד ליום 12.8.87

Q Contrary to your wish that you had the restatement yesterday about the Lavi and Israel, the Israeli Cabinet decided that you want to go through with that. Do you have any further comment to your comment yesterday? But, do you have any comment on the Cabinet decision to --

MR. REDMAN: I don't know that there's been any Cabinet decision. I don't think your information is correct?

Q But --

MR. REDMAN: Yes?

Q Has Secretary Shultz sent letters to top Israeli Cabinet officials on warning them not to go ahead with the Lavi?

MR. REDMAN: I won't answer the question beyond the way I addressed the issue yesterday where I indicated that there has been an intense and continuing high-level dialogue on the Lavi during -- in which we have conveyed our views. But beyond that, I'm not going to enter into specific aspects of it.

Q Is Charlie Hill --

MR. REDMAN: One more question.

Q Is Charlie Hill related? Is that part of what he's discussing?

MR. REDMAN: I don't have anything on the visit of Charles "Charlie" Hill beyond what I've said before.

Q There's a report --

2/2

257/293/27

D How about the reported visit by Secretary Shultz? Can you flesh that one out for us?

MR. REDMAN: There's just nothing new there. The Secretary has always said that he's prepared to go to the region if there's something useful to do. But there are no plans at this time for a visit. (Pause) ~~Have we exhausted --~~

Handwritten red notes in the left margin, possibly including "HIT" and other illegible characters.

Handwritten signature or initials in the center of the page.

Handwritten text at the bottom of the page, appearing to be a list or notes, possibly including "HIT" and "257/293/27".

[Handwritten signature]

הקונסוליה הכללית של
ישראל בלוס-אנג'לס

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN LOS ANGELES

SUITE 1700
6380 WILSHIRE BOULEVARD
LOS ANGELES CALIF 90048

(213) 651-9700

ט"ז באב תשמ"ז
11 באוגוסט 1987

אל: ראש הממשלה - מר יצחק שמיר
מ"מ ראש הממשלה ושר החוץ - מר שמעון פרס
שר הקליטה - מר יעקב צור

מאת: משה אלעזר, קונסול לתושבים חוזרים

הנדון: המבצע עם הפנים הביתה

בימים אלו ימלאו שנה להחלת המבצע עם הפנים הביתה. מבצע שהחל עם בואו של הקונכ"ל מר בנצור ואנוכי ללוס אנג'לס בחודש אוגוסט שעבר.

המבצע החל בשיגור מכתב אישי של הקונכ"ל לכל הישראלים השוהים ברחבי לוס אנג'לס לשוב הביתה לישראל.

במשך השנה נערכו מספר רב של ערבי הסברה ומפגשים עם ישראלים שונים ברחבי לוס אנג'לס. הוקמו דוכני הסברה באירועים ישראלים ויהודים שונים, שלשיאם הגיע המפגש של ראש הממשלה עם הישראלים בחודש פברואר האחרון. אירוע שגרם לתנופה רצינית ביותר מצד הישראלים המעוניינים לשוב ארצה.

אכזבה גדולה נגרמה למספר רב של ישראלים עם ביטולו של יריד התעסוקה והדירור שאמור היה להתקיים בחודש מאי. הפרסומים של הקונסוליה על היריד מיד לאחר ביקור רוח"מ הביאו להתעניינות גדולה מצד מדענים, אקדמאים ובעלי מקצועות שונים הנמצאים באזור. ביטול היריד גרם לדעתנו לכך שעוד עשרות רבות של משפחות לא חזרו ארצה עוד השנה.

יחד עם זאת ברצוני לשבח במשרד הקליטה את מנהלת המחלקה לתושבים חוזרים - גב' כץ כרמלי הנמצאת עמנו בשיתוף פעולה מלא. שיתוף שהביא עמו לפתרונות מהירים של בעיות שונות שהתעוררו אצל החוזרים ארצה.

Faint header text, possibly containing a title or date.

First main paragraph of text.

Second main paragraph of text.

Third main paragraph of text.

Fourth main paragraph of text.

Fifth main paragraph of text.

Sixth main paragraph of text.

Seventh main paragraph of text.

Eighth main paragraph of text.

Faint footer text.

להלן מספר נתונים לפעולותנו במשך השנה למבצע.

408		1. חזרו ארצה לפי ניפוק כרטיסי הנחה לאל-על
		2. חזרו ארצה ללא עזרה בהנחה בכרטיס טיסה
66	כ-	מאחר ונסעו דרך אירופה
2,500	כ-	3. פניות טלפוניות לקונסוליה
950		4. מבקרים בקונסוליה

חתך הישראליים הפונים מורכב מ:

- א. סטודנטים שסיימו לימודיהם.
- ב. זוגות צעירים המעוניינים להקנות לילדיהם חינוך בישראל.
- ג. משפחות עם ילדים בגיל התבגרות המעוניינים למנוע מכניהם התבוללות ונשואי תערובת.
- ד. זוגות מבוגרים המעוניינים לבלות את שארית חייהם בארץ הקודש.
- ה. ישראלים שניסו מזלם בניכר ולא הסתדרו.
- ו. משפחות שבינהם הגיעו ארצה לשרת בצה"ל.

משיחות רבות שניהלנו עם הפונים החברר כי כמידה וימצאו פתרונות לכעיות הדיור והתעסוקה תגדל אוכלוסיית החוזרים במאות רבות.

ס ב ר כ ה,
משה אלעזר
קונסול

- העתק: דר' י. ביילין, מנכ"ל מדיני, משה"ח.
מר י. קוצ'יק, יועץ שר הקליטה.
סמנכ"ל למינהל, משה"ח.
מר א. בנצור, קונכ"ל, לוס אנג'לס.
גב' י. כץ כרמלי, מנהלת המח' לתושבים חוזרים, משרד הקליטה.
מנהל מצפ"א.
מנהל תפוצות.

מס' 1 דן *
מס' 3 עותק *
מס' 30 מתוך *
מס' 1000 ביותר *
מס' 3000 ביותר *

כנס

3822/3

* חודש: 8,6674 *

* אל: המשרד *

* מ-: נוש, כנו: 235, תא: 110887, זח: 1500, זח: מ, סג: סב *

* נד: 8 *

* סרוי ביוחר/מיוי *

* אל: מנכל מדיני *

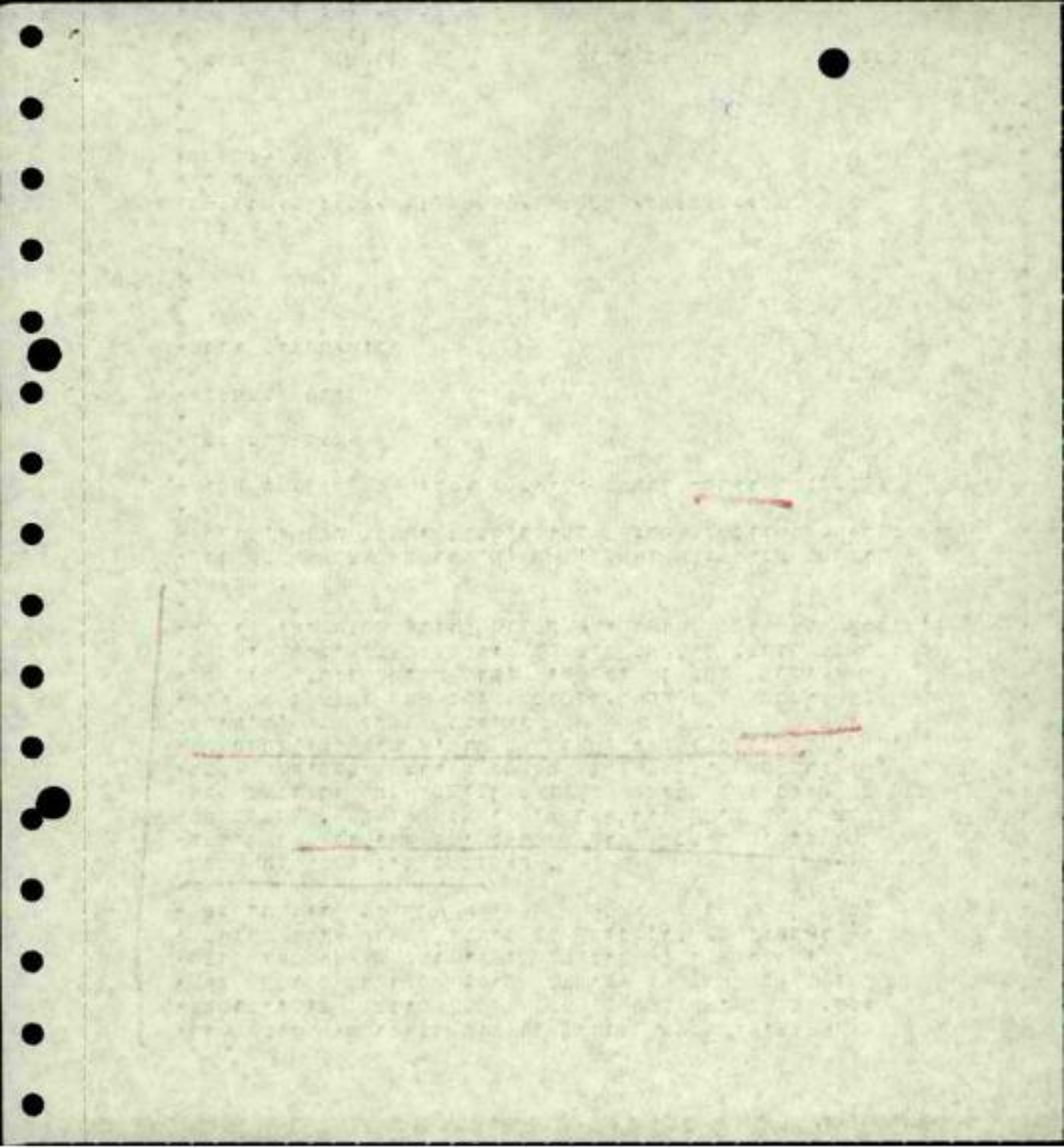
* דע: מנהל מצמא *

* שיחת השגריר עם היושע לענייני בטחון - קרלוצ'י (11.8) *

* קרלוצ'י נתח בדברי ברנה וטיטר בקצרה על סיורו באירופה
* תוך הערה שמצא את דוה'מ' תאג'ר מאד מעוניינת בתהליך
* השלום . *

* אחרי שיחה קצרה אודות הזלמת שליחותו של היל אמר קרלוצ'י
* שהנשיא מרגיש עצמו מחויב להמשיך בתהליך. ברור שבמרכז
* התהליך צריך להיות מומ' בילטרלי אך תהליך מרגיש שאם
* הוא חושף עצמו הוא זקוק לניסוי. ארה"ב לא תכניס את
* בריה"מ' בתהליכות ובודאי שלא את אש"פ. אנו מחמשים
* את הדרך ומנהלים שיחות עם דוה'מ' ישראל כבונן זה. ארה"ב
* מבקשת להימנע מטעויות ומשום כן לא תכניס את בריה"מ'
* אלא כשנוצרו התנאים לכן. זו גם הסיבה למדיניות שנקטנו
* בה במסרץ. עם זאת נמשיך לתור אחרי דרכים להקל על
* החושים ואם הופיעה הדינלומטיה היא המכשיר היחיד לכן
* נחפש הדרך להקטין סכנותיה . *

* השגריר ציון כי קרא את תשובת הנשיא לקונגרסמן קמפ'
* בניידון והיא תואמת דבריו של קרלוצ'י. גם בישראל אין
* ירצון להכניס את הסובייטים לתהליך אך יש חילוקי דעות
* אשהם טקטיים במהותם לגביהם. במילא לא נראה בשלב זה
* שהסובייטים מוכנים לעמד בתנאים המתבקשים מהם. דניס
* ארס העיר שאם ידוצר קיפאון תיווצר גם התומית שארתה

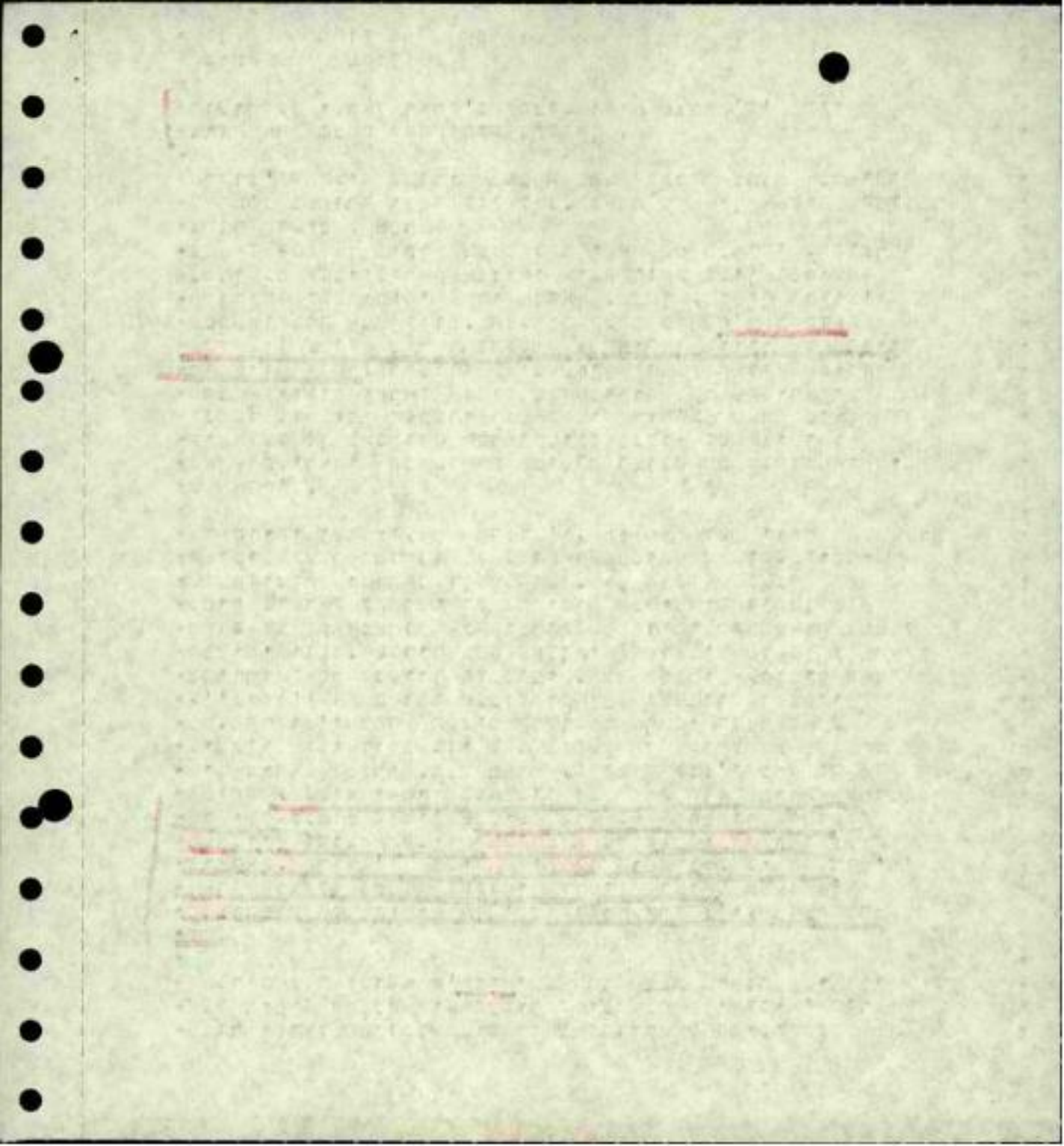

ירוצות גם ישראל וארה"ב למנוע והיא שבריה"מ מחזיקה
בידה את המפתח להתקומות בתהליך.

קרלוצ'י העיר שסודריה נמצאת במצב כלכלי נחות ונראית
לארה"ב כמתחה יותר לזיאלוג. לארה"ב אין אשליה שהמדובר
בחבר מדעים (BUNCH OF THUGS) אך ניתן לנסות להרחיקה מעט מבריה"מ. הדבר
יכונן גם לגבי עיראק שבוזאי אינה רואה בעין ימה את
החזרה של בריה"מ אחרי איראן. מכאן, מוסיף קרלוצ'י
שנפתחו כמה אפשרויות. השגריר העיר כי שהיה בתחשבה
שכל עוד עסקה עיראק במלחמה עם איראן, ידנו של חוסין
תוכשיות יותר. קרלוצ'י הטיב שאין לו כל אשליה שעיראק
תהפך לידידה ישראל אך יחכנו שנויים בקו שהעיראקים
ינקטו בו כלפי הסכסוך וגם כלפי בריה"מ. טארק עדיז
דיבר על כך (הנקודה הסובייטית) בגלוי בעת ביקורו
אנאן והעיראקים הביעו את שביעות רצונם מהתקדמות היחסים
עם ארה"ב.

לו הייתי ישראלי, אמר קרלוצ'י, הייתי חושש יותר מהתמשכות
השיעים לעבר המדינות השכנות והשכנות הסובדתמנטליסטים
על מדינות שונות כגון מצרים. רוס הוסיף שבעבר הייתה
אנטיה בישראל להתרכז רק במקינות הפרימריה דיתכן שיש
מקום לבדוק אפשרות של הזברה עם מדינות הנמצאות במגבל
המנימי יותר. השגריר ענה שאכן יש החושבים על כך בישראל
במיוחד לאחר הנסיון הלבנוני. גם הסודרים, הוסיף השגריר
ש"גילו" את הקושי שבנוכחות קבוע בלבנון או בשליטה
בה. קרלוצ'י אמר שמסכים לחלוטין אך כי הדבר לא בא
בינתיים לביטוי בשבוי הקר בזמשק או בהתקדמות במגעים
בין עיראק וסודריה. מכל מקום, סיים קרלוצ'י כרע זה של
השיחה, הנשיא ימשיך במאמציו וכל זאת תוך שמירה בטחונה
של ישראל. רוס הוסיף שנטיעה היל גאה להבחיר שהממשל
העונניין זרועה להביא למטרות כל התנהגות הפוליטית
בישראל. קרלוצ'י הסיר שהיה לו רושם בעת ביקור ברה"מ
באן שהוא לא מתכוון לחלוטין לרעידה בעיקר השער הוא
המתערבות הסובייטים או יתכן והוא, קרלוצ'י, טועה ברושם
זה.

השגריר עוד לנושא ה"לביא" באמרו שבעת ביקור הנימוסין
אצל מזכיר ההגנה הוא הסביר לוינברגר ש"הלביא" חרב
עבור ישראל מהיותו מטוס רזהו כרויקט לאומי. תיתכן

נושכד- החוץ- מחלקת הקשר

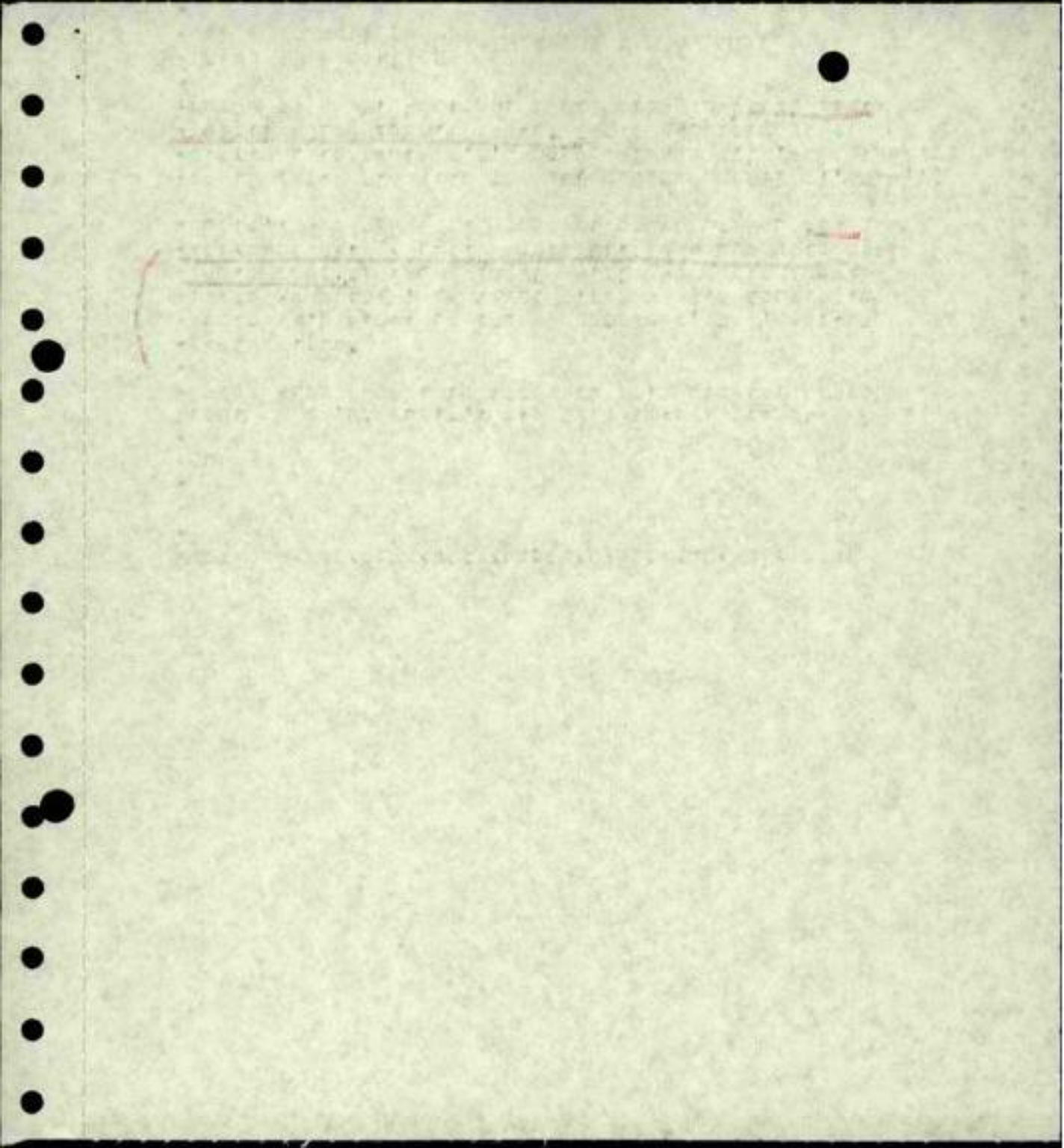
* החלטה ביום א' הקרוב או בעהלן חודש זה וצרין להבא
* בחשבון החלטה להמשיך בתוח. בשנים האחרונות הושגו
* הישגים רבים בתחום ש"פ' אסטוטגי והאחר בין ישראל וארה"ב
* וצרין להבין שיש חיים גם אחרי ההחלטה להמשיך ב"לביא".

* קרלוצ'י אמר שלא רצוי שניחס לוינברגר רצון רע. ששת
* לנו, לאמריקאים, להבין שעבור מדינות אחרות מטוס נהפך
* לעתים לסמל. על ישראל להבין מאידך שאם תחליט להמשיך
* וליצר את ה"לביא" לא ישאר בידה משאבים למרויקטים
* אחרים דאין סיכוי רב ועל אף השמעתה ב"גבעה" שהסיוע
* לישראל יגדל.

* השיחה ארנה כ-35 דקות ונכחו בה זניס רוט ועוזר בוסף
* ובמו כן הח"מ. קרלוצ'י היה נתוח וחירובי בגישתו

* ערן

* ת"פ: שח, רהט, שהוט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, מצמא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טרוי

דגא **

**

**

**

טרוי/מירוי

טרוי: 0406/3
 אל: טרוי/227, דומא/130, לונדון/137, מזריד/110, שטוקהולם/46,
 קופנהגן/63, האג/107, בריטל/137, רוט/327, ניו/322
 ט-: המשרד, תא: 110887, זח: 1938, ידו: ט, ט: 2
 נד: 6

טרוי/מירוי

אל: ראשי הנציגויות

בפריס, דומא, לונדון, מזריד, שטוקהולם, קופנהגן, האג, בריטל

דעו דעו, ניו (אנא לטיימולכט 4'1)

הטיימול בתחנות הגבול בדרום השוודים, אם מטיבה בטחונות ואם
 בצורה שהייה מעבר לגומה.

אחת. היינכט טרויט לנטח לבינות שהתעוררו עם ארה"ב לגבי
 טיימולכט בנוראוי דרכונים אמרייאניס מסוגא ערבי או שחורים
 השוודים כנוראוי עבריים. יענן נבוכו טענות הן במתמד והן
 בתקשורת, על אפלייה גדוה דכו'. מובאה דובמארה של יחס
 אנואי פוטט כלפי השוודים לוינייהס בשעת ההמתנה הרבה
 לכניסה ולחקירות, וכל הנכונת יאמרות שימוש בטלפון, הטבעת
 מזון ותייהל תבאי רחצה וליכה.

שנים. במשרד הוחלט כיווע על התמודדות דחופה עם הנוראוי,
 ועל הח"מ דוטל להקים מכונון שיטפל בו, לרבות שיגור קביני
 קטר, מערבווי המשרד ומאחיירות. לתחנות הגבול, כתב'ג דגטר
 אלנבי, בפעם הבורן או אן לנוכחותם הרצופה באותם מקומות.

שלוש. יאנו בכר שתיים משיי עם שגן. ארה"ב ובקרוב הוא
 יתמסד בצורה דעה מרומה.

ארבע. הינכט מתוקפים לעודק צורה הטיימול הנייטן לזרים,
השוודים הן בטחונות וכן בצורה לשויה ממוכנת, בתחנות
הגבול ובמיוחד במלי התנועה, ומקומות שדותכט.

श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः

श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः

श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः

श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः

श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः

श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः
श्री श्री गणेशाय नमः

משרד החוץ-מחלקת הקשר

המטכ"ן איתנו במיוחד הוא מיוס והתנאים הפיזיים בשעת
ההמתכה לתקורה, לבדיקה ועד לוחמה הסוכית אם להחיר כניסת
או לגרע.

המש. במקומות בהם ישנו נציג המשטרה הישראלית יש כמובן
לתאם עמו.

שא. המידע המבוקש דחוף.

הודט

הב / עש

תמונה, רהט, ממכל, ממכל, בידרן, גבס, טיפול, קובט, ליאור, מדתים,
אירא, אירב

48

תחנות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	ל
סוג כסות:	טופס מברק	3
ת"ח:		א ל : המסר
נר :		ר ע :
0264		תא : יאנואר, ניו יורק
		סע"ה, דק: סצפ"א

NEWS SUMMARY AUGUST 11, 1987

EDITORIALS

NYP "Padlock the PLO's American Branch Offices" The PLO, a terrorist organization responsible for killing and maiming American citizens, operates branch offices in Washington and New York--largely to peddle its propoganda and to monitor its financial investments. The Reagan administration has finally woken up to the inappropriateness of this. Also prompting action by the administration is that Congress has begun to take action against PLO offices here.

NYT "Tough Tiger" For a president of Lebanon to die a natural death sounds almost like a sick joke. Yet Camille Chamoun died peacefully at the age of 87. His service was impressive; so was his survival.

COLUMNS

NYT-Sansfield Turner (former Dir. of CIA) "A Simple Way to Avoid Gulf Mines" Our problem in the gulf today is not lack of minesweepers but lack of will. We should just steer ships clear of the mines. The reason the US is not using the Gulf as a whole is because Khomeini has restricted international shipping to a narrow zone. The key question is why are we respecting the Iranian restrictions? The US cannot afford to be pushed out of the Gulf. The best way to prove we mean business is to simply mine Iran's harbors, thereby cutting off Iranian oil exports, its principle source of foreign exchange, if, the Iranians continue to interfere with the ships we are protecting.

PRESS REPORTS

US ENVOY TALKS WITH SHAMIR

NYT-AP Charles Hill, exec. assistant to George Shultz, met with Shamir to present the Administration's view on the Mideast peace process. Hill reportedly tried to persuade Shanmir to drop his opposition to an international conference.

איטור: עם השולח: 11.8.87 תאריך:

מס' 111700
 36
 0264

264
2/3**SIX ISRAELI WOUNDED IN LEBANON**

NYT-special-Six Israeli soldiers were wounded in southern Lebanon when their outpost came under mortar fire. The Lebanese Resistance Group said its guerrillas pounded the outpost in retaliation for an Israeli attack an hour earlier against a Shiite village.

US REPORTS FIRING ON IRANIAN PLANE

NYT-HALLORAN p.1-A US Navy fighter fired 2 missiles at an Iranian plane above the Gulf over the weekend, but the Iranian craft was not hit, according to Administration officials. The Administration was reluctant to discuss the issue. (all papers)

NEW RAIDS BY IRAQ/US SHIP HIT BY MINE

NYT-Kifner p.1-Iraq broke a 25-day lull in the Gulf war with air strikes on Iranian oil installations, increasing the possibility of Iranian retaliation against shipping. Iran responded by blaming the US, Britain and France and vowed to make the gulf a "killing field." Also, an American-owned Panamanian registered supertanker filled with Iranian oil was damaged when it struck a mine as it approached the previously safe anchorage in the Gulf of Oman. (all papers and photo of damaged tanker)

US EXPRESSES NEED FOR INTERVENTION IN GULF

DN-Rehm-Reagan Administration officials said that the mine that hit the American tanker underscored the danger to international shipping and the need for US intervention there.

IRAN BUILDING ITS OWN MINES

ND-Royce-Iran has built several hundred of its own mines, congressional and Navy sources said. The mines are said to have a greater explosive charge than the mines Iran has been exporting from North Korea.

LITTLE OF US CARRIED-IRAN OIL IS IMPORTED

NYT-Daniels-Oil experts said that it was common for tankers owned by American oil companies to carry Iranian crude oil from the Persian Gulf to Western Europe and Japan.

ISLAIC FUNDAMENTALISM AND BAHRAIN

WSJ-Ibrahim p.1-Baharain's population is 70% Shiite, a higher proportion than any other state outside Iran. Many of its people feel a spiritual tie to the Islamic clerics who reign in Teheran. Iran is also a land where a considerable number trace their ethnic roots. Yet Bahrain hangs tough, resolute in maintaining a relatively liberal society open to the outside world. Its policies don't appear to be arousing any dangerous resentment among its Shiites. The reasons are three-fold: A comprehensive social-welfare system designed to create a sense of belonging; a generous level of religious and political freedom for Shiites, coupled with respect for their traditions; and an effective security force that balances firmness with civility to avoid the appearance of being a police state.

264
3/3

BUCKLEY-THE SPY WHO TRIGGERED IRANSCAM/ISRAEL TRIED TO HELP

NYP-Lathem (Part 1 of 2) Superspy William Buckley was Casey's nightmare. His death haunted the CIA director. Buckley knew that had been unmasked as a CIA agent and was reluctant to go to Beirut. But Casey was desperate. His spy network in Lebanon had been virtually wiped out. After Buckley was taken hostage Casey became desperate to save his friend. Intelligence sources say that weeks before Buckley was taken, another top CIA official was kidnapped in Ethiopia. Casey turned to Israel and, within 48 hours, the CIA man was freed in a daring Israeli commando operation. The CIA repaid the favor when it assisted in Operation Moses. Again Casey turned to the Israelis. A US-Israeli commando operation was planned to free Buckley and two other Americans but Buckley was moved before the plan could be carried out.

NYP-Lathem-Candice Hammond, the woman who loved Buckley, but never knew he worked for the CIA--was told by her lover that he was chosen to go to Lebanon because he was expendable--he had no family.

HASIDIM RECEIVE THERAPY

ND-Firestone (Centerfold story) The Hasidic Jews of Williamsburg suffer from depression and anxiety as much as the outside population. Finally they have a place to receive therapy. The Pesach Tikva clinic is runned by Orthodox Jews who have a sensitivity to the special needs of this community.

LETTERS

NYP-Yonkers resident berates Jack Anderson for accusing the Anti-Bolshevik Bloc of Nations (ABN) of being a pro-Nazi group. The ABN is an anti-Soviet, anti-Nazi group whose members are trying to liberate their homelands from foreign oppression. Most of its leaders were sent to concentration camps where many perished. Rep. Jack Kemp should be commended for supporting ABN.

Laura Kam
ITONUT
NYC

אין אנה'ק

שגרירות ישראל / נושיונגטון

ס ו פ ס מ ר ז פ

דף _____ מתוך _____ דפים

סווג במסחוני בלמים

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 16 11 1987

מס' מברק

1/2

אל: המשרד. בטחון. ניו יורק

25 195 232

ההודעה
התדיין

אל: מצפ"א, מע"ח

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהביט לתקשורת
ניו יורק

11.8.87

תדרוך דובר מחמ"ד ליום

MR. REDMAN: No. I have one other follow up in response to someone else's question yesterday concerning the Lavi and whether I had any reaction. We have made clear to the government of Israel most recently during the visit of Minister of Defense Rabin that we have serious concerns regarding the cost of the Lavi project and its potential impact on Israel's defense planning and its economy. Both the U.S. and Israel estimate production cost of a magnitude which could not be funded within our security assistance program to Israel without crowding out other important projects. Given the budgetary realities we and Israel face, we believe a decision by Israel to terminate the Lavi would be in the best interest of both our countries.

Q Go back to Lavi a minute. We have been saying the same thing for more than a year, perhaps more than two years. And Israel has been just as adamant about going ahead with the Lavi. Is there any implication here that there will be some lowering of the security assistance in order that some restrictions will be put on the security assistance so that it could not be used for the Lavi?

MR. REDMAN: Our position is as I have stated it. I don't have anything beyond that today. The Israeli government has not made a decision so that your questions are still in the realm of the hypothetical.

Q On the Lavi, thank you for the statement. Was that statement conveyed to Israeli officials, either through (?) you or (inaudible)?

MR. REDMAN: I said in beginning that statement, that, for example, during the recent visit of Defense Minister Rabin, that position was conveyed. That's not the only time it's been conveyed, but there is a recent occasion.

1 2 3 3 2
1567-02-12 CO:15 1480139 31

9/2 YJ G2 N1
 25 195 232

Q But this latest statement -- I just wondered how you answered the charges of interference with Israeli internal affairs, with a statement like that, since the decision hasn't been fully made yet.

MR. REDMAN: But this has to do with our resources.

Q Right.

MR. REDMAN: That's why they are consulting with us about this problem.

Q The Pilgrims returning to Israel from Mecca are contradicting the Saudi version of what happened at those riots, saying that shots were fired. Some are saying that M-16s were used. Do you have any confirmation of whether any shots were fired? And, if not, can you take that question and try and look into that?

MR. REDMAN: No, I don't see that I have any capability to sort out those kind of questions.

Handwritten signature

דברי מרפ' קדם צ'טאלייני - סאורה דלמן
אדינה פינת - ע' 38 (אמון)
- ס'יה - ז'כ'ל' היל - ע' 44 (אמון)

U.S. POLICY IN GULF SEEKS DETERRENCE
(Transcript: Worldnet with Asst. Sec. Murphy)

Washington -- An increased U.S. presence in the Gulf is part of a policy of deterrence and not a provocation to Iran, according to Assistant Secretary of State for Near Eastern and South Asian Affairs Richard Murphy.

There is a "risk that our build-up is being seen as a provocation by Iran and an attraction to hit us as a target....I do not think that our build-up, by itself, is going to be introducing new ideas into Iranian minds as to how they might strike back at the world," said Murphy. The assistant secretary answered questions from journalists

in London, Paris, Rome, Tel Aviv, Madrid and Bern on a program on Worldnet, the U.S. information Agency's television service.

In reference to the riots in Mecca last week, Murphy noted that this is "an extension of a consistent Iranian policy to use Mecca and the holiest of ceremonies in Mecca as a platform for their own political purposes."

Murphy stated that U.S. policy in the Gulf is to bring the Iran-Iraq war to an end as rapidly as possible; to provide security to vital U.S. interests and to help friendly states in the Gulf protect their security and stability. Reflagging eleven Kuwaiti tankers "is a demonstration of our commitment to our friends' security," said Murphy.

The assistant secretary noted that although the U.S. has made it clear to Iran that it "would be interested in a better relationship" it seems unlikely, "as long as Iran is the recalcitrant party" in the Gulf war and pursues its policy of international terrorism.

The following is a transcript of the August 6 Worldnet with Assistant Secretary of State Richard Murphy:
(begin text)

ANNOUNCER: Worldnet presents, Dialogue, an unrehearsed televised news conference. Now from our studios in Washington, D.C., here is your host, broadcast journalist Tim White.

MR. WHITE: Good afternoon and welcome to Worldnet Dialogue. Today, for audiences in Europe and participants in London, Paris, Rome, Tel Aviv, Madrid and Bern, we will discuss U.S. policy and perspectives on issues and events in the Middle East and the Persian Gulf.

We have with us, from the U.S. State Department in Washington, D.C., the Assistant Secretary of State for Near Eastern and South Asian Affairs, Richard Murphy.

Thank you for joining us Ambassador Murphy.
MURPHY: Thank you.

Q: Perhaps no issue is more pressing than today's volatile situation in the Gulf. An already tense situation has been heightened following last week's disturbance in Mecca. The U.S. has reiterated its commitment to remain actively engaged in working for peace and stability in the Middle East.

A chief U.S. policy objective is to help insure the territorial integrity and political independence of Gulf Arab states. The recent incident in which the U.S.S. Bridgeton struck a mine and the threat of

Iranian retaliation following the Mecca confrontation has increased worldwide concern about the region.

Ambassador Murphy, there is a good bit of concern in the press and other critics of U.S. policy who have said that policy, U.S. policy, in the Gulf is not clear. That it is, in some cases, confused; that it is, in some cases, reactive.

Could you comment on that, sir, by defining precisely what the policy is?

A: I would be happy to. We have three major elements to our policy in the Gulf. The first is to bring that war, which this fall will have its eighth anniversary -- which has been a terrible drain of blood and treasure for the countries concerned -- to bring that war to an end as rapidly as possible.

The second element is to provide security to vital U.S. national interests. The third is to help friendly states in the Gulf protect their security and stability. Two weeks ago in New York, at the Security Council, there was a very dramatic demonstration by the members of the Council, the five permanent members, the ten non-permanent members, in a unanimous vote to bring that war to a rapid end through a negotiated solution. It called for, in fact it mandated, a comprehensive cease-fire, withdrawal to international borders and had a number of other elements important to both Iran and Iraq. That resolution in itself was unusual in that it was mandatory.

It did not simply request the secretary general to be active, it demanded that the cease-fire take place, be accepted by the two parties.

This is a first in United Nations history that a cease-fire was called for without it being quietly arranged that it would be accepted by the parties in the conflict. So it is unprecedented in its nature.

That resolution, however, will not carry the day by itself unless both parties come forward soon to accept and accept it unconditionally.

To encourage and to demonstrate our readiness to press forward, we are in consultation now with members of the council on the second resolution, which would call for mandatory enforcement measures.

We are going to be supporting the secretary general just as fully as we possibly can as he takes on this very difficult task of bringing the two parties together in a negotiation. We are doing this because we have the major interests that I referred to, we are concerned to help preserve the security of friendly Gulf states.

We want to assure unimpeded access for ourselves and our allies to the oil resources of the Gulf. We want to thwart the Soviet efforts to increase their presence and influence in the Gulf region. Part of our policy, in carrying out our efforts to support our friends, was to accept the request of the government of Kuwait that we reflag, under the American flag, eleven Kuwaiti tankers.

That is underway. Two have been reflagged, the others will be reflagged over the coming several weeks. This is, very simply, a demonstration of our commitment to our friends security and our willingness to protect free world interests in that region.

Our policy is based on deterrence, on non-provocation, a message we have sought consistently to get across to the Iranian leaders as we pursue it, as we have implemented it step by step over the past several months. The policy has a diplomatic component, a political component, as well as an effort to control shipment of arms to the

authorities in Iran.

From the very first year of the Iranian revolution, back in 1979, the Haj ceremonies were approached as a political arena by the Iranian leadership in which they could promote their particular views of Islam and identify the Ayatollah Khomeini as the sole leader with true insights and the only true believer who was fit to lead and speak for the world of Islam.

This is a position never accepted by any country outside of Iran. Last year, during the pilgrimage season of 1986, the Saudi authorities, as they have only recently revealed, intercepted in the baggage of so-called pilgrims coming in the Iranian delegation, a substantial amount of plastic explosives.

Clearly the intent has developed to exploit the Haj ceremonies, where more than a million foreign Muslims come to Mecca each year, in order to cause destabilization first of all in Saudi Arabia, the focus of the pilgrimage ceremonies, the locus of the pilgrimage ceremonies.

This year was just an extension of a consistent Iranian policy to use Mecca and the holiest of ceremonies in Mecca as a platform for their own political purposes.

The staging of this demonstration, obviously a very well-rehearsed demonstration, by the Iranian leadership of at least certain elements in their delegation is just an unfolding of their policy of spreading the word that Khomeini is the sole leader and that all other leaders in the Muslim world are corrupt and incapable of leading and should be put aside.

Q: Thank you, Rome. We go now to Tel Aviv for an opening question. Tel Aviv, proceed.

Q: Israeli Television. Sir, in Israel the alignment and the (inaudible) over the International Peace Conference. Each claim that the U.S. is on its side. Now on the eve of Mr. Charlie Hill's arriving in Jerusalem, could you please tell us Washington's clear-cut intent with regard to the conference?

A: Could I have the very last part of your question again starting with "Charlie Hill"?

Q: Now on the eve of Mr. Charlie Hill's arrival in Jerusalem, could you please tell us Washington's clear cut intent with regard to the conference?

A: Charlie Hill will be arriving in Israel this coming weekend. He is going out there -- He serves, as you know, in the department as Secretary Shultz's executive assistant. He is going out there to discuss a variety of issues including the peace process.

You ask what is our view on the international conference. Well, we have been working quietly for the past two years to see whether a conference might be structured in a way acceptable to all parties as a way to get quickly to direct negotiations, direct negotiations being, in our conviction, the only way that the issues remaining to be solved between Israel and its Arab neighbors are going to be worked out.

They cannot be worked out by fiat. They cannot be dictated by the Security Council or by any powers outside of the region. So our view is it is one possible way to proceed if it could be structured in a way acceptable to all the parties.

Obviously, it has to be acceptable by Israel. It has to be acceptable to Jordan and anyone else that might be attending such a conference. We have been encouraged by progress over the past several months, by a convergence of views primarily with the basic theme that

השאלה היא
אם אמרנו
אם האמנים
ה' יאמר
ה' יאמר
(אם אמרנו)
ה' יאמר
ה' יאמר
ה' יאמר

if the conference is developed it will not have any authority to either veto agreements reached between the parties or impose its will on those parties.

Q: Tel Aviv, thank you for your opening question. We go now to Madrid. Madrid is next on line. Please, go ahead.

Q: Good morning, Mr. Ambassador. Here is the question: How far is the U.S. willing to go if the Iranian forces attack any of the oil tankers with American flags or any of the American units that protect those ships?

A: Do I understand this question is off the record or it is for Off the Record?

Q: The name of the news agency is Off the Record.

A: I congratulate you on naming the news agency. You are asking a question that I cannot get into in public discussion. We have made plain that our ships have and our ship captains and our commanders have a right of self-defense.

They will defend their ships. They will defend their personnel. We do not get into discussion publicly about exactly what our response will be. As you noted over the past weeks, we have been taking a number of precautions. There has been a lot of planning going on concerning our presence in the Gulf.

We will be ready for whatever contingency develops. The bottom line is that the American posture is one of deterrence not of provocation. Provocation may be in the eye of the viewer, may be in the eye of Iran. We have sought through public statements, we have sought through private communications relayed by other countries to Tehran to get the message across that we are not out there with a chip on our shoulder trying to push Iran into a conflict with the United States. That is not our goal. We have some vital interest in the Gulf.

We have received requests for assistance. We intend to honor those requests and stand by our friends.

Q: Madrid, thank you for your opening question. We switch now to Bern. Go ahead, please.

Q: Ambassador Murphy, good morning. My name is Carla Ferrari (phonetic) from Swiss Television. Switzerland is facing serious threats since the hijacking in Geneva two weeks ago. Do you think that the tensions in the Gulf could increase terrorist attacks against Western countries? Thank you.

A: Frankly, that is a possibility. I do not think your government and your intelligence agencies in Switzerland are failing to meet their responsibilities or are unaware of the threats of terrorism being spread throughout the world, the threat of international terrorism.

(In regard to) your question specifically about the Gulf, tensions are high. They are perhaps higher than they have been for the last few years. One way that Iran could strike out is through international terrorism. It has not hesitated to do so in the past.

So I think it behooves us all to be very much on the alert and on our guard and not panic because there are some superb capabilities in the hands of your government, of European governments, of my government to counter terrorism. It is built basically upon good intelligence work.

Q: That concludes our opening round of questions for Ambassador Murphy. We will return now to our participants in London for roughly

a five minute block of questioning time. London, go ahead.

Q: Virginia Gidley-Kitchen (phonetic), from the Economist. Given that Iran buys most of its arms from the black market, what effect do you think the United Nations Security Council resolution on an arms embargo would have?

A: We do not think that Iran does get most of its arms in the black market. We estimate perhaps the major seller in recent times has been the government of China. We estimate fifteen to twenty percent of the arms that Iran has been purchasing have been coming out of eastern Europe. There is a fairly sizable amount coming from the government of North Korea.

In none of those cases can it be argued that black market arms are the way the Iranians are operating. They may be operating quietly undercover using other countries, various shipping agents to conceal their tracks.

These are not countries where their armaments industries are a black market affair and where the governments are unable to trace the destination of their shipments.

Q: Ambassador, good afternoon. This is Chris West (phonetic) from BBC Radio News. This afternoon Iran has announced that it intends to continue its war games in the Gulf for one more day. If there is a possibility it could expand even further, how long is the United States prepared to wait before giving (up) escort duties through the Gulf?

A: That is having no effect on our planning. We are proceeding on our own schedule with reflagging the vessels, organizing convoys. As you know, the Iranian call the other day was for ships to avoid Iranian territorial waters.

The principal channels through the Strait of Hormuz are in Omani territorial waters, so it has had no effect. Perhaps some commercial shippers have decided to wait until they see the situation clarify a bit.

There has been traffic through the Strait of Hormuz in the past few days. Iranians have the right to have whatever exercise they want in their territorial waters. There are issues of innocent passage.

There are issues of freedom of navigation which, of course, will be on all of our minds. I can assure you that what they have done to date in terms of having these exercises -- what is it called? -- the martyrdom exercise is not having any effect on the movements of our own ships.

Q: Ambassador Murphy, Mr. Taylor again from BBC News Night. Mrs. Thatcher and your European allies have been less than enthusiastic about giving you practical support for your operations in the northern Gulf. Do you intend to sail on alone or do the misgivings of the allies give you cause to reconsider what you are doing?

A: We hope to convince our allies that this is truly an international problem. Mining of those waters is an act of aggression by anybody's definition. It is affecting international shipping.

We think we understand there have been requests from the Gulf states themselves to a number of countries in Europe for assistance in minesweeping. It is not a matter so much of asking any one state in Europe to come to the help and assistance of the United States.

The situation is in the Gulf. Their economies, their livelihood is threatened. Their stability is threatened. I know that in

Britain's case, there are longstanding historic ties between Great Britain and those states.

So it is really a question of looking at the nature of the problem which we consider is international. We consider that defensive measures need to be taken. We hope that European countries will join us in this endeavor. It is not to help out Uncle Sam. It is to deal with an international crisis where small and vulnerable states have sought assistance.

Our conversations are continuing in all of the capitals of Europe that have minesweeping capability. I am not pessimistic about the results.

Q: London, thank you very much. We go now to Paris for a roughly five-minute block of time. Paris, go ahead, please.

Q: Mona Estaid (phonetic), Estacir (phonetic), Lebanon, Ambassador Murphy, how would you describe Syrian-American relations at this stage, after General Walters' visit to Damascus? How would they affect the situation in Lebanon?

A: General Walters' visit to Damascus in early June was a step directed by President Reagan in the wake of certain actions taken by the government of Syria, including the closing of the offices of the Abu Nidal organization, one of the most vicious organizations dedicated to terrorism operating anywhere in the world today.

President Reagan sent General Walters out to engage in a review of a broad set of issues; bilateral, a review of regional issues with President Assad. It was a good visit, a very frank setting-forth on both sides of our positions, and we are looking forward to further steps to normalize the dialogue between Washington and Damascus which was interrupted when we withdrew our ambassador last November.

Further steps are under consideration right now as to how to normalize that dialogue. I think the desire is there on both sides. I cannot predict what effect this will have on Syrian-Lebanese relations. Our policy on Lebanon is unchanged.

We hope very much to see the restoration of the territorial integrity and sovereignty of Lebanon and the removal of all foreign forces from Lebanon to give the Lebanese people a chance to reconstitute their country once again. The time for that rebirth in Lebanon is long overdue, will depend heavily, principally, primarily, on the efforts of Lebanon's own leaders. To the extent we can play a role, we will be ready to support the legitimate institutions of Lebanon.

Q: Good morning, Mr. Murphy. According to most of the U.S. official statements since 1980, one can believe that the Western world, mainly the U.S., is a winner in the Near East. On the ground, the Western world appears to be the loser. Will the U.S. lose ground to Iran once again? What can you do in a concrete sense on the political and the economical face and also on the military field?

A: Did you say, in the second part, that we are a loser on the ground vis-a-vis Iran, and, if so -- What was the opening part of your question? I am sorry, I did not get it, sir.

Q: Not only vis-a-vis Iran, but also vis-a-vis some radical Near Eastern countries.

A: I do not accept the thesis that we are a loser vis-a-vis Iran or radical Middle East countries. In fact, take the later part first, radical Middle East countries, if the reference is to Libya, if the reference is to South Yemen, even to Syria, I do not see that we have

been a loser in terms of influence or leadership in the region.

I think the reason the Middle East, speaking of -- for instance -- the Arab-Israeli problem and the efforts to move that problem ahead to solution, there is still a broad tendency throughout the area to look to American leadership, American influence to advance the peace process, to advance the long-sought negotiations.

On Iran, Iran has trumpeted very proudly that it has humiliated the United States in taking hostages in our embassy back in 1979. It has happily claimed credit, although not specific credit, I would always note, for causing us deep embarrassment in Lebanon.

It has never asserted direct responsibility for the bombing of our Marine barracks or the bombing of our embassy in Lebanon, but it has said that it drove us out of Lebanon. I think the Iranian-American relationship is a very troubled one. It is in a condition which we are not happy with.

We would like a much better relationship with Iran, but we do not think that is possible because we do not think that the leadership in Iran is ready to give up the concept that they need a major enemy and they have created that major enemy; they have found that major enemy in the United States of America. That is useful to Iran domestically, perhaps to unify its people, to work up emotions that they face a terrible danger from the United States. I can assure you that my country has always made the position plain to Tehran: We would be interested in a better relationship.

We do not think it is going to be likely as long as Iran is the recalcitrant party in the Iran-Iraq war and refuses to entertain a cease-fire, entertain the concept of a peaceful negotiation, or as long as Iran pursues its very active policy of sabotage, subversion and international terrorism.

We have, nonetheless, recorded the message very clearly in Tehran that we are open to receiving an authoritative message, a serious message if there is anyone in the leadership ready to send it.

Q: Paris, thank you for those questions. We will return now to Rome. Rome, go ahead, please.

Q: This is Dino Griscobaldi (phonetic) of (inaudible). Mr. Ambassador, I would like to ask you your opinion about the (inaudible) wishes represented by the spreading of the Islamic fundamentalism which is spreading not only in and around the Gulf, but also in some countries in the Mediterranean, as you have seen in Tunisia and Egypt and some other places.

Do you think that the present situation all through the Middle East provides some elements to this threat of the spreading of Islamic fundamentalism? If so, do you think that we should operate more on the political level to find a political solution to all the problems of the Middle East, including the Palestinian problem?

A: First I would say that too many in the West tend to analyze Islamic fundamentalism as inherently anti-Western, anti-modernism. Some commentators in my country write learned articles on the assumption that this is a basically anti-American movement.

I simply do not agree with this. Fundamentalism is not new in the Middle East. It exists, of course, in many parts of the world outside of the Arab world or the Iranian sphere. You have fundamentalists movements in Christianity today around the world. You have them in Judaism and you have them in Islam.

These movements are attempting to go back to the roots, to the

basic truths as they are viewed in their sacred texts. An effort to find solutions to many of the complex problems of the modern world, but they are not anti-Western. That is a point I would like to emphasize.

Now, your question: Would it be advantageous, would it be desirable to work for an overall political solution, including a solution to the Palestinian problem? We are doing that. It is not so much a matter of being driven by fundamentalism, because fundamentalism is a phenomenon that existed long before the Palestinian problem.

The Palestinian problem is one of the outstanding issues that the parties in the region, first of all, must deal with and that the outside world must give every support possible to the parties in the region to deal with. My government long since decided that we have no right, we have no special authority to dictate to the parties in the region who must do the negotiations, who must work out these problems.

We have no right to dictate how they should do it. They are the ones that have to do the working out. They are the ones, above all, who have to live with the negotiated solutions. We are encouraging them to move forward and try to bring them together to work out these solutions.

Just how the framework of their moving forward will be agreed upon, is a stage we have not yet reached. We think there has been an encouraging convergence of views on certain basic principles on how to get those negotiations going.

Did that answer your question, sir?

Q: Yes, thank you. Your answer was very -- I would say very global and I thank you very much. I am very grateful to you for this comment.

Q: Earlier you made the reference to a conversation with the allies on the minesweeping issue. Could you tell us if there is any chance for National Security Advisor Frank Carlucci to come to Italy on his European tour? If not, which is the meaning we must attach to the exclusion of Rome from such a round of consultations?

A: I would not attach any conclusion to the fact of his present tour. He has been on a very tight schedule back here in Washington. It is purely a question of time available on this particular tour.

I know Mr. Carlucci's great admiration for Italy and great affection for Italy. I am sure you will be seeing him in Rome before long, but I would not read any significance into the fact that he did not get to Rome at this particular moment.

Q: Rome, thank you very much. We switch by satellite now to Tel Aviv for a block of questions. Tel Aviv, go ahead, please.

Q: Ambassador, you met recently with your Soviet colleague Vladimir Polyakov. During your two days of meetings, were you able to detect any real change in Soviet policy towards the Middle East, towards Israel? Generally, what are the prospects of an American-Soviet dialogue concerning the Middle East problem?

A: Sir, this was the third annual session that we have had with the Soviets on Middle East issues. This was a series of talks agreed upon between President Reagan and General Secretary Gorbachev on regional matters.

I would say that this was the liveliest exchange. It was not a question of simply delivering set pieces crafted in Moscow, crafted in Washington, lecturing to each other. There was a very serious effort

to understand each other's positions.

Now we have said publicly, and the Soviets do not like it, that we do not believe the Soviets have demonstrated constructive behavior in the Middle East. If they expect to be part of a peace process, whatever form that process takes, there are certain actions within the Soviet power to take which they should seriously consider taking.

They went back to Moscow saying that after the two days of talks they were returning with much food for thought. They would be back in touch with us after they considered the positions we described.

They were very interested to hear this convergence of views in the region about what would be necessary to bring about peace, to hear about some of our insights into the political dynamics of the countries in the Middle East.

We heard some comments from them about countries to which they are closer than we are. So while it was not a negotiating session, it was a good exchange and, as I said, a very lively exchange.

The direct effect is to be determined. Mr. Shevardnadze will see Mr. Shultz at some point next month, I believe. We will see if the food for thought has been digested by September. If not, we will wait and be ready to engage in further discussions when they are.

Q: Neil Loren (phonetic) with the Israeli paper Davar in Tel Aviv. (191K 741K 213)2

Prime Minister Shamir stated here on national television last night that convincing him to attend an international conference is a mission impossible. Do you or does your organization accept that as a given?

Knowing this, you are short of a presidential commitment, or, at the very least, a commitment by the Secretary of State to the Middle East. What are your plans for such a high level commitment and visit?

A: In terms of high level visit, Secretary Shultz has always said that if he was convinced that by his personal presence at any given time over the last several years he could make a difference, that he could contribute to a significant step ahead in the peace process, he would have no hesitation in going there, traveling there.

That remains his position today. I think there was an earlier question about Charlie Hill's travel. Charlie is the secretary's executive assistant. I think the symbol of his asking Hill to go to the Middle East at this point in time is a powerful one.

We want to find a way to move the peace process ahead. We do not intend to become involved in the internal political debate in Israel. That is not our affair. We have been leaders in a peace process. It is not going to fail for any lack of trying on our part.

Hill's visit and our continuing conversations through our embassy in Tel Aviv, through your embassy here in Washington; the overwhelming important question is always what is the state of the peace process. What can we best do to move it ahead?

MR. WHITE: Thank you, Tel Aviv. We go now to Madrid. Madrid continue.

Q: A question by Enriquez Armetto (phonetic) from Spanish Daily Ya (phonetic). Mr. Ambassador, do you think a negative development in the conflict will increase the strategic value of U.S. bases in Europe, in particular of U.S. bases in Spain?

A: A negative development in the Gulf conflict, is that the question?

Q: Yes.

A: I had not thought of it in exactly those terms to be honest. We have committed a number of resources to the Gulf. As I said, we are encouraging our European friends and allies to join in that defensive operation as far as the minesweeping is concerned.

Certain allies such as the British and the French have their own naval units in the Gulf and offer one or another type of monitoring or protection to their flag vessels. Our every effort has been to contain the war to keep it from spilling over further in the Gulf and to bring it to the most rapid possible end. I think that the determination expressed by the world community -- it was a very, very dramatic moment on Monday, the twentieth of July when the fifteen representatives of the council raised their hand and called for this mandatory cease fire.

We are putting a great deal of effort into our diplomatic efforts. We think as far as the military efforts go and the minesweeping efforts as part of that, that there will be adequate resources there to handle the problem.

Q: Again another question from Miguel Varvery (phonetic) from Off the Record. Do you find any signs of a struggle in Iran between moderate pro-Western factions and the radical anti-Western ones?

A: I would hesitate to be very categoric on that. I do not think we have a very clear picture of what is going on in the Iranian leadership.

However, that said, there have been a number of occasions in which Ayatollah Khomeini has gone public with a caution or a warning to those in his country who doubt the value of continuing the war, who hesitate to see the conflict go on between Iraq and Iran. He has been very sternly warning them of how wrong they are, how the war must continue until the president of Iraq is put out of office, and until the government structure of Iraq is removed because Iran must win this war.

The number of occasions that the Ayatollah has taken to levy that warning suggests that there is dissidence, that he feels obliged every now and then to speak out against that dissidence and to wield the power of his office and his considerable charisma over Iranian public opinion. The fact, I repeat, that he has to talk about it suggests there are undercurrents of uneasiness, of discontent in his war policy whether these are to be characterized as moderate versus radical, I do not think those words serve much purpose.

Q: A question from Gloriel Campo (phonetic), Spanish National Radio. We go back to the peace conference in the Near East. Do you think it will be effective without PLO representation?

A: Our position is that it will not be effective and it will not even work if Palestinians are not involved at every stage of the process. We believe they should take part in a joint Jordanian/Palestinian delegation.

The question of the PLO participation, I know no Israeli leader who is ready to sit down with the leadership of the PLO and negotiate a peace. So if there is going to be negotiation, some other formula has to be found.

Precisely what form that would take, is obviously not agreed upon. We have maintained -- and I do not think there is any argument in Israel, in Jordan or in Palestinian circles that there are many credible Palestinians with stature in their community who could represent their community. If you are to get beyond rhetoric and

posturing and theatrics; you want a negotiation, each side has to take the other's political concerns into account.

Q: Thank you. As we move toward the end of our hour, we return to Bern. Bern go ahead, please.

Q: My name is Lang (phonetic), foreign editor De Bund (phonetic). Mr. Murphy, the international peace conference favored by several Western states showed according to the ideas of Mr. Perez de Cuellar bilateral negotiations between Israel and her neighbors, especially with Jordan.

Is it realistic to expect that other participants to the conference like Syria or Soviet Union would allow such bilateral talks? Could King Hussein afford to enter into real negotiations and to reach a settlement?

A: On your question of Soviet attitude towards bilateral talks, there is no question they conceive that there will be bilateral talks on a variety of issues. They see certain issues as multilateral in character, but they allow that there are issues which are purely bilateral and would be discussed in geographic groups; Jordanian-Palestinian delegation with the Israelis, Syrian delegation with the Israelis, et cetera.

The Syrian position -- we have not thoroughly explored it, but it is my understanding and I qualify this, it needs considerable further discussion with the Syrian authorities -- that they envisage a role for bilateral discussions. Our view is there is simply no way that issues as critical to national security can be handled other than bilaterally.

If an issue is to have a multilateral character, then it is the obligation of the outsiders to defer to the wishes and the decisions of the parties in the region, even on the question of what is bilateral and what is multilateral. We should not arrogate to ourselves the right to dictate, to try to impose our will.

Your final question on King Hussein: I think Hussein has demonstrated over the years a conviction that peace is essential to his country, peace is essential to the region, that negotiations are necessary for that end and that he has been consistently trying to find a way to open the door to negotiations. We have great respect for his efforts.

Q: (Inaudible) What do you think of the decision last week to release a presumed Lebanese terrorist, Hassan Dib (phonetic), of whom France had requested the extradition?

A: I am sorry I am not well enough read on the details of that question on that particular release. Could you give me the background or put your question more generally?

Q: It is difficult to give details in English. I am sorry.

A: The general principal.

Q: Mr. Ambassador, Fred Wiegman (phonetic), (inaudible) Zeitung, foreign desk. Back to the United Nations Security Council resolution and the second resolution, what do you think about the travel of Mr. Vorontsov (phonetic), the Russian leader to Damascus and Iran? Are the Soviets backing away from the first resolution or holding measures low level, making excuses in Iran and Syria? Or, what will they back in the second resolution?

A: I have no idea what the content of Mr. Vorontsov's exchanges have been in Tehran or Baghdad, Damascus, his other stops. I would not assume that the Soviet Union is backing away from the need for a

second resolution. The second resolution, as I said earlier, may not be called for, if both parties come forward and accept the call of the secretary general to implement the first resolution, then the second will not be necessary.

Iran has not yet shown its hand. It has not committed itself one way or the other. It has made a number of statements, but there has been no high level meeting between Perez de Cuellar and a senior Iranian representative. If you recall, there was supposed to be a meeting between Foreign Minister Vellayti (phonetic) and the secretary general a week or so ago in Geneva.

It did not take place, it was cancelled by the Iranians at the last moment. We hope Iran is going to accept the first resolution. It has many clauses in it which are clearly attractive to Iran besides the overall attraction, we would have assumed, of bringing a halt to the carnage.

That said, the second resolution will probably be more difficult to secure because it will call for actions and the basic action will be a mandatory arms embargo. That will require, if a country accepts that resolution, that it take certain actions with its friends and allies.

We have had an operation going for the last three and a half years we call Operation Staunch, to keep arms from reaching Iran as the intransigent party that will not accept the cease-fire. The second resolution of the United Nations, if it is necessary, would, in effect, be an internationalization of that operation, bringing the world community to support -- with each major arms producer supporting with its friends and allies -- a program of actively discouraging, inhibiting the shipment of arms to Iran as long as it refuses to accept the cease-fire.

What the Soviet answer will be, it is a little early to predict, but we worked cooperatively with the Soviets on the first resolution. There will be meetings in New York in the coming days working in the forum of the five, which is how we started the first resolution. We have already had contacts with some of the non-permanent members. Those will be expanded in the coming days.

It is a little early to predict how it will come out. It is going to be a difficult responsibility for the nations that support it to execute it, but I would not assume that the Soviets will not cooperate.

Q: Bern, thank you. In the few moments we have remaining in this session with Ambassador Murphy, we would like to entertain a final round of questions. Let's take one from London to begin. London?

Q: Good morning, Mr. Murphy. John Eisenhower (phonetic), the Independent. As I understand it, some of the latest military equipment and reinforcements going out to the Gulf will take some time to arrive there. In this event, are there plans and can you give some details of sending much more speedily military equipment and reinforcements?

A: I am delighted to tell you, sir, I cannot give you any details. I will give you a general formula that we have some short term measures, some medium term and some longer term. We are not discussing operational details about what exactly we will have -- what the resources we will have at any particular date.

We think that constitutes an unacceptable risk to the personnel,

and in the case of our ships, the ships involved. We have entrained measures for the short, medium and long term.

Q: Radio France International. Coming back to your meeting with Mr. Polyakov, to which extent do you have any kind of cooperation or coordination with the Soviet Union regarding the situation in the Gulf?

A: We have cooperation on the Gulf rather than in the Gulf. I say on the Gulf because of the way we have worked together and successfully worked together at the United Nations. We are not interested in legitimizing an increased Soviet presence and activity in the Gulf as far as the Soviet fleet is concerned.

It has had a permanent presence only since last year. It has not been large, they have had a frigate, they have had a number of support vessels including minesweepers in the Gulf. We do not see it in our interest, or in the interest of the free world, that the Soviets be given a ticket or a larger role for influence and expansion of its presence in the Gulf.

Their fleet has operated out of Aden, out of East Africa over the past several years. We say let it stay there. We are not denying its right to be in the Gulf, but we are not planning any direct cooperation with Soviets as far as the fleets are concerned.

Q: Again, Dino Griscobaldi of (inaudible). One of the countries which has larger interests in the Gulf is Japan. Nobody thought to ask (for a) direct contribution to the stabilization of the Gulf (from) the Japanese. Do you think that this would be a good opportunity to ask a kind of indirect contribution (from) the Japanese (which) might be helpful -- to stabilize world economy, expanding their own economy?

A: Actually, sir, the Japanese contribution has been direct in the field of diplomacy. When our leaders met at Venice, there was an agreement that each should do what they could to increase the stability, to lower the state of tension in the Gulf.

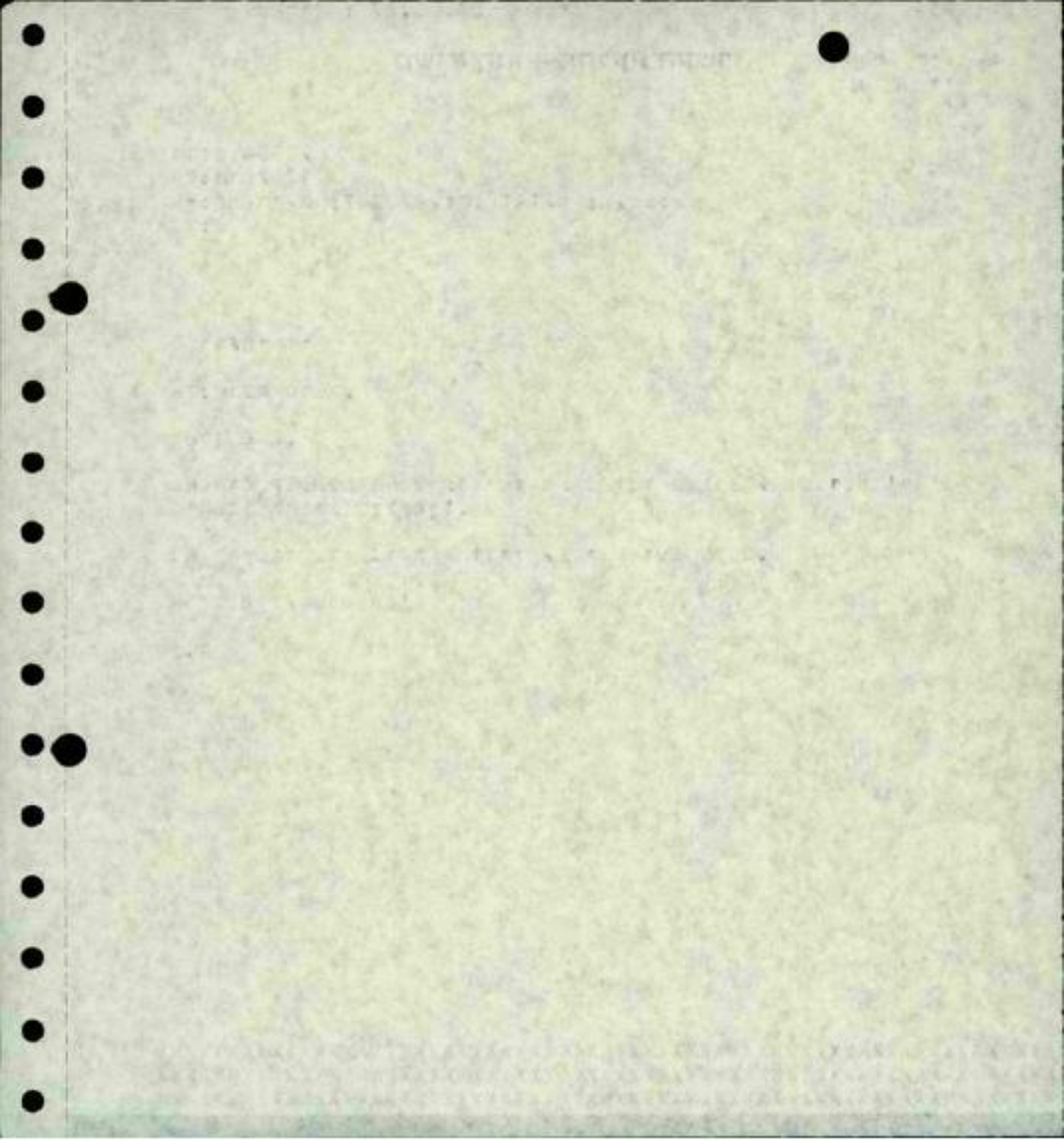
Japan has pursued its own diplomacy over the last several years, attempting to mediate between Tehran and Baghdad. Foreign Minister Abe was involved in an earlier period. Just after the Venice Summit, the Japanese foreign minister was dispatched by his prime minister to the Gulf to again offer mediation, to encourage the acceptance of a cease fire. This was before the United Nations vote.

The Japanese contribution has been in its diplomacy in recent months. We have heard around the United States, many criticisms of the administration's policy towards the Gulf. Why are our friends and allies not more active, not more supportive.

Q: Ambassador Murphy, we are sorry, but our time has come to a close for this program. We are delighted that you took the time to join us today to discuss these critical issues. We would like to thank as well our participants in Europe and in Israel for being with us.

A reminder, credit for today's program should be given to Worldnet, the television service of the United States Information Agency. In Washington, I am Tim White for Worldnet Dialogue. Good day.

NNNN

אל: סובה הרצל, וושינגטון

רפ"מ: _____ סחוד: _____ רפ"מ: _____

סיווג בטחוני: **סמור**

דחיות: **סידי**

תאריך זמן רישום: **7.8.87**

מס. מברק: _____

לשימוש
מח
הקשר

אל: סובה הרצל, וושינגטון

לשלך 086

האשרים הצעחםם שאתם תוציאו מכתב לכל השמונה, בנוסח "רה"מ ביקסני להטיב כדלקמן".
נא להקפיד על הנוסח המדוייק, כפי שהועבר לכם.

אריה מקל/לשכה רה"מ

אריה מקל/לשכה רה"מ

מס' תעודת זהות: 123456789

מס' תעודת זהות: 123456789
מס' תעודת זהות: 123456789
מס' תעודת זהות: 123456789
מס' תעודת זהות: 123456789

מס' תעודת זהות: 123456789

מס' תעודת זהות: 123456789

מס' תעודת זהות: 123456789
מס' תעודת זהות: 123456789
מס' תעודת זהות: 123456789
מס' תעודת זהות: 123456789

מס' תעודת זהות: 123456789

מס' תעודת זהות: 123456789

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג כתיבני שמור

המסד

דחיפות מיידית

086

תאריך/ד"ח 9:00 5 אוג' 87

מס' מברק

לשכת רה"מ

אל: מקל

בדיע' האחרון הגיעה תשובת רה"מ לוולדון. אף שחתימת וולדון הוסיעה ראשונה על המכתב היוזם היה אחר, דנקן האנטר. מאחר שמדובר רק בשמונה חותמים, דומני שעדיף שרה"מ ישיב לכולם. רצוי שתעבירו בדיע' הקרוב יתר המכתבים, אחרת מוצע שנוציא כאן מכתב לכל השמונה בנוסח "רה"מ בקשני להשיב כדלקמן".

אנא תגובתך בחוזר.

טובה הרצל
טובה הרצל

27-

ר ה"ל
3

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

August 6, 1987

Handwritten: תודה רבה

Handwritten: (131 אגוסט)

Dear Morris:

Many thanks for your July 20 letter regarding our discussions with the Israeli government about incidents involving discriminatory treatment of Arab Americans and Black Americans entering Israel. These incidents, although few in number compared to the total number of American visitors to Israel, have increased over the last several years, not withstanding our frequent efforts with the Israeli government. We had a serious problem, and we believed it important to encourage Israel to deal with it on a more urgent basis.

The Department of State's handling of this problem reflects our serious concern over the treatment of American travelers. I agree fully that we have to take into account both proper treatment for American visitors and Israel's legitimate security concerns, and we made this clear to the Israelis. The Israeli government has now responded to our concerns and is taking a number of positive steps to solve this problem. We are encouraged by the announcement of these steps and hope they will resolve the problem. We are also making it clear that we have not issued a travel advisory.

I appreciate your interest and concern. We will be watching this issue closely and hope that we can put it behind us.

Sincerely yours,

George P. Shultz

The Honorable
Morris B. Abram,
Chairman,
Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations,
515 Park Avenue,
New York, New York.

1914

ס ו פ ס מ ב ד ק

שגרירות ישראל / נושיוגטון

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג בטחוני גלוי

תשרד + בטחון

דחיסות מידרי

1/2

(20) 132

תאריך/ז"ח 16:40 6 אוג' 87

מס' מברק

אל: מצפ"א
דע: מנכ"ל אוצר, מקטי"ח - משהבי"ט

בית הנבחרים - סיוע חוץ

לשלבו 102 מאתמול

כצפוי, ועדת ההקצבות אימצה את הצעת חוק סיוע החוץ שגיבשה ועדת המשנה לפעולות זרות בשבוע שעבר, ובו מלוא הסיוע לישראל, אחרי שאחמול ועדת החוץ פעלה בדומה.

במהלך הדיון האשים אובי את הממשל בחוסר נכונות לאמץ את פתרון ה-98 שהציע, ולסירי ישראל, מצרים, והמקבלות הגדולות האחרות יספגו קיצוץ בסך שני אחוז כדי לשחרר כספים לתוכניות אחרות. הוא הסביר בהרחבה כיצד 36 המליון דולר מהסיוע הצבאי לישראל היה משחרר 3-760 מליון דולר בהרשאות לתוכניות אחרות, אך אמר שנוכח סרוב הממשל, לא רצה להעמיד את עמיתיו במצב קשה ולכן לא הגיש הצעה זו. נוכח הני"ל, יש מין הצביעות במכתב שראש ה-OMB כתב אליו, ובו שלילה עודף ה-earmarking.

עוד במהלך הדיון מצא אובי נכון לציון שעור הסיוע לנפש במדינות מסוימות: ישראל - 723 דולר לנפש לשנה, מצרים 45, סלבודור 81, ואפריקה 1.97 לנפש לשנה.

מיקי אדוארדס, בכיר המיעוט בוועדת המשנה לפעולות זרות, הציע בשם הרפובליקנים בוועדה הצעת חליף, שנדחתה כצפוי, וגם בה מלוא הסיוע לישראל. הוא אמר שבהקוסת קיצוצים לא ניתן לסייע לכולם, לרבות מדינות טוטליטריות וכאלה המתנגדות לארה"ב באוי"ם, ולכן צריך לקבוע עדיפויות: המזי"ת, מדינות זכות הנסיס, וחצי הכדור שלהם. לדבריו הגרסה הדמוקרטית מבליטה את ישראל כלא סופגת קיצוצים, וזאת בגלל נחישות ועדת המשנה לממן את ה-CRFA (קרן הערכויות) מכספי סיוע חוץ. אין הצדקה לכך - הדבר לא נעשה בעבר, ועדת התקציב כלל לא דנה על כך ומדובר בתיקון שהעוזרים הכניסו מיוזמתם. בהקשר זה (של הבלטת ישראל) אמר לעמיתיו שבנדאי עמו לב שאייסאייק אינו מתפק על דלתותיהם' בבקשה שיצביעו בעד הצעת החוק של אובי...

Handwritten notes at the bottom of the page, including the number 3116 and various scribbles.

סגירות ישראל / נוסינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

סווג בטחוני

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

CP 120
132

בשלב זה התפתח דיון ארוך על המקום המתאים לממן את ה-GRF, כאשר הרפובליקנים בשלהם, והדמוקרטים, לרבות ביל גיי (יו"ר ועדת התקציב, חבר בוועדת המשנה לפעולות זרות) מסבירים שאם הקרן לא תמומן מתקציב סיוע החוץ (כהצעת הרפובליקנים) חסכום החסר, 532 מליון, יחוסף לגרעון התקציבי שהנשיא חותר לחטל. אשר לעובדה שאתמול ועדת החוץ החליטה לא לממן את ה-GRF מתוך כספי סיוע החוץ, אמרו הדמוקרטים (והדבר מעקף את מאבק הסמכויות בין הוועדות) שועדת החוץ יכולה להחליט ככל רצונה, תחשבונאות והאחריות בוועדת התקצבות.

במהלך הדיון אומצו תיקונים שכבר אנמצו בוועדת החוץ - מתוך כספים שהחפנו ימותנו מלגות לסטודנטים ערבים ישראלים בארה"ב, ל-ASHA ולתוכניות שתי"ס מד"תיות.

והיה דיון ארוך ומייגע על תיקון הנוגע לתכנון המשפחה, במדינות המקבלות סיוע, והשמרנים נצחו.

טובה הייט
טובה הרצל

ט ו פ ס מ ב ד ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים

המשרד

128

1/3

סוג כספוני שחור

דחיסות מידי

תאריך/ז"ח 16:30 6 אוג' 87

מס' מברק

אלו מצפ"א, מאו"ר

משלח ראשי מטות דמוקרטים
בהמשך לחבוקי בלון

רצ"ב רשימת המשתתפים כפי שקיבלתי מאיטשין.

איטשין מבקש שבטירטומים הנוגעים בביקור לא יאוזכר אייפא"ק, וגם לא השייכות הדמוקרטיה, מוטב לקרוא לקבוצה Campaign Managers + Strategists, אף שאין כמובן מניעה למסור לבני שיחם השתייכותם הפוליטית.

טרם הוחלט בחסות מי יהיה תביקור פורמלית, והמידע יועבר בהקדם. להזכירכם שהסדורים הטכניים (רכב, מדריך וכ"ו) בידי לני ותוכלו לתאם איתו.

לגבי החוכנית, ראונא 045 של בלון מיולי, המחבט על התוכניות הקודמות. חשוב במיוחד לפגוש את רה"מ ושה"ח. לגבי שהב"ט אם לא תסתייע פגישה ארוכה, ניתן להסתפק בהזדמנות צילום במהלך ביקורם במטהב"ט. איטשין מזכיר שבביקור הקודם לא יצא הביקור בבסיס צבאי לפועל. מבקש לקיימו, רצוי בגולן, ואם אפשר לראות תרגיל - מה טוב.

איטשין מזכיר שבביקורים קודמים קיבל הצעת מסגרת כמה שבועות מראש כדי שיהיה ניתן לדון עליה. הבטחתי לבקש. הוא שואל גם על מלנה ומחאם משה"ח, אם כבר נקבעו.

טלניס הי"ב
טובה הרצל

1 1 1 2 1 1 3 3 2
1 1 1 2 1 1 3 3 2
טלניס הי"ב טלניס הי"ב טלניס הי"ב טלניס הי"ב טלניס הי"ב טלניס הי"ב טלניס הי"ב טלניס הי"ב טלניס הי"ב

8/5/87

2/3

128

ISRAEL TRIP, August 28, 1987

Bernie Aronson

Senior Carter-Mondale White House adviser. Labor liaison and speechwriter; Mondale senior staff. Presently senior adviser to Senator Sam Nunn.

Susan Brophy

Executive Director, Democratic Platform Committee. Principle person responsible for drafting and organizing Democratic party platform for the convention.

Yolanda Carraway

Campaign Manager for Jesse Jackson. Former staff member for Walter Mondale.

Walton Chalmers (Wally)

Executive Director of Democratic National Committee.

William Daley (Bill)

National Political Director, Biden for President. Former senior staff for Mondale in 1984. Son of the late mayor of Chicago.

Thomas Donilon

Senior staff, Biden for President. Former senior staff, Mondale for President. Former Carter White House aide.

Jean Dunn

Deputy Chair, Democratic National Committee.

Michael Lomax

Fulton County Commissioner. Probably next Mayor of Atlanta.

James Margolis (Jim)

Chief of Staff for Senator Kent Conrad. Former senior staff for Mondale, 1984. Partner of Frank Greer, media consultants. Key strategist in the victories of Senators Fowler, Adams and Conrad.

-2-

3
3

128

Paul Maslin

Democratic pollster. Partner in Hickman Maslin Research (along with Harrison Hickman). One of the best polling companies in the Democratic party.

Tom Rollins

Chief Counsel and Staff Director for the Committee on Labor and Human Resources. Senior adviser to Ted Kennedy.

Alex Shumate

Counsel to Governor Celeste of Ohio. Governor Celeste is considering entering 1988 presidential primaries. Will certainly be candidate in 1992.

Joe Trippi

Former senior staff for Hart-1988, Mondale-1984. Likely to join Gephardt campaign.

Delegation Leaders: David Ifshin and Liz Schroyer

X-7

יחיסות: בחול- לא להזעיק סוג כסחוני: סגור לנמענים בלבד - ללא תפוצה נוסח	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1 מחור: 2
תד"ח: 001730	א ל : המסר	
גר : 0147	ר ע : לשכת רה"מ לשכת שהב"ט יושבנאסן - עתונות	
30-011	מאח : עתונות, רוסינגטון עתונות, ניו-יורק	
טאחון-11	סכיר, גול, פזנר, הבר	

פגישה עם נשיא NBC

1. נפגשנו היום עם נשיא NBC לארי גרוסמן וסגנו TIM RUSSET לשיחה בת כשעה. הפגישה היתה לכקשתנו מאתמול (שנענתה מיידית). אורת השיחה היתה של רצון משותף לשוב ל"עסקים כרגיל" אם כי כפי שיפורט להלן יש עדיין נקודות אי-הכנה או אי-הסכמה.

2. גל הציג בקצרה את טענותינו המרכזיות, עמד על הזעזוע בארץ (כולל בעתונות שאינה אוהדת בד"כ לממשלה) והדגיש שוב כי מעולם לא דובר על "חרם" כלפי הרשת. גרוסמן, אשר בא לפגישה מוכן היטב וטעון רגשית, חזר בתוקף רב על עמדתם המוכרזת, דהיינו שהם עומדים מאחורי התכנית ושעל אף כמה אי-דיוקים שוליים אינם רואים בה טעות מרכזית כלשהי. ראסרס אמר שדוקא אנו היינו אלה שנקטו כמונחים כגון PUNISHMENT או RETALIATION. גרוסמן התיחס לפגישה עם המנהיגים היהודיים ולהבטחתו להם כי לא יפרסמו את הסיפור, ואמר כי החליטו בכ"ז להודיע על צעדנו כחדשות הערב לאחר שבשיחה נוספת בין פזנר לויידמן ננקטה, לדבריו, לשון איומים. שני אנשי NBC השתכחו בביקורת של משתתפי הפגישה עם נאצאס כלפי צעדנו. בינה עמד על תגובות הציבור היהודי בעיר ובאזור. כולל מנהיגים, אשר זרמו לקונסוליה בימים האחרונים בביקורת על ביטול ההשעיה ואף כתביעה להחרף את הסנקציות כלפי הרשת. גרוסמן התיחס גם למכתב א. נעים, אשר לדבריו טופל ככל מכתב תלונה מן הצנור שכן מוען כאופן כללי אל נשיא הרשת; הוא עצמו למד על המכתב בישיבה עם הארגונים היהודיים והזדרז להשיב עליו למחרת.

3. גרוסמן לא היה מודע במפורס להסכם שהושג בירושלים והיו בפרוש כמה נקודות בהן חלק על פרשנותנו. לדבריו לא היה מטבים למסמך כזה ובכלל NBC אינה אוהבת לראיין דוברים. כמובן יכבדו את מה שהטכינו עליו נציגיהם בירושלים. את ההזמנה לפזנר להופיע ב-"TODAY" אינם רואים כזמן לתגובה ישראלית או כהזדמנות להציג את טענותינו בלבד. אופי ההופעה צריך

האריך: שם השולח: אישור:

ע 2
 מ 3
 ג 3
 ג 1
 ג 2
 ג 1
 ג 2
 ג 1

דח: 22	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	והיפוט:
מחור: 22		סורג כסחובני:
א ל :		תז"ח:
ר ע :		נר : 0147
מאת :		30-811

בטחון - 11

לדעתם להיות של שיחה או אפילו ויכוח עם נציג NBC - אולי אפילו עם גרוסמן עצמו. גל עמד על כך כי בשיחות בירושלים דובר על ראיון פשוט כמשמעו. הסברנו כי אין בדעתנו למשוך עוד את העניין. סוכס כי המפיק החדש של התכנית יעביר לבינה הזמנה רשמית להופעה של פזנר ואת ה-FORMAT שלה. הבהרנו כי אנו מצדנו נעביר את הזמנתם/הצעתם לירושלים ורק אח"כ נודיעם דבר.

4. גרוסמן ברך על בואנו ואמר כי שמח על ההזדמנות לישר את ההדורים. ציין כי על אף כל אי-ההכנות חשוב להמשיך בשתוף הפעולה בין הרשת לישראל.

יוסי גל
ברוך כינה

1212

ס 7 2 8 ס 8 1 8

דף 1 מחור 2 דפים

סוגו במחזורי בלמים

רגיל

דחיסות

תאריך/ז"ח 16³⁰ 6/17

מס' מברק

מגרידת ישראל / נשיאנסון

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

1
2

16 119 122

אל: מצ"א, מע"ח

דע: יועץ רח"ם לתקשורת, יועץ שה"ם לתקשורת
ניו יורק

BRIEFING BY SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ
AT THE STATE DEPARTMENT

THURSDAY, AUGUST 6, 1987
12:30 P.M. EDT

Q You're sending an emissary to the Middle East, Mr. Hill, for discussions. I wonder if this foreshadows movement on an international conference or an effort by the US to persuade opponents of such a conference.

SEC. SHULTZ: It simply reflects our sense that there are problems in the Middle East, there are opportunities in the Middle East. It's important to examine opportunities with great care so that you take advantage of anything that can be legitimately a way to move peace forward. And so I thought I would send my executive assistant, who knows these issues very well and is very close to me, and who knows the people there well, over for what we hoped would be quiet, in-depth talks, just designed to dig in deeply and find out exactly how people see things. So that's the purpose of that trip.

Q Mr. Secretary, every day carries with it more and more speculation, and I may say even, confusion about the position of this government's attitude towards the idea of an international conference of the Middle East, and I think the trip by Mr. Hill is included. Is this sort of intentional policy towards the proposal, or do you intend to just make it more clear for the minds of the people at least in the area?

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3 and some illegible text.

W G 2
16 119

2/2.

122

SEC. SHULTZ: I don't think there's anything mysterious about our view or about Mr. Hill's trip -- I hope I explained that clearly. Our view is that we want to see progress toward peace in the Middle East and between Israel and Israel's neighbors -- that's point one. Point two: It is our belief and our observation that you make progress on that when you get two countries -- Israel and one of its neighbors -- to sit down and negotiate. So, we favor those kind of direct negotiations. In the case of Jordan, it is well recognized by everybody that if there is to be a productive negotiation, Palestinians have to be involved in,

in our view, in the Jordanian delegation. And you have to find Palestinians that are able to represent the Palestinian people in the West Bank and acceptable to Israel.

Now how do you bring that about? It has been suggested that an umbrella of an international conference would help. Obviously, an international conference, in and of itself, is not of any interest to us. Direct negotiations are, we think, the way to go. If there is some way to construct an international conference that achieves the result that we're seeking, then we're willing to examine that possibility. And there have been a number of interesting suggestions, although so far as I can see, there is a long distance between where we are now and when you have the T's crossed and the I's dotted. And as we all know, there is a division of opinion in Israel about this approach.

But our view is that moves toward peace are very important, that opportunities that may present themselves should be taken advantage of and explored in detail, so that we see that we don't -- make sure we don't miss any bets.

W/28

אגודת ישראל / נושיונגסטון

סניף ס. ס. ס. ס. ס.

דף 1 מתוך 8 דפים

סניף בטחוני סורי

דחיסות מיידי

1/3

המשרד

134

תאריך/1"10"1970 - איגודת

מס' מברק

אל: מנכ"ל מדינה

מצפ"א

ועידה בינלאומית

ראו נא תשובת הנשיא לקונגרסמן קמס על מכתבו בניידון.

ערו

טגריי, ציר, אבידון, הרצל, ארכיב

סניף	סניף	סניף	סניף	סניף	סניף	סניף	סניף	סניף	סניף
2	3	1	3	1	3	1	3	1	3
אבידון	הרצל	קמס	הרצל	קמס	הרצל	קמס	הרצל	קמס	הרצל
1	1	2	1	1	2	1	1	2	1

July 29, 1987

Dear Jack:

2
3

I have read with great interest your letter concerning our Middle East policy and the Soviet challenge to our interests in that region. I have noted your support over the past weeks for our actions in the Persian Gulf, which I deeply appreciate. I am, therefore, particularly disturbed that there may be a misunderstanding concerning my Administration's policy in regard to the Soviets and our efforts to achieve peace between Israel and its Arab neighbors.

The achievement of a just and enduring peace in the Middle East has been a key foreign policy priority since I took office in 1981. We have sought to help Israel and Jordan and our other friends in the region to create conditions necessary for a successful peace settlement. Our initial efforts did not succeed, but I believe we have made some significant progress in this endeavor. In the past two years, we have moved considerably closer to the objective of direct negotiations between Israel and Jordan, leading to a peaceful settlement.

As you know, the question of an international conference has arisen because of Jordan's requirement for a visible form of international support as that small and vulnerable nation moves into direct negotiations with Israel. From the outset we expressed reservations about the conference concept and skepticism that a conference could be set up that produced direct negotiations and did not interfere with those negotiations.

In the pursuit of every avenue of peace, however-- and in the absence of any other credible proposal-- we have been exploring with Israel and Jordan and other governments whether such an appropriately structured conference is possible. I have not committed myself to such a conference, let alone to Soviet participation.

xyy

134

3/3

Rest assured that any press reports you may have seen alleging Administration interest in "pushing for Soviet participation" are completely erroneous. What we are doing, in our periodic exchanges with Soviet officials, is making very clear that we intend to continue to work actively toward a Middle East peace settlement. We have not pushed for Soviet inclusion in this process, and we have been perfectly frank in telling the Soviets that if they want to play a role, they will have to demonstrate a constructive intent, in deeds and not simply in words. They must act to ameliorate Israeli concerns on diplomatic relations and Jewish emigration. They must more generally show that they will actively oppose the "rejectionists" in the area. We are still waiting for such demonstrations.

Beyond that, the thrust of our efforts is to structure any international conference, should one be convened, to permit face-to-face direct negotiations between the Arab and Israeli delegations. Our view of a conference is that it should provide no more than an opening to direct negotiations; if that is not possible or others press for an ongoing role for the conference, there simply won't be one.

Recent history has shown that the United States has a continuing responsibility to assist the parties in the region to find a mutually acceptable arrangement for beginning negotiations. Neither we nor Israel can afford to let drift or a sense of despair set in. If we are to preempt the growth of radicalism and fundamentalism--and if we are to thwart Soviet efforts to use more dynamic, skillful diplomacy to increase their influence in the region--we must be active and imaginative in the pursuit of peace. The efforts described above are geared toward doing just that.

Sincerely,

Ron

The Honorable Jack F. Kemp
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

XYY

20

סגירות ישראל / נושיונסון

ט ו ס ס מ כ ר ק

דף 1 מתוך 3 דפים

המשרד

סוג מסמך סודי

דחיסות מידוי

1/3

133

תאריך/זמן 10:00 6 אוג' 7

מס' מברק

אל. מצפ"א

פגישת השגריר - ועדת החוץ בבית הנבחרים

ועדת המשנה לאירופה ומז"ח ארחה את השגריר לא"צ ב-5.8 והזמינה את יתר חברי הועדה. לנטוס, המחליף זמנית את המילטון, כיהל את המפגש, ונכחו עוד כ-20 קונגרסמנים משתי המפלגות ומספר עוזרים. מצידנו הציר המדיני והח"מ.

אחרי דברי ברכה הדדיים, לרבות תקוות השגריר שיוכל להיות צינור להעברת מטרס הדויים. ולאחר מגמות לפני שהופכות לבעיות, נפתח פרק השו"ת שנמשך כשעה באווירה גלויה וידידותית. נדונו התהליך המדיני, דרא"פ, המטרץ, הלב"א, המשלחת הסובייטית, תהליכי הכניסה בכתב"ג ועוד. סטיב סולאנז' (דמ', ניר יורק) פתח פרק זה בשאלו מהי עמדת המשלה לגבי ועידה בינ"ל, ועל המדיניות כלפי דרא"פ. לנטוס הוסיף את מימד שליחותו המדווחת של צירלי היל לשאלה הראשונה.

בהתייחסו לוועידה הבינ"ל השגריר פתח באמרו שנארה"ב, מדינה עם מסורת של חופש דיבור, יבינו יותר את חילוקי הדעות מאשר במדינות בעלות משטרס אחרים. ממאחדות הוקמה חוג הסכמה על הצורך בהמשך התהליך, ויש נקודות הסכמה רבות: הטכס יוכל להתבסס על 242 ו-338, יש צורך במו"מ ישיר, הסכם השלום שהושג עם מצרים יוכל להיות בסיס לתו"מ, למרות שאין מוציאים מכלל אפשרות שמדינה ערבית שתגיע לשולחן המו"מ תוכל להעלות רעיונות אחרים. יסודות אחרים לגביהם קיימת הסכמה: ירושלים המאוחדת כבירת ישראל, וההסכמה שהושגה עם ארה"ב ב-75 לגבי אש"ף. מאז קמה מתאחדות, ובמיוחד בשנתיים האחרונות, חלה התקדמות, כאשר חוסיין הסכים לרעיון של מו"מ ישיר. אולם הוא חש שהדבר אפשרי רק במסגרת ועידה בינ"ל. בנושא זה, אליו השגריר מהיחס כנושא פרוצדורלי ולא של תוכן, יש חילוקי דעות.

רה"מ סבור שצטם הכינוס, בנוכחות חמשת הקבועות במועב"ט והמזכ"ל, יצור מיד מצב שיפגע בישראל ובמו"מ ישיר. רה"מ סבור שמיד עם כינוסו יהפוך עצמו או יהפך לזירה שבה ישראל המצא עצמה, עם ארה"ב או בלעדיה, על קרקע נחושה. מאידך רה"מ הציע מו"מ ישיר עם ירדן או ועידה איזורית של מדינות במז"ח, שה"ח סבור שבועידה בינ"ל אמנם יש סכנות ומכשולים אולם חוסיין נחוש בצורך בה ושה"ח סבור שזוהי הזדמנות לבחון האם המלך מוכן לשבת ליד שולחן המו"מ.

מס' 1 2 3 4 5 6 7 8 9
מס' 1 2 3 4 5 6 7 8 9
מס' 1 2 3 4 5 6 7 8 9

2/3

השגריר אינו רוצה שיתרשמו שחוסר האחידות בתוך ממשלת ישראל הם הסיבה היחידה לאי כינוס ועידה בינ"ל בודאי שמעו ממחמ"ד שברה"מ אינה מוכנה לעמוד בתנאים המקובלים על ארה"ב וישראל, אינה מקימה יחסי דיפ' עם ישראל, עומדת על כך שהבעיה הפלסטינאית היא מולטילטראלית, ובנוסף גם לסין אין יחסים עם ישראל. לכן חשוב לראות את תילוקי הדעות בתוך ממשלת ישראל במסגרת ההקשר הכללי.

אשר לשליחות צירלי היל, הוא יוצא לבדוק האם בנסיבות הנוכחיות יש אפשרות לגשר על הפערים. הוא עומד להבהיר הנקודות שהעלה המזכיר בנאומו בבליטימור לפני שבועיים (הועבר כנפרד) שמומלץ לקראו.

לגבי דרא"פ, הדיווחים על הדיונים המתקיימים הם על יישום החלטות 18.3. בטל הטראומה הישראלית מהאמברגו הצרפתי ב-67, לא נפר חוזים, אולם אנחנו שוקלים עוד צעדים לצמצם היקף היחסים. נולפה (דמי משיגן, יו"ר ועדת המסנה לאפריקה) שנעדר בטלב זה של השיחה העלה את הנושא יותר מאוחר, ודבריו היו בגודל statement יותר מאשר שאלה. הוא מקוה שבישראל מודעים לרמת הרגישות לנושא בארה"ב, ובמיוחד בקונגרס. ה-dehumanization בדרא"פ הגיע לשיאים כאלו שבעימות שיבוט יהיו אולי מאות אלפי הרוגים, חבל שבענמדינות המוזכרות בדות הממשל ימשיכו לספק לדרא"פ נשק. מהבחינה הפנימית, בין ידידי ישראל המובהקים מצאים הסתנגדים הגדולים ביותר לאפרטהייד, ונושא זה עלול להיות מאוד בעייתי בעתיד. הוא מאוד מעריך את הענות ישראל לקהילה היהודית ולקונגרס כפי שבאה לידי ביטוי ב-18.3, אולם נראה לו שאין בכך די. יש חוזים ארוכי טווח, המו"פ נטשך, הוא מקוה שהמסר שלו יועבר. השגריר הבטיח לעשות זאת נאמנה.

לגומרטין (רפי קליפורניה) שאל על יחסי ישראל - אירן כעת, ותחזית לגבי מלחמה המפרץ. לגבי היחסים ענה השגריר בתמצית שאין, בכ"ז אנחנו מודאגים מגורל הקהילה היהודית המצומצמת. אשר למלחמה, היינו מעדיפים לראותה מגיעה לקץ בלי מנצח ברור, (הטביר מדוע), וזוהי תוצאה סבירה אם בוחנים את המצב בשטח, שם היא תוכרע, ולא במישור הימי, המטריד את ארה"ב והאירופאיות. סמית (דמי פלורידה) שאל לחגובת ישראל על ידיעות בזכר צנללת אירנית. השגריר סבור שאם הידיעה נכונה, ספק אם כלי כזה יעיל במים הרדודים של המפרץ, אולם הסכנה היא בהרחבות הסכסוך לאוקיינוס ההודי.

סמית גם שאל על תלביא. השגריר הסביר הרקע להתלבטויות, אמר שהממשלה זקוקה לעוד שתי פגישות

3/3

כדי להחליט ולא יתפלא אם ההחלטה תתקבל לפני סוף החודש.

גיידנסון (דמי קונטיקט) העלה שאלת ההתייחסות לשחורים אמריקנים בנתבי"ג. אף שיידיי ישראל מבינים את הרקע, הנושא מציק להם מאוד. השגריר הגיב שישראל *pre-occupied* ולא רק מההדמיה אלא גם מתוכן. היא רוצה להבטיח באופן מוחלט שאין טום מדיניות או עמדה או הנחיות מהם ניתן להבין על הכשר לנוהלי אפליה כלשהם. גיידנסון אישר שישראל מוכרת בשל נסיונות ההתקרבות שלה לשחורים, הביא את הפלאשים כדוגמא, והשגריר המשיך והסביר את הרגישות לכושים עבריים וכתוצאה מכך, חוד שהיא מציינת קבוצה העבודה עם שגי ארה"ב *להלן*.

גילמן (רפי ניו יורק) שאל על תוצאות ביקור המשלחת הסובייטית. השגריר אמר שהם רמזו על רצונם בשיחות מדיניות, וחגובחנו היתה שמדובר במשלחת קונסולרית מדרג נמוך, והם קבלו את כל השירותים לשם כך. המשלחת לא נועדה להיות ציבור מדיני. היו לאחרונה מספר מגעים עם סובייטים בדרג יותר בכיר, לרבות של שר החוץ באינטרנציונל הסוציאליסטי. ברה"מ רוצה לעלות על העגלה וליצור רושם של פתיחות אולם לא במחיר הנדרש, לרבות יחסי דינר' שהם נחקו. יש אינדיקציות חיוביות אך לא יותר.

עוד שאל גילמן על החפירות בקיסריה (כפי שהוברק בנפרד) ועל חששו ממעורבות גדולה של ישראל בסחר סמים. דורנו (רפי קליפורניה) ביקש לשמוע מהשגריר על מקסיקו. לפני אי"צ ובמהלכה היו מספר שאלות על שיטת מינוי שגרירים ולמי נאמנותם.

טובה הרצל

מחלקת הקשר ניו-יורק	דפ"ר: 1
טופס מברק	מחור: 2
תח"פ: מיידי	
סוג כסחוכני: סודי	
תו"ח: 061100	א ל : ארב"ל 2 (אנא העבירו גם לשגריר נתניהו)
כר : 0120	ד ע : המנכ"ל המדיני, המנכ"ל, סמנכ"ל ארב"ל, הפוזות, הקונכ"ל-כאן, השגריר/הציר - רושינגטון
26-611	מח: יוחנן כייז, נאר"ס

פגישת פזכ"ל האר"ס - ועידת הנשיאים, למברקינו 761 (29/7) ו-19 (2/8) (ווס-76 ו-6).

1. קודם למפגש נפגשתי לחידורך עם כל הקבוצה: מוריס אברם ופלקולם הונליין (ועידת הנשיאים), סימור רייך והרי שונברג (בני ברית), ישראל זינגר (W.C.C.), אייב פוקסמן (A.O.L.), אןלין סופר (ויצו) ואחרים. סיכמנו על הנושאים והדברים כמברקנו 761 (ווס 76) סעיף 2.

2. חועלו הנושאים כמחוכנן. להלן חבובות המזכ"ל:

(א) ארכיב האר"ס החיעץ עם "ידידי השגריר כיכי נתניהו" פעמים רבות וכן עם נציגי ה-17. אמר שיש חילוקי דעות בינו לבין חלק מן ה-17 הסוענים שאין הוא רשאי להחליט על שינוי התקנות על דעה עצמו. כדי לבשר על ההיסוסים מצד חלק מהן קרא למפגש החיעצות ב-27.9. סבור שהחלטה בידו, והוא רוצה לשנות התקנות כך שחיה גישה לא רק למסלות אלא להסטוריונים וסדענים. דאגתו היחידה היא שהאר"ס לא יואסם במתן היתר ל"שימוש לדעה" בחיקים. סקווה שיתאפשר לו לפעול כך. הכטיח לשמור על קשר בנורא עם מוריס אברם.

(ב) צירונה-גזענות. אמר שמוריס אברם כבר שמע את דעותיו האישיות בגנות החלטה זו. הוא מציע להכנן פעולה מתואמת של ישראל ויהדות העולם, ומסע מתואם כזה עשוי להצליח. השנה אינה מתאימה בשל היות גרמ"ז נשיאת העצרת ו"זה אינו אידיאלי בשבילכם". למאלה מתייחיה מוכן להתראיין אישית כהבסחהו, הגיב כי מקום לכך ברבע זה ובחלל הריק ראוי לעשות זאת כשהפעולה המתואמת תהיה כשילה. כאיש ציבור ברור לו שפעולה כזו דורשת זמן, חזר כמה פעמים על כך שיהיה מוכן להצהיר על דעתו האישית בזמן מתאים, וכי במקום היה פועל במרץ, ובפעולה מתואמת, לקראת המסרה. זו עצתו האישית.

(ג) כתב התאמנה הדגיש שרק 25 אחוז הצביעו נגד ישראל (זו כמובן חסונה לא לגמרי מדוייקת: - אמה שרק 40 הצביעו בגדינו; אך לעומת זאת רק 77 הצביעו איתנו ואילו 16 נמנעו 2/...

אישור:

שם השולח:

תאריך:

2 2 3 2 2
 שיה החד אלה א/א/א ח'יין ג'33א בינא א/א/א 2
 סיבא אעא איה

דח"פ: 2	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ת"ר: 2
סוג כסחובני:		מ"ר: 2
תז"ח:		א ל :
כר 0120 / 26		ד ע :
		מ"מ :

- 2 -

17-1 נעצרו). זהו מספר קטן של מצביעים נגד ישראל, אמר כי יש לזכור זאת גם בהקשר לדיון בציונות-גזענות. אמר כי כבעבר ימשיך לפעול מאחורי הקלעים וגם כלפי בריה"ם (בהקשר זה לאדניברסליוח האו"ם והן לתהליך השלום במז"ח).

ד) יחרת בריה"ם, אמר כי במסגרת הדיונים "פועידה הכי"ל המפורסמת" הנאי ישראל לבריה"ם הם זכויות וזכות עליה-ליהודי בריה"ם, ויחסים דיפלומטיים עם ישראל. דרישה אלה נמצאות בחודעת בריה"ם ולכן רואה הנושא כמדיני. לדעת המזכ"ל הנושא הוא הומניטרי סהור, וראוי לספל בו כמישור זה. היעדר זכויות אדם הוא סרבדיה אנושית וצריך להציג הנושא כך - ולא כבעיה מדינית. הרחיב הדיבור בנושא זה.

ה) כמהלך השיחה הועלו ע"י מוריס אברס וכמה משתתפים נושאים גם נושאי ה"ייחוד לרעה" ו"קריאת גנאי", אי כינוי מדינות בשםן והתבטאויות אנטישמיות.

ז) המזכ"ל טיים נאמרו כי יכולים לסמוך עליו בכל זמן, ויעשה ככל יכולתו להפעיל השפעתו החיובית, ובמיוחד בינם לבין מדינות. סיכם השיחה זו ישיבה טובה ומופילה.

נאו"ם

אישור:

שם השולח: י. כיון

תאריך: 6.8.87

תחילת:	מחלקת הקשר ניו-יורק	1
אגוד טלפונים:	טופס מברק	3
ת"ח:		א ל : המשרד
0'6/300		
נר :		ר ע :
0133		
		תחילת : 11:00, ניו יורק
		סעיף, דק: טעם"א

NEWS SUMMARY AUGUST 6, 1987

EDITORIALS

ND " Troubled Israel: All Arabs Go Home?" Kahane's bizarre prescription for transforming Israel into a totally Jewish state has found favor with some Israelis. Recently, two members of Shamir's ruling Likud bloc have made statements at least partially endorsing this harebrained proposal. It is not an idea appropriate to a pluralistic, diverse, democratic nation like Israel. (Cabled)

COLUMNS

ND-Pfaff "The US Is Way Over Its Head in Persian Gulf" There are intelligent men in Washington, but those in charge of foreign policy have nearly all lacked the insight into international relations, and the sensitivity to history's influences, that successful policy requires.

PRESS REPORTS

POPE WILL MEET US JEWS

NYT-Berger p.1-The Pope has agreed to meet at the Vatican with Jewish spokesmen who are upset over his meeting with Waldheim. The invitation is for the end of this month or the beginning of August. Elan Steinberg said the invitation to the Vatican would not immediately end threats by leaders of Jewish groups to boycott the Miami ceremony. (Cabled) (ND-Baum; NYP)

JORDAN BUYING MIGS

ND-wire-Jordan is negotiating with the Soviet Union to buy advanced MIG fighters after being refused permission to buy US built fighters, Jane's Defense Weekly reported.

Handwritten notes at the bottom of the page, including the date 6.8.87 and other illegible markings.

133 2/3

STATE DEPT MOVES TO TIGHTEN TRADING WITH IRAN/SAUDI COOPERATION

NYT-Scioline p.1-In an effort to further isolate Iran, the Reagan Administration is moving toward more severe restrictions on trade with that country. A US official confirmed that a Saudi minesweeper would enter the Gulf and asserted that the Saudis have been "extremely cooperative" in assisting the US.

US SEEKS TO LOWER MILITARY PROFILE IN GULF/IRAN PLANS ATTACKS

WSJ-Kempe-The Reagan administration, fearful of increased terrorism by Iran, is trying to lower its military and diplomatic profile in the Gulf even while increasing its military presence. The Administration will talk less about what they are doing militarily and let Europeans and Arab friends take more responsibility for diplomatic initiatives aimed at ending the Iran-Iraq war.

NYT-Engelberg-US intelligence has detected evidence that Iran may be preparing attacks on American installations abroad and possibly within the US.

BIPARTISAN CONCERN OVER GULF POLICY GROWING/US COPTERS ON WAY

ND-Sloyan-Reagan's showdown with Iran is causing misgivings among Republican supporters as well as Democratic critics and European allies. There are mounting concerns that the administration is staging its biggest military confrontation in the Mideast tinderbox since Reagan's ill-fated stand in Lebanon.

DN-AP-The Pentagon has decided to dispatch Army helicopter gunships to operate aboard Navy ships in the Gulf in yet another move to protect Kuwaiti tankers.

GULF SHIPPING UNAFFECTED BY IRAN

ND-wire-Iranian Revolutionary Guards on maneuvers in the Gulf launched a submarine and readied missiles for firing in the event of an attack, Iranian officials said. But shipping sources said traffic in the waterway was normal despite Iran's threats.

EASTERN GULF COUNTRIES ALARMED

NYT-Cowell (Abu Dhabi) Apprehension has grown in the eastern end of the Gulf that Iran is a neighbor that cannot be accommodated but is threatening to be defied. Within the UAE, a view has grown that appeasement does not deter Iran from intimidating smaller neighbors.

KING FAHD VOWS STRONG DEFENSE

NYT-AP-King Fahd, in his first public comment on the riots last week vowed to defend Islam's holy places. In what was seen as a conciliatory gesture, Fahd did not mention Iran by name in connection to the riots.

REPOTER SAYS THERE WAS NO GUNFIRE IN MECCA

NYT-special-An Indian journalist who says he witnessed the clashes at Mecca reported that no shots were fired during the incident and that the casualties occurred largely during a stampede.

133

3/3

MARINES TRAIN FOR SWIFT RAIDS AND HOSTAGE RESCUES

NYT-Halloran-Over the last two years, the Marine Corps has quietly trained amphibious battalions that can be deployed overseas to mount commando raids, to evacuate American diplomats from besieged embassies and to help rescue hostages captured by terrorists.

STARK RETURNS HOME

NYT-Photo of the Stark returning to its home port in Florida. Relatives were on hand to greet to returning sailors. (all papers)

PAKISTAN REJECTS ATOMIC INSPECTION

NYT-Gordon-Pakistan has rebuffed renewed suggestions that it will allow inspection of its nuclear sites to demonstrate that it is not making nuclear weapons. (Cabled to Paran)

OBITUARIES

NYT-Yehuda Rosenman, the director of the Dept. of Communal Affairs at the American Jewish Committee for two decades, died of brain cancer. He was 69 years old.

NYT-Harav Moshe Steinberg, the rabbi who was head of the Beth Din of the Rabbinical Council of America died of a heart attack. He was 86 years old.

Laura Kam
ITONUT
NYC

0 1 0 0 0 0 0 0

שגרירות ישראל / נושיונגטון 17

דף מחוד דפים

סוג בטחוני גלוי

אל: המשרד

דחיסות רגיל

111

תאריך/ז"ח 6 1000 באוגוסט

מס' מברק

אל: מצפ"א . מנכ"ל אוצר

דע: מע"ח

סיוע חוץ

להלן מאמר מערכת הינושינגטון פוסטי" מהיום.

קונגרס-עחונות

Foreign Aid Game

THE FOREIGN AID program is being ground up by the budget process. Just about everyone agrees the appropriated funds aren't enough to support U.S. policies abroad and are poorly distributed besides; too large a share—nearly 40 percent—goes to Israel and Egypt. Other recipients, equally worthy, are being pushed aside.

The administration's response is that, here as with defense, Congress should extract the necessary funds from other areas of government—domestic programs. But these have already been pretty well plucked, and the Democrats rightly say that the president should finance his defense and foreign policies with a tax increase. The foreign aid budget has thus become a hostage in the larger dispute over fiscal policy.

Until that is settled the proper course would be to reallocate the funds now available, to spread the shortage. But Congress and the president each find it useful to chide the other for squeezing the vulnerable recipients, and neither can bring itself to propose a cut for Israel. An example occurred in the markup of the current foreign aid appropriations bill last week. Subcommittee

chairman David Obey proposed minor cuts in aid from last year's levels for both Israel and Egypt—for Israel, \$36 million out of a \$3 billion total; for Egypt, \$26 million out of \$2.1 billion. He did it not for great and lofty policy reasons, not even particularly in the name of fairness, but, as he himself admits, in an old-fashioned effort to circumvent the congressional accounting rules and get a larger program for a smaller appropriation.

Some appropriations, including aid to Israel and Egypt, are spent relatively quickly, others not. Under the rules, Mr. Obey could appropriate more if he shifted money from fast-spending accounts to slow, and that's what he was proposing. The small amounts taken from Israel and Egypt, plus some other such maneuvering, would have translated into about \$765 million more for other beneficiaries, he estimates. But the chairman says that 1) the administration balked and 2) so, as the word leaked out, did any number of congressmen, who begged him not to put them on the rack with his proposal, which he finally dropped. It was not an inspiring show.

מס' 311-3
 1
 2
 1
 1
 3
 3
 2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ש"מ 11

ירצ"א

**

**

**

**

חוזם: 3239, 8

אל: רוש/144

ת-: המשרד, תא: 060887, ח: 1516, ד: מ: ט: ג: ש

ב: ד: 8

שמור/מיידוי

פלסטינים אמריקאיים.

א. KALIL SHATARA, ארח ארה"ב הנשב שיקגו נולד ברמאללה.

א) ביקר בישראל מספר פעמים אך באחרונה, אשתד לא הותר לו להיכנס.

ב) אמש הגיע לנתב"ג ושוב נאסר עליו להיכנס. הוחזק בנתב"ג במשך הלילה ובשלה חזרה.

ג) הקונב"ל לייננינגר ביקש מבישה דחופה שהתקיימה היום, ציין כי נודע לו זה עתה ששטארה בדק בקונסוליה בשיקגו קודם צאתו וכאמר לו שלא יותר לו להיכנס ארצה. החלטתו לבוא למרות זאת הוגדרה ע"י לייננינגר כחוסר אחריות. זאת ליושטבס.

ד) יתר השיחה עם הקונב"ל הוקדשה לחילופי דיעות על הטיבול המשותף בעתיד במקרים בשיתים של נושים וערבים אמריקניים. הוסבר לקונב"ל מונחו הצפוי של מנגנון הטיבול מצידנו (מבוסס על צוות תורניים ממשרדים שונים בתיאום, והכרונת הח"מ'). הוסברה לו כמו כן גישתנו לאמור: לא נוכל להתערב בשיקולים של הגורמים האחראים בארץ בנושאים בטחוניים ואחרים אך נפעל להנהיג טיבול דיחם נאותים בנתב"ג ובגשרים.

ה) לייננינגר הסכים דאמר שנוכח כי אכן חל שיפור בטיבולנו בימים האחרונים ודונה על כן למחמ"ד.

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI

RE: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ב. מחמד ערמאת, תושב ארה"ב (כרטיס ירוק). משמחתו ברצועת
שדה. לפני כ-3 שבועות הגיע לביקור והוחזר.

א) ליינינגר צילצל הערב, לאחר פגישתו ולשיל לאמר כי
מחמד טלפנו זה עתה למסור כי מחמד ערמאת הגיע תוך כמה
שעות על סמך הודעה שקיבל ממשמחתו כי אישור כניסתו
הוסדר. הקונכ"ל הומרץ לשעות המידב בשרויות המתאימות
לאפשר כניסתו.

ב) לאחר סידרת טלפונים שלא איפשרו לאתר בשעה כזו אישור
כזה, אם אכן ניתן מסדתי ליינינגר כי במידה ולנוסע אין
אשרה דאין אישור לא יורשה נכראה להיכנס לישראל, אן אוכל
להבטיחו כי היחס אליו יהיה הוגן וטביר עד לבירור עניינו
בתחילת יום העבודה מחר. הקונכ"ל הודה והוסיף כי לא ציפה
ליותר.

ג) בשעה לפני הנחיתה טלפן ליינינגר שוב לאמר שעוזרו
קיבלו הודעה ממשרת נתב"ג כי משמחת הנוסע הגיעה למגשו
והביאה אישור הממשל הצבאי. הודיעה כי הנוסע מצוייד
באשרה. משמע אין בעיות.

ד) הקונכ"ל סיכם את יום הלטפונים הזה באומרו כי ישביר
למחמד את דעתו על הוראתם הגהולה והמיוזרת.

ג. הנ"ל מוברק בפירוט מסוים המעט להמחשת הנוצרות בעיות
מלאכותיות שלא על ידנו.

הדרס

רד

תמ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, הצמא, הורס, טייבל, קונס, ליאור,
גזתיס

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by noise and low contrast.

קונסוליה כללית של ישראל

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
ATLANTA, GEORGIA 30365-3801

צפן ארנון
[Handwritten signature]

Phone (404) 875-7851

805 Peachtree St., N.E.
Suite 656

195/א

י"א באב תשמ"ז

6 באוג' 1987

לכבוד

עורך "מכתבים למערכת"

"הארץ", רח' שוקן 21

תל - אביב

עורך נכבד,

מדריך לקונסול בארה"ב

מאמרו של ע. אלדר מיום 31.7.87

תמהני, כיצד הגיע לידי עקיבא אלדר דו"ח מסווג, שנשלח למתי מעט במשרד החוץ. אין זאת שאחד ממקבלי הדו"ח, שדעותיו הפוליטיות נוגדות את שלי, העדיף לעבור על החוק, ובדרך של הוצאת דברים מהקשרם שיבש את דברי וכוונותי, ובלבד להכפיש שמו של יריב פוליטי.

הדו"ח הוא טודי, ומקיף שורה ארוכה של פעולות ו/או המלצות על מספר רב של עמודים. המדליף ערבב היוצרות, וקשר בצורה מלאכותית סעיף המדבר על שיקום השכונות עם הצורך בהבאת קבוצה של מנהיגים שחורים מארה"ב לביקור בארץ, הוסיף פרוש משלו, כאילו "ערבים ושחורים הולכים אצלו ביחד" ... ולכן זו טענה מגוחכת, הנוגדת את חינוכי ואמונתי, שהכל שווים לפי החוק - כאזרח כגר הגר בחוכנו ...

אין זה מקרה ראשון שמישהו במשרד מפיץ שמועות כזב כלפי שליחי המדינה העושים כמיטבם להגן על האינטרסים החיוניים שלנו, כל האמצעים כשרים בעינתם ובלבד שיוכלו לנגח יריב פוליטי.

ראש הממשלה שמיר עקב מקרוב אחר פעולותי ואין לו צורך בהמלצת כתב "הארץ" שאינו מכיר את הח"מ, על טיב עבודתו יעידו הפעולות בשטח, המכתבים הרבים שקבלתי מראשי מחלקות, מהמנכ"ל לשעבר וכו', ולא לי להוסיף בנושא זה.

בכבוד רב

[Handwritten signature]
יששכר קציר
קונסול כללי

העתק: לטכת ראש הממשלה
הנהלת משרד החוץ

קונסוליה כללית של ישראל
 CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
 ATLANTA, GEORGIA 30365-3801

Phone (404) 875-7851

805 Peachtree St., N.E.
 Suite 656

194/א
 י"א באב תשמ"ז
 6 באוג' 1987

אל: המפקח הכללי, לידי מר נבון
 דע: מר יעקב בירן, סמנכ"ל
 לשכת מבקר המדינה, ירושלים
 מאת: יששכר קציר, הקונסול הכללי, אטלנטה

רצ"ב קטע מ"הארץ" מיום 31.7.87 ותשובתי לעורך העיתון מהיום.

עפ"י בקשת הנהלת המשרד שלחתי ב - 1.7.87 דו"ח סיכום שרות למספר מצומצם של ראשי מחלקות. תמהני, כיצד זה הגיע תוכנו לידיעת עקיבא אלדר.

אין ספק בלבי, שמינויי לפני ארבע שנים על ידי רוה"מ, יצחק שמיר, גרם צער לכמה פקידים במשרד, שדעותי הפוליטיות כצנינים בעיניהם. אם החליטו לארוב לי פוליטית, שיחזקו בצורה הוגנת. אך לפרסם מדו"ח סודי?? היכן האחרייות הממלכתית? במקום להתיחס לטיב עבודתי, נאלצו פקידים מטויימים להעליל עלילת דם נגדי, לאמור: עירבבו הצורך בטיפול בקהילה השחורה בארה"ב - והרי זו מדיניות המשרד - ליחס למיעוט הערבי...

לא מפיהם אלמד כיצד יש לנהוג כלפי בן-מיעוטים, יתא מוצאו אשר יהא אנשים אלה מוכנים לוותר על ליבה של א"י, ובלבד שיעזרו להם להפטר ממאות אלפי תושבי יש"ע. מי, איפוא, מתיחס אל הערבים בזלזול?

בדו"ח הרי כתבתי מפורשות, כי "שני העמים יחיו בארץ לנצח", תוך כיבוד הדדי

אני מבקש ותובע מהנהלת המשרד למצוא הפקיד ולהעמידו לדין משמעתי על עבירה על החוק.

העתק: לשכת ראש הממשלה ✓

בברכה,
 יששכר קציר
 קונסול כללי

מחלקת הקשר ניו-יורק	מס' 4
טופס מברק לבונה	מס' 4
מנהל סוכנות, מנהל סוכנות	
מסנכ"ל אר"ל, מנהל הסוכות, הסוכות והסוכנות	
ירושלם בי"ן, באר"ם	
המס' 051700	
מס' 0105	
אול 25	

בניית המורה"כ בירדן עם יו"ר ועדת הנציאים
 למה ליבנותכם דו"ח שהעביר לי היום סורים אכרם.

ברכות

ישא שיהא עם לבנו
 אורה דיבון נאן
 סונאנה אנסה
 לעפע אר מעים
 אפנס למאנ
 קוצינה הקינן
 אונאנה לבין

דיבון
 (פנור לאיסו)
 גויסין

מס' 2 3 3 2
 מס' 2 3 3 2
 מס' 4 3 4 1

0105 25 $\frac{2}{4}$

Morris B. Abram's meeting with Ambassador Suddarth
Wednesday, July 29, 1967

I met with the Ambassador to Jordan, Rosco Suddarth, at his request. We spoke for approximately one and one-half hours. Suddarth began by relating his history. As I, he was a Rhodes Scholar; he spent many years in the State Department; served, amongst other places, in Beirut; spoke and wrote Arabic. As I listened, I concluded that he was (in no derogatory sense) an Arabist.

The purpose of his visit was, I think, two-fold. One, to invite me to come to Jordan once he was seated in his embassy, provided he could obtain the permission of the King of Jordan (with whom he seems to have an easy relationship); and two, get me to look with favor upon the International Peace Conference as proposed by Peres. I listened attentively, for he is a very reasonable sounding man, and at the conclusion of his presentation, I asked whether he had seen the Op-Ed piece by Moshe Arens which had appeared a few days earlier in THE NEW YORK TIMES. Surprisingly, he had not. I got the article and went over it with him, paragraph by paragraph. Suddarth thought that Arens had raised good questions, but he felt that time was running out and the

Mr. Suddarth

0105

1/25 3/4

opportunity for peace, however elusive, is more present today than it might be later.

While Suddarth did not expressly disassociate his views from those of the State Department, he certainly did not pretend to speak for the Secretary or the Administration. Nevertheless, I have to believe that his views represent that of a significant segment of some echelons of the Department of State. I told Suddarth that if I should accept the invitation, which he would hope to obtain, I would insist upon being accompanied by, at least, Malcolm Moenlein -- perhaps others -- going so far as to mention that in February and also March 1988, the Conference of Presidents would be in Israel. I made no commitment, however, for myself or anyone else. The conversation was friendly and I told Suddarth that the Presidents's Conference would take no position on the matter in which the Prime Minister and the Foreign Minister was in disagreement, but that I had heard a number of members say that they agreed with what Henry Kissinger said in the Helman memorial lecture -- namely, that he (Kissinger) agreed with Shamir on the procedure, and Peres on the substance.

I told Suddarth that I had deeply resented, since 1964 when I visited Israel as president of the American

[Handwritten mark]

0105 / 25 - 4
4

... Jewish Committee, that I was not permitted by Jordan to exercise my rights, as an American citizen, to go to the Old City or upon Mt. Scopus -- a right which also existed under the Armistice agreement. Suddarth did not dispute the fact that under the Israeli administration, the rights of cross visitation to the shrines was scrupulously observed, as they had been unscrupulously violated when Jordan had possession.

M.B.A.

/v

- cc: Amb. Bein

- Amb. Moshe Arad
- Mr. Malcolm Hoenlein

[Handwritten mark]

17

פנייה / דו"ח / דו"ח / דו"ח

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג מסמך: גלוי

דחיסות מיידית

תאריך/זמן: 16:30 5 אג' 87

מס' מברק

המשרד + בטחון

17

102

אל: מצפ"א

דע: מנכ"ל אוצר, מקשיח - משהביט

ביח הנבחרים - סיוע חוץ

1. היום (5) הסתיים עוד שלב בתהליך הסיוע, כאשר ועדת החוץ (סוף סוף, אחרי דחיה מאז אפריל) הצביעה, כמעט פה אחד, למעביר את הצעת החוק המתוקנת שגיבשה למליאה, מתוך כוונה להגיע לידי דיון במליאה מיד אחרי הסגרה, המתחילה בסוף השבוע ותמשך חודש.

2. בגרסה שעברה היום נמצא מלוא הסיוע המבוקש לישראל וכן התיקונים הנוגעים לנו.

3. כדי לזכות בתמיכת הרפובליקנים בוועדה שינו הדמוקרטים את גרסת החוק שנדונה באפריל במידה מסוימת. לדוגמא, שובו תיקוני טוריסלי והמילטון, צומצם הסיוע לאפריקה, ועוד. בנוסף הוחלט להחליט את ה-ARF מתוך תקצוב סיוע חוץ, להגדיל הכספים למדינות זכויות הבסיס ועוד. הוסכם שעדיין יש מקום לעוד דיונים עם הרפובליקנים במהלך הסגרה כדי לשפר סיכויי ההצלחה במליאה בספטמבר.

4. מחר (6) תקיים מליאת ועדת החקצבות דיון על הצעת החוק שגיבשה ועדת המשנה לפעולות זרות בראשות אובי, בשבוע שעבר. הרפובליקנים מחכוונים להגיש תחליף להצעת אובי אולם גם בו כולל מלוא הסיוע לישראל נמצרים.

לגה היצ
טובה הרצל

עמ"מ 2
המ"ג 3
לש"ד 1
מ"א 1
מ"ב 1
ל"ה 1
ל"ו 3
ל"ז 3

המסד, בטחון, מטי"ן

112

9

97

105

אל: שהב"ט
דע: מנכ"ל מדיני
רמטי"ן - ניו יורק
מנהל מצפ"א

שיחת השגריר עם מזכיר ההגנה (5.8)

וינברגר ברר את השגריר ואחל לו קליטה נעימה. השגריר ענה שמביא עמו ברכות אישיות משהב"ט ווינברגר ביקש להעביר ברכותיו הוא לשר. השגריר אמר בתום דברי הנימוסין כי הרגשתו משיחות העדכון שיט האטה בפעילות הביטורלית. וינברגר ענה שגם הוא וגם שולץ היו עסוקים וטרודים בנושא הקירות איראן. כך נוצרה התחושה של קצב מואט, ארמיטאג' הוסיף שהם מצפים להחלטתנו בעניין הלבניא. עצם קבלת החלטה להמשיך בפרויקט העכב ומאיט, שתוף הפעולה כי לא יוותרו כספים ולא יהיה על מה לדבר. These won't be need to talk about military priorities וינברגר הוסיף כי שוחח ב-1985 עם השר שרון אך לא הצליח לשכנע ("אתה יודע הרי כמה קשה לשכנעו") גם ארנס הוא ממנהיגי התכנית הוסיף וינברגר וגם אוחו לא ניחן לשכנע. הרגשתו, אמר וינברגר שרובין מבין את הקשיים שיווצרו כתוצאה מהקיצוץ במשאבים אם יוחלט להמשיך ב"לביא" מעבר לכך יש חשובות לבעיות הבטחון גם במטוסים אחרים יותר זולים. השגריר ארד אמר שהשיקול הוא לא רק צבאי אלא מדעי טכנולוגי וכלכלי. וינברגר העיר שהוא מבין הסיקולים אך המגבלות התקציביות הן שמכריעות את הכף ואם הבטחון כאמרו אפשר להשיג גם במטוסים אחרים. ארמיטאג' הוסיף שאחרי ההחלטה והוא מקוה שהיא תהיה החלטה "טובה" נוכל לגשת לדיון במסגרת JASP והוא הוסיף You have re-ordered the relationship with the Pentagon. You are talking to us on economic priorities.

לשאלת ארמיטאג' אמרו השגריר וירון כי ההחלטה תקבל קרוב לודאי במהלך חודש אוגוסט. הח"ם אמר שיש אפשרות סבירה לעדי שהחלטה תהיה להמשיך ויש צורך לדאוג להמשך שה"פ

1
2
3
3
2
 1033
 1
2
3
3
2

ס. פ. ס. מ. כ. ר. ק

דף 2 מתוך 4 דפים

105/27/8 -
2/2

סוג מסמך

תאריך

מס' מסמך

מס' מסמך

גם נמצא כזה .

השיחה הסתיימה בהדגשת חשיבות היחסים האסטרטגיים הנן על ידי השגריר והן על ידי

וינברגר.

נכחו בפגישה, שנמשכה 25 דקות, ארמיטאג' סנדי צ'רלס בוב טיילור ועוזרו של

המזכיר. מצדנו נכחו הנספח ע. ירון והח"מ.

צרו

לגבי 30/10/84 ארכיב

פ. כ. ר. ד. ס. ד. 1. 0

נגרירות ישראל / ווישינגטון

דף 1 מחוד 2 דפים

סוגו בטחוני כלמיים

אל: המפרד, בטחון, ניו יורק

רגיל דחיסות

13 86 101

תאריך/זיח 5/17/87

מס' מברק

אל: מצפ"א, מע"ח

דע: יועץ רח"ם לחקשורת, יועץ סה"ט לחקשורת
ניו יורק

5.8.87 תדרוך דובר מחמי"ד ליום

Q Is Charles Hill's visit to Israel that you talked about yesterday -- I see you smiling. You said he's going in the near future, and you can't provide a date because of our normal concerns for people going into the region. You're not concerned about Americans going into Israel?

MR. REDMAN: My general rule on any official Americans traveling, not only in the Middle East, but lots of other parts of the world, are that I don't provide their itineraries beforehand. And I am sticking to our standard practice.

Q There is no real fear on the part of any American official going to Israel, is there?

MR. REDMAN: I don't know of any --

Q You don't of any fear. All right. When was this Hill's trip planned? When was it first -- when did it first come out, that Hills should go to Israel? Keep in touch with the leadership --

MR. REDMAN: I don't know when. I don't know when the planning began.

Q You don't know -- did --

Q -- publish this --

Q Well, go ahead. You'll break it up for me, and you won't have to --

MR. REDMAN: You're the only one, I think, who's going to be interested in this question. You weren't here yesterday.

Handwritten notes at the bottom of the page, including the name "Redman" and various numbers and symbols.

101/86/13

2/2

Q No, but I read the transcript, and I listened to it. And some of it was --

MR. REDMAN: You know it all, then --

Q No, well, there's more to it. Secretary Shultz, about two weeks ago at a dinner with about 13 Jewish congressmen, said that he would like to see a two-day conference -- at least, that's the way it was reported to me -- a two-day international conference, at which the Soviet Union and the Republic of China would recognize -- People's Republic of China -- would recognize Israel. And then, quit. And that would be all they would -- there would be to the conference. Can you confirm that, or say anything about that?

MR. REDMAN: The Secretary has spoken any number of times, on the record, concerning the question of the Middle East peace process, and that role that a properly constructed international conference might play. That's all there for you to see. That is his position, and it's very clear. It hasn't changed.

Q To see whether the conference would lead to bilateral direct talks --

MR. REDMAN: That's correct.

Q In the last weeks, the Israeli press including those expressing the ideas of Mr. Shamir and those expressing the ideas of Mr. Peres, were very critical of Mr. Murphy. Does this have anything to do with the choosing of Mr. Hill to go to Israel?

MR. REDMAN: Absolutely not.

Q I just want to ask you, Chuck, how long will Mr. Hill be in Israel? And does the Persian Gulf -- is the Persian Gulf matter a part of the keeping in touch with the Israeli leadership?

MR. REDMAN: He'll be there for a few days.

Q And the Persian Gulf?

MR. REDMAN: And his discussions will be on a variety of issues.

Q Do you have information to confirm the report that Jordan is negotiating with the Soviet Union to get -- to buy MIG-29 fighters?

MR. REDMAN: No.

[Handwritten signature]

סגירות ישראל / נושיו

ס ו ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני עמור

דחיפות מידי

המשרד

073

תאריך/ז"ח 1700 4 אוגוסט

מס' מברק

אל: מזחיים

מצפ"א

סיוע ארה"ב ליו"ש

צלצל פיל וילקוקס. אמר שהצליחו למצוא 23 מיליון דולר מתקציב החגנה עבור מימון פעולות ירדן בתחום "איכות החיים" ביהו"ש בשנת התקציב 1986. ביקש "סיוע אוהדי" גם נוכל באישור הקונגרס לכך.

188311
ערן

2 שמה
3 מוגל
3 גל/אנס
1 ביין
2 גל/אנס
1 סילא
1

2871

תאריך: 06.08.67

משרד החוץ-מחלקת הקשר
3880/2

דף 1 מס' 2
עמק 4 תון 30

נכנס **

**

הודעת: 8,2871

אל: המשרד

מ: 75, תא: 040867, זח: 1630, דח: מ, ט: ג: ט: 10

נד: 8

נדוי ביותר/מידוי

אל: ממנכל מדיני

משיחה עם דניס רוס

א. שלוחות היל

החשוב בשליחות הוא האישיות שנבחרה. אין איש המזדהה
היום עם שולץ יותר מאשר צ'רלי היל והמסר משום כן
ברור-שולץ מעורב אישית בתהליך השלום ואין כוונתו
להרפות. כוונתו של שולץ היא הן להשיג והן לשמור
מה ניתן לעשות כדי לקדם את התהליך. רוס אמר שלקחו
בחשבון שיהיה פרטום תוך כדי או אחרי הביקור אך הופתעו
ממהירות ההולמה.

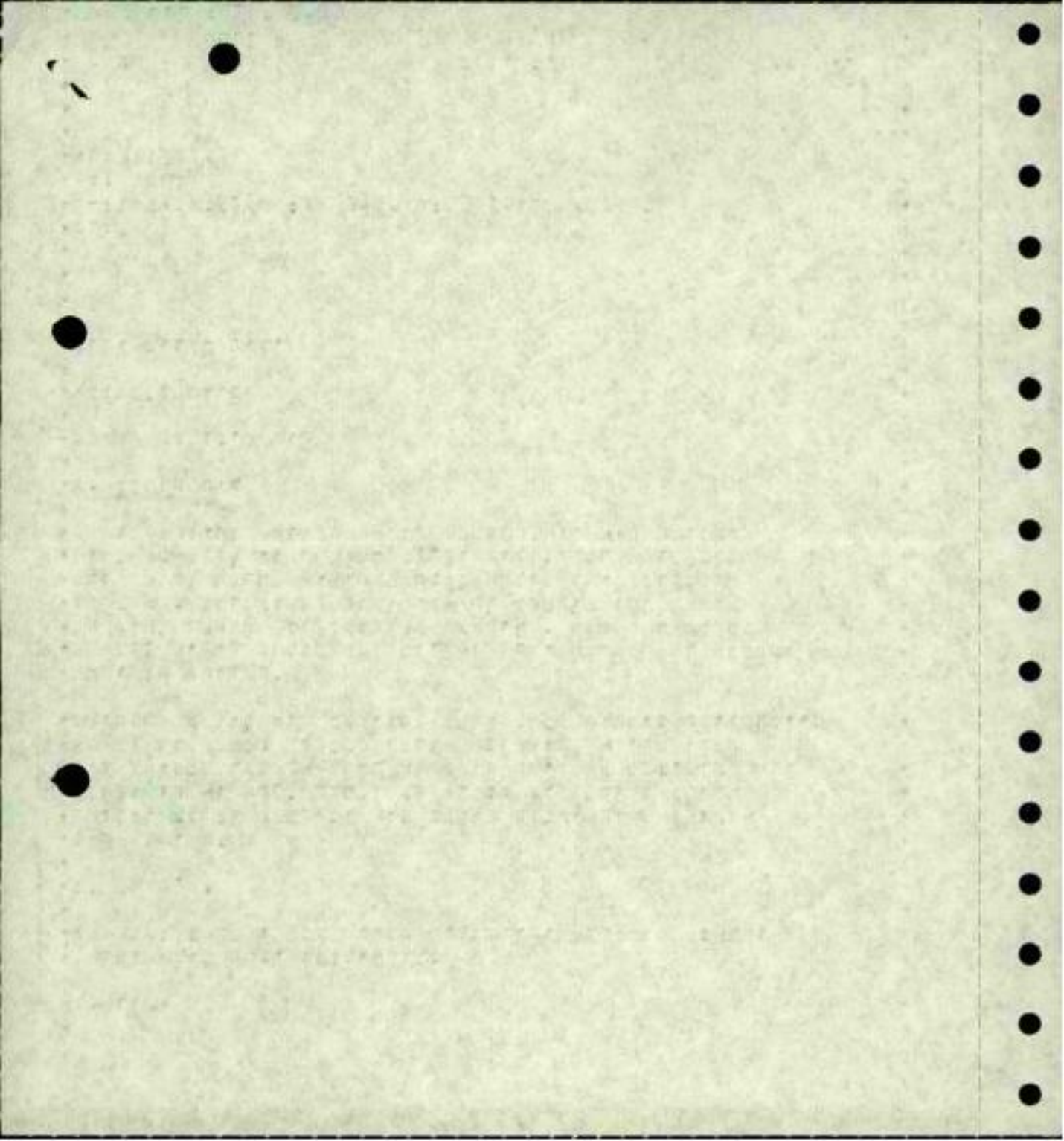
בשיחות מתכוון היל להתייחס גם למערכת היחסים הביילטרליים
אם כי רוס נמנע מלהכנס לפרט נושאים אליהם ירצה
יל להיכנס וגם לא ברור אם תהיה התייחסות סמבזימית
נושא זה או אחר. חזרתי בהקשר זה על דברי השגריר
למזכיר על כך שכמה נושאים בתחום הצבאי הוקפאו והוא
ביקש רשימה.

ב. בריה'ס.

לא שמעו בשלב זה כל תגובה מהסובייטים לדברים שנאמרו
בשיחות בין מרסי ופוליאקוב.

ג. ארועי מכה

0109

* לדברי רוב היה הסעודים מוכנים לארוע אם כי יתכן שלא
* למימדיו והוכחה לכך היא מציאותם של אנשי התקשורת
* שצלמו את כל הארועים והפיצו אותם במהירות רבה ברחבי
* העולם הערבי. הסעודים היו נחשפים בדעתם להעביר מסר
* לאיראנים שאין בדעתם להראות "רכים" מול פרובוקציות
* מסוג אלו שקרו בעבר כאשר האיראנים הבריחו במזווית
* נשק לתוך ערב הסעודית. לדבריו, תיתכן עדין הדגעת המצב
* ואפשר שהסעודים יחזרו על מה שעשו בעבר כאשר אחרי
* הפלת המטוס האיראני שגרו עליה מיוחד לטהרן .

* רוב אמר שיהיה מעניין במובן לראות את השמעת מאורעות
* מכנה על התנהגות מזינות האזור. סודיה יצאה בתגובה פרו
* סעודית ויולי מגיבה כאן על פעילותה של איראן בלבנון

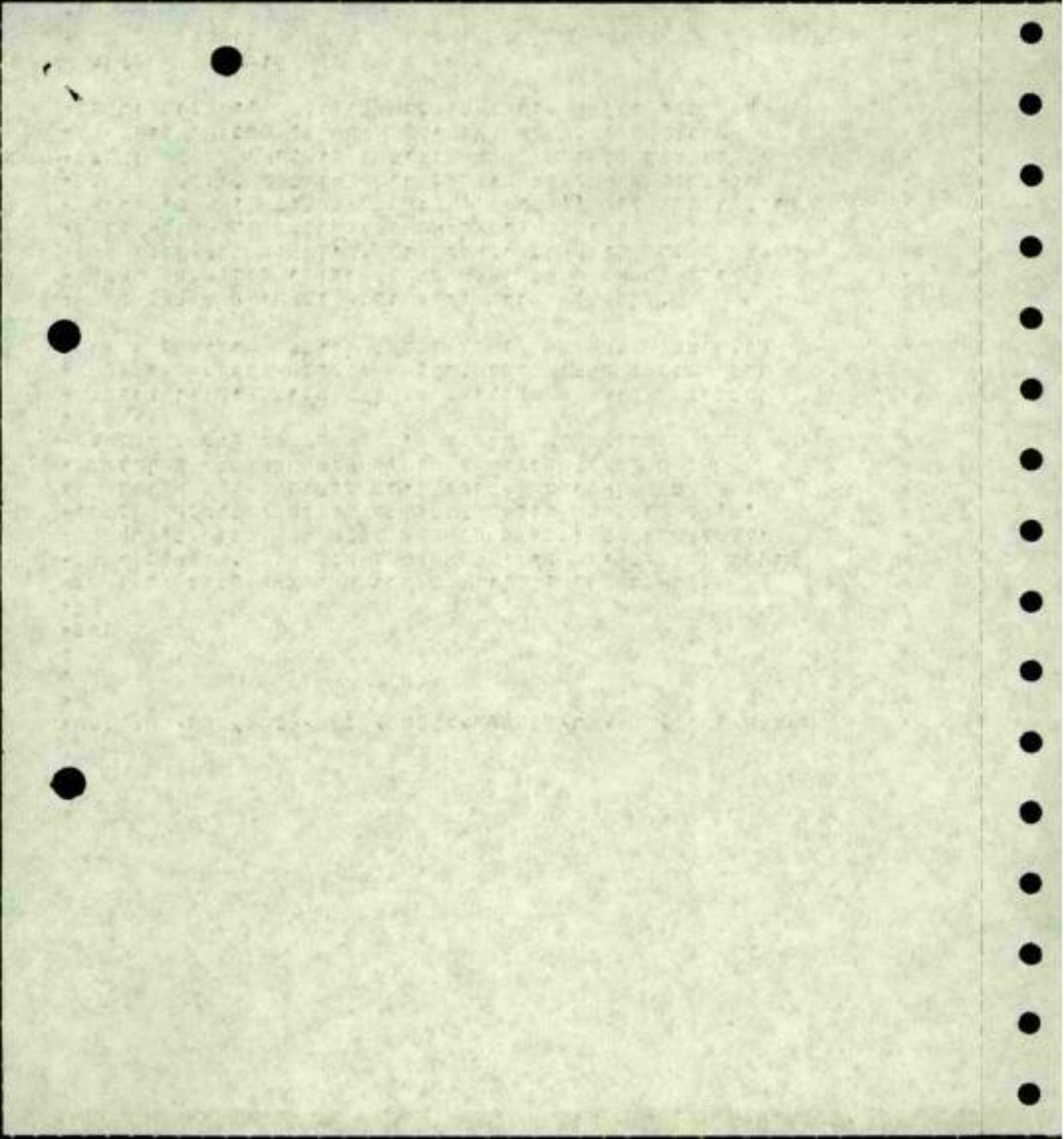
* לשאלתי בטנין השמעה שלילית אמרית על מעורבות ירון
* בתהליך הפלום אמר שלא קלטו כל אותות על כן מעמאן
* אין דווקא בשל הארועים צדין להוכיח לאיראן שהם לא
* יוכלו להנתיב המהלכים למדינות האזור המוכנות ל"מי
* עם ארה"ב. רוב אמר שבשלב זה לא מתוכנן ביקור של שליט
* ערבי כלשהוא. הוא ענה לשאלה ספציפית שלי על מהו וראו
* גט דורי דורר מחמ"ד הבורקר בעניין ביקור מרבארק.

* ערן

* חפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכלר/מרבז, רט, אמן, בירן, מצפא

משרד החוץ - מוחלטת הקשר

5511

ט ו פ ס מ ב ר ס

סגירות ישראל / נוסינגטון

דף 2 מתוך 2 דפים

74 2/2

סוג בסחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

ב. בשיחה עם סנטור די'אמאטו תוא הנטיח, בניגוד גמור לשיחה שעליה דווחתי בסעיף
הקודם שאין ולא יתיה שום קיצוץ בסיוע לישראל ושאין לדעתו כל צורך בכך.

10318
ערו

ס ו ס ס ו ס

מגידות ישראל / נושיוגסון

דף 1 מתוך 2 דפים

סווג בטחוני כלמיס

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

דחיסות רגיל

7 48 071

תאריך/זמן סוף 4.8.87

סס' מברק

1/2

א דיקון
צ'רלי היל

אל: מצפ"א, מע"ח

דע: יועץ רחיים לתקשורת, יועץ שתבי"ט לתקשורת
ניו יורק

תדרוך דובר מחמ"ד ליום 4.8.87

Q Can you confirm that Shultz is sending his executive assistant, Charlie Hill, to Israel on a mission of some kind; and if so, what the purpose of it is, and the date, and whether they'll be -- they're talking about a visit by Shultz to the region as well?

MR. REDMAN: Charles Hill will travel to Israel in the near future. I can't provide the dates because of our normal concerns for people going into the region. He will be going for informal discussions on a variety of issues. I don't want to downplay it, because it is important that we stay in touch with the kind of people that Mr. Hill will be seeing, but that is really the nature of his mission, to stay in touch, in this case with the Israeli leadership.

Q Why does he have (?) to do it?

MR. REDMAN: He's the person that's available at this point. He works with the Secretary closely on these matters. The Secretary, as you know, likes to stay in touch with what's going on.

Q He has an ambassador to do that, doesn't he?

MR. REDMAN: The ambassador has a role to play. He's been doing that, too. But we use emissaries over time.

Q Will this be while Shultz is on vacation so that he won't need help to screen his visitors and things like that?

MR. REDMAN: Well, if I answered that, I'd be giving you something about the dates.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3 and various words.

2/2 YJ G2 NI
7 48 071

Q Is the trip under review, under consideration?

MR. REDMAN: I don't know of anything concerning plans for a trip.

Q Is it under consideration?

MR. REDMAN: There my answer is always the same, that the Secretary has always said that he's willing to go to the Middle East at the appropriate time.

Q -- that you need to keep in touch with the Israeli leaders. I assume you have been all the time in touch with the Israeli leaders. What is the new element that constitutes the motive for the visit of Mr. Hill to Israel? There must be something concrete --

MR. REDMAN: I've described it as nothing more than that.

Q There's some reports that Israel won't cooperate anymore in the Pollard investigation. Do you have anything on that?

MR. REDMAN: I haven't heard that one either.

Q For many years -- excuse me -- for many weeks now, there were reports from Egypt that President Mubarak is going to visit the United States next November. Nothing was declared in this city about the visit, but it seems there are some sort of reports (?) on differences that may postpone the meeting again; that is, President Mubarak's visit (?) to the United States. Do you have anything on that?

MR. REDMAN: No.

Q Not even that he's going to visit this country in November?

MR. REDMAN: (Laughs.) I just don't have anything on the visit.

- Jly

חסוי

חסוי

אל: מנהל מצפ"א

סגירת משרדי אש"ף

המקשרתי אחה"צ לווילקוקס להביע אכזבה מהאמור במכתב המזכיר לגרטלי.
 הוספתי שמצויים בו כל הנימוקים לסגירה ולכן קשה לי להבין מדוע אמצו החלטה הפוכה.
 וילקוקס התפתל ואמר שהצעת ההחלטה בקונגרס "כיסתה" גם את המשרד בניו יורק
 ולו יש סטטוס אחר וכי הם עומדים לנקוט בצעדים שאותם לא רצה לפרט שישיגו בסוסו
 של דבר את המטרה אותם ביקשו אנשי הקונגרס להשיג בחקיקה.

מ
 ע"ו

2 3 1 3 2
 לר"ה ר"ה לר"ה לר"ה לר"ה
 14143
 ר"ה

1/3

המשרד

024

אל - מצפ"א

סגירת משרדי אש"ם

הממשל הגדיר עמדתו. רצ"ב מכתב ממזכיר המדינה לסנטור גרסלי ובנו התנגדות לסגירת המשרדים (מתעונים שמרני נוהג להעלות) חוץ השארות טוח צר לעמדה שונה בעתיד.

תגובה ראשונית ממשרדו של גרסלי היא שיש באמור במכתב כדי התקדמות כלשהי אולם הסנטור נחוש בעמדתו להמשיך לפעול ולא להתפטר. מידיד בממשל ששם סבורים שיהיה יותר נוח להתפשר עם קמפ, האחראי ליוזמה בבית הנבחרים, ושינסו לפעול באמצעותו לטערה.

טובה הרצל
טובה הרצל

טובה 2
טובה 1
טובה 3
טובה 4
טובה 1
טובה 2
טובה 3
טובה 4

3/3

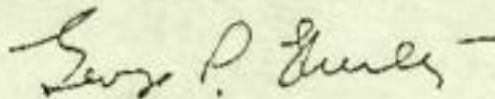
024

funding is proscribed, we believe a reconstituted office would obtain funds from American sources. In any event, we could expect litigation, which the PLO would attempt to exploit. On the other hand, closure of the PIO as a "foreign entity", allowed up to now to operate as such by the U.S. government, would of course represent a symbolic shift in the U.S. government's relationship to the office, underscoring our disapproval of the PLO's retention of Abu Abas on the Executive Committee, and undermine the PIO/PLO position and image in the U.S. and elsewhere. Such a gain may be sufficient to warrant Executive Branch action in this regard at an appropriate time.

In conclusion, however, we believe that determining our attitude toward foreign missions is uniquely within the President's Constitutional prerogatives, and that legislation directing closure of any foreign mission would violate our Constitutional separation of powers. Thus, given all the consideration noted above, including the legal, Constitutional, and foreign policy implications of the bill, we do not believe S-1203 is an effective vehicle for expressing our mutual concerns regarding either terrorism and the PLO, and we therefore oppose the legislation.

Assistant Secretaries Murphy and Keyes would of course be fully willing to meet with you or your staff, at your convenience, to explain our concerns about elements of the draft legislation on this most important issue in greater detail.

Sincerely yours,

George P. Shultz

*

גיבוא/סיבה לא

מס' מס' 191
 מס' מס' 191
 מס' מס' 191
 מס' מס' 191
 מס' מס' 191
 מס' מס' 191

(גאון/ליך) 1/3
למשיע (ה)

המסרד + בטחון
15 028

244

אל - מצפ"א
דע - משהבי"ט - מקטי"ח

כית הנבחרים : לביא

רצ"ב מכתב לרה"מ מחמישה קונגרסמונים שמכר בסרויקט מראשיתו, וכו' הדגשת עמדתם שעל החלטות חיוניות לבטחונה של ישראל להתקבל על ידי המטלחה, והם יתמכו בכל החלטה המטקפת את בעיותיה ויכולתה החיוחדת על ישראל, המקור יועבר בדיס.

בהודמנות זו מועבר גם מכתב למערכת האביאטן וויק (27.7) המציע לישראל ללמוד את הלקח הקנדי, כאשר בשנות החמישים ביטלה, כלחץ ארה"ב, תוכנית לפתח מטוס ומוצאת עצמה כעז כטולה תשתית החיונית לכל מדינה ריכונית...

מה אלה סיפור
שסיפורי עק בזמ
אסני חגרי בלומס
קנני שניאן אונק.

אלנה הויס
טובה הרצל

2 1 1 3 3 2
שלה רוגג אנה אונס פאין גלבו

Tova Herzl

U.S. HOUSE OF REPRESENTATIVES
DISTRICT OFFICE
4147 HOLLYWOOD BLVD.
HOLLYWOOD, FL 33021
HON. CHARLES WILSON
(305) 924-6111 FAX

COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS
CHAIRMAN TASK FORCE ON INTERNATIONAL
NARCOTICS CONTROL
EUROPE AND THE MIDDLE EAST
INTERNATIONAL OPERATIONS
COMMITTEE ON JUDICIARY
CRIME
MONOPOLIES AND COMMERCIAL LAW
SELECT COMMITTEE ON NARCOTICS
ABUSE AND CONTROL
DEMOCRATIC ZONE WHIP

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515
July 30, 1987

2/3 *GD* *NI*
15 *028*

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

As Members of Congress who believe that a secure Israel is in the best interest of the United States, we would like to reiterate our belief that vital decisions affecting Israel's future security be left up to your own government.

Specifically, we note attempts from various quarters in our country to influence Israel's decisions regarding the Lavi aircraft program. You will recall that we were all present at the rollout of the Lavi at Ben-Gurion Airport a year ago, and have been made aware of the impressive characteristics of this aircraft and the importance of the Lavi program to Israel's technological growth and its overall economy.

The U.S. Congress has been a consistent supporter of the Lavi program and will continue to support it should you decide to move forward with this program. It is anticipated that the authorization bill for FY'88-89 will provide \$450 million for the Lavi program.

Please be assured that whatever decisions are made, you will continue to have our sympathetic understanding and support of Israel's unique problems and, in this case, its unique capabilities.

With best wishes,

Sincerely,

[Signature]
Larry Smith, M.C.

[Signature]
Bob Torricelli, M.C.

[Signature]
Charles Wilson, M.C.

[Signature]
Mel Levine, M.C.

[Signature]
Gary Ackerman, M.C.

Voyager Snubbed

N: 028
62
15
3/3

I have just returned from the Voyager Ranger, where they are loading the Voyager on a low-bed truck for shipment to the Experimental Aircraft Assn. Fly-in at Oshkosh, Wis., to the Cleveland Air Races and then on to the National Air & Space Museum in Washington, D.C.

I left the loading operation with a knot in my stomach, disgusted beyond belief that such a famous airplane, which brought so much recognition from around the world, a one-of-a-kind priceless airplane, had to be trucked in this fashion.

The Voyager deserves a more dignified passage across the U.S. It seems to me that, somehow, the U.S. government could have arranged better transportation for such a famous airplane for the world to see in our national museum.

DAN J. SABOVICH
Manager, Civilian Flight Test Center
Mojave Airport
Mojave, Calif.

Where Was the U.S.?

Having been a participant in the 1987 Paris air show and few prior to this one, it is absolutely amazing to me that the U.S. drops the ball when it comes to this show.

If it were not for the B-1B on static display and its long-awaited departure, our presence there would have been almost nonexistent. Sure, we had an F-16C, thank God for a Canadian F-18 and the Spirit of St. Louis, No X-29, no Voyager, no F-15E, no T-77. But the French, Russians, and even the Chinese hung it all out. Look out, here come the Rafale and EAP. One of these years we will see the ATA and ATF—maybe.

Our Stealth Fighter was there on static display. Didn't you guys see the chocks in the roped off area—that was it.

PAUL R. KORZYNA
Philadelphia, Pa.

Paris Air Show

While reading your Editorial "Le Bourget Retrospective" (AWAST June 29, p. 11), I was amazed by the story you write concerning the Italian air force Panavia Tornado. It was most interesting to me—I happened to be the director of the air display at the 37th Paris air show—to learn so many details about the display I was myself closely monitoring. The Tornado "pitched out of control from a low level maneuver... plummeted toward the ground... behind trees... and reappeared in a nose high, ragged-edge-of-the-stall climb and recover..." Good Lord, that was certainly close.

But that whole story is totally wrong, misleading to readers and unfair to the crew.

There is no doubt that during the very first practice the pilot went lower than the 500 ft minimum altitude that is permitted

for aircraft such as the Tornado. The figure he performed was exactly what was planned on the flight display profile, except that the low point was lower than expected. Never was the control of the aircraft in jeopardy.

The figure included a vertical climb facing the crowd, 450-degree vertical roll, completion of the loop parallel to the runway to the downwind position, final turn and land.

All aircraft on display at Le Bourget are always radar tracked and the director of the air display is provided with real-time information such as horizontal position relative to the runway, altitude, velocity etc., to strictly enforce flight safety rules. The director is judging not only by impressions but also by real facts.

The lowest point the Tornado reached in his figure was 250 ft AGL. What happened next is not what you wrote in your editorial. The pilot was debriefed and ordered to perform a second practice, which was correctly executed. The Tornado crew—as well as crews from other aircraft—was publicly warned during the daily briefing that any other deviation from the safety rules would lead to the exclusion of the faulting aircraft from the flying routine. But the crew was never scratched from the flying routine, as you indicated. (However, crews from other exhibiting companies were scratched.)

The Tornado performed every day—sometimes twice—without any further remarks on my behalf.

CLAUDE J. M. MARTIN
Director, Aircraft Display
Paris Air Show
Paris

Canada's Lavi

I have followed the controversy regarding the Israeli intention to proceed with development of the Lavi fighter aircraft, as reported in your magazine, with considerable interest. The aspect I find intriguing is the attempt by the U.S. government and some U.S. aerospace companies to dissuade the Israeli government from proceeding with the development on the grounds that it is "too expensive" or "not cost effective" or "too great a burden for a small country."

These arguments strike a raw nerve with me and, I suspect, a lot of other Canadians because, thirty years ago, Canada was in a very similar position. In the 1950s, Canada undertook the development of a supersonic interceptor fighter called the CF-105 Arrow. Like the Lavi in Israel, the Arrow was a logical extension of a well-developed aerospace industry that included not only state-of-the-art airframe technology but also state-of-the-art aeroengine technology (the Orenda Iroquois engine). The Arrow, again like the Lavi, was developed to satisfy unique national requirements.

In neither case was the quality of the product in dispute. The CF-105 Arrow was

a world-beater in its day, and would be viable even today in its intended role. The people who were associated with that project continue to be justifiably proud of their achievements. Likewise no one is questioning the quality of the Lavi fighter.

Some readers may recall what happened to the CF-105 Arrow. There was an intense and exceedingly emotional debate in this country regarding whether Canada could "afford" the Arrow, just as there is an argument in Israel about the Lavi. Likewise, the U.S. government brought intense public pressure to bear on Canada to abandon the development of the Arrow and purchase "cheaper" U.S.-built aircraft.

The result was the cancellation of the Arrow project in February, 1959, a decision from which this country has never recovered. The major loss was the capability for this country to undertake a complete aerospace weapons system development, something that is vital for a sovereign nation. As a measure of what this country gave up, many of the senior engineers on the Arrow project migrated to the United States where they ended up in the U.S. space program.

I do not believe that Israel would be so naive as to allow itself to fall into this trap in the way that Canada did; the scars from the recent wars in the Middle East are too fresh for that. I merely wish to point out that Uncle Sam's protestations of benevolent concern are sometimes just a little too self-serving to be taken at face value.

NAME WITHHELD BY REQUEST

Nameless Bureaucrats

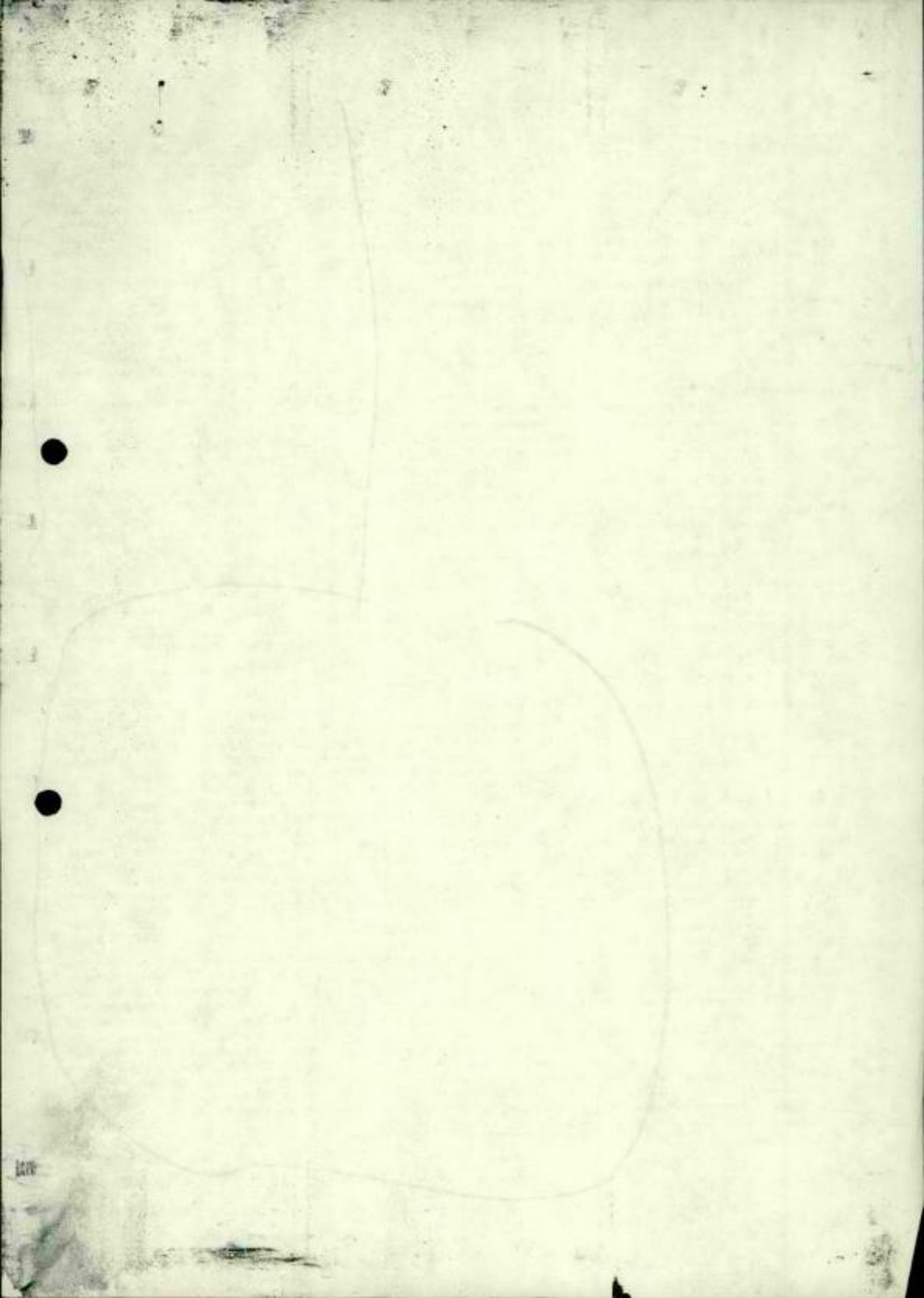
I have [read] your editorial entitled Justice Dept.'s Brodax (AWAST July 13, p. 9).

Why is it that you can write an editorial (which must have made many others feel about the same as I) regarding the government attorneys and their typical handling of such investigations [of General Dynamics Corp., former company vice president James C. Beggs and three other company managers] without listing their names? Why do you not give them the same publicity as the people being harassed by them?

It is about time that government employees should cease being anonymous—give them some publicity. Maybe there would then be a little more consideration given prior to their activities.

LARRY J. MILLER
Whittier, Calif.

AVIATION WEEK & SPACE TECHNOLOGY welcomes the opinions of its readers on the issues raised in the magazine's editorial columns. Address letters to the Editor, AVIATION WEEK & SPACE TECHNOLOGY, 1221 Avenue of the Americas, New York, N.Y. 10020. Try to keep letters under 500 words and give a genuine identification. We will not print anonymous letters, but names will be withheld. We reserve the right to edit letters.

ס ו ס מ ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סווג כסחוני סמור

דחיסות מיידי

תאריך/ז"ח 1200 3 אוגוסט 87

מס' מברק

סגרירות ישראל / נוסינגטון

17

המשרד

013

אל: מנהל מצפ"א

בחירות 88 - ג'קסון

לאחרונה התרבו השמעות על פרישתו האפשרית של ג'סי ג'קסון מהמרוץ על רקע בעיות
 כספיות ופרשיות מין וגם "הניונוויק" החיחס אליהן בגליונו האחרון. "יודעי דבר" טוענים
 שהוא יכריז על פרישה רק כאשר יקבל תמורה - הבטחה מהמועמדים המובילים שיתנו לו, אם יזכו
 במרוץ, תפקיד בכיר כגון מזכיר המדינה.
 בשיחה שהיתה לי עם אן לואיס המקורבת אליו (ומיעצת לו בנושאים הישראלים) היא טענה
 שהוא אינו מתכוון לפרוש ואתמול נערכה פגישה לדיון באסטרטגיה של מערכת הבחירות של
 ג'קסון. (דבר שלא עומד בטתירה כמוכן ל"עסקה" אפשרית בעתיד ע.ע.) לואיס טוענת
 שג'קסון מבקש להתקרב לקהילה ובאחרונה התבטא בכמה נושאים באופן מתון בהשוואה לעבר כאשר
 הוא מבקש ממנה לעבור על נאומיו. לדבריה היתה לדוגמי השפעה רבה על נאומו בכנס הערבים -
 האמריקאים אך היא שינתה משפטים רבים בטקסט שהוכן לו והוא קיבל את כל אחד מהתיקונים.
 ג'קסון שקל לפי דבריה ביקור בישראל אך היא המליצה בשלילה לאור הסכנה שהוא
 יראה כ- Panderer.
 ביקט לקבל הבהרה בנושא הכושים העבריים וערבים- אמריקאים והסברתי, בקשה נסיון
 לעמוד בקשר.
 הערה: אן לואיס, יהודיה ואחותו של מיוזענו קונגרסמן ברני פרנק.

BBIX
 ערו

ע"מ 2 4 1 2 1 3 3 2
 אגא בירן רוגנסו אגא/אגא אגא אגא אגא

המשרד

1/2

043

אל - מצ"א

פגישת השגריר - סנטורים יהודיים

ב-30 ארץ ותיק הסנטורים היהודיים הוארד מצנבאום את עמיתיו לשיחת היכרות עם השגריר. השתתפו לויין, ספקטר, בושביץ והכט חוץ שמצנבאום טרח למסור סיבה העדרות השניים האחרים (רודמן ולאונטנברג). השיחה נמשכה כשעה והוקדשה בעיקר לדרא"פ, כאשר הסנטורים שטמיעים יוחו משהם שומעים.

מצנבאום פתח באמרו שמאד הוטרד מתיקון אבנס - מתייחס לחוק הסנקציות על דרא"פ, ואין לו ספק שכיוון כלפי ישראל, היחידה המוכרות הנשק לדרא"פ המקבלת סיוע מארה"ב. עיהודי הדו"ח היה בתקופה בה ישראל היחה בכותרות (אידאן - קונטראס, פולארד ועוד) והוא (מצנבאום) טרח להתקשר לאישים ישראלים להביע חששותיו. ישראל אמנם פרסמה הודעה בדבר אי-חידוש חוזים קיימים אולם מהנספח ניתן לחשוב שמדובר על עשרות שנים. אלמלא היה מדובר כמדינה שהוא אוהב, היה מבקר את ההודעה וניסוחה, והיה מחקש לשאול פרטים על מועד סיום החוזים.

גם הקאקוס השחור לא התבטא, אולם אין להסיק מכך שהנושא חדל להתקיים, והוא חושט שיחזור ויעלה. הוא מוטרד מאפשרות שהנושא יעלה, אולי באחת המליאות או בפורום אחר, ואנשים כמותו יאלצו לבחור בין נאמנות לישראל או הצטרפות לביקורת.

ההרגשה שלו היא שישראל לא היחה ישרה אהם, ושזכותם של ידידי ישראל לדעת את האמת, אם לא בפרוט חוץ מסירת סודות צבאיים, אז לפחות בהכללות, לגבי מימדי חוזים שעדיין בחוקף ומועד סיומם הצפוי. מוטב לישראל שהטאלות הללו יבואו מצד ידידים, ולא מצד חוגים עוינים. אחר שאינו מבקש שינוי מדיניות אלא מסירה העובדות, כדי שידידי ישראל יוכלו להערך במקרה שהנושא שוב יעלה במלוא העוצמה.

אף לויין הציע שישראל חמנע מסיסתמות והאמר לידידיה את האמת כדי שלא יוסתעו וגם בושביץ הביע חשט מפגיעה ביחסים עם השחורים. הכט לעומה זאה אחר שתחלטה הקונברס על דרום אפריקה היחה גרועה והוא, כדעה הנשיא והממשל, סבור שחשוב להמשיך לסחור עם דרום אפריקה, אולי באמצעות מדינה שלישית, והוא יסייע בזאת ככל שיוכל.

Handwritten notes: 2/2 - 43

במהלך השיחה נדרש השגריר קצרות לרקע להתפתחות היחסים עם רואים, הסביר מדוע נוכח הנסיון שלנו ב-67 לא נוכל להסר חוזים, אמר שבניקורו הקרוב בארץ ינסה ללמוד את העובדות יש לנו אחריות, במיוחד כלפי ידידינו, לאמר את האמת.

ביודעת קרל לויין התפתח דיון על מה שהוגדר כולזול המכרז של ישראל ביחסי ציבור, כאשר הנוכחים (ובעיקר לויין, בושביץ ומצנבאום) טוענים שהם משמיעים את הדברים כאזני ישראלים מזה שנים, והתייחסו, לא ניתן אמנם להבטיח ביצד החוטות יוצגו אך ניתן להשפיע (החלטה על שיפור הנהלים בנתבי"ג הוצגה כהודאה באפליה קודמת). השגריר הביא דוגמאות מנסיונו האישי ואמר שהוא רשם אמנם לפניו.

לשאלת לויין על יכולתו לתפקד בממאחדות השיב שאמנם לא יהיה קל, אך רה"מ ומשרה"מ מסכימים על יותר נקודות משניתן להבין מהדוחים. יש הסכמה על התוכן, אי ההסכמה היא על הצורה, כמדינה כמו ארה"ב בה הנשיא הוא רפובליקני והסונגרס דמוקרטי יותר קל להסביר חילוקי עמדות, בושביץ בקש לחצוץ לישראל להעלות את אחוז החסימה כבחירות, בסוף הפגישה בקש מצנבאום שכאשר הפגישה תדווח, יאמר גם שהנוכחים ידידים המוכנים לסייע ככל אשר נדרש, והביקורת היא "בתוך המשפחה".

טובה הוצל

Handwritten notes at the bottom: 2, 1, 1, 3, 2

ט ו ז ט ס ז ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג כטחוני ש מ ו ר

דחיסות ר ג י ל

תאריך/ז"ח 3.8.87 - 13:00

מס' מברק

אל : ה מ ש ר ד

030

אל : סמנכ"ל צפ"א, פרי"ן .

דע : מנהל מצפ"א

לשלך 52 .

מקדם בברכה הצעותיכם לנצל שהותי בארץ לקיים דיון עם המשרדים הנוגעים בדבר בנושאים אופרטיביים. כמו כן ארצה כמובן להפגש עם רוה"מ ואנשי לשכתו, עם שה"ח, מנכ"ל מדיני, מנכ"ל, נוביק, מינרבי, שלף, אביטל וכמובן עמר ואנשי מצפ"א .

בעת שהותי בארץ ביוני לא הספקתי להפגש עם מנכ"ל משרד הבטחון, עוזי עילם וראש אג"ת. ארצה כמובן לפגוש אותם. חנן אלון שוחח עמי אתמול בענין סיורים במפעלים של מערכת הבטחון והשבתי שאוכל להקציב לבקורים ושיחות במפעלים אלו מקסימום שלושה ימים. אשמח כמובן להשתתף בפגישה כמוצע בשלך עם מנכ"ל האוצר והנוגעים בדבר בנושאים הכלכליים.

ממח"ד הוריעוני כי פיקרינג מבקש לפגוש אותי בעת ביקורי בארץ.

בסיכום : בכוונתי להקדיש לפגישות את כל השבוע החל מה-16 דנא וכן את הימים שבין ה-26-23 באוגוסט. בכוונתי לצאת את הארץ ב-31 באוגוסט כחצות כדרכי חזרה לוושינגטון.

אנא הנחיותיכם למינהלה, כספים, על הזמנתי לביקור עבודה בארץ, בהתאם לסיכום שהיה לי עם המנכ"ל המדיני. אנא הזמינונא רכב עבורי לימי שהותי.

אודה אם מצפ"א תגבש התכנית לפי האמור לעיל ותתאם הפגישות בהתאם.

מ. ארד
מ. ארד

4 כהן
2 שבת
2 גנא
2 ג'ונס
2 ב'ין
2 ג'בא

המסר

1/2

031

אל: מצפ"א

פגישת הסגריר - המורשה פאסל

ב-31 קיים הסגריר פגישת היכרות עם יו"ר ועדת החוץ בכית הנבחרים. הפגישה נמשכה כחצי שעה. נדונו בה קצרות חקירת אירן - קונטרס, הסיכויים להסכם בין המעצמות, הסיכויים להתקדמות במו"ת ובעיקר - הטיוע.

החקירה: פאסל (החבר בוועדה) אמר שטרם הוחלט מי האשם - ישראל או ארה"ב, ונמלים אחרות - ה-Salesmanship של מי יותר טוב. הסכים לדעת הסגריר שהרעיון התפתח מאזלעלה לראשונה על מיקל לדיון. יש בין עמיתיו המנסים להדגיש ההיבט הישראלי אולם ברור שתדובר באנשים מכוגרים, וכן אהרן האלמג אפ"ר איה"ב פ. פוע.

מז"ת: לא נראה לפאסל שתחול התקדמות לפני הבחירות בארץ. מה עוד שארה"ב עסוקה במסרץ ובח"ן והנטיא "ברוז צולע". דבריו אינם מהויס ביקורת כלפי ישראל אולם נראה לו שיש המיד בפוליטיקה נטיה לדחות תהליכים המחייבים קבלת החלטות, ועיכוב עכשו משמעו אובדן 16 חודשים. הסגריר אמר שאחרי שטעם ממרפי על סיחותיו עם פוליאקוב, נראה לו שכרה"מ מנסה לעלות על רכבה התהליך אך לשלט רק שליש המחזיק בממשל מבינים זאת.

יחסי המעצמות: פאסל סבור שהאווירה השתפרה, הסכם INF חשוב, התרשם בשיחה עם גורכצ'וב שמעוניין לפתור בעיית אפגניסטן. הוא איש ישר אך אידיאולוג מוחלט. פאסל הסביר לו במגישתם ששאלה ז"א היא מהותית בארה"ב, ולכן אם הם מעונינים בפסק זמן לשיפור הכלכלהולשם כך חותרים להשיג סר"ן עליהם לקחת בחשבון ההשפעה השלילית של הפרת ז"א על דעת הקהל בארה"ב. עומד מולם נשיא היכול להטפיע על השמרנים לקבל עמדותיו אולם נוכח הפרות ז"א, אין שום סיכוי שישכנע הליברלים ולכן מוטב להם לנצל עד המקסימום את 87, לפני שנת הבחירות בארה"ב. גם לרייגן אחר כך.

טיוע: פאסל אמר שזהו בעצם הנושא שרצה לדבר עליו, אינו מצפה לתגובה מהסגריר. הוא נמו"ת עם הרפובליקנים לקראת מארץ ביום די ומחכוון להגיע למליאה מיד אחרי הפגרה, בספטמבר.

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף ממוד דפים

סוג כסחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

034

במק - אפ יאשרו לישראל את מלוא הסיוע אולם כולם מסכימים שלא יהיה מנוס מקצוץ בכלל
 הסיוע במליאה, והשאלה היא האם ישראל תוותר על סכום קטן יחסית - 22% הנא יכול להבטיח
 שאם תהקטט שלא, מלוא הסיוע יועבר אולם עלינו לשאול עצמינו מה המחיר. איפ"ק נוקטים
 כעת בקו של אי הסכמה וקצוץ כל שהוא. They are the best ומבינים כשאינ
 מנוס מפטרה, ידידי ישראל are stymied יש החילה של ריב בין היהודים והשחורים.
 עד כה השחורים היו חצויים, כעת הם מפבילים למדינת ארצות הברית ומעבירים אוחז אליה. נכון
 לעכשיו לא היתה מהפכה מצדס אולם יש אותות ראשוניים. קרוקט (דמוקראט שחור ממישיגן, יו"ר
 ועדת המשנה לאמלי"ט) אמר לו שאם לא יהיה קיצוץ אחיד לכולם הוא יגייס את הקואוקוס
 השחור למרות שהיה מעדיף להימנע מעימות פומבי עם היו"ר. פאסל אינו מתרגש מאינמי קרוקט
 שאין לו חמיכה פוליטית רבה, אולם זהו אולי סימן לבאות. בנוסף, חברים יהודים בוועדה
 היו רוצים לראות את ישראל משתחפח בקיצוץ אולם חוששים להתבטא כך ולכן פונים אליו בבקשה
 שהוא יעשה זאת. נהגתם בחוכמה פוליטית "כשהתנדבתם" בעת קיצוץ גי"ר הראשון. פאסל אינו
 אומר שהכרחי לנהוג כך טוב, אולם חשוב שנדע את ההמזנה כולה, והוא מצדו יתמוך בהחלטה
 שנקבל. השגריר הודה לו על זמנו וכנחתו.

טובה הרצל

4 1 2 1 1 3 1 3 2
 244 י/ניכס גלסו כיון ג/א/ס ג/א סהכט ירהד ירהד
 4 1445
 י/א י/א

תחנות: במחלף לבוקר	מחלקת הקשר ניו-יורק	תאריך:
סוג כספוני סמור	טופס מברק	תאריך:
תז"ח: 0317	תוקף	א.ל. : המשרד
כר : 0033		ד.ל. : משתב"ט, וויטינגטון
11-011		מחצ : עתונות, ניו יורק

הסח"ן - 3

סביר. פזנר. חכר. ערו.

NBC

1. מכין מדיווחי העתונות כי הושג הסכם עם NBC, ולפיו היתה הרשת אמורה להודות כי-2 טעויות ולהקצות לנו זמן להומעה של אבי פזנר ב-TODAY SHOW. כמו כן נמסר כעתונות כי הרשת תכין כתבה בת שעה לרגל יובל הארבעים למדינת ישראל.
2. אנא הכריזונו סיכום הישיבות עם אר פלנר. כן נורה לכם אם תעבירו אלינו את המסמך שהוכן, כך אנו מבינים, לקראת הישיבה עם פלנר.
3. לבטח תודיעו לנו מראש לפני חופעתו של פזנר ב-TODAY.
4. חשוב לבכס לכך ש-NBC לא הודיעהעד כה על שום טעויות. להלן נוסח ההודעה שקרא תום ברוקו בחדשות יום שישי ה-31.7.

"The Israeli government announced today that it had lifted a ban on top-level interviews in that government with NBC News. The Israeli imposed the ban to protest an NBC documentary on the Israeli occupation of the West Bank. The ban was lifted after NBC News invited Israeli officials to appear on the "Today" program to discuss the controversy."

בינה

1 2 1 1 3 3 2

אבי 357 אבי 357 אבי 357 אבי 357 אבי 357 אבי 357 אבי 357

1212

אישור: שם תולחו: כ. בינה 3.8.87 תאריך:

** ידצא

שם רג

**

**

**

חוזם: 8,559

אל: 34/ש

מ-: המשרד, תא: 020867, חז: 1848, דה: מ, טג: ש

ג: ד

שמו/מיד

שגריר, ציר

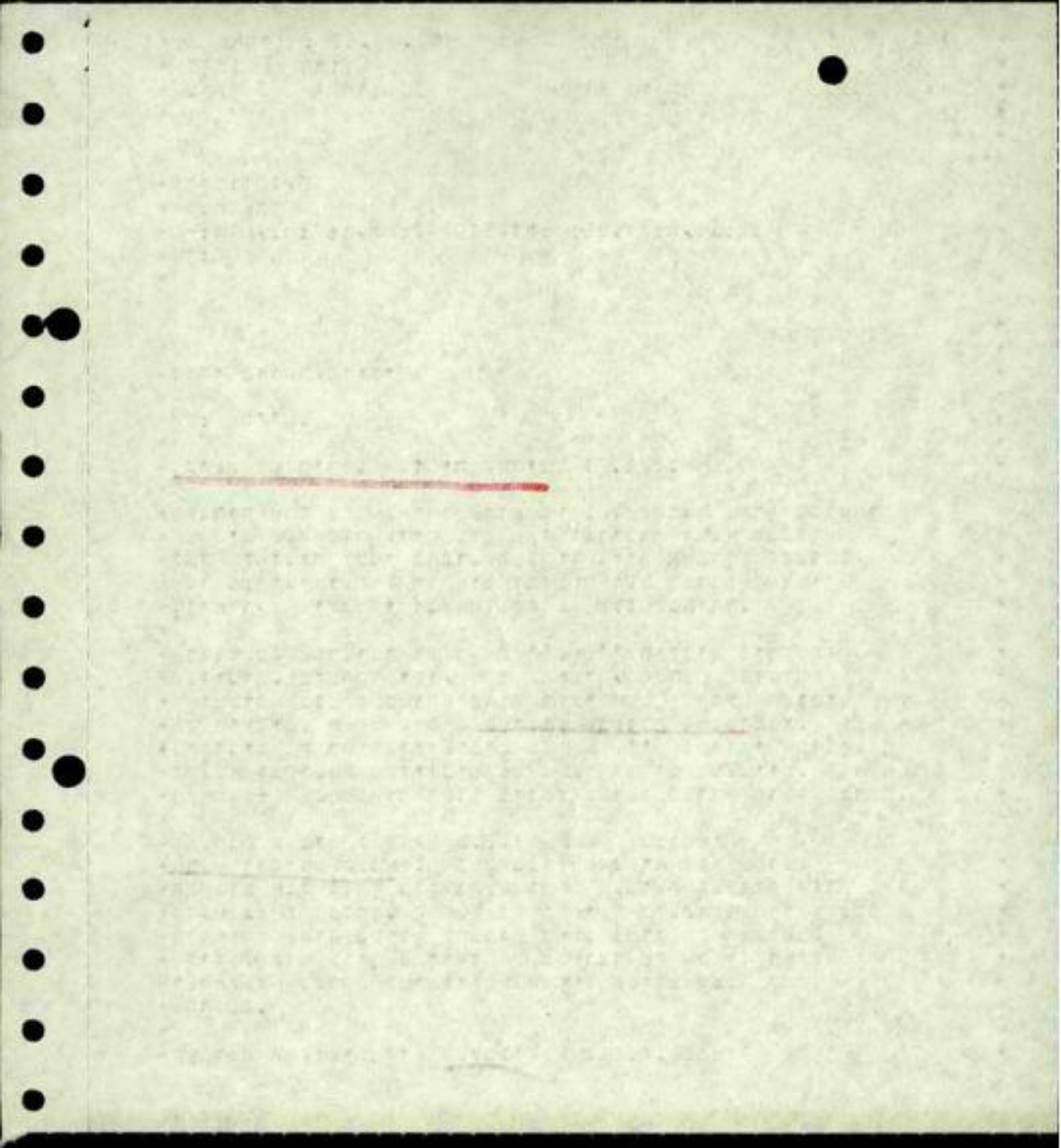
1047

אמריקנים שחודים ואמריקנים ממוצא פלשתינאי

הטברל בנושא מטעם המשרד ליישומן של החלטות הבינמשרדיות
 שנתקבלו בשבוע שעבר הומקד בידי יהודה הורס.
 השגרירות האמריקנית מנתה מטעמו את הקונכיל ויין לינינגו
 כהתאם. גם משרד הפנים נרתם לשמור המצב בלוד ובגשרים.
 הציר היוזם הביט היום את הערכהו למאמצים שנעשים דאמר כי
 הוא שמח לצוין שבטבעיים האחרונים כבר מודגש שימור ו-
 RELAXATION בנמלי הפנייה לישראל.

מנהל מצפא

תפ: שח, רחם, ממכל, ממככל, בירן, מצפא, קונס, סויבל, לואר, מזתים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 4
עמק 3 מתוך 30

תקופה מסוימת התרכזה הקבוצה ונסיון שהוכתר בהצלחה
להתגבר על המשבר אבל הכוונה המקורית היא לטפל בפיתוח
הכלכלה לטווח ארוך. שולץ ציין במיוחד את PROJECT
INDEPENDENCE (ואת מקט פיוסר במיוחד) זאת תמיכתו
שלו במרויקט הקונסטרוקטיבי. וטה"כ, הוסיף שולץ
(בהערה שהתייחסה לאו דווקא לנושא הכלכלי ע.ע.)
הוא הגיע ליתר הבנה של הנושאים המשטיקים את שתי המדינות
אמאז בניסתו לתפקיד כמזכיר המדינה. למעמים, נתן לנו
עצה שהיה קשה לקבלה אך בסופו של דבר היא היתה מועילה
לנו. (הערה זו התייחסה לנושא הכלכלי וכאן ציין שולץ
במיוחד את הרב שטיין וסטנלי פיוסר ע.ע.) לא נאמר
לישראל כיצד למעול והדברים נעשים תוך התייעצות משותפת.

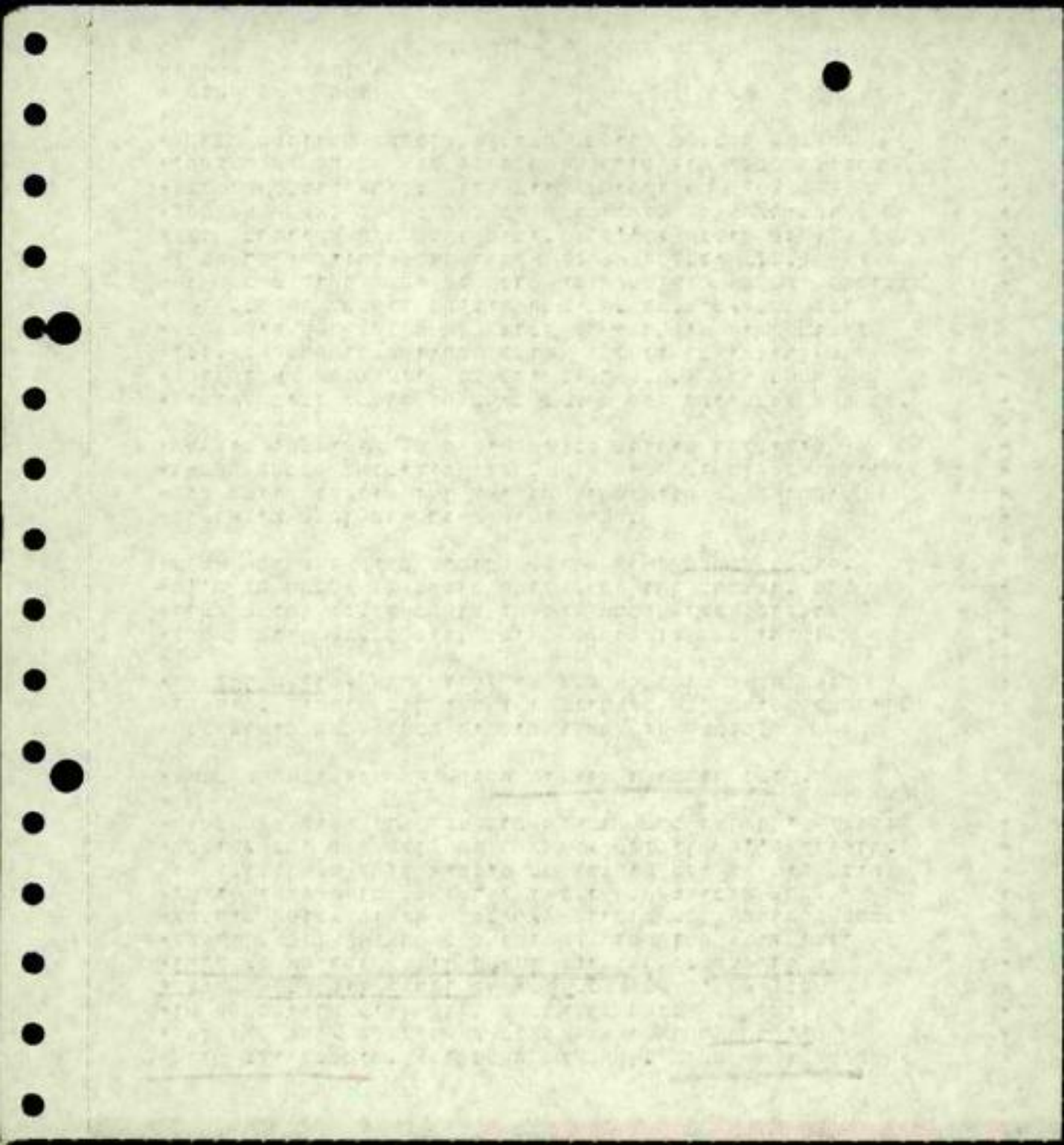
המגעים והמגישות עם ראשי המדינה עוזרים ומועילים
ואפשר להפכם למועילים יותר. הוא מיצר על כן שלא תמיד
היה מצליח להקדיש זמן לשיחות אינטימיות עם האורחים
הישראלים שבהן הוא רואה תועלת רבה.

נרשם אחר שבו קיים שיתוף פעולה הוא התלתתת בעבוד.
ש"כ זה מתבטא הן בתחום המודיעיני והן במבצעי. טוב
לדעת שניתן למעול בתחום זה ללא פרסום וללא הולמות
(כאן ציין שבעבר היו בעיות בתחום זה בשגרירות).

לתהליך השלום, אמר שולץ, יש כמה אספקטים האחד קשור
למצרים. היחסים בין ישראל ומצרים הם אכן הפינה לתהליך.
אנו עושים מאמץ לטפח היחסים ונאמץ זה השתלם.

האספקט השני הוא מה שקורה ביהודה ושומרון ועזה.

האספקט השלישי הוא התנהגות מדינות ערב ואותן יש לעודד
למעול, כמו חסן מלך מרוקו למשל, שהזמין שה"ח לביקור.
יש לעודדן גם לחזק היחסים עם המצרים כדי להוכיח שניתן
לקיים יחסי שלום עם ישראל ויחסים עם מדינות ערב.
למצרים חשוב, הוסיף המזכיר, שמדינות ערב אחרות תצטרפנה
לתהליך. שולץ אזכר את נאומו בוועידת הדסה בבולטימור
והזכיר על אמירתו בענין השאון הזימוגרפי. הפתרון של
העבודת אוכלוסין לירדן לא יצלה. (אראס ד' וואס די)
יש התפתחויות ציין שולץ שמצרינות השיבה עם דמיון
לא כולם אמר, מקבלים את כל מה שאני אומר ורבה"מ
אחולק עלי למעמים. אנו נעשה כל מאמץ. בדעת שולץ לנהל

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 4
עוֹתָק 3 מתוך 30

עם רנה"מ דיאלוג ולהתחשב בדבריו על תנת להפחית
המסכנות לישראל עתה הוא חדש ולהגדיל את התועלת שתצמח
לכל הצדדים. התהליך עבמו והשתתפותה של ישראל בו יחזק
את מעמדה הבינלאומי של ישראל וזה הישג כשלעצמו. כמו
כן יתכן שנוכל לסייע על ידי כן ליהודים בבדיה"מ.
יש נושאים רבים שצריכים לדון בהם, אני אמר המזכיר
אמזכן לכן והנשיא נותן לי גבוי. לא ביקרתי באזור
אבר זמן הוסף שולץ בחיון.

השגריר אמר שיעביר את הדברים ודייקנות רגם את הרוח
הידידותית שבה הם נאמרו.

השגריר אמר שביקור מגיד בארץ היה חשוב שכן ניתנה בו
הזדמנות להבהרה של דעות שני הצדדים. במהלך הביקור
הופעל גם קו הטלפון שלא היה בשימוש מספר שנים בין
שני שרי הבטחון. יש גם מקום לחקור אחרי השיחות של
מגיד שישתפרו היחסים הכלכליים בין שתי המדינות.

באשר ליהודה ושומרון יש שיפורים בעקבות הצעדים שנקטנו
כאן.

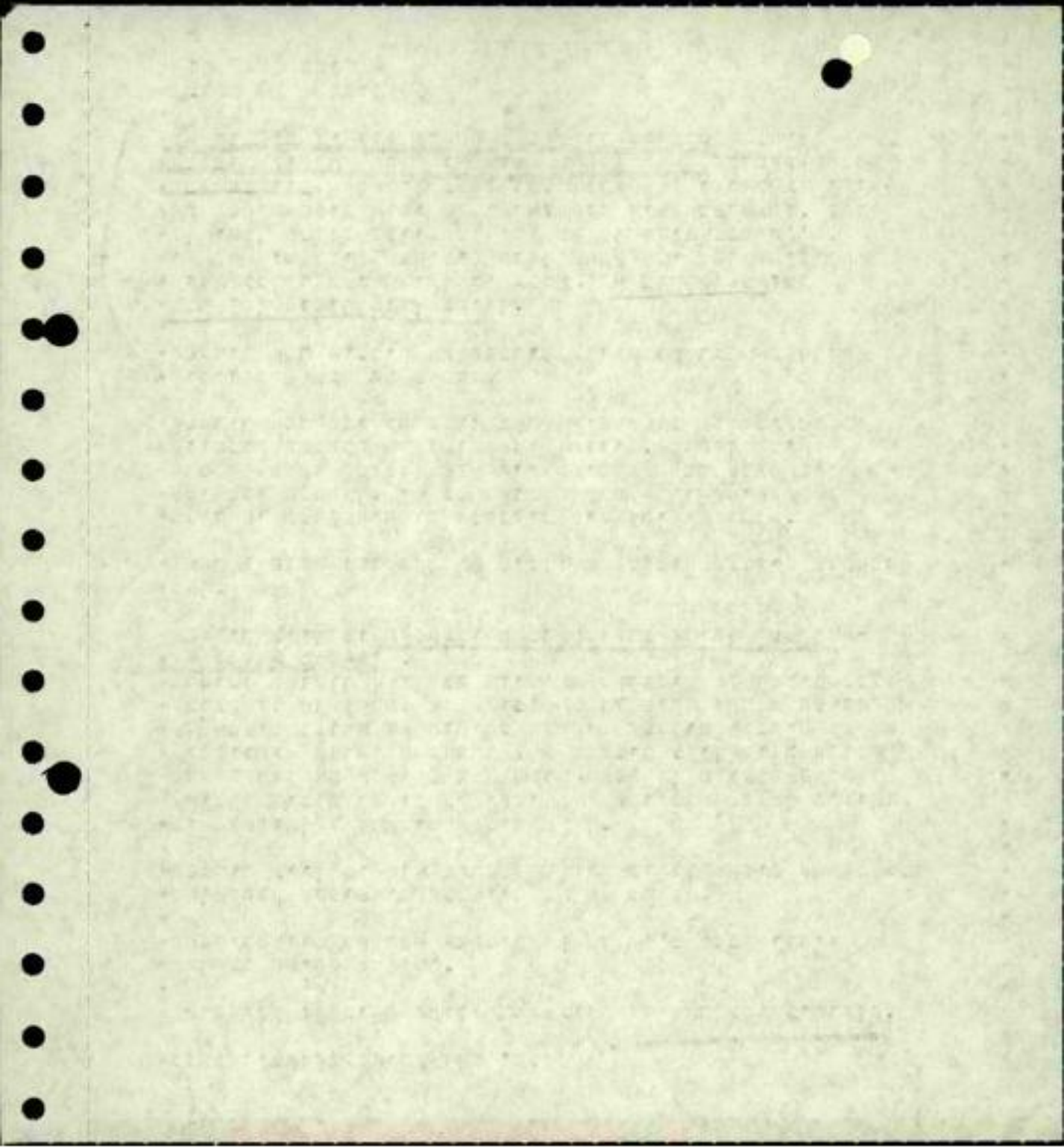
השגריר ציין כי הומתענו מהפרסום הרב שניתן לענין ה-
TRAVEL ADVISORY.

ברצוננו להוסיף שאין כל מדיניות עקרונית של המליה כנגד
קבוצה זו או אחרת. אך עלינו לנעול בדרך שתמנע השארותם
של אנשים בצורה לא חוקית. הנושאים העברים אוצרים בעיות
כלכליות, חברתיות ואחרות. (המזכיר ציין כי לאחרונה
אהל ללמוד את הבעיה) מכל מקום, אלה הן מסוג הבעיות
שאינן צריכות להעיב על יחסי שתי המדינות על אף הרגישות
איש לשתיהן לאספקטים שונים שלהן.

השגריר ציין כי הוא מתרשם משיחות הדרון שקיים עם אנשינו
כאן שחלק מהנושאים הצבאיים על אש נמוכה.

השגריר טיים בהערבה למזכיר הן על ק"מ לפני יומיים
והן על השיחה המקיפה.

בתום חלק זה ביקש המזכיר מהשגריר להישאר עמו ביחידות.
נכחו וילקוקס, הירש והח"מ.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 4 מתוך 4
עותק 3 מתוך 30

טרנז==

*תפ: שחח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, בירן, מצמא

101/2
3815
נכנס **

חוזם: 8,101

אל: המשד

מ-: נוש, נר: 667, תא: 310787, זח: 2000, זח: מ, ט: 30

נד: 8

טודי ביותר/מיוזי

אל: שה'ת.

מבישת השגריר עם מזכיר המדינה (31.7).

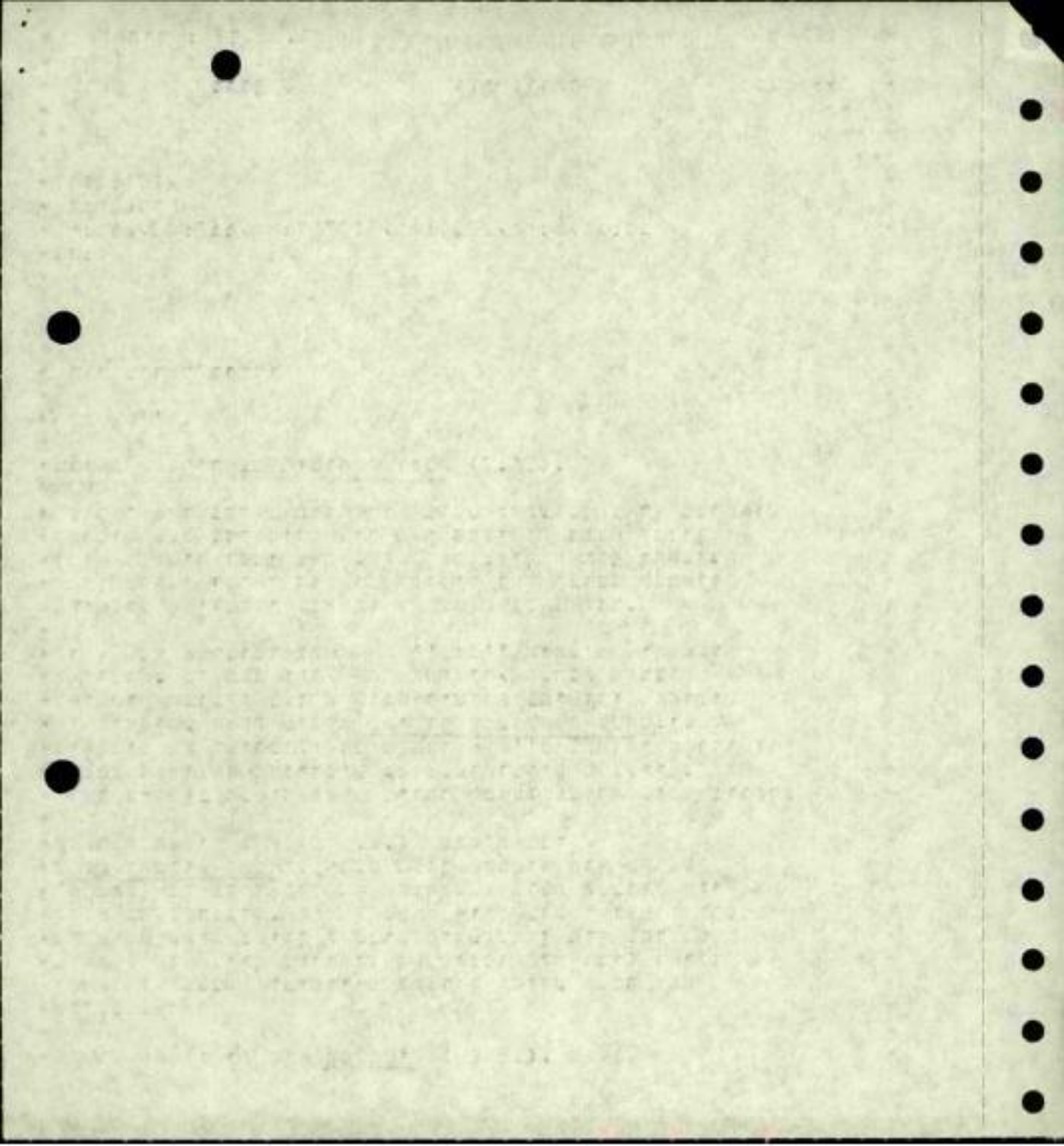
השגריר ארד מתח באמרו שהוא נוסע להתעונך בארץ בנושאים השונים שעל סדר היום בין שתי המדינות ומצא לנכון לברוא למזכיר לפני צאתו. השגריר ציין האמון וההערכה אשר מכהיגי ישראל רוחסים למזכיר ועל רצונם להמשיך יב ויאלוג הביולטרלי ובמאמץ להשגת שלום באזור.

ישולץ ענה שברצונו לתאר את יי'נופ'י היחסים בין שתי המדינות. פיתחנו יחד, אמר המזכיר, מערכת ממוסדת ושיטתית המועלת בצורה טובה ויעילה במישורים השונים של היחסים. האחת עוסקת בשיתוף המעולה האסטרטגי. ינידונים בה רעיונות שונים בנושא שיי'ם בתחומי המודיעין צבא וכתוצאה מהדיונים גם נעשו דברים מצעויים. הוא ידמה ב-JPMG מכשיר חשוב ביותר המועל בצורה טובה ביותר.

המערכת השניה (GASP ע.ט.ט.) עוסקת בנושאי הרכש והסיוע הצבאי. אמנם נכון שהנשיא הוא שקובע התקציב אבל בדרך כלל מה שהחלט בקבוצת העבודה הזו הוגש גם לקונגרס. הממשל נשאר איתך בזעתו וצמוד להסכם אבל אימת שהיה נסיון להעניק סיוע נמון מזה שהוסכם יעליו (הוא ציין במיוחד את נסיונו של אובי) ואילו ישראל לא נענתה לפיתויים להגדיל הסיוע מעבר למה שהוסכם.

הקבוצה השלישית היא הכלכלית (JESC). בשך

מחלקת הקשר - חוץ

* תקומה מטריימת התרכזה הקבוצה בנסיון שהובתר בהצלחה
 * להחגבר על המשבר אבל הכוונה המקורית היא לטפל בפיתוח
 * הכלכלה לטרוח ארוך. שולץ ציין במיוחד את PROJECT
 * INDEPENDENCE (זאת מקט מישר במיוחד) זאת תמיכתו
 * שלו במרדיוקט הקונסטרוקטיבי. בסה"כ, הוסיף שולץ
 * (בהערה שהתייחסה לאו דווקא לנושא הכלכלי ע.ע.)
 * הוא הגיע ליתר הבנה של הנרשאים המעסיקים את שתי המדינות
 * מאז בניסתו לתפקיד כמזכיר המדינה. למעמים, נתן לנו
 * ה שהיה קשה לקבלה אך בסופו של דבר היא היתה מועילה
 * לנו. (הערה זו התייחסה לנושא הכלכלי וכאן ציין שולץ
 * במיוחד את הרב שטיין וסטנלי מישר ע.ע.) לא נאמר
 * לישראל כיצד למעול והדברים נעשים תוך התייעצות משותפת.

* המגעים והמגישות עם ראשי המדינה עוזרים ומועילים
 * ואפשר להכנס למועילים יותר. הוא מיצר על כן שלא תמיד
 * היה מצליח להקדיש זמן לשיחות אינטימיות עם האורחים
 * הישראליים שבהן הוא רואה תועלת רבה.

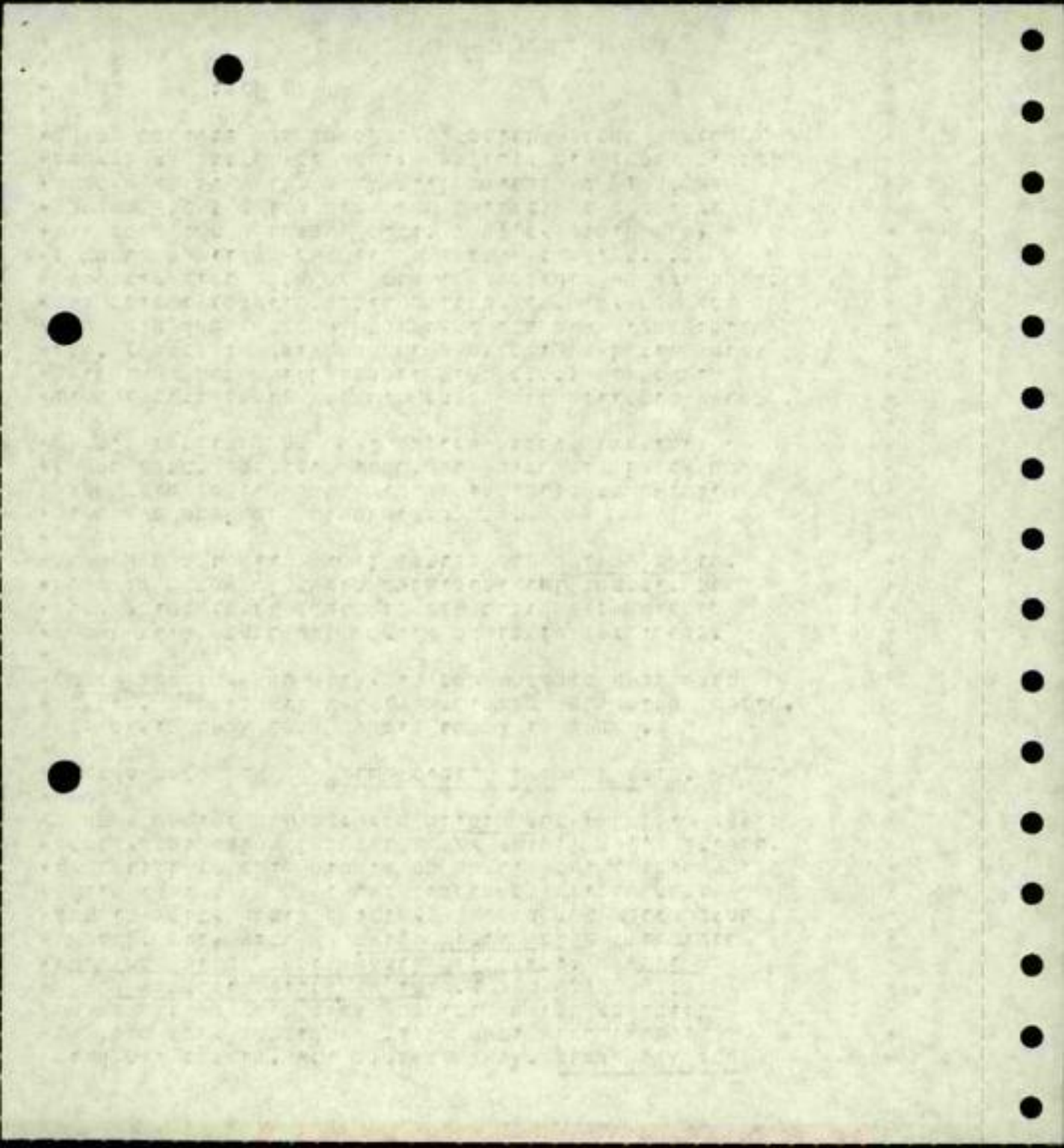
* בנושא אחר שבו קיים שיתוף פעולה הוא המלחמה בטרוח.
 * ש"כ זה מתבטא הן בתחום המודיעיני והן במבצעי. טוב
 * לדעת שניתן למעול בתחום זה ללא פרסום וללא הוללות
 * (כאן ציין שבעבר היו בעיות בתחום זה כשגרירות).

* לתהליך השלום, אמר שולץ, יש כמה אספקטים אחד קשר
 * למצרים. היחסים בין ישראל ומצרים הם אבן הפינה לתהליך.
 * אנו עושים מאמץ לטמח היחסים ומאמץ זה השתלט.

* סמקט השני הוא מה שקורה ביהודה ושומרון ועזה.

* האספקט השלישי הוא התנהגות מדינות ערב ואותן יש לעודד
 * למעול, כמו חסן מלך מדוקו למשל, שהזמין שה"ח לביקור.
 * יש לעודדן גם לחזק היחסים עם המצרים כדי להוכיח שניתן
 * לקיים יחסי שלום עם ישראל ויחסים עם מדינות ערב.
 * למצרים חשוב, הוסיף המזכיר, שמדינות ערב אחרות תצטרפנה
 * לתהליך. שולץ אזכר את נאומו בוועידת הדם בבולטימור
 * וחדר על אמירתו בענין השעון הדימוגרפי. הפתרון של
 * העברה אוכלוסין לירדן לא יצלח. (IT WON'T WORK)
 * יש התפתחויות ביין שולץ שמצרינות חשיבה עם דמיון
 * לא כולם אמר, זקבלים את כל מה שאני אומר ודוה"ג
 * חולק עלי למעמים. אנו נעשה כל מאמץ. בדעת שולץ לנהל

מס' 30 עותק 4

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מת 4
עותק 4 מתוך 30

עם רוה"מ זיאלוב ו להתחשב בזכריו על מנת להפחית
הסכנות לישראל מהן הוא חושש ולהגדיל את התועלת שתצמח
לכל הצדדים. התהליך עצמו והשתתפותה של ישראל בו יחזק
את מעמדה הבינלאומי של ישראל וזה הישג בשל עצמו. כמו
כן יתכן שנוכל לסייע על ידי כן ליהודים בבריה"מ.
יש כוונות רבות שצריכים לנרץ בהם, אני אמר המזכיר
מדבר לכן והנשיא נותן לי גבוי. לא ביקרתי באזור
כבר זמן הוסיף שולץ בחיון.

השגריר אמר שיעביר את הדברים בדייקנות וגם את הרוח
הידידותית שבה הם נאמרו.

השגריר אמר שביקור מגיד בארץ היה חשוב שכן ניתנה בו
הזדמנות להבהרה של דעות שני הצדדים. במהלך הביקור
הדומעל גם קו הסלפון שלא היה בשימוש מספר שנים בין
שני שרי הבטחון. יש גם מקום לתקוה אחרי השיחות של
מגיד שישתפרו היחסים הכלכליים בין שתי המדינות.

באשר ליהודה ואמרון יש שיפורים בעקבות הצעדים שנקטנו
יבאן.

השגריר ציין כי הופתענו מהמרוסס הרב שניתן לענין ה-
TRAVEL ADVISORY.

ברצוננו להוסיף שאין כל מדיניות שקרונית של המליה כנגד
קבוצה זו או אחרת. אך עלינו למעול בדרך שתמנע השארותם
של אנשים בצורה לא חוקית. הכוונת העברית אוצרים בעיות
כלכליות, חברתיות ואחרות. (המזכיר ציין כי לאחרונה
ללמוד את הבעיה) מכל מקום, אלה הן מטוג הבעיות
שאין צריכות להעיב על יחסי שתי המדינות על אף הרגישות
שיש לשתיהן לאספקטים שונים שלהן.

השגריר ציין כי הוא מתרשם משיחות תדורן שקיים עם אנשינו
יבאן שחלק מהכוונות הצבאיים על אש נמוכה.

השגריר סיים בהערכה למזכיר הן על ק"מ למני יומיים
והן על השיחה המקימה.

בתום חלק זה ביקש המזכיר מהשגריר להישאר עמו בידידות.

יבאנו וילקוקט, הירש רוה"מ.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

